Ştiaţi că...

◆ ...fluturii „monarh" pleacă în fiecare an din Canada spre Mexic? Călătoria este însă

prea lungă pentru scurta lor viaţă, aşa că ei depun ouăle pe drumul care este continuat de urmaşii lor.

◆ ...în ciuda aparenţelor, cea mai mare parte a continentului Africa se află în emisfera nordică? Este vorba despre două treimi.

◆ ...cel mai înalt vârf din Europa este

Elbrus, din Munţii Caucaz din Rusia? Are 5.642 metri.

◆ ...numele statului american Tennessee datează din 1796? Până atunci s-a numit Franklin.

◆ ...Nepal este singura ţară al cărei drapel nu este pătrat sau

dreptunghiular? Drapelul acestei ţări este format din două triunghiuri suprapuse.

◆ ...Slovacia şi-a obţinut independenţa la 1 ianuarie 1993? Despărţirea de Cehia s-a numit „Divorţul de Catifea".

◆ ...veninul cobrei poate fi folositor? Din el, pe lângă alte me-

dicamente, se obţine şi antidotul împotriva muşcăturilor de şarpe.

◆ ...Lacul Balaton din Ungaria este cel mai mare lac din Europa Centrală? Are proprietăţi curative şi ţine loc de mare, la care ţara vecină nouă nu are ieşire.

Ştiaţi că...

Comorile din grote

În nord-vestul Chinei, în deşertul bântuit de vânturi, la sud-est de oraşul Dunghnang, se înalţă un şir de stânci în care credincioşii budişti au săpat o mulţime de grote, în primul mileniu după Hristos.

Locul, aflat pe Drumul Mătăsii, reprezenta un refugiu sigur atât pentru negustătorii care plecau din ţară, cât şi pentru cei care se întorceau din lungi călătorii.

Primele scobituri adânci au fost săpate începând din anul 366 şi foloseau atât pentru adăpost, cât şi pentru meditaţie. Vreme de 1000 de ani încăperile au fost împodobite cu circa 45.000 de fresce colorate, peste 2000 de statuete şi alte obiecte de cult.

Statuile şi statuetele sacre erau aşezate în nişele din pereţii interiori, acoperiţi cu fresce. Erau confecţionate din teracotă şi ipsos şi realizate de meşteri locali sau de artizani aflaţi în trecere. Meşterii locali erau plătiţi pentru tot timpul lucrat, iar ceilalţi la bucată.

Călugărul Wang Yuanlu

Frescele presupuneau o muncă deosebită. În încăperile de formă pătrată, înainte de a picta imaginea sacră, artistul îmbrăca pereţii de piatră în lut, peste care aşeza straturi de tencuială, paie, bălegar sau păr de animale. Când acestea se uscau se presăra deasupra caolin pentru obţinerea unei suprafeţe netede. Se foloseau peste 10 pigmenţi, inclusiv praf de aur şi foiţe de argint.

Dintre aceştia, cei mai folosiţi erau verdele malahit şi verdele ocru. Toţi pigmenţii şi-au păstrat culoarea proaspătă, cu excepţia stacojiului. Acesta era folosit pentru carnaţie, dar s-a oxidat, având acum o culoare ciocolatiu-închis. Cele mai multe dintre fresce reprezintă scene din viaţa lui Buddha şi poveşti reprezentând vieţile lui anterioare. Alături de acestea există şi altele, care prezintă palate, grădini, scene laice.

Arta frescelor, începută în secolul al VII-lea, a atins apogeul în timpul dinastiei Tang. Se remarcă în aceste lucrări naturaleţea mişcărilor, veşmintele ample, fluturând în vânt, şi mai ales motivele decorative florale, care le-au înlocuit pe cele geometrice, folosite până atunci.

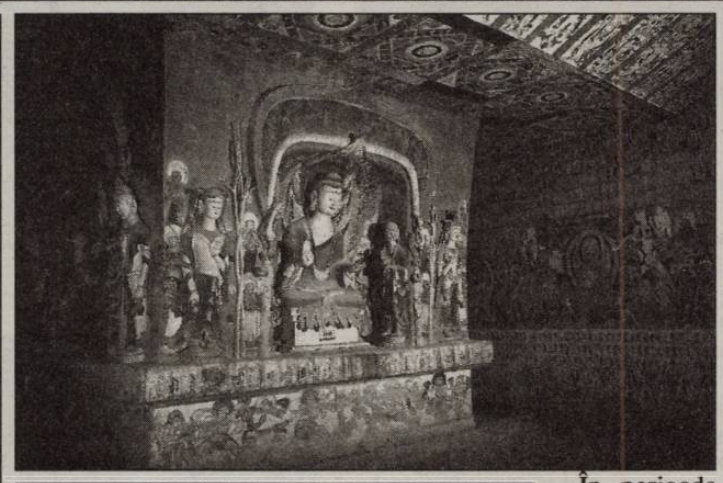

În perioada Yuan însă, grotele au fost lăsate în părăsire, neglijându-se cu totul faptul că acestea adăposteau un număr impresionant de manuscrise.

Înţelegând valoarea integrală, culturală, religioasă şi documentară a grotelor, în jurul anului 1900, călugărul Wang Yuanlu (Yuang) se stabileşte aici, hotărât să le redea strălucirea de odinioară.

Zvonurile despre camerele pline de manuscrise s-au răspândit repede şi grotele au început să fie vizitate de europeni. Printre aceştia, Aurel Stein, funcţionar britanic de origine maghiară, lucrând în India, a venit aici în 1907, însoţit de asistentul şi translatorul său chinez. Ei au început să-l chestioneze pe Wang, care la început i-a privit plin de suspiciune. Apoi, simulând o mare admiraţie pentru Xuan Zhang, un celebru călugăr budist din secolul al VII-lea, apreciat şi de Wang, Stein i-a câştigat simpatia, fiind dus într-o cameră plină de manuscrise. Plătind sume modice în timpul zilei şi acţionând în secret noaptea, Stein a trimis spre New Delhi saci de manuscrise de o valoare inestimabilă, în limbile chineză, tibetană, sanscrită. Cele mai multe dintre ele, printre care „Sutra de diamant", datând din anul 868, prima carte „tipărită" cunoscută în lume, se află acum la British Museum din Londra.

După un an a venit la grote sinologul francez Paul Pelliot care, în virtutea prieteniei cu Yuang, a obţinut 6000 de manuscrise. Autorităţile chineze au aflat însă de aceste acţiuni şi le-au oprit cu desăvârşire, transportând manuscrisele la Beijing.

În zilele noastre se pot vizita 40 din cele 500 de grote pe care, în 1961, guvernul ţării le-a declarat monument naţional. Pentru vizitatorul modern, explorarea lor înseamnă deopotrivă o experienţă estetică şi o întoarcere în istorie.

Turnul Chindiei

Aflat în municipiul Târgovişte, Turnul Chindiei face parte din ansamblul „Curtea Domnească" şi este simbolul oraşului, principala atracţie turistică.

A fost construit în timpul celei de-a doua domnii a lui Vlad Ţepeş, în scopuri militare, slujind ca punct de pază, foişor de foc şi depozit pentru tezaur. Are o înălţime de 27 metri şi un diametru de 9 metri. A fost restaurat complet între 1847-1851, în timpul domniei lui Gheorghe Bibescu, ocazie cu care a primit forma actuală şi a fost înălţat cu 5 metri faţă de construcţia iniţială.

Clădirea găzduieşte o expoziţie de arme, documente şi obiecte care au aparţinut lui Vlad Ţepeş.

Privitor la originea numelui turnului, există două ipoteze. Una spune că în apropiere exista un loc unde se ţineau tot felul de ospeţe denumite „chindii". O alta sugerează că numele vine de la un sens arhaic al cuvântului „chin-

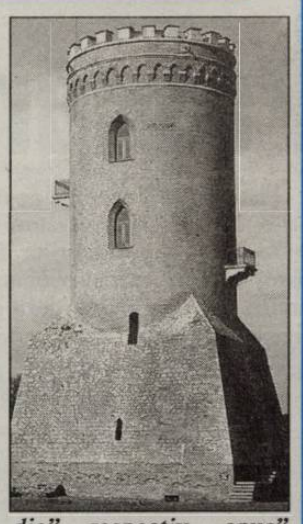

die", respectiv „apus". Soldaţii din turn dădeau semnalul când la apusul soarelui se închideau cele cinci porţi ale oraşului. În timpul nopţii nimeni nu mai putea intra sau ieşi din cetate, iar locuitorii nu aveau voie să circule pe străzi sau să aprindă focuri în aer liber, pentru ca oraşul să nu poată fi văzut de la mare distanţă.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Simboluri ale umanităţii

Cipactonal

În unele dintre mitologiile civilizaţiilor precolumbiene, respectiv cele ale toltecilor şi ale altor popoare din Valea Mexicului, Cipactonal este considerată prima femeie, soţia lui Ohomoquo, omul primordial. Acesta era adorat în egală măsură ca zeu şi ca întemeietor al neamului omenesc. El este destinat de zei să devină agricultor şi se credea că a inventat astrologia şi calendarul.

Cipactonal, menită să dea naştere neamului omenesc, era socotită prima torcătoare şi ţesătoare a lumii. Avea puteri magice. Câteva boabe de porumb, dăruite de zei, i-au slujit în practici de tămăduire a bolilor prin descântece. Tot cu ajutorul lor ghicea viitorul şi făcea vrăji.

Ohomoquo şi Cipactonal

Devoratorul de ciorapi

Nu întotdeauna posesorii de câini le cunosc toate gusturile, şi, mă rog, nu-şi pot închipui că anumite produse ar putea fi atractive pentru ei. Un englez care deţinea un superb exemplar din rasa Marele danez, în vârstă de 3 ani, a observat semne de apatie urmate de scăderea poftei de mâncare şi de vomismente.

N-a mai stat pe gânduri, l-a urcat în maşină şi s-a oprit la o clinică veterinară. În momentul în care medicul a privit radiografiile, a rămas uluit. În pântecul său, se afla o masă compactă, bizară. Trebuia operat de urgenţă. În timpul intervenţiei au fost extrase, una câte una, 43 de şosete!

Un caz unic în analele medicinei veterinare. Proprietarul a observat de nenumărate ori că patrupedul avea plăcerea să morfolească şosetele, având prostul obicei de a le lăsa pe unde apuca. Le-a aruncat mereu la gunoi pe cele recuperate, dar nu şi-a dat seama — n-a acordat importanţă acestui lucru — că „inventarul" este incomplet.

Protagonistul acestei aventuri gastronomice s-a situat pe primul loc la concursul anual „They ate what?" care a avut loc la Londra. Premiul al II-lea l-a câştigat o broască cu burta plină de pietricele... *(D.M.)*

Ce oameni, femeile astea!

Cea mai vorbăreaţă femeie din lume. Sigur, dacă ar fi să ne luăm după înclinaţia anecdotică a sexului frumos spre a vorbi (foarte) mult, alăturarea atributului din calificativul de mai sus de denominantul persoanei pare cam pleonastică. Dar vă puteţi închipui cam cum ar trebui să „funcţioneze" femeia declarată oficial ca având cel mai mare debit verbal din lume?

Nu vă speriaţi, pe hârtie nu avem cum să proiectăm uluitoarea imagine, însă măcar vă vom sugera cum vine treaba respectivă. În cifre şi statistici, evident! Se numeşte Fran Capo şi – ţineţi-vă bine! – emite 11 cuvinte pe secundă; cuvinte, nu sunete. Carevasăzică, am putea aprecia că, în numai 15-20 de secunde ar da gata basmul cu Scufiţa Roşie. Altfel exprimată ideea, măsurătorile oficiale au dat incredibilul rezultat de 603 cuvinte rostite (?!) într-un interval de 54,2 secunde. Asta, aşa, cu aproximaţie, fiindcă vă daţi seama ce greu le-a fost şi arbitrilor să numere. Iar dacă această performanţă ar fi un mod curent de „exprimare" pentru Fran, mai-mai că ne-am întreba ce fel de bărbat se poate înţelege cu o asemenea consoartă; mă rog, în caz că ar mai avea timp să articuleze şi el vreo silabă.

Hei, can-can!... Nu, nu „cu picioarele-n tavan", cum zice vechiul cântec, dar tot despre un mod de exprimare artistică cu picioarele e vorba aici. Dacă uneori spunem despre cineva care are scrisul ilizibil că scrie cu picioarele, evident că nici măcar nu ni-l imaginăm pe respectivul dându-şi jos şosetele ca să se apuce de caligrafiat folosindu-şi membrele inferioare. Numai că, să vedeţi năzbâtie: Chen Siyuan, o tânără chinezoaică, chiar scrie astfel şi, mult mai mult decât atât, scrie simultan, cu ambele mâini şi cu ambele picioare, acelaşi text! Pare incredibil, însă nici măcar nu vă puteţi închipui totul, căci ea caligrafiază de obicei poeme, desigur, cu ideograme chineze şti. Un scurt film care o prezintă în această ipostază face furori, iar în final Chen se arată cam obosită, de altfel recunoscând aceasta cu o simplitate dezarmantă: „Atunci când scrii aceleaşi versuri, concomitent, pe file diferite, asta solicită creierului mai mult consum de energie decât dacă scrii doar cu o mână, o singură dată. De aceea, sunt un pic obosită." Şi vă închipuiţi că nu ai cum să nu-i dai crezare. *(A.N.P.)*

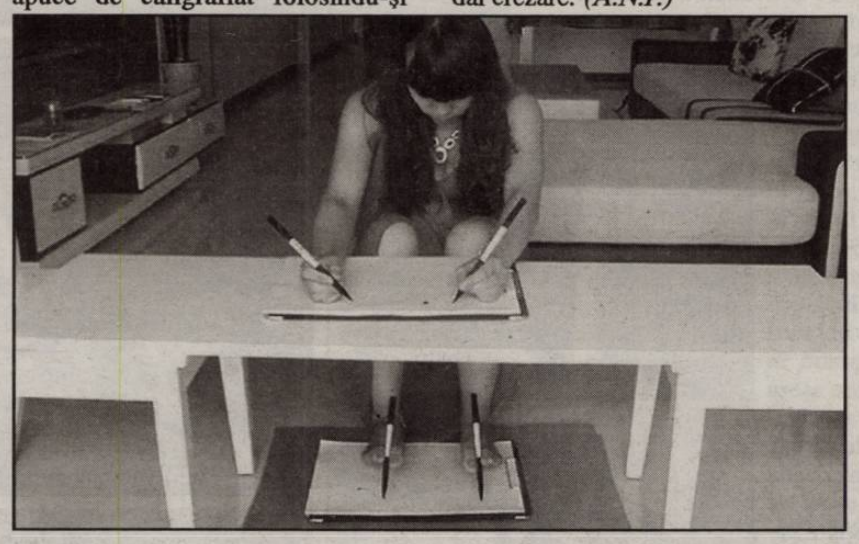

Ursul stegar

Spre supriza unor pasionaţi amatori de golf din Vancouver (Canada), pe terenul lor a apărut un urs brun. Nu era un animal matur, nici un pui, ci am putea spune un fel de „adolescent". Cei de pe teren s-au tras „respectuos" deoparte, dar nu au putut să nu se amuze văzându-l agăţat de catargul unui steag roşu de pe teren. Ursul agita catargul într-un mod cât se poate de energic şi încerca să se urce pe el. Catargul era flexibil şi alunecos şi toate încercările sale erau zadarnice. Voia cu orice chip să desprindă flamura. Se ridicase cu labele din spate, se întindea după ea, dar nu reuşea cu niciun chip să o atingă.

În cele din urmă, obosit, a abandonat steagul găsind o nouă jucărie: o minge de golf ascunsă în iarbă.

Spectatorii acestui inedit spectacol s-au întrebat de ce s-a năpustit animalul pe steagul care era acolo de ani şi ani şi dacă nu cumva dorea să fie angajat pe teren ca stegar! *(I.S.)*

Cea mai mare donaţie

În urmă cu o săptămână, Harvard School of Public Healt a fost marcată de un eveniment unic în istoria sa. Gerard L. Chan, un fost student eminent care a izbândit în lumea afacerilor, s-a reîntors pe băncile facultăţii. Nostalgic, fireşte. Numai că scopul vizitei nu era acela de a sta la poveşti cu foştii săi profesori sau de a se plimba pe coridoare şi prin sălile de cursuri pentru a retrăi momente din anii de studenţie.

În 2012 i s-a propus postul de profesor şi cel de membru în consiliul de administraţie al facultăţii, pe care le-a acceptat, dar pentru o scurtă perioadă, deoarece îi rămânea prea puţin timp pentru afaceri şi pentru a conduce o fundaţie.

Gerard a venit cu un cec în valoare de 350 milioane de euro din partea Fundaţiei Morningside, pe care o conducea, pentru a-l dona facultăţii. Este cea mai mare sumă pe care a primit-o vreodată această instituţie şi una dintre cele mai mari donaţii din istoria instituţiilor de educaţie superioară.

Preţiosul buget va fi administrat de Harvard Management Company, dividendele anuale urmând a fi investite în cercetarea medicală, ţintele prioritare fiind paludismul şi Ebola. *(D.M.)*

Băieţelul născut de... tată!

Să nu vă închipuiţi că, de dragul senzaţionalului cu orice preţ, am luat-o razna, inventând găina cu cap de om şi alte asemenea aberaţii! Cazul de faţă este real şi nu ţine de acel domeniu al bolnavilor agresivi care îşi exhibă în plină stradă beteşugurile şi frustrările de natură sexuală, de care se arată chiar mândri. Bărbatul despre care vorbim, un german din Berlin, trăieşte, realmente, o dramă cumplită, deşi, nu în ultimul rând, prilejul de a-ţi vedea copilul abia venit pe lume ar trebui să fie, fără excepţie, un miracol suprem.

Tânărul este transsexual şi s-a născut cu organe de reproducere femeieşti, ceea ce i-a facilitat aducerea pe lume a copilului. Ţinând cont de identitatea sa neobişnuită, în primul rând din punct de vedere anatomic, el a dorit să nască acasă, iar sexul copilului său să nu fie divulgat. Cazul, cu totul ieşit din comun, a intrat şi în atenţia Senatului german, care a menţionat solicitarea expresă a tânărului să nu apară pe actul de naştere al bebeluşului ca mamă, ci ca tată al acestuia. Cererea a fost respectată, totuşi s-a divulgat faptul că e vorba despre un băieţel, pentru ca astfel să se poată urmări şi controla evoluţia în condiţii cât mai normale a acestuia.

Tânărul tată (care, putem spune, este totodată şi mama copilului) e primul european transsexual care naşte, dar un caz similar, care l-a devansat, datează de mai mulţi ani: cel al americanului Thomas Beatie, care a adus pe lume trei copii! Pentru doritori, amănunte pe *http: //www.7sur7.be/7s7/fr/1523/Famille/article/detail/1701615/2013/09/10/Un-homme-donne-naissance-a-un-garcon-a-Berlin.dhtml.* (A.N.P.)

Puşcăria salvează căsnicia

Pare din ce în ce mai neobişnuit, într-o epocă (şi) a căsătoriilor nechibzuite şi a despărţirilor fulgerătoare, însă au existat vremuri când familia era cu-adevărat ceva greu de

desfăcut cu una-cu două. Iar dacă totuşi soţii ajungeau la un moment dat să nu se mai suporte, hotărând să se ocupe fiecare de-ale lui, atunci mai interveneau şi cei din jur pentru a-i sfătui de bine, astfel încât să le treacă năbădăile şi să se întoarcă la înţeleapta alegere a comuniunii conjugale. Ei, dar cum pe vorba bună de multe ori nu prea se pune mare preţ, existau şi metode – e drept, nu dintre cele mai plăcute, dar inteligente şi eficiente – de convingere a celor doi să-şi vadă mai bine împreună de viaţă mai departe.

În localitatea sibiană Biertan, o tradiţie multiseculară nu a dat greş în ceea ce azi se cheamă mai savant consiliere conjugală şi care nici nu se folosea de multă vorbărie fără rost. Soţii certaţi, pentru care pe moment nu mai exista cale să se împace, erau duşi într-un turn al vechii cetăţi, unde se afla un fel de închisoare a (încă, potenţial) îndrăgostiţilor. O cămăruţă destul de îngustă, având drept mobilă un pat, o masă şi un scaun, iar pentru hrănire, o singură farfurie, o lingură şi o cană. Fără cuţit, fiindcă nu se ştie ce poate să scoată supărarea din om.

Ei bine, obligaţi astfel să cadă la înţelegere cum să se servească amândoi de puţinul ce le era dat, aşa încât să şi mănânce şi să se odihnească, după o săptămână, bărbatul şi femeia ieşeau de la pârnaie pentru a începe o nouă lună de miere. Şi, spune tradiţia, cam în ultimii 2-300 de ani, în Biertan nu s-a mai înregistrat niciun divorţ.

Ce păcat că asemenea tradiţii au fost îngropate în uitare şi în năvala oarbă de iresponsabilitate şi dezmăţ de azi! *(A.N.P.)*

Detenţie pentru hărţuire telefonică

Un francez, Gabriel Bernard, în vârstă de 33 de ani, care suferea de depresie însoţită uneori de impulsuri agresive, după ce a ieşit dintr-o clinică de psihiatrie unde a fost tratat câteva săptămâni, a reintrat în conflicte zilnice cu prietena sa. Locuiau împreună de 6 ani, timp în care a cheltuit sume importante pentru reamenajarea locuinţei şi pentru întreţinerea iubitei sale. După reîntoarcere, cu toate că tratamentul intensiv i-a ameliorat stările depresive şi impulsivitatea (motivată de comportamentul iritant al iubitei), con-

flictele s-au înteţit. Aceasta i-a spus că nu mai este dispusă să trăiască alături de un nebun şi că-l va părăsi curând. Ceea ce a şi făcut.

Dincolo de această deziluzie şocantă, mintea lui Gabriel a fost invadată de obsesia de a-şi recupera o parte din banii investiţi, de a fi compensat pentru eforturile materiale depuse pentru a-şi întreţine atâta vreme iubita.

Aceasta, aşa cum era de aşteptat, a reacţionat negativ. Gabriel a insistat şi a tot insistat, dar apelurile sale au fost zadarnice. Nu i s-a mai răspuns la telefon. În câteva luni a sunat-o de 21.800 ori! La un moment dat, fata a blocat linia telefonică, însă Gabriel s-a „reorientat" către părinţii acesteia. În cele din urmă a fost dat în judecată pentru hărţuire.

A fost condamnat de judecătorul unui tribunal din Legon la 10 luni de detenţie, a primit o amendă de 1.000 euro şi i s-a impus interdicţia de a o mai suna şi de a intra în contact cu tânăra femeie. *(D.M.)*

Michael Douglas

fiul pe urmele tatălui

Aşa cum rareori se întâmplă ca ucenicul să-şi depăşească maestrul, şi în privinţa vedetelor e greu, pentru fiii acestora, să fie mai presus de părinţii lor. Şi totuşi, există excepţii, una dintre ele fiind cea a „clanului Douglas", unde fiul, Michael, şi-a surclasat tatăl, pe Kirk – cel puţin din punct de vedere al premiilor obţinute.

Poate n-o să vă vină a crede, dar Michael Douglas, bărbatul galant, sex-simbolul din „Instict primar", idolul a milioane de femei, împlineşte azi venerabila vârstă de 70 de ani. Născut pe 25 septembrie 1944 (adică la exact un sfert de veac distanţă de actuala lui soţie, Catherine Zeta-Jones), Michael a fost primul fiu al lui Kirk Douglas, pe atunci încă un tânăr actor în căutarea faimei. Nimeni nu s-ar fi gândit că el va păşi pe urmele tatălui, deoarece, după ce părinţii au divorţat, mama lui, Diana Dill, a făcut tot posibilul ca micuţul să stea cât mai departe de platourile de filmare. Dar gena celei de-a şaptea arte era adânc sădită în ADN-ul său, aşa încât, după ce a absolvit, mai mult de gura mamei, Universitatea California, tânărul şi chipeşul Michael s-a lăsat sedus de vraja peliculei de celuloid, obţinând titlul de „Bachelor of Arts" în 1968.

Interesant e faptul că una dintre colegele sale de studenţie, Glenn Close, îi va fi parteneră, mai târziu, şi în filme – thrillerul „Atracţie fatală", în care au jucat amândoi în 1987, fiind un mare succes. Dar, să revenim la junele Michael, pentru care au urmat roluri minore în filme de duzină, fiindcă ilustrul tată, înverşunat inamic al nepotismului, nu i-a întins nici măcar un deget de ajutor... Ieşirea din anonimat a venit însă odată cu serialul poliţist „Străzile din San Francisco", care a rulat şi pe micile noastre ecrane şi în care Douglas Jr. a dovedit pentru prima oară că este „adevăratul fiu al tatălui său".

În „Wall Street"

Dar acesta nu era nici pe departe triumful aşteptat de orgoliosul Michael. Gloria avea să-i surâdă, pentru prima oară, atunci când tatăl său, care deţinea drepturile cinematografice asupra cărţii „Zbor deasupra unui cuib de cuci", a decis să producă filmul omonim. Michael l-a convins că şi el ar fi un producător grozav şi Kirk a acceptat, cu greu, să-şi lase odrasla la cârmă, visând ca el să joace rolul principal. Dar socoteala de acasă nu s-a potrivit cu cea de pe platourile de filmare, întrucât, odată instalat în fotoliul de producător, Michael a decis că tatăl lui e prea bătrân pentru rol şi i-a încredinţat partitura lui Jack Nicholson. Deşi Kirk Douglas s-a făcut foc şi pară, succesul a fost colosal: pelicula regizată de Milos Forman a cucerit nu mai puţin de cinci premii Oscar, fiind catalogat drept unul dintre cele mai bune filme făcute vreodată în America. Producţia i-a prilejuit lui Michael şi întâlnirea cu Danny de Vito, actor de care îl va lega o îndelungată prietenie, concretizată şi în apariţia, pe marele ecran, în filme precum „Giuvaierul Nilului" sau „Războiul familiei Rose".

Un alt hit, produs la mijlocul anilor 80, „Idilă pentru o piatră preţioasă", în care i-a dat replica frumoasei Kathleen Turner, îl va propulsa definitiv pe Michael Douglas în „liga mare" de la Hollywood, fără nicio „propteă" din partea ilustrului său părinte. „Wall Street" (1987) a fost însă filmul care i-a oferit lui Michael Douglas prilejul de a-şi dovedi versatilitatea actoricească. În rolul corporatistului „Gordon Gekko", el a atins, probabil, apogeul carierei sale, reuşind să cucerească şi primul lui Oscar, ca actor. În 1992, pentru prima oară după mulţi ani, Michael Douglas a fost eclipsat de o parteneră de scenă: Sharon Stone, iubita sa din „Instinct primar", pe atunci o actriţă necunoscută, va deveni instantaneu o supervedetă, graţie, mai ales, unei singure secvenţe, în care a filmat fără lenjerie intimă. Ca să vedeţi ce uşor se obţine gloria la Hollywood... „Falling Down", din 1993, a fost pentru Douglas o provocare, de care s-a achitat cu brio. Deşi apariţia sa în continuarea de la „Wall Street", din 2010, n-a rupt gura târgului, Douglas a făcut un rol de zile mari personificându-l pe controversatul artist Liberace, în „Viaţa mea cu Liberace", film pentru care a primit Globul de Aur în 2013.

Cu Glenn Close în „Atracţie fatală"

Pe plan personal, viaţa sa a fost la fel de zbuciumată ca a eroilor săi. Charisma sa inconfundabilă a făcut ca Michael Douglas să fie, încă de la debuturile sale actoriceşti, un veritabil idol pentru femei, iar el n-a rămas insensibil la farmecele sexului frumos. După o relaţie de şase ani cu actriţa Brenda Vaccaro, în 1977 actorul, pe atunci în vârstă de 32 de ani, s-a îndrăgostit de o tânără austriacă de 19 ani, Diandra Luker, pe care a luat-o rapid în căsătorie, divorţând în 1995, din cauza infidelităţii actorului. Cinci ani mai târziu, acesta se va căsători cu Catherine Zeta-Jones, cu care este şi acum împreună, deşi au existat numeroase zvonuri legate de despărţirea lor. Luptând ani de zile cu dependenţa de alcool şi de droguri (care i-a răpit un frate, pe Eric Douglas), Michael a trebuit să depună eforturi supraomeneşti pentru a învinge.

Dar cea mai grea luptă a dus-o contra cancerului: diagnosticat în 2010, cu cancer la gât în ultimul stadiu, actorul şi-a revenit în mod surprinzător, după ce toată lumea considera bătălia pierdută. De altfel, la ce ne-am fi putut aştepta din partea unui luptător, fiul unui alt luptător, Kirk Douglas – neuitatul „Spartacus" – care se apropie vertiginos de împlinirea unui secol de viaţă?

Alături de Catherine

- Actorul a retrăit pe viu povestea din „Atracţie fatală", când o fană obsedată de el, Dawnette Knight, a început să-i trimită scrisori de ameninţare, fiind condamnată la trei ani de închisoare.
- Ca actor şi producător, Michael Douglas a „făcut" mai mulţi bani decât oricare alt superstar de la Hollywood: 14 milioane de dolari pentru „Instinct primar", 20 de milioane pentru „Jocul" şi 20 pentru „O crimă perfectă".
- În urma divorţului de Michael, a doua soţie a acestuia, Diandra, a primit suma de 45 de milioane de dolari.
- Pe lângă cetăţenia americană, actorul este şi cetăţean al insulelor Bermude, mama sa fiind născută aici.
- În 1980, un grav accident de schi l-a ţinut departe de platourile de filmare timp de trei ani.
- Acuzat că ar fi lovit angajatul unui teren particular de golf cu o minge de golf în gât, lui Douglas i s-au cerut despăgubiri de 25 milioane dolari. După ce a primit o sumă nedezvăluită, victima şi-a retras însă plângerea.

PORTRET

Şerban Pavlu

O Românie întreagă îl ştie de la televizor. El e „Văru'", din reclame, un personaj descurcăreţ, care cumpără şi vinde orice, care te scoate din orice situaţie şi apare, ca prin farmec, când nici nu te aştepţi, să te „rezolve". Dar, înainte de a fi un personaj de reclamă şi un la fel de simpatic personaj din emisiunea TV „În puii mei" (unde-i dă replica altui mare actor din generaţia tânără, Mihai Bendeac), Şerban Pavlu e un foarte talentat actor de teatru. Născut pe 29 iunie 1975, la Bucureşti, a cochetat de mic cu teatrul, dar a vrut să se facă regizor, înainte de a-şi da seama că are calităţi actoriceşti de excepţie. Şi aşa a ajuns, în 1997, absolvent de UNATC la clasa reputatului Alexandru Repan, fiind unul dintre vârfurile promoţiei sale.

De fapt, Şerban nu e un actor, ci un om care se joacă pe sine însuşi: e bărbatul între două vârste, matur, preocupat, stresat, care încearcă să afle ce i se întâmplă şi să găsească o rezolvare pentru toate. În majoritatea rolurilor lui din film îl vom regăsi în această postură. Chipul său inconfundabil şi felul cum îşi construieşte personajele, mai mult din tăceri, priviri elocvente şi surâsuri amare, îl recomandă ca pe un actor născut, nu făcut. Lucru rar întâlnit în lumea gregară a cinematografiei de azi, Şerban Pavlu ar putea să joace şi într-un film mut, pentru că gesturile sale şi privirea expresivă spun mai mult spectatorului decât o mie de cuvinte.

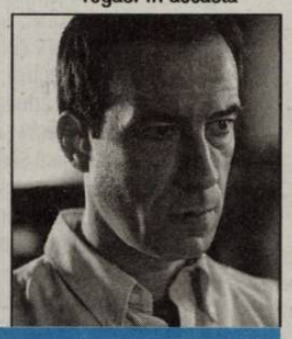

A jucat în numeroase filme, de la *Niki Ardelean, colonel în rezervă* şi *După-amiaza unui torţionar*, până la mai recentele *Roxanne* şi *Câinele japonez*. În această din urmă peliculă, i-a făcut faţă cu brio, am putea spune, unui veritabil monstru sacru al filmului românesc, Victor Rebengiuc, cu care, de altfel, e coleg şi pe scena Teatrului Bulandra.

Răsfăţat al regizorilor de film, Şerban nu uită însă nici prima iubire, teatrul, căruia îi consacră o mare parte din timpul său. Pe lângă rolurile de la Bulandra, îl puteţi urmări şi pe alte scene: la Comedie, la Teatrul Art sau la Green Hours. Iar dacă nu l-aţi văzut încă în rolul tatălui necunoscut din *Roxanne*, ar fi bine să o faceţi, pentru că experienţa vă va marca, în mod cert.

Printre stele

Premii Emmy pentru rochii

Nu ştim dacă premiile recompensează producţiile artistice realmente valoroase sau dacă nu sunt decât aranjamente de culise, dar ştim cu siguranţă că ţinutele artistelor fac uneori toţi banii. Recent, cu ocazia decernării premiilor *Emmy*, rochiile purtate de laureate meritau nişte premii speciale, pentru creaţie. Astfel, Julia Roberts a apărut într-o rochie scurtă, cu perle negre mari, creaţie Elie Saab (foto) absolut superbă. Nu e de mirare că ea s-a aflat pe lista celor mai elegante actriţe, în viziunea publicaţiei *Huffington Post*. Pe de altă parte, actriţa Hayden Panettiere a venit îmbrăcată cu o rochie argintie strălucitoare, care îi scotea în evidenţă burta proeminentă, ea aşteptând o fetiţă. Preferinţele actriţelor par să se fi îndreptat anul acesta spre rochiile mulate: Lena Headey (Cersei din *Games of Thrones*) în rochie strâmtă, neagră, Edie Falco *(Nurse Jackie)*, albastră, Christina Hendricks *(Mad Men)* şi Julia Louis-Dreyfus *(Veep)*, roşu-aprins, Anna Chlumsky *(Veep)*, albă şi Michelle Dockery *(Downton Abbey)* cu petale multicolore. Originala Lena Dunham, una dintre actriţele nominalizate la categoria cea mai bună actriţă de comedie *(Girls)*, a făcut senzaţie cu o fustă roz cu mai multe straturi de volane, semnată de Giambattista Valli, şi tunsoare à la Jeanne d'Arc. În ceea ce îi priveşte pe actori, majoritatea au purtat smoking, moartea imaginaţiei, dar au existat şi excepţii. Matthew McConaughey *(True Detective)*, unul dintre rivalii serioşi ai lui Bryan Cranston *(Breaking Bad)*, a ales un costum albastru din trei piese, cu revere negre.

Provocarea găleţii cu orez

Văzând succesul mondial al unei prostioare pentru tâmpiţei, cea denumită provocarea găleţii cu gheaţă (?!?), o indiancă din Hyderabad pe nume Manju Latha Kalanidhi a propus o altă provocare, cea a „găleţii cu orez". Ideea femeii e simplă şi generoasă: doreşte să-i stimuleze pe donatori să ofere o găleată de orez celor nevoiaşi, după cum scrie ziarul The Hindu. „Este o soluţie locală, este a noastră şi este o rezolvare practică a problemelor din vecinătate. În loc să irosim apa pentru provocarea găleţii cu gheaţă, salvăm apa şi îi hrănim pe cei flămânzi", a scris femeia pe Facebook cu argumente de bun simţ. Potrivit propunerii sale, voluntarii pot dona, de asemenea, medicamente la cel mai apropiat spital public, ceea ce dă provocării găleţii cu orez o dimensiune umanistă mult mai profundă în comparaţie cu aiureala găleţii cu gheaţă. Provocarea găleţii cu gheaţă este concepută pentru a creşte gradul de conştientizare cu privire la scleroza laterală amiotrofică (SLA), o maladie progresivă neuro-degenerativă, care afectează celulele nervoase din creier şi măduva spinării, de care suferă şi fizicianul Stephen Hawking.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Un bumerang care loveşte şi în Europa

Redutabila armă a aborigenilor australieni a devenit o metaforă care, cel puţin în domeniul sănătăţii, indică implicaţii dramatice ale anumitor tipuri de tratamente şi medicaţii ale bolilor de tot felul. Un astfel de element care s-ar putea să şocheze puternic se referă la mult-răspânditele şi folositele antibiotice. Aceste pastile aproape că s-au banalizat în timp, consumul lor căpătând în mintea multora un fel de normalitate subînţeleasă a vieţii noastre cotidiene! Este însă deja demonstrat că obişnuinţa s-a întors împotriva noastră, organismul suferind transformări ce au determinat o rezistenţă la antibiotice considerată de medici şi cercetători, fără echivoc, cea mai mare ameninţare la adresa sănătăţii europenilor.

Prescrierea nejustificată a antibioticelor şi automedicaţia au dus la creşterea alarmantă a rezistenţei la antibiotice în Europa. Acest lucru înseamnă că infecţii altădată uşor de vindecat ar putea fi acum letale, după cum arată un raport al Comisiei Europene. Numai în SUA, rezistenţa la antibiotice afectează anual cel puţin două milioane de oameni şi provoacă peste 23.000 de morţi.

Un studiu în acest sens, publicat în 2011, arăta că românii se află pe locul patru în Europa la consumul de antibiotice, peste 50% urmând un astfel de tratament la momentul respectiv, iar aproape jumătate dintre aceştia recurgând la cel puţin două cure în intervalul monitorizat. Un an mai târziu, un alt studiu plasa România pe primul loc în Europa la consumul de antibiotice fără reţetă, situaţie neschimbată încă din 2010. Se precizează în mod expres că microorganismele rezistente la antibiotice prezintă un risc serios pentru sănătatea cetăţenilor Europei, dar cauzează şi costuri ridicate, prin prelungirea spitalizarii şi eşecul tratamentelor (s-a estimat că rezistenţa antimicrobială generează anual pierderi de 1,5 miliarde de euro în bugetul UE).

Plăceri plătite scump

Erotismul intim care elimină din capul locului ideea procreării cunoaşte, de veacuri întregi, nenumărate preparate, accesorii, proceduri menite să preîntâmpine apariţia unei sarcini nedorite. Precizăm: nu e vorba despre eliminarea embrionului sau a fătului, a acelei vieţi deja înfiripate în urma contactului sexual dintre bărbat şi femeie – avortul – care implică mult mai multe componente esenţiale, printre care şi cea etică. Ne referim strict la contracepţie, care astăzi se face cel mai frecvent cu ajutorul pilulelor special realizate în acest scop. Din nefericire însă, ele acţionează pe o zonă extrem de sensibilă, de vulnerabilă, iar efectele secundare pot fi devastatoare. Şi, mai grav, de multe ori, persoana implicată (femeia, în speţă) nici măcar nu ştie căror riscuri se expune.

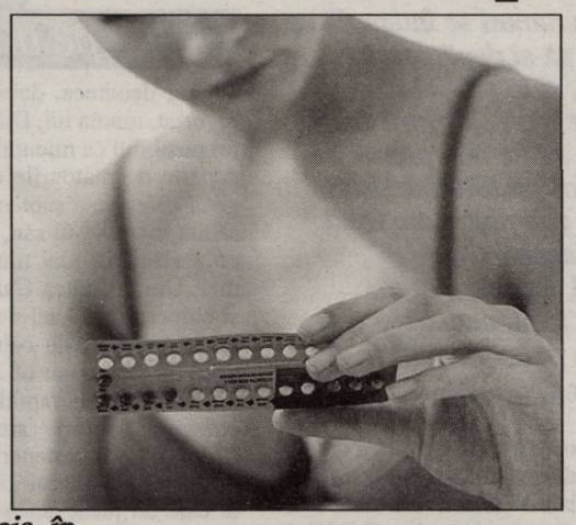

Risc dublu de cancer la sân

Un studiu recent, realizat în Marea Britanie, a dezvăluit un amănunt deosebit de îngrijorător: femeile care vor să evite sarcina şi iau pilule contraceptive prezintă risc de două ori mai ridicat de a dezvolta cancer la sân, iar acest risc creşte în funcţie de doza de hormoni conţinută în tablete. Astfel, cele care, în ultimul an, au luat pilula combinată cu conţinut de estrogen şi progesteron (doi hormoni sexuali asemănători cu cei produşi de organism) au fost cu 50% mai predispuse să dezvolte cancer, comparativ cu cele care nu au folosit-o niciodată sau încetaseră să o mai ia de mai mult de un an, arată studiul. Cercetarea s-a făcut pe 1.102 femei care au fost diagnosticate cu cancer la sân, în comparaţie cu un grup de femei sănătoase, cu vârste cuprinse între 20 şi 49 de ani. Concluzia specialiştilor: pilulele care conţin o doză mare de estrogen cresc de două ori riscul de a dezvolta cancer la sân, faţă de alte forme de contraceptive cu niveluri scăzute din acest hormon, care nu au crescut deloc riscul de cancer.

Pericol de scleroză multiplă

Pe de altă parte, femeile care iau anticoncepţionale prezintă un risc cu până la 50% mai mare de scleroză multiplă, după cum a descoperit o echipă de cercetători americani. Aceştia au observat că riscul este mai mare în rândul tinerelor care suferă de obezitate, probabil din cauză că organismul acestora secretă în cantităţi mai mari un hormon ce creşte pofta de mâncare. O cercetare anterioară arătase că, dimpotrivă, contracepţia orală ar putea anula riscul de scleroză multiplă sau i-ar putea întârzia apariţia. Scleroza multiplă este cea mai frecventă afecţiune neurologică handicapantă, declanşată de distrugerea mielinei, o teacă protectoare din jurul fibrelor nervoase ale sistemului nervos central, proces în urma căruia sistemul imunitar ajunge să lupte împotriva lui însuşi.

Simptomele variază de la indispoziţii uşoare şi ocazionale, ce implică amorţirea membrelor, slăbiciune musculară şi probleme oculare, până la deteriorarea severă şi rapidă a stării de sănătate, care cauzează handicapuri grave.

Notă mică pentru şcoală

Pentru a vedea cât de sănătoasă va fi societatea noastră de mâine, e mai mult decât suficient să observăm cum, de un sfert de veac, educaţia şi sănătatea generaţiilor tinere sunt, în mod sistematic şi programatic, aruncate în lipsuri majore şi lăsate să se zbată neputincioase în mizerie. Realitatea necosmetizată ne arată permanent şi o faţă schimonosită, la modul aberant şi condamnabil, a vârstei pe care altădată o numeam „de aur". Copiii şi adolescenţii de astăzi au efectiv vicii – acesta este cuvântul exact! – pe care în mod, să zicem, obişnuit (nu şi normal) suntem tentaţi să le atribuim aproape exclusiv adulţilor: consumul de alcool, fumatul, drogurile.

Un studiu realizat în mediul şcolar din Bucureşti – în cadrul unui program la care participă 19 oraşe din 14 state europene – a dus la rezultate de-a dreptul halucinante: peste 80% din elevii Capitalei (aici sunt incluşi şi copiii din provincie care învaţă în unităţi bucureştene) cu vârste între 14 şi 16 ani au consumat alcool cel puţin o dată, 26,6% fumează, 8,9% au consumat canabis şi 1,8% au luat amfetamine.

Concluziile programului sunt că există consum de alcool şi ţigări la vârste foarte fragede la tinerii din Capitală. Spre exemplu, la capitolul consumului de băuturi fabricate în casă, rata de consum este cu mult mai mare decât media celorlalte oraşe participante. Rezultatele studiului mai arată că există legături foarte mari între consumul de substanţe interzise, tutun sau alcool şi monitorizarea parentală, respectiv timpul pe care îl petrec părinţii cu copiii lor. Practic, a fost distrus „mitul" timpului de calitate, rezultatele chestionarelor arătând că este importantă cantitatea de timp petrecută de părinţi cu copiii lor.

În cadrul studiului, la punctul „M-am îmbătat o dată în viaţă", 48,8% din liceenii de 14-16 ani din Bucureşti au răspuns afirmativ, cel mai mare procentaj dintre oraşele participante fiind de 59,7.

În privinţa consumul de canabis, 8,9% din liceenii bucureşteni chestionaţi au spus că au fumat cel puţin o dată în viaţă, procentajul cel mai ridicat înregistrat în rândul oraşelor participante la studiu fiind de 26,8%. De asemenea, 25,9% din liceenii din Capitală chestionaţi au spus că au consumat băuturi fabricate în casă, ceea ce indică un consum cu 10 procente mai mare faţă de media celorlalţi elevi din oraşele participante.

Ce legătură au aceste date cu sănătatea de azi şi de mâine a oamenilor acestei ţări, practic, e inutil şi ineficient să explicăm aici, răspunsul fiind unul implicit. Şi să mai observăm un aspect deloc neglijabil: ceea ce s-a putut afla prin chestionarele respective reprezintă, desigur, doar „vârful aisbergului", faţa văzută a fenomenului!...

PE SCURT, DESPRE

sănătatea dumneavoastră

O banalitate... mai puţin cunoscută

Vorbim aproape zilnic despre unul dintre reperele de bază ale sănătăţii noastre — presiunea sângelui în artere (mai popular, tensiunea) — dar de multe ori nu prea ştim exact despre ce e vorba şi, mai important, nu cunoaştem nici măcar valorile propriei noastre tensiuni, înregistrate în condiţii obişnuite. Aceasta, în condiţiile în care circa 40% din români suferă de hipertensiune arterială, iar cei mai mulţi dintre aceştia nici nu ştiu că au această boală, deci nu se tratează. Este o valoare situată în media europeană, ceea ce sigur că nu ne încălzeşte, ţinând cont şi că după vârsta de 60 de ani aceasta creşte. Aşadar, să spunem că e destul de mult. Problema şi mai gravă e însă că oamenii nu au grijă de ei, nu merg la medic sau, dacă află că sunt bolnavi, iau tratament o scurtă perioadă de timp. De asemenea, mănâncă prea sărat, nu fac mişcare, majoritatea sunt supraponderali sau chiar obezi şi o parte din ei moştenesc un „teren" care predispune la hipertensiune.

Ceea ce mulţi nu ştiu este că hipertensiunea nu se vindecă astfel că, după un început de tratament care determină scăderea valorilor, consideră că s-au vindecat şi abandonează medicaţia. Totuşi, această formă de boală, hipertensiunea esenţială, cum se numeşte, este o boală care trebuie tratată permanent, cu mai multe sau mai puţine medicamente, însă depinde şi dacă oamenii înţeleg să ţină şi un regim alimentar. Pe zone patogene, riscul de a face hipertensiune este mai ridicat în cazul bolnavilor de rinichi şi al diabeticilor. La cei care suferă de rinichi, riscul de a face hipertensiune este şi mai mare. Dacă au şi diabet (în statistici, până la 80%), e foarte posibil să aibă, de asemenea, şi hipertensiune. Problema este că, din păcate, hipertensiunea şi diabetul şi boala de rinichi îşi dau mâna, generând complicaţii cerebrale, accidente vasculare, infarct de miocard etc.

În mod eronat, s-a instalat ideea că vârstnicii sunt cei expuşi la problema respectivă, însă hipertensiunea arterială este o boală care îi poate afecta şi pe adolescenţii care nu mănâncă sănătos şi nu fac sport. Cele mai noi statistici arată că, în România, 62% din decesele înregistrate sunt cauzate de boala cardiovasculară. Doi din trei români mor de afecţiuni cardiovasculare, dintre care cea mai frecvent întâlnită este hipertensiunea arterială. De aceea, medicii ne recomandă în mod special să mâncăm mai sănătos, ceea ce înseamnă mai multe legume, mai multe fructe, mai puţine grăsimi şi dulciuri. Principala cauză de deces în ţara noastră rămâne cea cardiovasculară: circa 150.000 de români mor anual din această cauză, ceea ce reprezintă 60% din totalul deceselor înregistrate, însă, potrivit specialiştilor, mortalitatea prin boala cardiovasculară este în uşoară scădere în toată Europa.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Siesta ca terapie

Expresia „ a pica de somn" nu e deloc forţată, ci explică o nevoie naturală a organismului de a se odihni, pentru ca ulterior să îşi poată relua funcţionarea normală. Acest somn aflat, am spune, în afara celui obişnuit, de noapte, regenerator, ca o condiţie a echilibrului general al sănătăţii, apare indiferent de momentul zilei sau de locul unde ne aflăm: acasă, la birou, în tren, pe o bancă din parc şi aşa mai departe. Siesta este eficientă nu doar pentru odihna creierului, ci şi pentru stimularea capacităţilor mintale, potrivit mai multor studii. Somnul are efecte reparatorii după o perioadă prelungită de activitate, dar el creşte, în acelaşi timp, capacităţile neurocognitive, comparativ cu perioada de dinaintea siestei.

În cadrul unui studiu în acest sens, cercetătorii au folosit 39 de voluntari, adulţi, împărţiţi în două grupuri, dintre care unul a avut dreptul la mici sieste. La prânz, toţi participanţii au fost supuşi unor teste de evaluare a capacităţilor mintale, care vizau mai ales activarea hipocampusului, o zonă din creier implicată în procesul de stocare a informaţiilor. Cele două grupuri au obţinut rezultate identice.

De la ora 14: 00, membrii grupului care avea dreptul la siestă au dormit 90 de minute, în timp ce membrii celuilalt grup au rămas în stare de veghe. Apoi, la ora 18: 00, tuturor participanţilor li s-a cerut să memoreze diverse informaţii. Cei care au rămas treji toată ziua au obţinut performanţe mai slabe comparativ cu testele precedente. În schimb, voluntarii care şi-au făcut siesta au obţinut rezultate semnificativ mai bune şi chiar şi-au ameliorat capacităţile cognitive. Pe lângă aceste repere precis conturate, analizele generale ale stării de sănătate au reconfirmat ideea că somnul de după-amiază constituie un veritabil catalizator în acest sens.

Un terapeut liric

Arborele evocat în mod inegalabil în versuri de neliniştitul poet rus Esenin** – mesteacănul – **are şi remarcabile calităţi terapeutice aproape necunoscute de populaţie. Mai precis, seva sa, din care în unele ţări se prepară băuturi, zahăr şi alte ingrediente alimentare.

Sub aspect terapeutic, e bine de ştiut că scoarţa mesteacănului este febrifugă, diuretică şi stimulează digestia. Infuzia din frunze de mesteacăn este eficace contra gutei, reumatismului ori calculilor renali, iar mugurii activează secreţia biliară. Nu în ultimul rând, este perfect pentru reglarea sistemului nervos şi tratarea bolilor de rinichi şi, de asemenea, curăţă organismul de toxine. Una dintre modalităţile de tratament blând cele mai eficace, gemoterapia (terapia cu germeni ai plantelor) beneficiază şi ea de virtuţile în domeniu ale mesteacănului, prin maceratul obţinut din muguri, seminţe şi sevă.

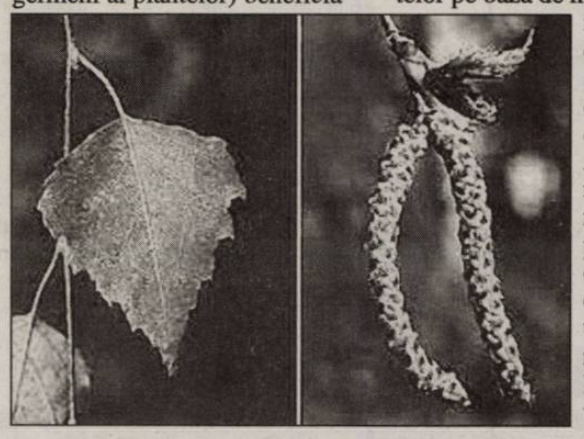

Mugurii se folosesc în cazuri de rinită, rinofaringită, sindrom nefritic, reumatism, rahitism, carenţe minerale, boala Scheuermann. Seminţele sunt tonice ale sistemului nervos, fiind indicate în neurastenie, dificultăţi de concentrare, pierderi de memorie, astenia mentală a vârstnicilor, sindrom depresiv. Seva este indicată în litiază renală, cistite cronice şi recidivante, albuminurie, sindrom cardiorenal, boala artrozică, gută, hipercolesterolemie, stomatită, gastrită, calviţie precoce, celulită, piele cu elasticitatea pierdută, dermatoze.

Nu există o procedură standard de administrare a preparatelor pe bază de mesteacăn. Gemoderivatul din ***muguri:*** se iau 30-50 de picături, de 2-3 ori pe zi, în tulburări de creştere; 50-70 de picături, de 1-2 ori pe zi, în caz de afecţiuni reumatismale şi renale. Gemoderivatul din ***seminţe:*** 50 de picături, de 2 ori pe zi, în caz de surmenaj sau pierderi de memorie; se indică în special pentru tinerii care au de susţinut examene dificile.

Gemoderivatul din ***sevă:*** 50 de picături, de 2 ori pe zi, ca diuretic, în hiperuricemie, hipercolesterolemie, inflamaţii articulare, renale şi conjunctivale. Preparatele din mesteacăn se pot asocia: ● cu brad, măceş şi coacăz negru, în rinite şi rinofaringite; ● doar cu brad, în tulburări de creştere; ● cu fag, în tulburări de metabolism.

Infuziile din ***frunze*** de mesteacăn sunt benefice împotriva gutei, reumatismului şi calculilor renali.

Un consistent depozit de proteine

Nuci, alune, seminţe: dense în nutrimente, acestea abundă în proteine de bună calitate şi acizi graşi omega-3. În funcţie de ce anume dintre acestea alegem să consumăm, vom avea parte, cel mai probabil, de mangan, magneziu, fosfor, fier, cupru, riboflavine, de vitaminele B1, B2, B5, B6 şi triptofan. Mai concret: seminţele de dovleac, alunele, migdalele, nucile — toate constituie surse foarte bune de magneziu, care luptă împotriva oboselii resimţite în muşchi. Triptofanul, care se găseşte în seminţe, nuci şi arahide, luptă împotriva oboselii emoţionale şi ne ajută să putem dormi, ceea ce ne va linişti şi psihicul. În plus, proteinele sunt transformate în energie suficientă pentru mai mult timp.

Cea ce face însă ca nucile şi seminţele să fie atât de speciale este cantitatea mare de acizi graşi omega-3, grăsimi esenţiale, singurele pe care organismul le cere. Acestea nu numai că reduc nivelul glicemic al alimentelor, ci constituie şi o sursă superioară de energie, ele rămânând în stomac mai mult timp decât carbohidraţii şi proteinele. Tot acizii graşi omega-3 menţin şi celulele sănătoase, iar nucile, în special, ne reduc riscul de a deveni obezi, ele încetinind digestia, ceea ce face ca senzaţia de saţietate să dureze mai mult.

De asemenea, ei îmbunătăţesc starea de spirit, luptând astfel cu oboseala emoţională. Referitor la consum, o doză zilnică este ideală. În cazul nucilor, seminţelor etc., „secretul" obţinerii efectului dorit stă în moderaţie. O porţie înseamnă cât se poate cuprinde în căuşul palmei.

Remedii naturale

Împărăteasa ierburilor

Vorbim astăzi din nou despre cea mai folosită plantă în alimentaţia omului, dacă stabilim un clasament neoficial la cât de mult se consumă pe întreaga planetă, dar şi – de ce nu? – la măsura în care se comercializează acest produs: ***cafeaua.*** Pare greu de crezut, dar ca marfă, cafeaua se consideră că se află într-un top mondial ce mai include produsele farmaceutice şi tot ce înseamnă armament! Un lucru, în fond, îmbucurător, întrucât celelalte două mari domenii amintite au prin definiţie conotaţii extrem de negative: boală, ameninţare, moarte. Or, cafeaua o consumăm de obicei din plăcere, din nevoia, mai mult autoimpusă decât reală, de a ne menţine astfel mai lucizi, mai energici şi nu în cele din urmă pentru că, deşi de regulă nu prea conştientizăm aceasta, organismul „o cere" datorită efectelor ei benefice pentru sănătate. Să nu omitem faptul că tot mai frecvent specialiştii accentuează că nu consumul de cafea în sine, ci excesul poate produce neplăceri mai mari ori mai mici.

Cafeaua este o sursă excelentă de antioxidanţi,

ceea ce duce la prevenirea unora dintre afecţiunile frecvente în zilele noastre. Apariţia radicalilor liberi în organism (determinată de alimentaţia dezechilibrată, de factori care aparţin stilului de viaţă, de carenţa anumitor vitamine sau minerale – vitaminele E, C, seleniu etc. – de substanţe toxice, de stres) contribuie la scăderea imunităţii organismului uman şi afectează structura intracelulară. De aceea avem nevoie de antioxidanţi, care au un rol esenţial în lupta împotriva radicalilor liberi. Într-o anumită măsură, cafeaua poate constitui un adevărat beneficiu pentru îmbunătăţirea calităţii vieţii şi în prevenirea apariţiei unor afecţiuni. Antioxidanţii din cafea scad riscul apariţiei unor forme de cancer, boli cardiovasculare sau cataractei. Mai mult, cafeaua a fost corelată şi cu reducerea incidenţei unor boli ca diabetul de tip 2 sau boala Parkinson. De asemenea, dă energie şi îmbunătăţeşte rezistenţa fizică.

Antioxidanţii din cafea reprezintă 30% din componentele ei solide. Dintre aceştia, 5-7% sunt polifenoli, care acţionează împotriva îmbătrânirii pielii. Studiile au demonstrat că prin consumul zilnic de cafea (moderat, 2-3 ceşti pe zi) se asigură o parte semnificativă din necesarul de antioxidanţi pentru buna funcţionare a organismului, cel puţin egală cu cea din legume şi fructe. Deloc din întâmplare, secole întregi, cafeaua a fost asimilată unui ritual asociat cu energia şi plăcerea. Astăzi, într-o lume dominată de poluare şi factori de stres, populaţia trebuie să cunoască beneficiile fiecărui aliment consumat şi ale fiecărei activităţi întreprinse, pentru a şti în ce măsură contribuie la îmbunătăţirea stilului de viaţă.

GÂNDUL

panaceu sau armă

Chiar dacă a devenit de multă vreme un fel de loc comun, ideea potrivit căreia gândurile emise de fiecare dintre noi, ca forme de energie, pot fi deopotrivă dătătoare de bine, de sănătate, de realizări, dar şi distrugătoare şi aducătoare de moarte, nu este deloc o simplă figură de stil. În mod cert, ea nu e nici pe departe înţeleasă exact şi nicidecum explicată, însă efectele aşa-zisei emanări de gânduri bune sau rele sunt perfect sesizabile. Nu întâmplător, se mai spune că gândirea noastră dispune de cea mai puternică forţă creatoare din întregul Univers.

Gândul este cel care aduce pacea şi liniştea în sufletul nostru, dar tot el pluteşte în aer ca o bombă ameninţătoare, pentru a-şi lovi ţinta. O gândire sau o acţiune negativă este resimţită dureros de mii de organisme. De aceea, există o lege a naturii, dar şi a ştiinţei, conform căreia răul pricinuit altora ne face rău, în primul rând, nouă înşine. De aceea, străduinţa de a ierta adversarii şi de a îndrepta spre ei numai gânduri de pace şi iubire constituie un act protector pentru noi; inclusiv sau mai ales sub aspectul sănătăţii generale.

Potrivit legii bumerangului, tot ceea ce emitem în atmosferă, din punct de vedere vibratoriu (gânduri, vorbe, dorinţe, fapte, sentimente etc.) se întoarce la noi, producând efecte perturbatoare în câmpul nostru energetic. De aceea, nimeni nu poate face rău altuia fără să plătească; de aceea, oricând aveţi gânduri negative referitoare la o persoană, cel mai bine e să vă rugaţi pentru sănătatea ei, în loc să îi trimiteţi, fie şi fără cuvinte, ură, injurii ori să îi doriţi ceva rău, deoarece atunci când ne gândim la cineva se creează instantaneu o punte energetică între noi şi persoana la care ne gândim; şi, iarăşi, de aceea, orice gând rău reprezintă şi un atac energetic care aduce un prejudiciu chiar omului care îl emite. Astfel ne atacăm şi ne omorâm, efectiv, unul pe altul, în mod aproape permanent, de multe ori fără să ne dăm seama de acest lucru.

LUNI – 29 septembrie

TVR 1

6.00-7.10 Reluări 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Serial: „Micul Dracula" 9.30 Starea naţiei (r) 10.20 Post meridian (r) 11.00 Teleshopping 11.40 Profesioniştii (r) 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 16.50 Serial: „Legendele palatului, prinţesa Ja Myung" (ultimele ep.) 18.15 Vreau să fiu sănătos! (r) 18.50 Clubul celor care muncesc în România 19.00 Meteo 19.10 Aşa-i românul! (r) 19.30 Starea naţiei 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 23.00 Starea naţiei 0.00 Magazin UEFA Champions League 2014-2015 0.30-4.55 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Film: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Culoarea dragostei" (SUA, 2000). Cu: Dwayne Donald, Andrew Lionetti 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Dexter" 1.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 Serial: „Hercule" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Hell's Kitchen — ladul Bucătarilor 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Peripetii la colegiu" (SUA, 1978). Cu: John Belushi, Kevin Bacon, Tom Hulce 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 8.00 Serial (r) 9.00 Slăbeşte pentru nunta perfectă! 10.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Haos" 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniţii 16.00 Farse de tot râsul 16.30 Focus 17.00 Serial: „Hawaii Five 0" 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Iaf în plină zi" (Anglia 2008) 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „NCIS: L.A." 1.00 Film: „Întoarcere la Brideshead" (Anglia, 2008) 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi şi câştigi (r) 6.30 Teleshopping.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit". Cu: Sharon Case 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Soţ de închiriat" (sfârşitul serialului) 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Legături riscante" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Războiul sexelor" (sfârşitul serialului) 2.30-4.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 7.45 Jurnal de front (r) 9.00-14.30 Reluări 15.00 Film: „Lenny, câinele minune" (SUA, 2005). Cu: Sammy Kahn, Stephanie Sherrin 16.30 Lumea azi (r) 17.00 O poveste... cu cântec! 17.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 18.00 Telejurnal 18.30 Doc.: „Energia globală" 19.00 Documentar 360º — GEO: Călugării budişti din Calmîchia 20.10 Teatru: „Pescăruşul" de A.P. Cehov 22.00 Ora de ştiri 23.00 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 23.50 Filmul de artă: „Nu pe gură!" (Franţa, 2003). Cu: Sabine Azema 1.50-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

9.00 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Promotor (r) 11.00 Serial: „Batman: Neînfricat şi cutezător" 11.30-13.30 Reluări 15.00 Serial: „Lara" (r) 12.30 Acasă în bucătărie (r) 13.30 La Măruţă (r) 15.15 Serial: „Lara" 16.15-17.30 Reluări 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliţia!" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Pavilionul" (SUA, 2010). Cu: Amber Heard, Mamie Gammer 0.00 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.00 Serial: „Vine poliţia!" 2.00 Lumea Pro Cinema 2.30 Cine A.M.

MARŢI – 30 septembrie

TVR 1

6.00-7.10 Reluări 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Serial: „Micul Dracula" 9.30 Starea naţiei (r) 10.20 Biziday (r) 11.00 Teleshopping 11.40 Nocturne (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 16.50 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" (ep.1,2) 18.15 Interes general (r) 18.50 Clubul celor care muncesc în România 19.00 Meteo 19.10 Aşa-i românul! (r) 19.30 Starea naţiei 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Studio UEFA Champions League 21.40 Fotbal: Sahtior Donetk — FC Porto 23.50 Starea naţiei 0.30 Rezumatele UEFA Champions League 2.00-4.55 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Dragoste la a doua vedere" (SUA, 2011). Cu: Elisa Donovan, Brad Rowe 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Dexter" 1.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 Serial: „Hercule" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Hell's Kitchen — ladul Bucătarilor 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Crucişătoare" (SUA, 2012). Cu: Mario Van Peebles, Carl Weathers 3.30 Observator special (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 8.00 Serial (r) 9.00 Film: „Întoarcere la Brideshead" (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Haos" 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniţii 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Serial: „Hawaii Five 0" 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Fiul dragonului" (partea a II-a) 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „NCIS: L.A." 1.00 Film: „Sensul vieţii" (SUA, 2003). Cu: Virginia Madsen 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi şi câştigi (r) 6.30 Teleshopping.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" (ep.1) 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Legături riscante" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" (ep.1) 2.30-4.30 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 7.45 Mistere şi conspiraţii 9.00-14.00 Reluări 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Film: „Un prieten de nădejde" (Canada, 2005) 17.00 O poveste... cu cântec! 17.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 18.00 Telejurnal 18.30 Doc.: „Energia globală" 19.00 Documentar 360º — GEO: Micul vânător din ţinutul Arctic 20.10 D'ale lu' Mitică 21.00 Destine ca-n filme (r) 22.00 Ora de ştiri 23.00 Serial: „CSI: Crime şi investigaţii" 23.50 Serial: „Zeul războiului" 1.05-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Serial (r) 11.00 Serial: „Batman: Neînfricat şi cutezător" 11.30 Serial: „Lara" (r) 12.30 Acasă în bucătărie (r) 13.30 La Măruţă (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La Bloc" (r) 17.00 Serial: „Preţul casei tale" 18.00 Serial: „Seinfeld" (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliţia!" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Partener surpriză" (SUA, 2005). Cu: Jay Harrington, Julie Bowen 0.00 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.00 Serial: „Vine poliţia!" (r) 2.00 Lumea Pro Cinema 2.30 Cine A.M.

MIERCURI – 1 octombrie

TVR 1

6.00 Zestrea românilor (r) 6.30 Serial (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Serial: „Micul Dracula" 9.30 Starea naţiei (r) 10.40 Aşa-i românul! (r) 11.00 Teleshopping 11.40 Garantat 100% (r) 12.30 Vreau să fiu sănătos! (r) 13.00 Opre Roma 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 16.50 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 18.15 Europa mea (r) 18.50 Clubul celor care muncesc în România 19.00 Meteo 19.10 Aşa-i românul! (r) 19.30 Starea naţiei 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 23.00 Starea naţiei 0.00-4.55 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Păstrează amintirile" (SUA, 2008). Cu: Emily Watson, Dermot Mulroney 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Max Payne" (coprod., 2008). Cu: Mark Wahlberg, Mila Kunis 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Dexter" 1.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 Serial: „Hercule" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Serviciul Român de Comedie 22.00 Film: „Călătorie cu peripeţii" (SUA, 2008). Cu: Martin Lawrence, Raven-Symone 23.45 Un Show Păcătos 1.30-4.00 Reluări.

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 8.00 Serial (r) 9.00 Film (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Haos" 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniţii 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Serial: „Hawaii Five 0" 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Cronica Cârcotaşilor 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „NCIS: L.A." 1.00 Film: „Ieşind la lumină" (SUA, 2003) 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi şi câştigi (r) 6.30 Teleshopping.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Legături riscante" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 7.45 Telerecital (r) 9.00-14.30 Reluări 15.00 Film: „Albă ca zăpada" (SUA, 2012). Cu: Eliza Bennett, Jamie Thomas King 16.40 Poate nu ştiai 17.00 O poveste... cu cântec! 17.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 18.00 Telejurnal 18.30 Doc.: „Energia globală" 19.00 Documentar 360º — GEO: Florenţa — o partidă istorică de fotbal 20.00 Film: „Hope Ranch" (SUA, 2002). Cu: Lorenzo Lamas 22.00 Ora de ştiri 23.00 Serial: „Cod pentru crimă" (ep.1) 23.50 Serial: „Zeul războiului" 1.05-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Serial (r) 11.00 Serial: „Batman: Neînfricat şi cutezător" 11.30-13.30 Reluări 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La Bloc" (r) 17.00 Serial: „Preţul casei tale" 18.00 Serial: „Seinfeld" (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliţia!" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Acasă printre cei curajoşi" (coprod., 2006). Cu: Samuel L. Jackson 0.15 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.15-3.00 Reluări 3.45 Lumea Pro Cinema 4.15 Cine A.M.

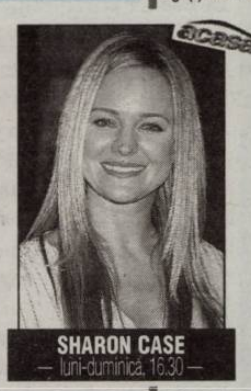

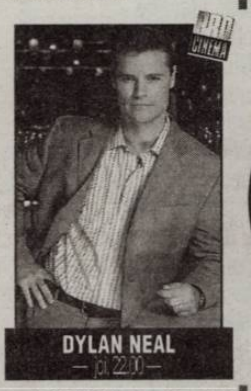

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 2 octombrie

TVR 1

6.00 Zestrea românilor (r) 6.30 Serial (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Serial: „Micul Dracula" 9.30-10.20 Reluări 11.00 Teleshopping 11.40 Wild Carpathia (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 16.50 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 18.10 Lozul cel mare 18.50 Clubul celor care muncesc în România 19.00 Meteo 19.10 Aşa-i românul! (r) 19.30 Starea naţiei 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 23.00 Starea naţiei 0.00 Maşini, teste şi verdicte 0.35 Doc.: „Lupta pentru supravieţuire" 1.05 Doc.: „Lupta pentru supravieţuire" 1.35-4.55 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Blestemul Penelopei" (coprod., 2006). Cu: Richard E. Grant, Catherine O'Hara 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 21.00 Las Fierbinţi 22.00 Film: FC Astra — FC Salzburg 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Dexter" (ultimul ep.) 2.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 Serial: „Hercule" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Next Star 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Armă biologică" (SUA, 2000). Cu: Dolph Lundgren 3.30 Observator special 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 8.00 Serial (r) 9.00 Film (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Haos" 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniţii 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Serial: „Hawaii Five 0" 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Serial: „Undercover" 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „NCIS: L.A." 1.00 Film: „În lipsa mea" (coprod., 2004). Cu: Kirstie Alley, Janaya Stephens 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi şi câştigi (r) 6.30 Teleshopping.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Legături riscante" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 7.45 Top cultura 9.00-14.30 Reluări 15.00 Film: „Heidi şi Peter" (Elveţia, 1955). Cu: Elsbeth Sigmund, Thomas Klameth 16.40 Poate nu ştiai 17.00 O poveste... cu cântec! 17.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 18.00 Telejurnal 18.30 Doc.: „Energia globală" 19.00 Documentar 360º — GEO: Slab City — Viaţa în sălbăticie 20.10 Telecinemateca: „A sosit trupa!" (SUA, 1943). Cu: Alice Faye, Carmen Miranda 22.00 Ora de ştiri 23.00 Serial: „Cod pentru crimă" 23.50 Serial: „Zeul războiului" 1.05-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Serial (r) 11.00 Serial: „Batman: Neînfricat şi cutezător" 11.30 Serial: „Lara" (r) 12.30 Serial: „Preţul casei ta" (r) 13.30 La Măruţă (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La Bloc" (r) 17.00 Serial: „Lumea animalelor" (ep.1) 18.00 Serial: „Seinfeld" (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliţia!" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Însetaţi de sânge" (SUA, 2005). Cu: Lucy Lawless, Dylan Neal 0.00 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.00-2.30 Reluări 3.15 Lumea Pro Cinema 3.45 Cine A.M.

VINERI – 3 octombrie

TVR 1

6.00 Zestrea românilor (r) 6.30 Serial (r) 8.00 Telejurnal matinal 9.00 Serial: „Micul Dracula" 9.30 Starea naţiei (r) 10.20 Biziday (r) 11.00 Teleshopping 11.40 Politică şi delicateţuri (r) 12.30 Doc.: „Lupta pentru supravieţuire" 13.00 Beneficiar România (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Serial: „Dezvăluind trecutul" (ep.1) 16.50 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 18.15 Post meridian 18.50 Clubul celor care muncesc în România 19.00 Meteo 19.10 Aşa-i românul! (r) 19.30 Starea naţiei 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 O dată-n viaţă 0.10 Film: „În ordine alfabetică" (SUA, 2008). Cu: Eliza Dushku, Timothy Hutton 1.55-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Dragoste de tată" (SUA, 2000). Cu: Peter Strauss, Mary McDonnell 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 22.45 Film: „Sub anestezie" (SUA, 2007). Cu: Hayden Christensen, Jessica Alba, Terrence Howard 0.15-5.00 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 Serial: „Hercule" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.00 Hell's Kitchen — ladul Bucătarilor 1.00 Observator (r) 2.00 Serial: „Hercule" 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 8.00 Serial (r) 9.00 Film (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Serial: „Haos" 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Farse de tot râsul 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Serial: „Hawaii Five 0" 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Sărutul dragonului" (coprod., 2001). Cu: Jet Li, Bridget Fonda 22.30 Trăsniţii 23.00 Film: „Provocarea" (coprod., 2001) 1.00 Serial: „O familie de poliţişti" 2.00 Film (r) 4.00 Serial: „Danni Lowinski" 5.00-6.30 Reluări.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Legături riscante" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 7.45 Memorialul durerii 9.00-14.00 Reluări 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Film: „Fulg de Nea, gorila albă" (Spania, 2011) 16.40 Poate nu ştiai 17.00 O poveste... cu cântec! 17.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 18.00 Telejurnal 18.30 Doc.: „Energia globală" 19.00 Documentar 360º — GEO: Tunisia — Secretele pescarilor de caracatiţe 20.10 Film: „Lună de miere în Las Vegas" (SUA, 1992). Cu: Sarah Jessica Parker 22.00 Ora de ştiri 23.00 Serial: „Cod pentru crimă" 23.50 Serial: „Zeul războiului" 1.05-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 Acasă în bucătărie (r) 9.15 Doamne de poveste (r) 10.15 Serial (r) 10.45 Serial: „Batman: Neînfricat şi cutezător" 11.15 Serial: „Lara" (r) 12.30 Serial: „Lumea animalelor" (r) 13.30 La Măruţă (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial (r) 17.00 Serial: „Lumea animalelor" 18.00 Serial: „Seinfeld" 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Film: „Ultimele ore ale Terrei" (Canada, 2011) 22.00 Serviciul Român de Comedie 23.00 Film: „Mafia din Staten Island" (coprod., 2009) 1.00 Lumea Pro Cinema 1.30 Film (r) 3.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 4 octombrie

TVR 1

7.00 Doc.: „Expediţie în regatul animalelor" 8.00 Serial: „Micul Dracula" 9.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 10.10 Film: „Şcoala de vară" (România, 2013) 11.45 Aşa-i românul! (r) 12.00 România deşteaptă (r) 12.30 Descoperă Europa ta! (r) 13.00 Ciocnirea civilizaţiilor 14.00 Telejurnal 14.30 Lumea azi 15.00 Ora regelui 16.00 Mărturii despre o viaţă exemplară 17.00 Doctorul tău 18.00 Exclusiv în România 18.50 Teleenciclopedia 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Cu foamea-n gât" (coprod., 1976). Cu: Bud Spencer 22.55 Profesioniştii. Best off 23.55 Film: „Vinyan" (coprod., 2008). Cu: Emmanuelle Beart 1.35-5.35 Reluări.

PRO TV

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătraţi" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.00 Film (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Film (r) 14.30 MasterChef (r) 16.30 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Terminator — Salvarea" (SUA, 2009). Cu: Christian Bale 22.45 Film: „Pineapple Express: O afacere riscantă" (SUA, 2008). Cu: Seth Rogen, James Franco 1.15-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Magnatul grec" (SUA, 1978). Cu: Jacqueline Bisset 11.00 Film: „Pierduţi în pădure" (SUA, 2009). Cu: Alexandra Paul 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Te cunosc de undeva! 0.00 Observator 2.00 Serial: „Hercule" 3.45 Film: „Jesse James" (SUA, 1972). Cu: Robert Duvall 5.15 Desene animate: „Ciocănitoarea Woody".

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Film (r) 9.30 Casa: construcţie şi design 10.00 Teleshopping 10.30 Secrete de Stil 11.00 Levintza prezintă 11.30 Click! Poftă bună! 12.00 Film: „Jocul întâlnirilor" (coprod., 2003) 14.00 Serial: „Avocaţi în Las Vegas" 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.00 Jurnalul unui burlac 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Amprenta morţii" (coprod., 2004). Cu: Jean-Claude Van Damme, Simon Yam 22.30 Trăsniţii 23.00 Film: „Turneul" (Anglia, 2009). Cu: Robert Carlyle 1.00-6.30 Reluări.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Legături riscante" (sfârşitul serialului) 23.00 Serial: „Casa de alături" 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 7.45 Poate nu ştiai 8.00-9.30 Redifuzare 10.00 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 11.00 Film: „O vacanţă de aur" (SUA, 1999) 13.00-14.00 Reluări 14.30 Top cultura 15.30 Salutări din sud 16.00 Memorialul durerii 17.00 Mistere şi conspiraţii 18.00 Telejurnal 18.30 WELLnessimţim bine în România 20.10 Film: „Atingerea iubirii" (SUA, 2003). Cu: Teri Hatcher, Andrea Powell 22.00 Citeşte româneşte! 22.40 Film: „Îmbrăţişări frânte" (Spania, 2009). Cu: Penelope Cruz 1.10 Film: „Secret de familie" (Franţa, 2007). Cu: Cecile de France 3.05-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.00 Doamne de poveste (r) 9.00 Acasă în bucătărie (r) 10.00-11.30 Seriale (r) 12.30 Serviciul român de comedie (r) 13.30 La Măruţă (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial (r) 17.15 Film (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.15 Film: „Pentru patrie" (România, 1977, partea I). Cu: Amza Pellea, George Constantin 22.00 Film: „Proiectul" (Franţa, 2009). Cu: François Cluzet, Emmanuelle Devos 0.45 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.45 Film (r) 4.00 Lumea Pro Cinema 4.30 Cine A.M.

DUMINICĂ – 5 octombrie

TVR 1

6.25 Teleshopping 7.00 Post meridian (r) 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat: retrospectiva săptămânii 14.00 Telejurnal 14.30 5 x 5 minute de istorie 15.00 Politică şi delicateţuri (r) 15.30 Dincolo de hartă (r) 16.00 Tezaur folcloric 17.00 Doc.: „Adio, tovarăşi!" 18.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Massi 18.15 Lozul cel mare 18.50 Gala umorului (r) 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Dosar România 22.00 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.00 Starea naţiei. Best of 000 Garantat 100% 1.05 Film: „Paranoia" (SUA, 2004). Cu: Lance Henriksen 2.35-5.35 Reluări.

PRO TV

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătraţi" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Film: „Winn-Dixie" (SUA, 2005) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 MasterChef (r) 16.00 Film: „Hachiko: Povestea unui câine" (SUA, 2009) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Escape Plan: Testul suprem" (SUA, 2013). Cu: Sylvester Stallone, Arnold Schwarzenegger 22.45 Film: „De-a v-aţi ascunselea" (coprod., 2008) 1.00-5.45 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Serial: „Mr. Bean" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 Next Star (r) 16.00 Observator 16.15 SuperBingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Film 23.30 X Factor (r) 2.00 Observator (r) 2.45 Serial: „Hercule" 3.30 Film: „În viteză" (SUA, 2002). Cu: Melanie Griffith, Rachael Leigh Cook 5.15 Serial: „Mr. Bean" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Serial: „Un nou început" 9.00 Ora 9 a României 10.00 Teleshopping 10.30 Playtech 11.00 Doc.: „Ultimele mistere ale titanicului" 13.00 Film: „Specialişti în divorţ" (SUA, 2007). Cu: Teri Polo, Robert Mailhouse 15.30 Cronica Cârcotaşilor 18.00 Focus 19.00 Ştirile Times New Roman 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Trăsniţii 23.00 Film: „Regina fecioară" (partea a II-a) 1.30 Serial: „Soţia perfectă" 2.30-6.00 Reluări 6.30 Teleshopping.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Dezvăluiri din lumea telenovelelor 23.00 Serial: „Casa de alături" 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Serial: „Viaţa dublă a lui Eddie McDowd" 11.00 Vedeta familiei 12.00 Pescar hoinar 12.30 Natură şi aventură (r) 13.00 Parteneri de weekend 13.

Integramă de **M. ALBU**

Soluţii

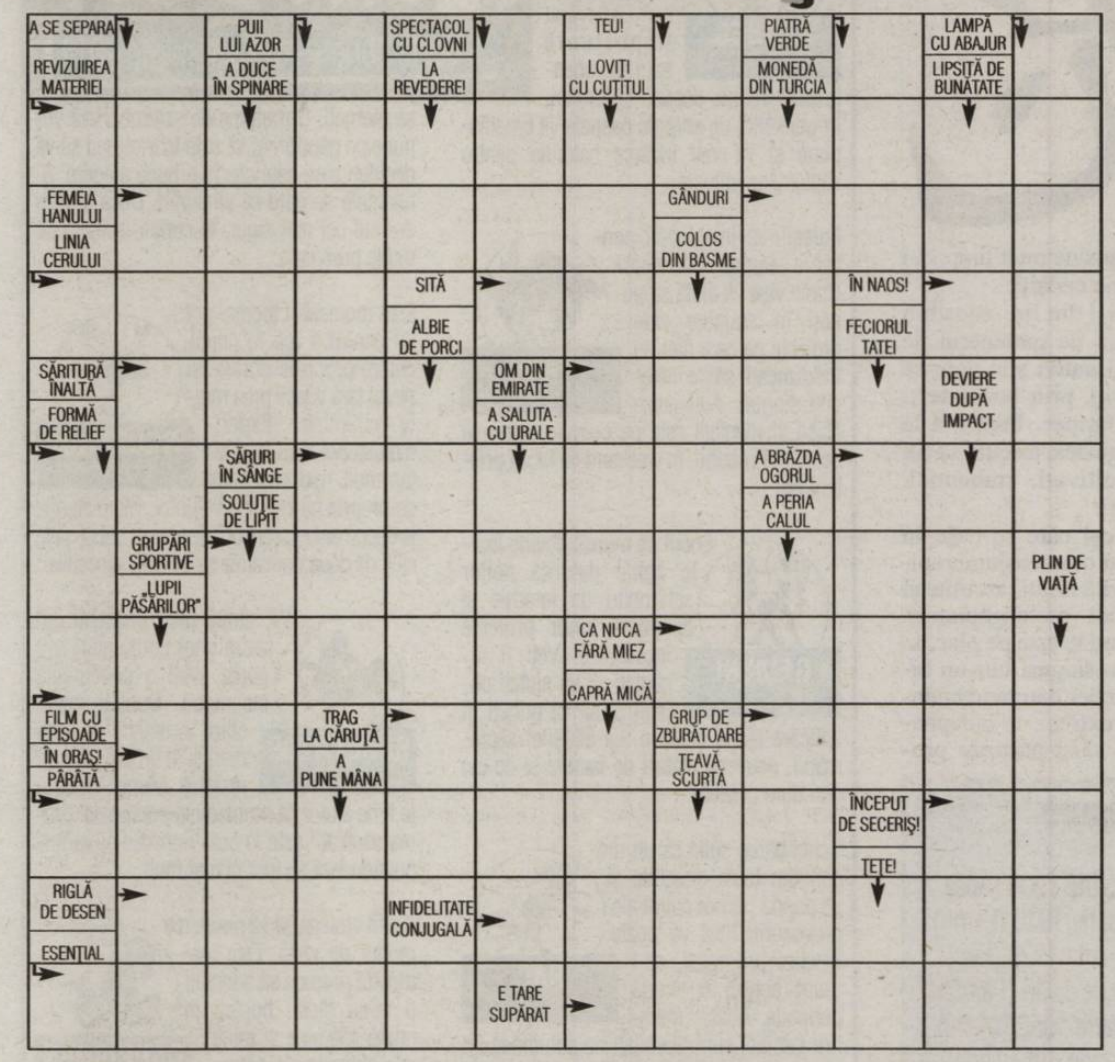

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Florile în muzică

1. Cine este autorul cunoscutului vals „Trandafiri din Sud"?
2. Cine a compus muzica operetei „Floarea din Hawaii"?
3. Cine a compus muzica baletului „Spărgătorul de nuci", în care există şi „Valsul florilor"?
4. Cine a compus muzica operei „Traviata", al cărei libret a fost realizat după romanul „Dama cu camelii" de Alexandru Dumas-fiul?
5. Cine a compus muzica baletului „Macul roşu"?
6. Cine a compus muzica baletului „Floarea de piatră"?
7. Cine a compus muzica operei „Fata cu garoafe"?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Robert de Niro s-a născut la 17 august 1943 în New York. 2) Părinţii săi erau artişti plastici: tatăl — sculptor, iar mama — pictoriţă. 3) Filmul lui Brian de Palma s-a numit „Petrecere de nuntă". 4) Actorul a avut cele mai multe colaborări cu regizorul Martin Scorsese. 5) În filmul „New York, New York" actorul cântă la saxofon. 6) Robert de Niro a primit „Premiul Oscar" pentru rolurile interpretate în filmele „Naşul" — partea a II-a, regizat de Francisc Ford Coppola şi „Taurul furios" regizat de Martin Scorsese. 7) Filmele regizate de el au fost: „Poveste din Bronx" (1993) şi „Agenţia secretă" (2006).

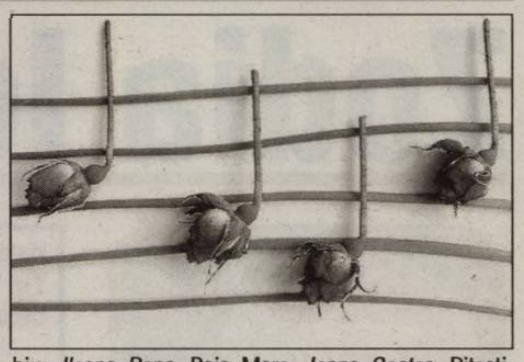

biu; *Ileana Popa*, Baia Mare; *Ioana Costea*, Piteşti; *Corina Marinescu*, Ploieşti; *Viorica Simionescu*, Arad; *Cristina Ionescu* şi *Luminiţa Popescu*, Bucureşti; *Matei Bărbulescu* şi *Florin Mateescu*, Iaşi; *Ion Mardare*, Vâlcea; *Vasile Stan*, Urziceni; *Radu-Andrei Ciobanu* şi *Cristian Zamfirescu*, Bucureşti.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Cristina Codrescu*, Iaşi; *Viorica Cernea*, Arad; *Ilinca Simionescu*, Ploieşti; *Luminiţa Popescu* şi *Rodica Ioan*, Bucureşti; *Dan Voicu*, Turnu Măgurele şi *Viorel Coman*, Bucureşti.

✉ ***Ing. Mihai Călcăianu, Adjud.*** Ne pare rău, dar e-mailurile dumneavoastră nu au ajuns la noi. Se întâmplă necazuri chiar şi cu poşta electronică, după cum am văzut şi în alte situaţii. Cum eraţi unul dintre prietenii obişnuiţi ai rubricii, ne temeam chiar că sunteţi supărat pe noi sau — Doamne, fereşte! — că vi s-a întâmplat ceva neplăcut. Sperăm ca situaţia să nu se mai repete.

✉ ***Boris Macarenco, Bucureşti.*** Suntem întru totul de acord cu dumneavoastră în ceea ce priveşe folosirea abuzivă şi anapoda a cuvintelor străine. Problema ridicată de dumneavoastră o vom aborda într-un număr viitor. *(Irina Stoica)*

Poşta cititorilor

La întrebările cu tema „Petrolul", pentru cea cu numărul 4 am considerat corecte mai multe variante de răspuns. Cea prezentată în revistă este cea oficială, din Dicţionarul enciclopedic, dar conştientizăm faptul că nu este singura.

Aşadar, am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea*, Topliţa; *Mioara Popa*, Iaşi; *Elena Ispas*, Piatra Neamţ; *Andreea-Mădălina Iorga*, Piteşti; *Ing. Ion Ciocşan*, Pucioasa; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma*, Adjud; *Gheorghe Enache*, Galaţi; *Prof. Ion Cioran*, Slobozia; *Prof. Aurel Mincic*, Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan*, Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch*, Bucureşti.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* şi *Raluca Petrescu*, Iaşi; *Monica Vlad*, Timişoara; *Corina Simion*, Si-

Sfaturi practice

Trompa-elefantului

Amaranthus caudatus

Genul Amaranthus cuprinde circa 45 specii originare din zonele tropicale şi subtropicale din Asia, Africa, America, cea mai răspândită fiind specia *Amaranthus caudatus L.* — fiind denumită Trompa-elefantului. Planta are o tulpină cărnoasă, puternică, de un roşu-purpuriu, care poate creşte până la un metru şi pe care sunt dispuse frunze peţiolate, eliptice şi flori colorate în roşu-carmin, grupate în inflorescenţe.

Plantele de Amaranthus cresc şi înfloresc frumos pe terenuri însorite, fertile, umede, afânate. Se înmulţesc prin seminţe, semănate în lădiţe, în sere sau în solarii şi răsadniţe, la începutul lunii aprilie. Pentru obţinerea a sute de plante sunt necesare câteva grame de seminţe. Temperatura optimă pentru germinaţia seminţelor este 15-18ºC, plantele răsărind în 7-8 zile de la semănat. Repicatul răsadurilor se face o singură dată, după aproximativ două săptămâni de la răsărire, în lădiţe, plăci alveolare sau ghivece. Plantarea răsadurilor în câmp se face în luna mai, după ce a trecut pericolul brumelor şi îngheţurilor târzii, la distanţe de 30-60 cm.

Frunzele tinere de Amaranthus pot fi folosite în bucătărie, în salate, sau gătite precum spanacul, de pildă, cu condiţia să fie crescute în pământ netratat cu substanţe chimice. Seminţele pot fi consumate crude. Se cultivă şi în ghivece suspendate, creând un spectacol unic. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

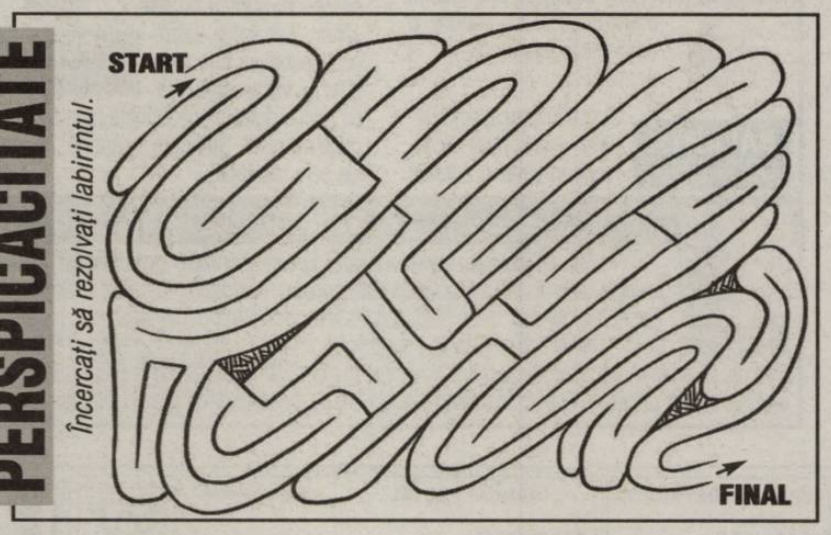

SOLUŢIA INTEGRAMEI „IPOTEZE": *D - G - S- P - M - N - SELECTIONARE - SINGUR - ULIU - FIRE - PIEI - TT - RARI - STAR - R - SA - INMII - ORA - A - ACTE - LATA - CIP - INTIMIDA - ARAMII - ETIC - ETER - TURN - ER - ATAT - IADURI - SCATIU - MARIT.*

Soluţia **„SUDOKU"** *— jocul săptămânii 38*

1	9	7	8	5	2	6	4	3
3	6	4	1	7	9	2	5	8
8	5	2	4	3	6	7	1	9
5	2	9	7	8	1	3	6	4
7	1	6	2	4	3	9	8	5
4	3	8	6	9	5	1	7	2
9	7	3	5	1	8	4	2	6
2	8	1	3	6	4	5	9	7
6	4	5	9	2	7	8	3	1

Umor

Două blonde vorbeau între ele:

– Auzi, tu vii la majoratul meu?

– Da, cum să nu vin, dar am o întrebare.

– Da, spune!

– Câţi ani împlineşti?

– Să o întreb pe mama.

Plouă torenţial. Un betiv se împiedică şi cade într-o bâltoacă. Cineva vrea să-l ridice, dar el protestează:

– Lăsaţi-mă! Eu ştiu să înot!... Salvaţi mai întâi femeile şi copiii.

Secretara către patron:

– Domnule director, salariul meu nu este raportat la capacităţile pe care le am.

– Ştiu, dar nu se poate chiar să mori de foame!

CRONICA TV

Bruce Willis nu se teme de „hazardul negru"

Din emisiunea „Pe platourile de filmare" difuzată de HBO, mai afli una-alta, de regulă banalităţi, aprecieri formale, generale ale actorilor de la Hollywood, mai mult sau mai puţin importanţi, în cadrul interviurilor în care emit opinii de genul: „Este formidabil să joci alături de X sau Y. Îţi dau încredere în tine, te stimulează etc. sau: „Regizorul Z e unul dintre cei mai buni din lume. Am colaborat excelent. Are capacitatea de a te determina să dai tot ce e mai bun din tine." ş.a.m.d. Păi, cum să nu-l perii pe un regizor, mai ales când ţi-a oferit rolul principal, sau, mă rog, unul important, plătit cu bani grei. Dacă ai avea vreo rezervă faţă de regizor sau faţă de partenerii grei, care au şi ei un cuvânt de spus la Hollywood, trebuie să te obişnuieşti cu ideea că vei fi nevoit să baţi la alte uşi sau să aştepţi un telefon de la un alt regizor, chiar dacă ai talent cu carul.

Unul dintre greii intervievaţi care nu bat la nicio uşă şi îşi permit să refuze oferte ce le-ar rotunji veniturile a fost Bruce Willis, actorul care nu moare niciodată. L-am auzit şi pe el aburindu-ne cu generalităţi, apreciind prestaţiile echipei, fără să ne ofere amănunte picante, deosebite, din timpul filmărilor, din culise, pentru că, la urma-urmei, asta aşteptăm. În unul dintre scurtele interviuri care i s-au luat pe platoul de filmare sau cu puţin timp înainte de a răsuci cheia din bordul automobilului a declarat unui reporter că îşi trăieşte viaţa din plin, în fiecare clipă liberă. Se ştie că este un petrecăreţ „profesionist" – o ştim în special din tabloide – şi, oricum, e lesne de închipuit cum decurg în linii mari lucrurile. Cu faima, şarmul şi banii lui este la îndemână să trăieşti clipe intense, pline de satisfacţii. N-a lăsat această mărturisire în suspans. A motivat-o, punând accentul pe faptul că e adeptul „filosofiei" *carpe diem*, pentru că a doua zi „îngerii negri" i-ar putea curma viaţa. Un accident de maşină, un stop cardiac, o cărămidă ucigaşă în cădere liberă... Dacă am trăi cu toţii după principiul acesta, atât cât ne permitem, am pune în cumpănă nu doar viaţa noastră şi a familiei, cât mai ales viitorul. Bineînţeles că mărturisirea sa a fost o autoironie ostentativă. O glumă, la urma-urmei. *(Dorin Măran)*

Zodia Iepure

兔

Numele chinezesc: Mao
Yin Yang: Yin
Culori norocoase: roşu, roz, violet, albastru.
Culori de evitat: maro închis, galben închis, alb.
Numere norocoase: 3, 4, 9.
Numere ghinioniste: 1, 7, 8.
Flori norocoase: gura-leului, crin de grădină.
Zodii compatibile: Capră, Mistreţ, Câine.
Zodii necompatibile: Şobolan, Maimuţă.

Iepurele este cel mai sensibil animal din toate celelalte care reprezintă zodiile horoscopului chinezesc. Simpatici şi populari, nimeni nu vă ignoră, deoarece sunteţi o companie bună şi ştiţi să vă faceţi plăcuţi. Dar, chiar dacă sunteţi atât de populari şi iubiţi de prieteni şi de familie, prin natura firii dumneavoastră conservatoare şi pesimistă, vă mărginiţi în nesiguranţă, fapt care explică de ce nu vă plac deloc schimbările.

Nativii Iepure au un deosebit simţ artistic şi bun-gust. Ei sunt bine îmbrăcaţi, în garderoba lor găsindu-se multe haine scumpe şi frumoase. Calmi, sensibili şi liniştiţi, vă place să vă bucuraţi de viaţă paşnic, fără a vă lăsa prea uşor provocaţi.

Puncte forte. Oamenii născuţi sub semnul Iepurelui sunt blânzi, sensibili, amabili, modeşti, le place să comunice cu ceilalţi într-un stil plin de umor. Nu suportă viaţa plictisitoare şi creează adesea momente pline de romantism pentru a o colora. Urăsc cearta cu cei dragi lor şi cu greu îşi transformă prietenii în inamici. Pot lucra eficient şi cu viteză, fără a se înfuria uşor sau să devină prea insistenţi.

Puncte slabe. Nu au mari abilităţi meditative şi de multe ori se scufundă în idei ce le pot provoca mari eşecuri în carieră. Aparent, deşi ni se pare că sunt destul de amabili, în interior au o încăpăţânare feroce. Nu se lasă pradă unei vieţi triste şi vor încerca mai repede romantismul. Din cauza personalităţii rezervate pot pierde ocazii bune.

Cu cât vom încerca să înţelegem personalitatea unui nativ Iepure, cu atât ne vom afunda în necunoscut. Sunt creativi, au un mod ciudat de manifestare şi îşi ţes în jur o anume magie. Faţă de ceilalţi nativi ai horoscopului chinezesc, simt mai mult şi au o bună intuiţie, bazându-se pe aceasta mai mult decât pe logică.

Preţuiesc lucrurile de calitate şi cultura, sunt inteligenţi şi le place mult lectura. Este greu să-i prindem pe picior greşit şi, în general, sunt imprevizibili.

Iepurele este un animal Yin, ceea ce le conferă un foarte bun echilibru nativilor acestei zodii. Sunt în stare să se înţeleagă bine cu toţi ceilalţi oameni şi să îi ajute pe cei din jurul lor să scape de probleme.

Casa nativului Iepure este una foarte curată, cu puţine obiecte de artă, însă cele cumpărate au mult bun-gust. Urăsc praful, murdăria sau să lase lucrurile în dezordine. Când au oaspeţi, să fiţi siguri că îi vor trata cu cea mai bună mâncare şi cele mai scumpe vinuri. Sunt gazde foarte bune şi musafirii vor primi tot ce îşi doresc. Nu păstrează lucruri care să le aducă aminte de trecut şi nu prea îşi fac albume cu fotografii.

Din punct de vedere al sănătăţii nu trebuie să-şi facă multe griji, fiind persoane robuste. Stresul sau căderile nervoase sunt factori care îi pot face foarte repede să sufere. Adesea sunt obsedaţi de igiena personală şi de curăţenie, vor dezinfecta şi curăţa toată ziua, uitând să încetinească ritmul atunci când este nevoie şi de odihnă. Trebuie să înveţe să se relaxeze fără a se stresa prea mult.

În dragoste, nu sunt adepţii unor pasiuni înfocate, preferând îmbrăţişările tandre. Bărbaţii Iepure se îndrăgostesc foarte repede şi din această cauză sunt foarte uşor de rănit. În general, uită foarte greu loviturile partenerilor. Femeile Iepure nu se îndrăgostesc la fel de repede, deoarece sunt ocupate mai degrabă să se admire şi nu le mai rămâne mult timp să-i observe şi pe ceilalţi.

Romantici din fire, sensibili şi atenţi faţă de partenerul de viaţă, aceşti nativi ştiu cum să se facă doriţi, prin bunătate şi un anume farmec. Pentru a le câştiga dragostea, trebuie să fiţi cât mai cultivaţi, romantici, tandri şi manieraţi.

În societate, cei care se nasc în zodia Iepurelui au o ascensiune rapidă, mai ales datorită minţii ascuţite şi talentului înnăscut de negociatori. Lucrul în echipă nu le este pe plac, în schimb, dacă sunt singuri într-un birou sau într-un atelier dau randamentul maxim. Sunt extrem de independenţi şi încearcă să-şi păstreze propria autonomie. Financiar, norocul le surâde şi se descurcă bine. Le place să ducă un trai confortabil, îşi fac adesea economii în bani, pentru că nu agreează surprizele neplăcute. Investesc doar în afaceri cu un grad redus de risc. De-a lungul vieţii vor căuta să îşi asigure un trai liniştit, care le asigură la bătrâneţe tot confortul plăcut şi le va permite un trai decent, scutit de grija banilor.

Compatibilităţi cu celelalte zodii.

■ *Relaţii foarte bune:* Iepure, Capră, Mistreţ. Dacă luăm în calcul că au aceleaşi ţeluri în viaţă, se respectă şi se înţeleg reciproc, este clar că vor trăi ca în Rai. ■ *Relaţii bune:* Bivol, Tigru, Şarpe, Câine. Nu fac decât să conviețuiască reciproc, relaţie din care au de câştigat. ■ *Relaţii cu scântei:* Dragon, Cal. Relaţia durează doar dacă fac un compromis. Până la urmă vor constata că diferenţele nu duc decât la despărţire. ■ *Relaţii „interzise”:* Şobolan, Maimuţă, Cocoş. Total opuşi, din toate punctele de vedere, nu au niciun temei pe care să-şi întemeieze relaţia.

Pagină realizată de
CASANDRA

Anii zodiei Iepure

29 ianuarie 1903 — 15 februarie 1904 (Apă)
14 februarie 1915 — 02 februarie 1916 (Lemn)
02 februarie 1927 — 22 ianuarie 1928 (Foc)
19 februarie 1939 — 07 februarie 1940 (Pământ)
06 februarie 1951 — 26 ianuarie 1952 (Metal)
25 ianuarie 1963 — 12 februarie 1964 (Apă)
11 februarie 1975 — 30 ianuarie 1975 (Lemn)
29 ianuarie 1987 — 16 februarie 1988 (Foc)
16 februarie 1999 — 04 februarie 2000 (Pământ)
03 februarie 2011 — 22 ianuarie 2012 (Metal)

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Ciudăţenii pe mobil ■ Planuri pentru destinul lumii ■ Demonii „locuiesc” în lucruri banale ■ Adversari ai papei ■ Pantheonul — o istorie în piatră ■ Suferinţa ascunsă a Giocondei ■ Pensia nu înseamnă Alzheimer! ■ Decibelii atacă inima ■ Leacul de la fereastră

HOROSCOP

29 septembrie — 05 octombrie 2014

BERBEC 21.03-20.04

Aveţi grijă de problemele care au prioritate. Este vorba de lucruri cu adevărat importante sau documente care trebuie depuse la termen. În weekend, un energic oaspete vă binedispune şi vă veţi încărca bateriile pentru săptămâna viitoare.

TAUR 21.04-21.05

Folosiţi-vă imaginaţia pentru a alunga plictiseala. Unele vise vă ajută să puneţi în aplicare câteva proiecte pe care nici nu îndrăzneaţi să le începeţi singuri. Activitatea fizică şi mentală este pe culmile cele mai semeţe. Probabil, în weekend vă faceţi prieteni noi.

GEMENI 22.05-21.06

Locul de muncă devine foarte agitat datorită noilor schimbări de ierarhie şi demarării unor proiecte inovatoare. Veţi fi încântaţi să vă ajutaţi colegii şi să vă puneţi în aplicare ideile creative. La sfârşitul săptămânii, petreceţi alături de familie şi de cei mai buni prieteni.

RAC 22.06-21.07

Schimbarea suflă ca un uragan din toate direcţiile şi vă poartă pe noi culmi ale provocării, însă vă poate încetini progresul, ce-i drept pentru o scurtă perioadă. Acasă, membrii familiei sunt deranjaţi de atitudinea un pic cam prea delăsătoare. Situaţia se reaşază doar dacă îi trataţi cu mai multă seriozitate.

LEU 22.07-22.08

Pentru cei care încă îşi caută jumătatea se pare că au început să sune clopotele de nuntă. O relaţie adecvată se poate întemeia în aceste zile. Trebuie să amânaţi o hotărâre legată de o proprietate până săptămâna viitoare. Dedicaţi-vă sfârşitul de săptămână pentru relaxare.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Vă aduceţi aminte de cele mai importante lecţii de viaţă primite de la cei mai apropiaţi semeni ai dumneavoastră. Afacerile vă merg din plin şi vi se iveşte ocazia să vă îmbunătăţiţi securitatea financiară. Distracţia primează în weekend, deşi se impune o mai bună organizare.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Succesul sau eşecul depinde foarte mult de direcţia în care vă hotărâţi să mergeţi. O mulţime de schimbări vă vor pune pe gânduri şi vă este foarte greu să vă decideţi care este cea mai bună alegere. Şi finanţele se pare că vă surâd. Dacă alegeţi drumul cel mai sigur, în curând scăpaţi de multe probleme.

SCORPION 23.10-21.11

Este momentul tocmai potrivit pentru a lua în considerare propriile dorinţe şi nevoi fără a face prea multe schimbări. Experimentaţi noi trăiri, care vă fac mult mai conştienţi de propria percepţie a valorilor. Mare atenţie la documente şi scrisori, pe care ar trebui să le citiţi de două ori înainte să începeţi discuţiile!

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Vă simţiţi prea deranjaţi din cauza unor confruntări sau poate aveţi o concurenţă incomodă. Sunteţi într-o stare creativă de zile mari şi în timpul liber vă răsfăţaţi. Munca vă poate fi de ajutor în problemele personale. Starea sănătăţii este la cote normale şi vă impulsionează să lucraţi mai mult.

CAPRICORN 22.12-19.01

A soit vremea să vă ponderaţi modul de viaţă. Este momentul propice să adoptaţi o nouă dietă, bogată în multe vitamine şi minerale obţinute din consumul legumelor şi fructelor proaspete. La sfârşitul săptămânii vă bucuraţi de compania copiilor dumneavoastră sau a celor mai buni amici. Profitaţi din plin de apropierea acestora.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Începeţi săptămâna într-o notă optimistă. Vă concentraţi mai mult pe înţelegerea dintre membrii familiei, care vă ajută să menţineţi o pace constantă în căminul dumneavoastră. Problemele minore vor fi rapid soluţionate cu ajutorul partenerului de viaţă. Joi şi vineri sunt zile propice pentru cei care îşi caută un nou loc de muncă.

PEŞTI 19.02-20.03

În sfârşit, veţi realiza că multe persoane nu reuşesc să observe cât de vulnerabili emoţional sunteţi cu adevărat. Jumătatea dumneavoastră vă cunoaşte bine şi vă acceptă aşa, cu micile defecte şi hachiţele manifestate în orice moment. Ştiţi cum se spune: dragostea cere sacrificii...

Nativul săptămânii: STING (02.10.1951)

Este un muzician englez, cântăreţ, compozitor, multi-instrumentist şi actor. Înaintea carierei solo a fost lider vocal, principal compozitor şi basist al trupei rock The Police din anii 1970-1980. Stilul său muzical variază între rock, jazz, reggae, clasic, new-age şi worldbeat. Ca muzician, a primit 16 premii Grammy, 3 Brit Awards, un premiu Globul de Aur, un premiu Emmy şi mai multe nominalizări la Oscar pentru cel mai bun cântec original. Până acum a vândut peste 100 de milioane de albume în întreaga lume.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	5,50 LEI	❑ 4 LUNI	22,00 LEI
❑ 2 LUNI	11,00 LEI	❑ 5 LUNI	27,50 LEI
❑ 3 LUNI	16,50 LEI	❑ 6 LUNI	33,00 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____
ADRESA: str. _____, nr. _____,
bl. _____, sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____,
localitate _____, cod _____,
judeţul _____.

„Magazin” oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni).

Abonaţi-vă la magazin

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1214 ● ANUL LVII ● 2 OCTOMBRIE 2014 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 40 (2964)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Multe probleme ar dispărea din viaţa noastră dacă am vorbi unii cu alţii, nu unii despre alţii!*
Jules Renard

■ *Prostul are un mare avantaj faţă de omul deştept: este întotdeauna mulţumit.*
Napoleon

Giovanni Virginio Schiaparelli,

DE LA COMETE LA CANALELE DE PE MARTE

Urmărim aventurile actuale ale cuceririi Planetei Roşii cu roboţi dotaţi cu instrumente sofisticate, dar uităm numele astronomului pasionat de Marte, cel care a botezat întreg relieful planetei. Ceea ce ştim azi despre Marte în materie de onomastică îi datorăm lui Giovanni Virginio Schiaparelli.

Cititoarea noastră ***Cătălina Nicolin,*** bună cunoscătoare şi pasionată de astronomie, ne-a trimis un articol dedicat lui Schiaparelli, cel născut la Savigliano şi de la a cărui naştere se împlinesc la anu 180 de ani. Publicăm în continuare, câteva fragmente din acest material plin de informaţii culese şi traduse de autoare din scrisorile şi jurnalul astronomului.

Eclipsa care i-a deschis ochii spre Univers

„Tatăl meu nu a fost un om comun! Cele mai multe dintre duminici şi majoritatea zilelor de iarnă, „când cuptorul era silenţios", el se consacra lecturii asidue; având o idee înaltă despre utilitatea culturii intelectuale, a nobleţei şi a studiilor. Îmi aduc aminte că el mi-a dat prima lecţie în Astronomie". Frumoase cuvinte de recunoştinţă! Avea patru ani când „într-o noapte senină târzie din toamna lui 1839", la întoarcerea acasă, tatăl lui l-a luat în braţe „şi ca să mă ţină treaz, a început să îmi explice constelaţiile. Deci, de la patru ani, am învăţat să recunosc Pleiadele, Carul mic, Carul mare şi Calea Lactee, pe care el o numea Drumul Sfântului Iacob" scria G.V. Schiaparelli într-o scrisoare din 24 aprilie 1907. Dar ceea ce avea să-l fascineze şi să-l îndrepte spre Astronomie a fost „dimineaţa zilei de 08 iulie 1842, când, mama mea a intrat în cameră, strigând: Vino să vezi eclipsa!".

În 1854 a absolvit ingineria la Universitatea din Torino, unde a studiat astronomia la Observatorul din Berlin cu Johann Franz Encke şi la Pulkovo cu Otto Struve. În 1860, la douăzeci şi patru de ani, Giovanni Virginio Schiaparelli se afla la Sankt Petersburg pentru un stagiu de perfecţionare în astronomie, dar pleacă de acolo pentru că este numit profesor şi al doilea astronom la Observatorul Regal din Brera din Milano. Munca de cercetare se împleteşte cu studiul pentru observaţie. În 1861 face o descoperire importantă: cu echipamentul învechit el detectează un planetoid necunoscut căruia îi dă numele de Hesperia, numele cu care grecii antici denumeau peninsula italiană. Descoperirea „concetăţeanului Schiaparelli" începe să facă vâlvă, mai ales pentru că era vorba despre o cometă, aflată undeva între Constelaţia Leului şi nordul Constelaţiei Racului. Numărul de asteroizi descoperiţi până în acel moment se ridica astfel la 68!

Această primă reuşită îl propulsează şi îl ambiţionează. Anul următor, după moartea lui Francesco Carlini, Giovanni Virginio Schiaparelli va primi conducerea Observatorului Brera. Cu experienţa acumulată în Berlin şi Sankt Petersburg începe reorganizarea structurii de cercetare ştiinţifică şi amenajarea arhivei Observatorului, cu scopul de a face posibilă corespondenţa dintre astronomi. Susţine necesitatea de a dota instituţia pe care o conduce cu un telescop mai puternic decât cel de la Pulkowo — în măsură să ofere suficiente instrumente pentru a investiga cu succes fenomenul de stele duble, comete şi alte obiecte care ar putea solicita atenţia „noilor exploratori ai cerului".

Deja în 1862, în celebrul atelier din Merz este comandată o lentilă de 22 cm care va fi livrată pentru telescopul din Milano în 1874 şi care va deveni operaţională anul următor. Dar numele omului de ştiinţă Schiaparelli va fi pentru totdeauna asociat cu Marte, şi controversa asupra „canalelor" marţiene. Schiaparelli a început observarea planetei Marte în noaptea de 23 august 1877, pentru a verifica dacă telescopul refractor Merz de 218 mm în diametru, cu care a observat stelele duble, ar putea fi, de asemenea, adecvat pentru observarea planetelor, mai ales că anul 1877 a adus o ocazie ideală din cauza poziţiei deosebit de favorabile a planetei Marte.

În septembrie 1877 el a desenat cea mai detaliată hartă a planetei Marte publicată vreodată. Cu caracteristici suplimentare, Schiaparelli a completat-o în următorul deceniu, devenind un standard de referinţă în cartografie planetară, încă în uz până în zorii epocii sondelor spaţiale, iar schema concepută de el pentru a numi caracteristici majore pe Marte a supravieţuit până în ziua de azi. El a folosit limba latină şi nume de locuri mediteraneene luate din istoria antică, mitologie şi Biblie.

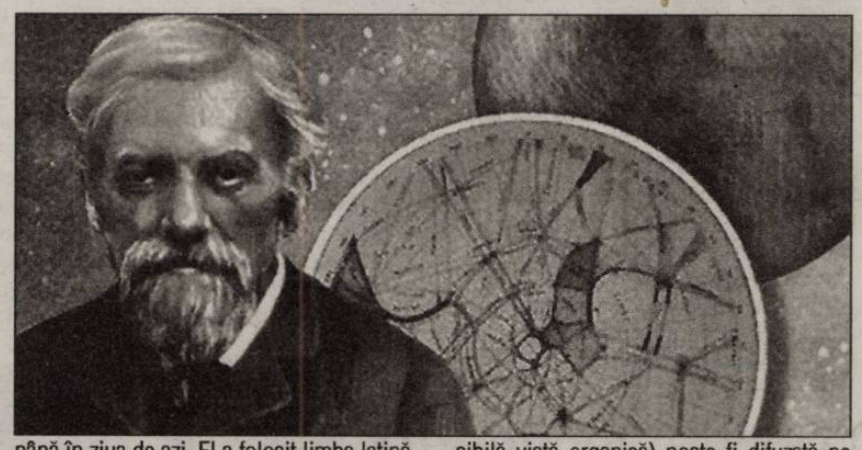

Un loc luminos, în emisfera sudică, de exemplu, l-a numit *Nix Olympia* — Zăpezile de pe Olimp (acum cunoscut a fi cel mai mare vulcan din sistemul solar şi rebotezat Olympus Mons). Cea mai mare caracteristică triunghiulară, observată pentru prima oară de Huygens în 1669, a devenit *Syrtis Major,* în timp ce zonele mari, luminoase, au primit denumiri pitoreşti precum *Elysium, Cydonia, Tharsis* sau *Thyle.*

O reţea prea bine desenată

Cel mai izbitor amănunt la harta originală Schiaparelli a fost o reţea curioasă de marcaje liniare care traversează suprafaţa marţiană legând o zonă întunecată de alta. Aceste linii ciudate au fost denumite *Canali* şi au primit denumiri după râuri celebre, fictive sau reale, precum *Gehon, Hidechel* şi *Phison* după râurile din Grădina Edenului, *Lethes* şi *Nepenthes* din lumea subterană a lui Hades, dar şi *Gange, Eufrat* şi *Nil* din geografia reală terestră.

Aşa a început controversa şi marea luptă a Canalelor de care Schiaparelli era deplin convins: „Este imposibil să se îndoiască cineva de existenţa lor, ca şi de cea a Rinului de pe suprafaţa Pământului". Dar sunt reale Canalele? Şi dacă da, ce au fost ele? Într-un articol influent din 1893, Schiaparelli a susţinut că Marte este o planetă în care anotimpurile se succed, cu o mare temporar formată în jurul capacului polar de nord care se topeşte în fiecare primăvară.

În sprijinul credinţei sale într-o atmosferă marţiană bogată în vapori de apă a adus observaţiile spectroscopice ale lui Hermann Vogel. Canalele, a afirmat el, cuprind „un adevărat sistem hidrografic" şi, probabil, mecanismul principal prin care apa (cu o posibilă viaţă organică) poate fi difuzată pe suprafaţa aridă a planetei. În ceea ce priveşte originea lor, Schiaparelli a optat pentru o explicaţie naturală, dar nu a exclus posibilitatea ca acestea să fie artificiale.

Aspectul lor singular, precizia geometrică absolută, ca şi cum acestea ar fi fost operă inginerească, cu riglă şi busolă, i-a făcut pe unii să vadă în ele lucrarea unor fiinţe inteligente. Schiaparelli nu a încercat să combată această presupunere, care nu include nimic imposibil. Cu toate acestea el s-a dovedit în opiniile sale un cercetător precaut, în contrast cu Percival Lowell care în studiile sale despre Marte a dorit să dovedească şi să convingă lumea că pe Planeta Roşie există viaţă, adică ceva ce nici măcar recentul robot american *Curiosity* nu a descoperit pe Marte.

Giovanni Virginio Schiaparelli avea să deseneze nouă hărţi ale planetei Marte, dar a făcut observaţii şi asupra planetelor mari, cum ar fi Mercur, Venus şi Saturn, şi a stelelor duble. În plus, el a scris un eseu critic important pe marginea teoriei lui Darwin, un altul dedicat mişcării ochilor, dovedindu-se interesat şi de astronomia asiriană. Un cercetător dependent de munca şi observaţiile sale care ne uimeşte şi astăzi.

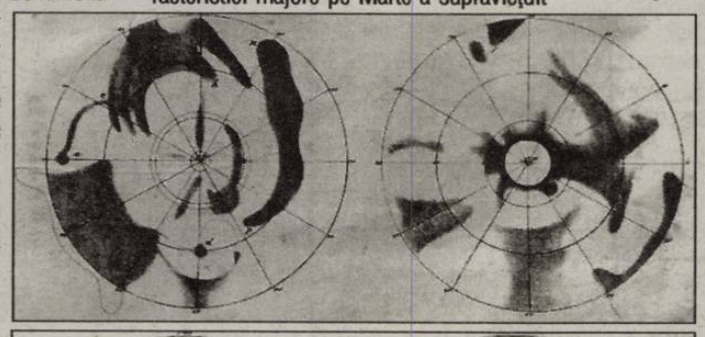

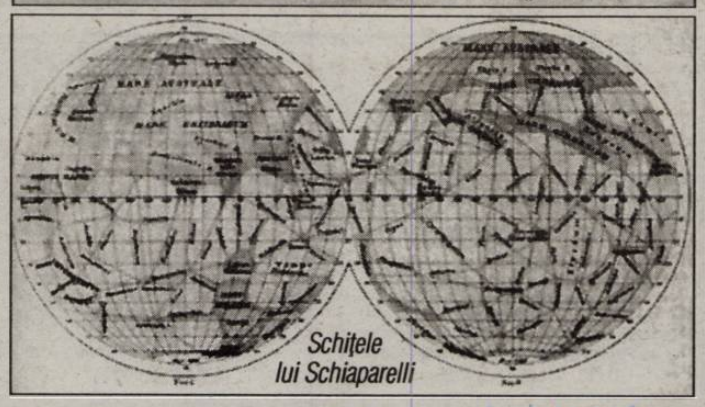

Schiţele lui Schiaparelli

40

5 948427 000102

SUDOKU

jocul săptămânii: 40

6	3			8	2			
2	1		4				7	
4			1					3
9					8			
		4		7		6		
			9					7
1					7			5
	8				6		2	1
			2	9			3	8

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

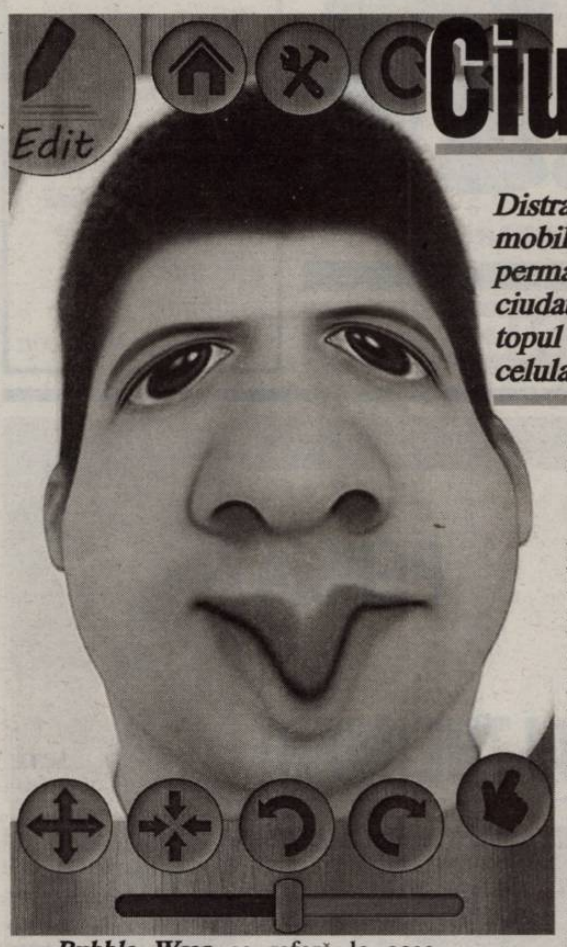

Cetățenii pe mobil

Distracțiile intermediate cu generozitate extremă de telefonul mobil au devenit un fel de sport globalizat, care surprinde permanent, inclusiv prin aplicații dintre cele mai imprevizibile și ciudate. Dacă aveți această pasiune contagioasă, luați aminte la topul neoficial de mai jos, dar totodată aveți și grijă de bacteria celularului dumneavoastră!

■ ***Bubble Wrap*** se referă la acea bizară plăcere a unora de a sparge bulele de plastic în care sunt ambalate, de pildă, produsele electronice. Ei bine, această aplicație ne promite să retrăim bucuria (infantilă!) fără să ne facem probleme că bulele se vor epuiza vreodată. Zecile de aplicații de acest gen vă fac să urmăriți un singur lucru: spargerea cât mai multor bule în cât mai puțin timp.

■ O altă aplicație interesantă este ***Face Swap,*** cu care puteți să vă distrați copios, ore întregi, împreună cu prietenii. Nu vă solicită aptitudini deosebite în materie de editare foto și este atât de inteligentă, încât vă modifică singură imaginea, până la cel mai mic detaliu, lăsându-vă doar „sarcina" de... a râde cu partenerul de fotografie, după ce vedeți produsul finit.

■ Să recunoaștem că mulți dintre noi mai vorbesc în somn după o zi stresantă sau foarte obositoare. Acest amănunt mai degrabă intim poate fi transformat a doua zi într-un subiect de amuzament cu familia sau cu prietenii. ***Sleep Talk Recorder*** vă detectează vocea în timpul somnului și vă înregistrează discursul nocturn. Dimineața, aplicația vă arată când anume ați vorbit, și trebuie doar să derulați cursorul și să apăsați Play.

Aceasta a devenit foarte populară, fiind printre cele mai descărcate în Marea Britanie.

■ Dacă aveți chef de farse sau vreți să vă impresionați prietenii cu o voce „nouă", cineva s-a gândit și la acest lucru. De pildă, ***Voice Changer Plus*** sau

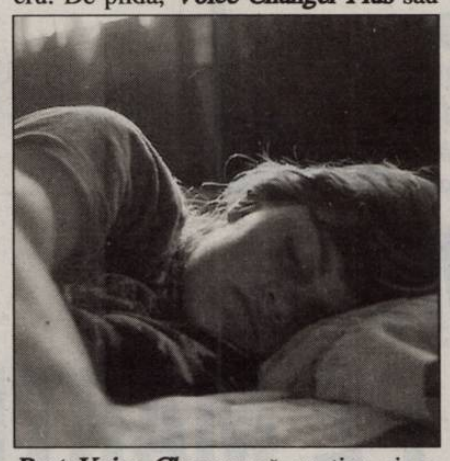

Best Voice Changer vă va ține și pe dumneavoastră lipit de telefon, deoarece fiecare nouă voce a dumneavoastră va fi unică!

■ Știați că viteza strănutului depășește 160 km/h? Nici noi. Și de aceea, s-a inventat o aplicație în limba engleză, cu ciudățenii și amuzamente pe care poate nu le cunoșteați. Ea provine de la celebrul site ***www.8fact.com*** și este optimizată pentru toate cele 3 sisteme de operare, astfel încât să primiți zilnic ciudățenii din toate domeniile. Și acum, la joacă în lumea virtuală!

Pulsul Planetei

Tragedia balenelor eșuate continuă

În 12 septembrie a.c. șapte cașaloți au ajuns pe plaja din Vasto (Italia), patru dintre aceștia găsindu-și sfârșitul. O echipă de specialiști din Padova însoțită de autoritățile locale și de voluntari a sosit în cel mai scurt timp posibil pentru a salva mamiferele care încă respirau... Cu mari eforturi, balenele au fost returnate în apa mării Adriatice în larg, fiind urmărite din ambarcațiuni până în momentul în care, spre bucuria tuturor, s-au pierdut în adâncuri înotând.

Cauza acestui fenomen suicidar răspândit în numeroase zone de litoral din lume este necunoscută. Ipotezele nu lipsesc: dereglări fiziologice, stres etc. În acest caz au fost invocate efectele poluării în urma extragerii petrolului din puțuri forate în largul mării.

„Este una dintre cele mai mari catastrofe ecologice din această zonă care s-au produs în ultimii zeci de ani și un semn de alarmă al acestor animale", a declarat primarul din Vasto. Cuvinte, fără îndoială, pline de sinceritate, dar care, în contextul expansiunii industriale, sunt, toată lumea știe, fără efect.

Între rău și bine

Urmările „fenomenului" Fukushima continuă și va continua să afecteze sănătatea populației și a naturii din împrejurimi. Este prețul — un blestem — pe care omenirea l-a plătit „reversului" energiei nucleare.

Un studiu recent efectuat asupra unui grup de 60 de maimuțe *Macaca fuscata* care viețuiește în pădurile aflate la peste 70 de kilometri de centrala nucleară e relevant în acest sens. Observațiile, care s-au bazat pe analize ale sângelui, au scos în evidență faptul că în mușchii maimuțelor s-au acumulat concentrații foarte mari de cesiu care le-a slăbit sistemul imunitar.

Acest element radioactiv nu a fost identificat însă în cazul maimuțelor din Peninsula Shimokita aflată

la 400 kilometri distanță. Rezultatele acestui studiu, asociat celor similare care au vizat ființe umane și alte specii de animale, au relevat faptul că efectele poluării radioactive sunt din ce în ce mai reduse la distanțe de peste 200-300 kilometri de centrala nucleară.

DORIN MĂRAN

Despre locuțiuni

Cititoarea noastră Diana B. din Arad ne întreabă care este diferența între „sintagmă" și „locuțiune".

Noțiunile sunt înrudite, ambele referindu-se la grupuri de cuvinte.

Sintagma este definită ca „Unitate semantico-lexicală stabilă, formată dintr-un grup de două sau de mai multe cuvinte între care există raporturi de subordonare".

Să vorbim corect!

Locuțiunea este un „grup de cuvinte unitar care se comportă din punct de vedere gramatical ca o singură parte de vorbire". Așadar, sintagma se referă la sens, iar locuțiunea la valoarea gramaticală.

De obicei locuțiunile pot fi înlocuite prin partea de vorbire respectivă, de exemplu: Ce de Sus (loc. substantivală) = Dumnezeu; om *fără rușine* (loc. adjectivală) = nerușinat; din când în când (loc. adverbială) = uneori, arar; a se da de-a rostogolul (loc. verbală) = a se rostogoli și tot așa.

Când spunem însă: „casa de la malul mării" aceasta este o sintagmă care nu se înlocuiește cu altceva. De asemenea o locuțiune nu trebuie confundată cu un cuvânt compus; substantiv, adjectiv, prepoziție, adverb etc. Astfel *soare-răsare* este locuțiune (răsărit) pe când *miază-zi* este substantiv compus.

Este adevărat că în dreptul cuvântului „sintagmă" dicționarul adaugă: „prin extensie: locuțiune". Aceasta pentru că orice locuțiune este o sintagmă dar reciproca nu este valabilă chiar dacă, așa cum ne scrie prietena noastră, la televizor a auzit altceva. *(I.S.)*

Starea de veghe

Suferința ascunsă a Giocondei

Majoritatea operelor de artă nu exprimă numai ceea ce se poate recepta la o privire obișnuită.

Dincolo de imaginile imediate, în spatele subiectului, există incomparabil mai multe elemente, mesaje. Se află câteodată chiar principala idee pe care autorul dorește să o transmită. În pictură, de pildă, în paralel cu ceea ce înseamnă un portret, un decor, un peisaj, se distinge o uluitoare bogăție de simboluri ce pot transmite informații, povești de viață, concepte oculte, demonstrații filosofice. V-ați gândit, să zicem, că personaje din tablouri celebre ascund de fapt, nu neapărat măiestrie, grație sau forță, ci suferințe și boli cât se poate de omenești?

Celebra ***Mona Lisa*** a lui Leonardo da Vinci este aproape întotdeauna definită prin ideea unui surâs enigmatic. În realitate, susțin medicii care citesc dincolo de primul nivel al imaginii, frumoasa florentină exprimă suferință, surâsul ei ar fi o grimasă de durere și, mai mult, femeia suferă de hipercolesterolemie. Teoria îi aparține lui Vito Franco, profesor de anatomie patologică la Universitatea din Palermo, care susține că în jurul ochiului stâng al chipului pictat se află o pată gălbuie, „o colecție de acizi grași strânși sub piele". Semnele bolii pot fi confirmate și prin lipoame subcutanate la nivelul mâinilor, arată specialistul.

Sindromul Marfan, o boală genetică ce afectează țesutul conjunctiv, în special la nivelul ochilor, al scheletului osos și sistemului cardiovascular, este identificat în ***„Portretul unui tânăr"*** realizat de Sandro Botticelli. Eleganța aproape feminină a tânărului nobil se datorează degetelor sale subțiri deosebit de lungi, element specific pentru sindromul menționat. Și personajul din ***„Madona cu gâtul lung"*** a lui Parmigianino prezintă elemente caracteristice pentru Sindromul Marfan. În schimb, ***Infanta Marguerita,*** în vârstă de numai 5 ani, pictată de Diego Velázquez, pare să sufere de Sindromul Albright, maladie genetică manifestată prin pubertate precoce, statură scundă, fragilitate osoasă și tulburări hormonale. În pictura

„Betsabeea la baie" a lui Rembrandt, se observă modificările tegumentului de la nivelul sânului stâng (umflătură laterală, cu culoare nefirească și denivelări), sugestive pentru un proces malign. Mărturiile istorice arată că modelul Hendrickje Staffels murise după o îndelungată suferință.

Nici artiștii înșiși nu au fost absolviți de suferințe sufletești, dar și trupești, care pe unii i-au rupt de lumea reală, iar pe alții i-au scos definitiv dintre muritori. ***El Greco*** era cunoscut drept consumator de droguri halucinogene și diagnosticat ca astigmat și psihopat. Picturile lui prezintă personaje alungite, cu priviri extatice. Corecția optică prin lentile cilindrice aduce la normalitate o bună parte din personajele sale. ***Francisco Goya*** își pierde auzul la 28 de ani, ceea ce alături, de un pesimism cronic, îl aduce într-o stare de cădere psihică, un fel de nebun rătăcit într-o lume pe care nu o mai înțelegea. Din ce în ce mai tulburat, el se izolează complet și lucrează febril la un ciclu macabru care include și celebra pânză „Saturn devorându-și fiii", una dintre cele mai impresionante lucrări „ale groazei și canibalismului". Unii critici spun că suferea de encefalită și că ilustra tot ceea ce îi apărea în coșmaruri. Ca patologii, ***Vincent van Gogh*** a avut sifilis, epilepsie, din cauza abuzului de absint, depresie și glaucom. O cauză pentru cunoscutul incident în care și-a tăiat urechea ar fi fost și Sindromul lui Ménière (care provoacă zgomote în interiorul urechii).

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Președintă
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
NICUȘOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicușor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Țiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, București

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și din punct de vedere juridic, pentru exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

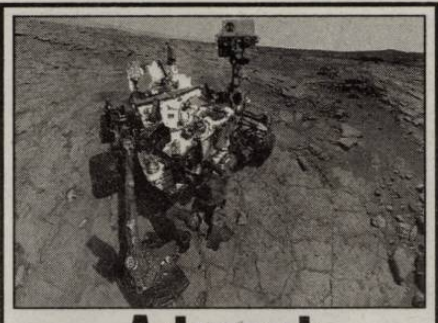

A trecut linia de sosire

După mai bine de doi ani de periplu – a parcurs 9 kilometri din momentul primilor „paşi" – şi cercetare pe solul marţian, roverul Curiosity a atins ţinta finală a misiunii sale: Muntele Sharp, cu o înălţime de 5500 de metri, situat în centrul craterului Gale. Acest relief a fost ales datorită interesului pentru compoziţia straturilor sedimentare care s-au depus de-a lungul timpului ce pot oferi informaţii inedite legate de trecutul îndepărtat al planetei. În imaginile realizate pe orbită oamenii de ştiinţă au descoperit prezenţa unei „frontiere" între depozitele sedimentare ale craterului şi straturile joase ale muntelui Sharp. În această zonă se află acum robotul.

N-a fost uşor să ajungă aici întrucât roţile sale au fost afectate de contactul cu solul arid, cu pietre şi cu gropi. Pentru a-i asigura un drum cât mai neted, s-a luat decizia de către responsabilii proiectului de la Jet Propulsion Laboratory de a devia traseul prevăzut.

Curiosity a ajuns cu bine în locurile vizate aflate pe pantele joase ale muntelui unde va efectua foraje, va preleva eşantioane din cât mai multe straturi care vor fi analizate în laboratorul propriu. Determinarea compoziţiei eşantioanelor ar putea furniza noi informaţii legate de mediul marţian.

Proteze superinteligente

Datorită progreselor înregistrate în realizarea protezelor robotice şi a grefelor, persoanele care şi-au pierdut o mână – cele care pot beneficia de proteze de maximă eficacitate – nu mai sunt condamnate la un handicap definitiv.

Protezele mioelectrice, cele mai răspândite în lume, fiind fabricate de trei societăţi europene din Regatul Unit şi Germania, au fost mereu perfecţionate în ultimii 10 ani. Astfel de proteze sunt însă fabricate şi în SUA, Franţa, Elveţia, Italia...

Pe suprafaţa lor interioară sunt instalaţi numeroşi captatori care se află în contact direct cu pielea, tensiunile musculare la nivelul bontului fiind preluate de doi microelectrozi. Manipularea (comenzile protezei) obiectelor se face prin contracţia muşchilor din zona bontului în cazul în care mâna a fost amputată în zona antebraţului sau a braţului. Captatorii detectează semnalele electrice musculare care sunt transmise reţelei de micromotoare plasate în articulaţiile încheieturii şi în degetele mâinii artificiale. Motoraşele intră în acţiune fiind alimente de energia furnizată de o baterie situată în armătura protezei.

Datorită captatorilor instalaţi (doi sau cel mult patru), utilizatorul poate deschide şi închide palma – flexa degetele – şi o poate roti. Sunt gesturi simple dar care îl ajută să efectueze numeroase acţiuni. Dacă numărul captatorilor ar fi mai mare, fiabilitatea ar fi scăzută. Doi captatori îi permit utilizatorului să efectueze până la 80% din principalele gesturi necesare în viaţa cotidiană pentru a manipula obiecte cu o greutate redusă.

Pentru a utiliza optimal proteza mioelectrică este nevoie de antrenamente care pot dura câteva săptămâni, timp în care pacientul îşi contractă muşchii antebraţului, observând cu mare atenţie efectele demersului, încercând de fiecare dată să resimtă vibraţiile de diverse intensităţi transmise de proteză, să-şi optimizeze gesturile, să asigure mişcări cât mai precise ale degetelor.

Sute de pacienţi din Europa beneficiază în fiecare an de astfel de proteze. În special militari angajaţi în diverse operaţiuni din puncte „fierbinţi" ale lumii, victime ale dispozitivelor explozive. Unii dintre aceştia şi-au pierdut ambele membre, în acest caz fiecare dintre proteze necesitând o adaptare specială.

Aflate încă în stadiu experimental, protezele bionice sunt utilizate în lume de câţiva pacienţi. Prezintă o tehnologie similară cu cea a protezelor mioelectrice. Reconstrucţia bionică presupune însă modificări anatomice utilizându-se ţesuturi prelevate din corpul pacientului (muşchi, tendoane, vase sangvine, piele, nervi etc.) sau modificându-se părţi ale scheletului (prin extirparea unor ţesuturi, scurtarea sau alungirea unor elemente osoase) pentru a crea spaţiul optimal instalării şi funcţionării protezei şi pentru a asigura un cât mai bun control al protezei de către pacient în timp real.

Una dintre protezele bionice dotate cu sensibilitate tactilă a fost realizată şi testată cu succes de specialişti de la Şcoala politehnică federală din Lausanne, în primăvara acestui an, în cazul unui danez. Este dotată cu captatori plasaţi sub degetele monitorizate care trimit semnale convertite în curent electric, prin intermediul unor microelectrozi conectaţi la doi nervi ai antebraţului care redau sensibilitatea unei părţi a mâinii.

Pacientul a reuşit să regăsească simţul tactil, să moduleze forţa de prehensiune (cea care asigură mişcarea articulaţiilor protezei) şi să identifice rigiditatea şi forma diverselor obiecte manipulate şi cu ochii închişi. Să facă diferenţa, de pildă, dintre o portocală şi o minge de tenis.

Strategie energetică

Pentru a urca în copaci, unii şerpi au nevoie nu doar de tehnică ci şi de mai multă forţă decât este necesară. Câţiva cercetători americani de la Universitatea din Cincinnati care au studiat şerpi constrictori în timp ce escaladau trunchiuri de copaci, au ajuns la concluzia că aceste reptile folosesc de cinci ori mai multă energie decât e nevoie pentru a-şi asigura securitatea.

Pentru a ajunge la această concluzie au realizat un tub echipat cu captatori de presiune, îmbrăcat într-un material antiderapant utilizat, printre altele, pentru acoperirea mânerului rachetelor de tenis, prelucrat în aşa fel încât să imite coaja de copac. Pe acest tub vertical au urcat şerpi boa şi un piton verde. În toate cazurile s-a constatat faptul că şerpii au depus de cinci ori mai mult efort decât era necesar pentru a efectua escalada pentru a nu se prăbuşi. Cu alte cuvinte, aceştia mizează mai mult pe securitatea escaladei decât pe eficacitate.

Şerpii constrictori îşi controlează foarte bine forţele pentru a nu-şi risipi energia. De pildă, după ce se încolăcesc în jurul unei prăzi, în momentul în care inima acesteia încetează să bată, o eliberează imediat. Strategia este similară cu cea a oamenilor când îşi încleştează muşchii mai mult decât este necesar pentru a se asigura că vor fi în deplină siguranţă în timpul unei acţiuni (de exemplu, când se caţără, sar peste un pârâu, când ridică un obiect greu ş.a.m.d.).

S-a mai observat faptul că după câteva ascensiuni, şerpii devin tot mai încrezători în forţele lor, diminuând efortul, ceea ce se întâmplă şi când escaladează acelaşi copac în mod repetat. O cădere de la aproximativ 10 metri le-ar provoca răni şi le-ar diminua forţa şi reflexele necesare respingerii atacului prădătorilor.

Moleculă revoluţionară

Două echipe de cercetători francezi din Caen şi Montpellier care au efectuat studii identice şi conjugate, au testat cu succes o moleculă – donecopridă – care s-a dovedit a fi eficace în oprirea evoluţiei maladiei Alzheimer sau în ameliorarea acesteia. Testele au fost efectuate pe cobai afectaţi de această maladie, semnele cele mai clare fiind legate de pierderea memoriei.

S-a constatat faptul că donecoprida vizează mai multe ţinte moleculare implicate în această maladie. Cobaii testaţi au fost supuşi unui mare număr de teste diversificate. Cercetătorii au utilizat şi cobai cărora li s-a indus acest simptom al maladiei – pierderea memoriei – prin administrarea unor substanţe, apoi i-au tratat cu donecopridă supunând cobaii unui mare număr de teste de memorie.

Au fost efectuate şi teste pe cobai transgenici care prezentau tulburări de memorie şi alte simptome specifice maladiei Alzheimer. În toate cazurile şi-au recăpătat memoria. Directorul Centrului de studii şi cercetare a medicamentelor din Normandia a declarat că vor fi efectuate numeroase teste clinice înainte ca această moleculă să devină medicament şi că este nevoie de implicarea financiară a potenţialilor parteneri industriali dispuşi să investească aproximativ un miliard de euro.

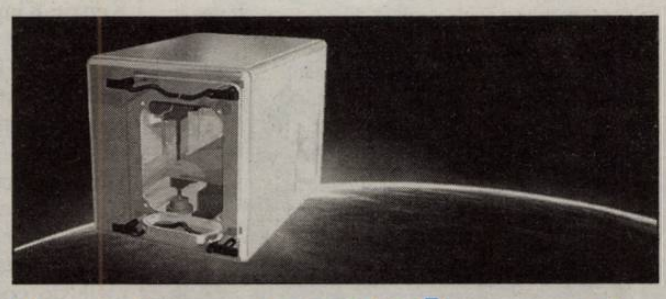

Imprimantă 3D în spaţiu

Din Cape Canaveral, NASA a lansat în spaţiu pe 14 septembrie capsula Dragon spre Staţia Spaţială Internaţională (SSI) cu 2,5 tone de echipamente, provizii pentru astronauţi, cobai şi o imprimantă 3D. Aceasta este capabilă să reproducă diverse piese în condiţii de microgravitaţie, să realizeze, într-un timp scurt, piese de schimb, eliminându-se astfel dependenţa de specialiştii de la sol şi de expedierea extrem de costisitoare a pieselor cu un vehicul spaţial, creându-se totodată un spaţiu util în care pot fi depozitate alte materiale.

Pe de altă parte, astronauţii vor putea realiza piese, echipamente în vederea unei misiuni pe Marte sau pentru cercetarea unui asteroid.

Inginerii din cadrul societăţii Made in Space, cei care au realizat imprimanta, au adaptat-o la condiţiile de microgravitaţie. Va funcţiona pe baza unor programe informatice, operaţiunile fiind urmărite de specialiştii societăţii. Astronauţii nu vor avea altceva de făcut decât să recupereze piesele şi să le înlocuiască pe cele care nu mai corespund.

Pagină realizată de DORIN MĂRAN

Planuri pentru destinul lumii

În perioada celui de-al Doilea Război Mondial, între liderii (sau reprezentanții) aliaților s-au desfășurat mai multe întâlniri, care au purtat numele de „Conferințe" – așa cum sunt menționate în „Istoria Diplomatică a celui de-al Doilea Război Mondial". Astfel, între 1941 (Washington) și 1945 (Postdam), prim-ministru al Marii Britanii Winston Churchill a participat la 16 întâlniri, președintele SUA Franklin Delano Roosevelt la 12, iar liderul URSS Josef Stalin la numai 7. Acest fapt se poate explica având în vedere și pactul de neintervenție dintre URSS și Japonia, pe când SUA și Marea Britanie se aflau în conflict deschis cu Imperiul Japonez.

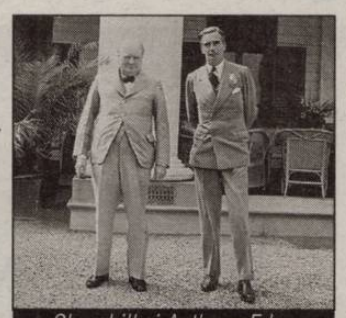

Churchill și Anthony Eden, ministrul său de externe

Conferința din Quebec și bomba atomică

„Istoria Diplomatică a celui de-al Doilea Război Mondial" menționează că principalele trei Conferințe din acea perioadă tragică a omenirii au fost: Conferința de la Teheran din 28 noiembrie-1 decembrie 1943 (Stalin, Roosevelt, Churchill), Conferința de la Yalta (Crimeea) din 4-11 februarie 1945 (frontierele din Europa) și Conferința de la Postdam din 17 iulie-2 august 1945 (Stalin, Truman și Churchill și urmașul său Clement Attlee, fostul adjunct, devenit prim-ministru din partea laburiștilor, la 26 iulie 1945, în urma alegerilor). În textul de față ne vom referi la cele două Conferințe care s-au desfășurat la Quebec (Canada), pentru că la acele întâlniri la vârf s-a discutat în mod special și despre obținerea bombei nucleare cu maximă rapiditate, pentru a finaliza proiectul înaintea Germaniei naziste.

Întâlnirea militară ultrasecretă având numele de cod QUADRANT, Prima Conferință din Quebec s-a desfășurat între 17-24 august 1943 în două locații strategice (La Citadelle și Château Frontenac). Au participat Winston Churchill, Franklin D. Roosevelt și gazda, prim-ministru al Canadei William Lyon McKenzie King. Pe ordinea de zi a celor trei lideri aliați au fost probleme legate de: debarcarea în Franța ocupată de Germania nazistă, operațiune care deja avea numele de cod OVERLORD și despre care exista un raport al șefilor de stat major din cadrul alianței. Pe de altă parte, în vederea debarcării în Franța, aliații au analizat modul cum forțele americane ar trebui întărite pe teritoriul Angliei.

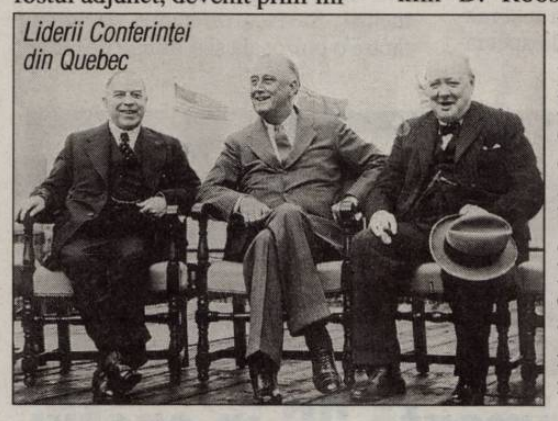

Liderii Conferinței din Quebec

Un punct special al discuțiilor a fost ideea mult susținută de Churchill și anume izolarea Italiei față de Germania, printr-o debarcare în Mediterana. Dorința strategică a lui Churchill a fost îndeplinită prin Debarcarea din Sicilia din 1943. Discuțiile despre realizarea bombei atomice au avut un rol special, în primul rând datorită semnării unui pact secret numit „Quebec Agreement" pentru împărtășirea tehnologiei nucleare. În consecință, programul nuclear comun britanic și canadian „Tube Alloys" (activ din 1942) a fost inclus în „Proiectul Manhattan" al SUA (activ din 1942). Amploarea acestui proiect a fost dovedită și prin investiția de peste 2 miliarde dolari 1945 (echivalent 26 miliarde 2014).

A doua Conferință

Între 12-16 septembrie 1944 s-a desfășurat A Doua Conferință din Quebec, la care au participat efectiv doar Winston Churchill și Franklin D. Roosevelt, asistați de șefii de stat major ai aliaților. Principalele probleme dezbătute au fost repartizarea zonelor din Germania, între aliați, după înfrângerea lui Hitler. De asemena, s-a analizat „Planul Morgenthau" de demilitarizare a Germaniei – Morgenthau fiind ministrul trezoreriei din SUA.

Întâlnire istorică

Fotodocument

În anul 1970, șahul Iranului Mohammad Reza Pahlavi, împreună cu împărăteasa Farah, s-au întâlnit la Moscova cu liderul sovietic Leonid Brejnev. A fost o întâlnire specială, având în vedere că pe plan intern comuniștii iranieni (Partidul Tudeh) erau împotriva reformelor promovate de șah. Însă suveranul iranian a urmat o politică externă de mare anvergură, implicându-se în mai multe situații din vecinătatea Iranului. El a fost și la Casa Albă, unde s-a întâlnit cu președintele John F.Kennedy (1962) și ulterior cu președintele Jimmy Carter (1977). Ultima zi a domniei lui a fost 11 februarie 1979.

Adversari ai papei

Ne referim la termenul de „antipapă" (contestatarul suveranului ales de conclav), care poate părea unora surprinzător.

Papa Pius al VII-lea

Numai că în istoria papalității a existat „Schisma Occidentului", adică perioada în care contestările alegerilor au fost atât de vehemente, încât s-a ajuns la existența a doi papi simultan (la Roma și la Avignon) și chiar trei (s-a adăugat antipapa din Pisa). Confuza perioadă (1378-1415) a ușurat apariția mișcărilor protestante și separarea totală a protestanților. Pentru curioși menționăm că există, din cauza schismei, un antipapă al XXIII-lea (cel medieval) și un papă al XXIII-lea (în secolul al XX-lea), în timp ce un „papă al XX-lea" nu există.

Dar în lumea noastră laică, prefixul anti alăturat papei se poate folosi cu mai multă claritate în cel puțin două cazuri excepționale. Astfel, după opinia noastră, doi antipapi teribili au fost regele Henry al VIII-lea al Angliei și Napoleon Bonaparte. Adversitatea lor a fost atât de strașnică, încât a avut fie urmări epocale, fie gesturi violente. Cronologic, un antipapă în sensul cel mai elocvent a fost Henry al VIII-lea (1509-1547), care pur și simplu a rupt legăturile cu Sfântul Scaun și s-a declarat „Lider al Bisericii Pământene a Angliei". Era anul 1534 și toți cei care susțineau papalitatea erau pasibili de execuție. Așa a apărut și s-a dezvoltat anglicanismul, o altă formă de protestantism. În treacăt fie spus, poate că și cele șase mariaje ale regelui au fost facilitate de ruptură.

În cazul lui Napoleon, antipapalitatea sa nu s-a manifestat ca o renunțare la catolicism, ci prin disprețul față de suveranul pontif. Prima sa țintă a fost papa Pius al VI-lea, pe care l-a alungat după invadarea Italiei, în 1796. Refuzul papei de a se supune a condus la exilul său forțat și la proclamarea Republicii romane. Mutat din loc în loc, Pius al VI-lea moare în 1799. De menționat că Napoleon a confiscat și celebra coroană papală (tiara), astfel încât succesorul, papa Pius al VII-lea a fost încoronat cu o tiară din... hârtie creponată! Relațiile cu Pius al VII-lea au fost tensionate, dar acesta face un gest onorabil și participă la încoronarea lui Napoleon (1804), pentru că proaspătul împărat i-a făcut cadou (printre altele) și o tiară nouă. În pofida aparențelor, Napoleon a rămas consecvent în antipapalitatea sa (mai ales din motive politice) și Pius al VII-lea se vede nevoit să-l excomunice.

Ca răspuns, împăratul Franței capturează reședința papală Castel Sant'Angelo și-l amenință cu tunurile. Papa este răpit de ofițerii francezi și dus în exil în Franța. Aproape șase ani a fost departe de Roma, fiind eliberat în 1814 de către aliații care l-au alungat pe Napoleon. Iar Pius al VII-lea face un gest admirabil: le transmite englezilor să-l trateze cu blândețe pe Insula Elena, „căci nu mai poate face rău nimănui". Era iertarea sublimă acordată de pontif pentru un „rebel" antipapal care l-a umilit ani la rând.

Poate că în acest context ar trebui să-i amintim și pe Mussolini și Hitler, dar ei au fost mai degrabă anticlericali – italianul a permis existența statului independent Vatican, prin Pactul Lateran (1929), ambii admirându-l pe Nietzsche și pe al său Supraom. Dar relațiile speciale și întortocheate cu papii din perioada lor (în special Hitler cu Pius al XII-lea) sunt teme pentru alte dezbateri pline de interpretări diametral opuse.

Astăzi în istorie

2 octombrie 1452

S-a născut Richard al III-lea al Angliei

Ultimul rege al Casei de York și ultimul din dinastia Plantagenet, Richard al III-lea a fost unul dintre puținii monarhi care și-au pierdut viața pe câmpul de luptă. El s-a născut la 2 octombrie 1452 la Fotheringhay Castle, fiind al doisprezecelea copil (din treisprezece) al lui Richard Plantagenet, al Treilea Duce de York și al Cecilyei Neville.

Viitorul rege al Angliei și-a petrecut copilăria în Yorkshire, unde a cunoscut-o și pe Anne Neville, viitoarea sa soție. După moartea lui Edward al IV-lea (9 aprilie 1483), pe tron a ajuns fiul său de 12 ani, Edward al V-lea, care în cele 86 de zile de domnie nu a fost, totuși, încoronat. Richard a fost numit „Lord Protector" al regelui minor. Richard a ordonat ca Edward al V-lea și fratele său Duce de York să fie închiși în Turnul Londrei. Cu același prilej, Richard a acuzat mai mulți înalți nobili și a ordonat arestarea acestora. Printr-o serie de manipulări de documente, cei doi frați închiși în Turnul Londrei au fost declarați „bastarzi" și astfel Richard al III-lea a fost încoronat la 6 iulie 1483. Despre cei doi copii, urmași direcți ai regelui Edward, nu s-a mai știut nimic și se presupune că au murit de foame și sete în carceră.

Starea de lucruri instaurată de Richard al III-lea nu putea dura. Instabilitatea politică a condus la rebeliunea lui Henry Stafford, care voia promovarea lui Henry Tudor drept monarh al Angliei. Bătălia decisivă dintre cele două tabere s-a desfășurat la 22 august 1485, între trupele lui Richard al III-lea și cele ale lui Henry Tudor, pe câmpul de la Bosworth. Cronicile spun că armata lui Richard era de opt mii de soldați, iar cea a lui Henry Tudor cu trei mii mai mică. Richard a dat dovadă de mare bravură, dar a fost lovit în cap, din lateral cu o halebardă, care i-a provocat o moarte rapidă.

Henry Tudor i-a luat locul pe tron sub numele de Henry al VII-lea, înființând dinastia Tudorilor. Căsătorindu-se cu Elizabeth de York, el a pus capăt Războiului celor Două Roze (început în 1455). În anul 2013, cercetătorii de la Universitatea din Leicester au confirmat identificarea rămășițelor pământești ale lui Richard al III-lea din catedrala Greyfriars.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Peter Sturrock
şi dovezile radar

Scepticii care comentează fenomenul OZN susţin că o problemă majoră în acest domeniu este lipsa dovezilor fizice şi că singurele argumente prezentate ar fi observaţiile unor martori, care nu sunt de încredere. Deşi, într-adevăr, de multe ori aşa şi este, există şi excepţii notabile, cu dovezi fizice reprezentate de rapoarte de radar, coroborate cu declaraţiile mai multor martori credibili.

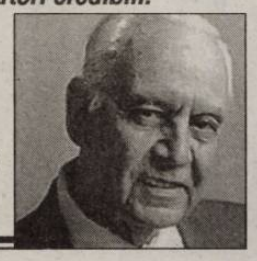

Unul dintre cei ce au accentuat importanţa acestui tip de dovezi este şi Peter Sturrock (n.1924), profesor emerit de fizică aplicată la Universitatea Stanford şi unul dintre foarte puţinii oameni de ştiinţă care şi-a exprimat public un interes deosebit în OZN-uri şi a participat în acest sens la investigaţii care au dus la descoperiri notabile.

Implicarea profesorului Sturrock în radaristică datează din Al Doilea Război Mondial. În 1942, el şi-a întrerupt studiile de matematică la Universitatea din Cambridge şi, pentru a ajuta la efortul de război, a aderat la structura care a devenit mai târziu Royal Radar Establishment, contribuind la dezvoltarea sistemelor britanice de radar.

Într-un schimb de scrisori din 2014, Sturrock reconfirmă că există un număr de incidente celebre, bine documentate, urmărite simultan prin radar şi vizual. Un astfel de caz este cel din 17 noiembrie 1986, când echipajul unui avion cargo Japan Air Lines 747, pilotat de căpitanul Kenju Terauchi, zburând peste Alaska, a zărit un obiect de mari dimensiuni, care a efectuat manevre care sfidau gravitaţia şi a iluminat cockpitul. Obiectul a fost urmărit şi de John Callahan, şeful diviziei de Accidente şi Investigaţii a Administraţiei Aviatice Federale (FAA) din SUA. El spunea că are şi acum toate înregistrările radar ale incidentului, care a durat o jumătate de oră şi arată un OZN de patru ori mai mare decât un Boeing 747. Callahan a prezentat înregistrările membrilor echipei de studiu ştiinţific a preşedintelui Reagan, dar şi unor membri FBI şi CIA, care şi-au exprimat surprinderea privind relevanţa acestor date.

O lumină verde, strălucitoare

Un alt caz interesant a fost cel din Stephenville, Texas. În 8 ianuarie 2008, zeci de locuitori ai oraşului şi din împrejurimile sale au raportat observarea unor OZN-uri. Unii spuneau că a fost o aeronavă de mărimea unui teren de fotbal sau mai mare. Expertul radar Glen Schulze şi Robert Powell, director de cercetare la asociaţia ufologică MUFON, au cerut imediat şi au obţinut datele radar existente, prin cereri în virtutea legii libertăţii de informare, cereri trimise la FAA, la Serviciul Naţional de Meteorologie şi la bazele Air Force din zonă. În rezumatul cazului cei doi au scris: „Imensitatea obiectului, liniştea completă şi posibilitatea de a se deplasa la viteze enorme, rămânând apoi brusc staţionar sau mişcându-se cu o viteză foarte mică, exclude orice aeronavă cunoscută. Distanţa aproximativă la care se afla obiectul şi descrierile făcute de martori privind gradele de cer acoperite de obiect, au indicat un obiect cu dimensiunea de circa 1000 de picioare (300 de metri). Radarul a reperat de două ori acest obiect necunoscut, zburând cu 1900-2100 mph. (circa 3200 km/oră)". Interviul dat de cei doi la CNN, ca şi raportul radar complet sunt postate pe internet.

Dar cazul preferat OZN al profesorului Sturrock rămâne cel cu elicopterul condus de maiorul Lawrence Coyne. La data de 18 octombrie 1973, pe la 22: 30, un echipaj de patru oameni al unui elicopter al armatei de rezervă (Army Reserve), zburând de la Columbus la Cleveland, a avut, în apropiere de Mansfield, Ohio, o întâlnire cu un obiect nepământean.

Aşa cum relata Coyne unui reporter, în 1975: „Zburam la aproximativ 2.500 de picioare (750 metri), atunci când şeful echipajului de pe elicopter a observat o lumină roşie pe orizontul de est. Apoi m-a informat că lumina venea spre elicopter — venea spre noi pe o traiectorie de coliziune (...) M-am uitat la dreapta, am observat că obiectul a devenit mai mare şi lumina a devenit mai intensă. Am început să cobor, pentru a ieşi din cursul de coliziune. Zburam descendent, dar acest obiect era ca o rachetă blocată pe elicopter, atâta doar că venea spre noi pe un unghi perpendicular, ca şi când ar fi vrut să ne lovească cu latul. Părea

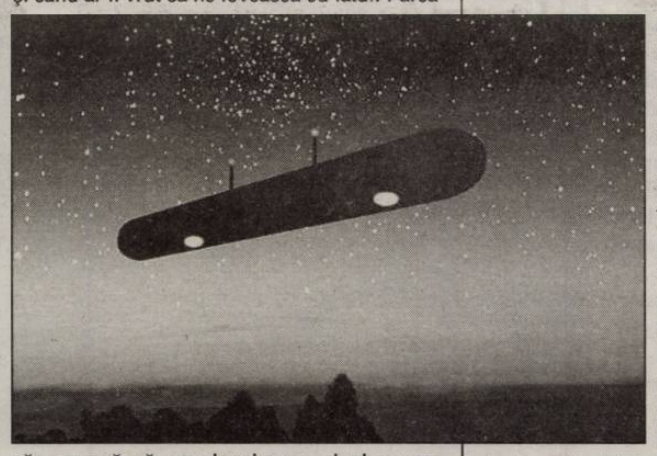

că urmează să ne ciocnim cu el şi ne-am pregătit pentru impact, dar am auzit din spate pe membrii echipajului spunând, «la uită-te!» şi am văzut că obiectul s-a oprit drept în faţa noastră".

Apoi Coyne şi echipajul său au observat brusc o lumină care ieşea din partea din spate a apariţiei, o lumină care a basculat cu 90 de grade şi a intrat în cabina lor.

„Era o lumină verde strălucitoare. Şi toate luminile de culoare roşie, pe care le folosim pentru a naviga noaptea s-au dizolvat în această lumină verde — întreaga cabină a devenit verde. Şi ne-a lovit pe fiecare dintre noi direct în faţă."

„Am presupus că e un avion de vânătoare de înaltă performanţă, dar atunci când s-a oprit direct în faţa noastră, toţi cei patru ne-am dat seama că nu putea fi aşa ceva".

Aşa cum a mai declarat Coyne, „din unghiul din care l-am văzut, această navă avea o formă de trabuc. Nu avea aripi, nici stabilizator vertical sau orizontal; avea aproximativ 60 picioare (18 metri) lungime, 15-20 de picioare (4,5-6 metri) în înălţime. Eram la 1.700 de picioare (510 metri), când acest obiect a început să se mişte încet spre vest, îndepărtându-se de noi. În acel moment, eram îngrijorat că ne-am putea izbi de sol şi m-am uitat la altimetru; elicopterul nostru era la 3.500 de picioare (...) Ne-am dus aşadar de la 1.700 de picioare la 3.500 de picioare în câteva secunde, şi nu ne-am dat seama!" Elicopterul a atins apoi 3.800 de picioare, iar cei patru bărbaţi au simţit o zvâcnitură, „ca o turbulenţă, moment în care am recăpătat controlul aeronavei. Aveam din nou controlul, deci ne-am dus înapoi la 2500 de picioare şi apoi am continuat drumul spre Cleveland" a spus Coyne. Imediat după incident, cei patru membri ai echipajului au elaborat, semnat şi prezentat un raport oficial.

Navă cu o viteză teribilă

„În ceea ce priveşte vehiculul în sine, nu există nicio îndoială în mintea noastră ce anume era. O navă care se poate deplasa cu teribila viteză de peste 1000 de noduri, şi apoi se opreşte la punct fix, menţine altitudinea, urcă, coboară, poate schimba altitudinea noastră... Nu aveţi nicio idee cum e să întâlneşti un OZN, atunci când se apropie de aeronava ta. Cred că dacă ar fi vrut să se ciocnească cu noi, nu aveai unde să scapi de ea — nu prea mai ai timp să răspunzi!"

Credibilitatea cazului a fost întărită de faptul că au existat şi martori oculari civili, aflaţi la sol. Bill Carver scria astfel: „Conduceam la câteva blocuri distanţă de casa mea, aflându-mă la nord de bulevardul Paul. Am oprit maşina în momentul în care am văzut cât de aproape era OZN-ul deasupra liniei copacilor din Sunset Park. Elicopterul era sub unghiul meu de vedere, dar de aici aveam o vedere completă asupra OZN-ului: o lumină verde pe partea din faţă, o lumină albă şi o lumină roşie pe spatele unui obiect metalic gri închis, de aproape şaizeci de picioare lungime având aspectul unui trabuc. Şedeam în maşină minunându-mă de înfăţişarea sa. Nu scotea niciun sunet. Dintr-odată, OZN-ul a tâşnit spre nord-vest şi literalmente în câteva secunde a devenit de mărimea unei stele în depărtare".

S-a încercat explicarea apariţiei spunându-se că a fost un bolid. Această identificare poate fi uşor respinsă observând că: (1) evenimentul a durat, estimativ, cinci minute, (2), decelerarea accentuată şi manevrele în unghi ale obiectului, (3) forma precis definită a obiectului şi (4), traiectoria de zbor de la orizont la orizont. Posibilitatea unei aeronave de mare performanţă este, de asemenea, de neacceptat, atunci când se examinează poziţiile şi culorile luminilor, ţinând cont de traiectoria de zbor a obiectului; pentru a fi prezentate configuraţiile raportate, şi a fi în conformitate cu reglementările FAA, un avion ar fi trebuit să zboare lateral, fie în picioare pe coadă, fie cu susul în jos.

Armata nu l-a împiedicat pe Coyne şi echipajul său să vorbească despre experienţa avută. Lui Coyne i-a fost permis chiar să povestească incidentul, în 1978, la o reuniune ONU, dedicată fenomenului OZN şi sponsorizată de statul Grenada.

Acest incident nu este singurul în care avioane convenţionale au avut întâlniri cu obiecte neidentificate. Mulţi membri ai echipajelor marilor companii aeriene au văzut obiecte neobişnuite lângă aeronavele lor, dar au fost reticente să-şi spună poveştile lor în public.

În 1973, profesorul Sturrock a realizat o anchetă în rândul membrilor ramurii din San Francisco a Institutului American de Aeronautică şi Astronautică, întrebând dacă OZN-urile sunt o problemă semnificativă ştiinţific. Din cei 1175 de membri, au răspuns 423, cei mai mulţi fiind nesiguri sau neutri. Aproximativ 5% au spus că au raportat fenomene aeriene anormale pe care nu le-au putut identifica, cifră tipică şi pentru ansamblul populaţiei. În 1975, Sturrock a făcut un studiu similar şi cu membrii Societăţii Americane de Astronomie. Din 2600 chestionare au fost returnate peste 1300. Doar doi membri s-au oferit să renunţe la anonimat şi Sturrock a remarcat că subiectul OZN a fost, evident, unul foarte sensibil pentru majoritatea colegilor. Cei mai mulţi erau sceptici faţă de ipoteza extraterestră. Dar, în mod semnificativ, doar 29% dintre cei care au consacrat mai puţin de o oră de lectură acestui subiect favorizau un studiu suplimentar, faţă de 68% dintre cei care a petrecut peste 300 de ore.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

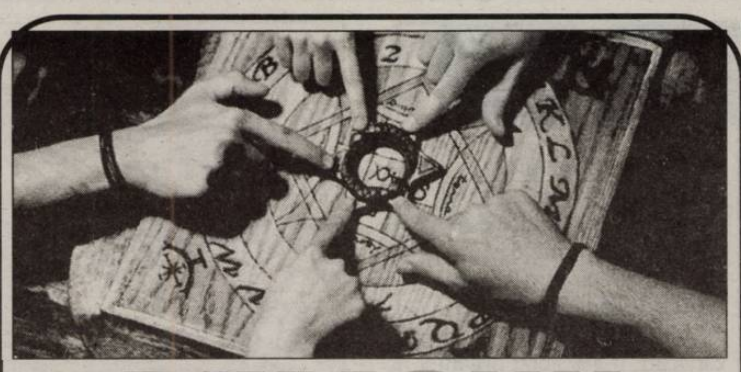

DEMONII
„locuiesc" în lucruri banale

Dincolo de tot ce afirmă religiile lumii, indiferent care ar fi ele, dincolo de superstiţiile şi spaimele mulţimii ori de curiozităţile unor semeni atraşi şi chiar fascinaţi până la înrobire de Imperiul Răului şi de ispitele diavolului, trebuie să admitem, printre altele şi faptul că nenumăratele entităţi din categoria maleficului au şi ele nevoie să locuiască undeva, ca să ne exprimăm foarte omeneşte.

Poate că mulţi ar spune că nemilosul Scaraoschi vine, fără îndoială, din Infernul cel negru. Există totuşi mărturii terifiante, şi destul de multe şi variate, din care deducem că Satana se poate cuibări în cele mai comune obiecte. De exemplu, într-un joc aparent distractiv şi nevinovat...

O „jucărie" venită din iad

Trei tineri mexicani din satul San Juan Tlacotenco, rude — Alexandra, o fată de 22 de ani, şi fratele ei, Sergio Huerta, împreună cu vărul lor Fernando Cuevas — au avut ideea totalmente neinspirată şi periculoasă de a se juca puţin cu o placă Oui-Ja. Acest pretins joc (numit şi „Placa spiritelor") are drept piesă principală o placă plană marcată cu literele alfabetului, cifrele de la 0 la 9, cuvintele „Da", „Nu" (de unde vine şi numele jocului — Oui-Ja), „Salut" (ocazional) şi „La revedere", împreună cu diverse simboluri şi elemente grafice. Odată cu acestă placă se foloseşte o piesă mică din lemn în formă de inimă sau un indicator mobil, pentru a enunţa mesajul unui presupus spirit, „scris" pe placă pe parcursul a ceea ce se cunoaşte mai degrabă ca fiind o şedinţă de spiritism. Mai precis, participanţii pun degetele pe piesa indicatoare şi aceasta este mişcată deasupra plăcii pentru a se crea cuvinte ca şi cum ar fi un mesaj din partea unui spirit. Termenul „Ouija" este folosit generic drept referire la orice tip de aşa-zisă placă vorbitoare. Aceast joc a devenit, să spunem, public la sfârşitul secolului al XIX-lea, beneficiind, oricât ar părea de neobişnuit, chiar şi de un brevet de invenţie! Oamenii de afaceri Elijah Bond şi Charles Kennard au avut ideea realizării unei planşete pe care era imprimat alfabetul. Patentul a fost înregistrat la 28 mai 1890 la Oficiul de protecţie al brevetelor şi, astfel, a fost inventată prima placă Ouija.

...Ca nişte sălbăticiuni feroce

Să ne întoarcem însă la tinerii mexicani, ispitiţi de „distracţia" a cărei putere diabolică nemăsurată şi incontrolabilă cu siguranţă nici măcar nu o bănuiau. Aşadar, ei au încercat să contacteze spirite ale unor oameni plecaţi pe veci în lumea umbrelor, însă joaca lor a luat o întorsătură cu totul nefericită, ce se putea sfârşi tragic. În paranteză fie spus, în istoricul sinistrei „jucării" sunt înregistrate cazuri de violenţe şi chiar crime atroce comise sub impulsul inexplicabil al folosirii plăcii malefice. Pe scurt, după câteva momente, fata a început să urle ca o fiară şi să aibă un comportament violent, iar băieţii nu au scăpat nici ei de spiritele malefice, dând aceleaşi semne de posedare. Cu toţii, efectiv au surzit pentru câteva momente, au orbit şi au început să aibă halucinaţii, iar Alexandra a trebuit chiar să fie imobilizată şi să i se administreze calmante, ca să nu-şi facă rău. „Cazul a fost unul extrem de complicat. (Tinerii) făceau mişcări involuntare şi a fost greu să îi ducem la spital. Erau într-un fel de transă. Au spus că se simt amorţiţi, că văd dublu, că nu mai văd deloc, că nu mai aud, că au halucinaţii, spasme musculare şi dificultate în a înghiţi.", a declarat ulterior Victor Demesa, unul dintre paramedicii chemaţi de părinţii Alexandrei, după ce un preot catolic a refuzat să-i exorcizeze pe tineri, pentru că nu mergeau regulat la biserică. Oricum, din nenumărate alte descrieri ale unor cazuri de posesiune demonică, se ştie că numai un om extrem de bine pregătit spiritual, sufleteşte şi nu în ultimul rând etic şi energetic poate înfrunta şi alunga entităţile malefice de acest gen. De altfel, vorbim despre o confruntare permanentă, deosebit de atroce, de care mai degrabă nu suntem conştienţi, ea purtându-se într-un teritoriu nevăzut, dar receptat, într-un fel sau altul, cu prisosinţă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Ciorchini de sănătate

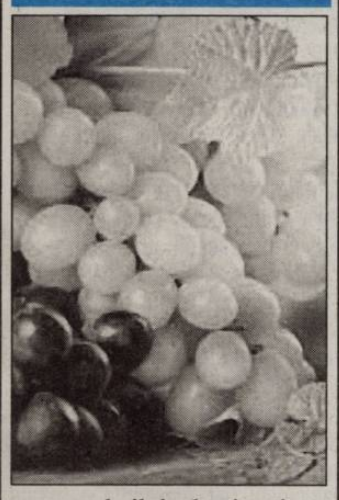

Nu este o metaforă gratuită dacă spunem că un ciorchine de strugure este un veritabil ciorchine de sănătate. Să argumentăm. Strugurii conţin în medie 70-80% apă, 15-20% zaharuri, 0,5% acizi organici şi săruri minerale (potasiu, fier, calciu) şi, bineînţeles, vitamine.

100 g struguri conţin în jur de 100 calorii, fiind aşadar un aliment energizant. Bogăţia de vitamine face ca în timpul unei cure să se acopere cel puţin 30% din nevoia de vitamine din complexul B şi 50% din necesarul zilnic de vitamină C. Conţinutul mare în vitamina C înscrie strugurii printre cei mai eficienţi antioxidanţi.

Conţinutul mare în apă şi potasiu, dar procentul mic de purine şi sodiu îi recomandă în nefrite şi în litiazele biliare fiind un diuretic perfect.

Strugurii cresc totodată volumul de urină, înlesnind eliminarea ureei, a acidului uric şi a sodiului. Rezultă din argumentaţia noastră că strugurii reprezintă un detoxifiant redutabil. Şi, cum este vremea lor, nu-i ocoliţi.

Dr. VALERIU MANTA

Albul iernii

Culoarea de bază în moda anotimpului friguros va fi albul. Compleuri albe sau ecru, pulovere cu guler rulat, amintind de anii '70, dar şi mantouri în carouri vor compune ţinute şi pentru apropiata iarnă.

„Leopardul", evident cel desenat pe imprimeuri, ne va ţine de cald, în continuare.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Duşmanii siluetei

De cele mai multe ori, când dietele de slăbit „nu ies", invocăm drept cauze fie factorul ereditar, fie dezechilibre hormonale, fie sedentarismul. Psihologii consideră că printre vinovaţi poate fi inclusă şi propria atitudine faţă de alimentaţie. Îngrăşatul poate fi urmarea reacţiei de apărare a organismului în faţa nemulţumirilor şi diverselor trăiri negative.

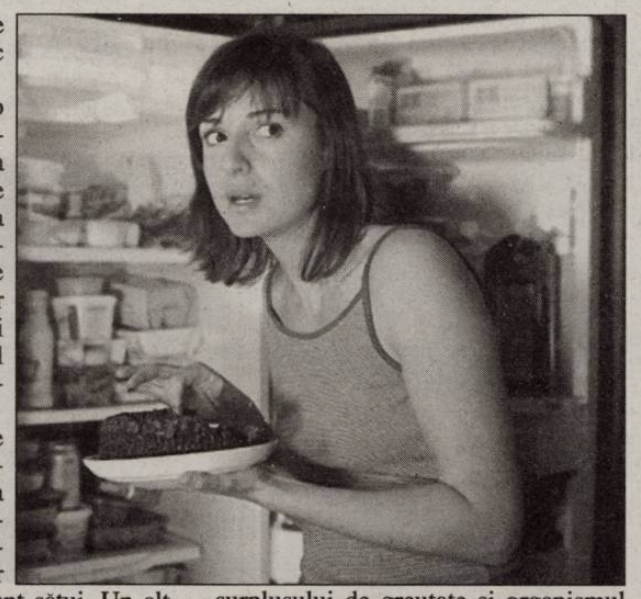

30 la sută dintre oameni se îngraşă pe fond nervos. Cel mai des, din cauza depresiei. Problema greutăţii va putea fi soluţionată doar după îmbunătăţirea stării de spirit.

Atunci când individul trăieşte cu teama de a nu divorţa, de exemplu, sau cu frica de a nu se îmbolnăvi, organismul îşi creează o barieră de protecţie, înconjurându-se de un strat de grăsime. Este unul dintre cele mai frecvente motive psihologice ale îngrăşatului. Imediat ce aţi luat câteva kilograme în plus, apare o nouă teamă: aceea că nu veţi reuşi să scăpaţi de ele. Şi cum aceasta se întâmplă de cele mai multe ori, ne situăm într-un cerc vicios.

Mâncatul non-stop pare a fi „trucul" la care recurg, fără să-şi dea seama, cei lipsiţi de afecţiune. Dependenţa de hrană se poate instala chiar din copilărie prin greşeala părinţilor care oferă copilului răsfăţ culinar în locul afecţiunii de care acesta are nevoie.

Mâncarea începe să ţină locul contactului cu cei dragi. S-a constatat că la maturitate acest gen de indivizi comunică mai uşor cu cei din jur când sunt sătui. Un alt posibil duşman al siluetei este mâncatul pe fugă. Când se mănâncă pe fugă organismul primeşte altfel hrana decât atunci când se stă la masă şi se savurează în tihnă. Un asemenea obicei împiedică o corectă asimilare a nutrienţilor de hrană, facilitând un surplus de calorii şi un deficit de vitamine şi minerale. Obsesia slăbitului este nocivă.

Cu cât sunteţi mai preocupată de ideea de a slăbi cu atât scăpaţi mai greu de kilogramele în plus. Acceptaţi-vă aşa cum sunteţi, nu opuneţi rezistenţă surplusului de greutate şi organismul îşi va regla singur greutatea.

O altă constatare a cercetătorilor: cu cât dormiţi mai puţin, cu atât vă îngrăşaţi mai mult. Asta deoarece oboseala instalată din cauza lipsei de somn reduce capacitatea organismului de a procesa carbohidraţii, fapt care încetineşte metabolismul.

Sfatul specialiştilor: evitaţi nopţile nedormite, culcaţi-vă la ore rezonabile pentru a asigura organismului odihna de care are nevoie.

Dosarele frumuseţii

Soluţii... miraculoase

Terapiile naturii oferă infinite soluţii pentru menţinerea frumuseţii şi tinereţii tenului.

Una dintre plantele cu efecte excepţionale asupra tenului este angelica. În cosmetică se poate folosi sub formă de tinctură sau decoct din rădăcini. Compresele cu angelică ameliorează aspectul tenului cu pori dilataţi.

În cazul tenurilor deshidratate, înainte de a aplica aceste comprese, se masează uşor pielea cu ceai de gălbenele în care aţi dizolvat miere. Proporţia recomandată este de o linguriţă de miere la 2 linguriţe de infuzie de gălbenele.

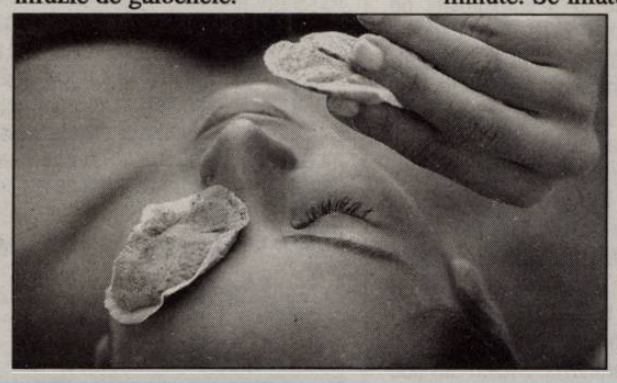

Pe tenurile obosite şi ridate se aplică altfel de măşti. Astfel, se amestecă 2 linguri de decoct din rădăcină de angelică şi o lingură de smântână, se aplică masca pe faţă şi se lasă să acţioneze timp de 20 de minute. Se înlătură uşor, cu rondele cosmetice, apoi se spală obrazul cu apă călduţă sau cu apă minerală.

Angelica poate estompa, miraculos, ridurile. Testaţi-i virtuţile aplicând pe faţă un amestec realizat din 3 linguri decoct de angelică şi 2 linguriţe de miere.

Gastronomice

Chifle cu telemea

Pentru aluat: ***325 g făină, o jumătate linguriţă sare, o linguriţă zahăr, 1 ou, 130 ml lapte bătut, 60 g unt topit, 20 g drojdie proaspătă.***

Pentru umplutură: ***200 g telemea, 1 ou, frunze de pătrunjel.***

Pentru finisat: ***1 ou, lapte, seminţe de susan.***

Se freacă drojdia cu zahărul până se înmoaie, apoi se pun toate ingredientele pentru aluat şi se frământă după care se lasă la dospit. Între timp se pregăteşte umplutura: telemeaua se sfărâmă, se adaugă oul, pătrunjelul şi se omogenizează. După ce aluatul a crescut, se împarte în 16 bucăţi, apoi se modelează ca nişte chifle. Pe fiecare se aşază umplutura, se lipeşte aluatul deasupra astfel încât se obţin 16 sfere (mai mici decât chiflele obişnuite) care se aşază (cu îmbinările în jos) într-o tavă tapetată cu hârtie de copt şi se lasă să mai crească într-un loc cald. Cuptorul se lasă să se încingă. Chiflele crescute se ung cu ou bătut amestecat cu puţin lapte, se presară cu susan şi se coc aproximativ 20-25 de minute.

Piept de curcan umplut

2 bucăţi piept de curcan, 350 g ciuperci (din conservă), 100 g şunculiţă, 1/3 praz, 1/2 lămâie, 50 ml ulei, 1/2 linguriţă sare, 250 ml apă, 1/2 linguriţă piper, 150 g măsline, 1/2 linguriţă rozmarin uscat, o legătură usturoi verde, 1/2 linguriţă pătrunjel uscat, 200 ml vin alb.

Pieptul de curcan se spală şi se taie pe lungime. Se bate cu ciocanul de şniţele, se sărează şi piperează, apoi se stropeşte cu zeama de lămâie. Se presară rozmarin. Într-o tigaie se călesţe în ulei ceapa, se adaugă apoi şunculiţa tăiată mărunt şi după aceea ciupercile scurse şi tăiate. Se călesc şi se lasă să scadă la foc mic. Se ia tigaia de pe foc şi se adaugă măslinele tăiate mărunt, piperul, sarea şi pătrunjelul uscat. După ce acest amestec s-a răcit, se pune peste pieptul de curcan, se rulează şi se leagă cu sfoară. Se pune pieptul de curcan într-o tavă, se unge cu puţin ulei, se adaugă vinul şi apa. Tava se acoperă cu o folie de aluminiu şi lasă la cuptor timp de 2 ore, la foc mic.

Plăcintă cu brânză

Pentru foi: ***14 linguri cu vârf făină + 7 linguri rase, 250 g unt, 250 ml apă, o lingură ulei, o lingură oţet, sare.***

Pentru umplutură: ***300 g brânză dulce, 400 g telemea, 5 ouă + 1 pentru uns plăcinta.***

Se amestecă untul cu cele 7 linguri de făină, se omogenizează bine şi se împarte în 3 părţi egale. Se pun într-o cană apa, sarea, uleiul şi oţetul. Se cern cele 14 linguri de făină într-un castron, se face o gropiţă la mijloc şi se toarnă apa, puţin câte puţin. Se frământă un aluat elastic. Dacă mai este nevoie se mai pune puţină apă. Se pune aluatul la rece şi se lasă cel puţin 1/2 de oră. Pe o planşetă presărată cu făină se întinde aluatul sub formă dreptunghiulară. Se unge cu o parte din amestecul de unt cu făină. Se împătureşte aducând lateralele dreptunghiului către interior. Se repetă operaţia de 3 ori. Este bine să se înceapă pregătirea foilor cu câteva ore înainte sau mai bine cu o seară înainte.

Pentru umplutură se amestecă cele 2 tipuri de brânză cu ouăle bătute şi se omogenizează. În funcţie de gustul fiecăruia se pot schimba cantităţile de brânză după cum doriţi să iasă de sărată. Se taie aluatul în două părţi egale. Se întinde prima foaie după mărimea tăvii în care va fi coaptă. Se întinde pe tava unsă cu unt sau pe hârtie de copt, se înţeapă cu furculiţa şi se toarnă brânza. Se nivelează, apoi se pune cea de-a doua foaie. Se înţeapă plăcinta deasupra cu furculiţa, apoi se unge cu ou bătut. Se dă la cuptor, la foc iute până este gata. Se lasă să se răcească şi apoi se taie.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Bariera sacră

În urma recentelor săpături din comitatul Wiltshire au fost descoperite structurile unei zone circulare datând din Neolitic, din apropierea complexului Stonehenge.

Echipa de arheologi englezi şi specialişti austrieci au efectuat cele dintâi cercetări subterane detaliate în acest an, după ce au făcut săpături în jurul zonei pe o distanţă de 6 kilometri. Aceştia consideră, printre altele, că zona circulară şi întregul complex megalitic se aflau pe traseul unui drum de procesiuni practicate în urmă cu 4.000-5.000 de ani.

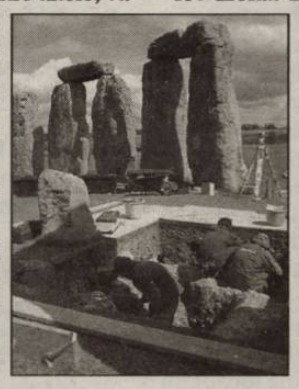

În urma săpăturilor au descoperit 15 monoliţi verticali, vestigii de tumulus, tranşee şi spaţii subterane în care, probabil, aveau loc ritualuri. Unul dintre spaţiile subterane consolidat cu bârne de lemn şi prevăzut cu un culoar de acces avea lungimea şi lăţimea de aproximativ 4,5 metri. Prezenţa acestor structuri a fost semnalată în urmă cu 5 ani de captatorii magnetici instalaţi împrejurul zonei şi de radare, dar de-abia în acest an au fost reconstituite în trei dimensiuni structurile interioare.

În viziunea cercetătorilor, complexul Stonehenge nu se afla într-un loc izolat. Era populat de o comunitate care desfăşura numeroase activităţi şi ritualuri.

În urmă cu 60 de ani, analiza unei bucăţi de cărbune a relevat faptul că impunătorul complex Stonehenge a fost construit prin anii 2600 î.Hr. Megaliţii, construcţiile de tip tumulus şi tranşeele descoperite recent au fost realizate cu câteva sute de ani înainte.

Artişti de Neanderthal

Cunoştinţele despre trecutul tot mai îndepărtat sunt completate de noi şi noi descoperiri. Un exemplu în acest sens îl oferă un ansamblu de forme geometrice (abstracte şi figurative) gravate într-un perete al peşterii Gorham, aflată într-o faleză din Gibraltar, de un om de Neanderthal în urmă cu 39.000 de ani. Sunt cele mai vechi reprezentări de artă murală atestate. Grota a fost ocupată prima oară de neanderthalieni în urmă cu 67.00 de ani.

Analiza gravurilor fotografiate şi reproduse pe calculator în trei dimensiuni a permis reprezentarea etapelor pe care le-a urmat artistul. Urmele adânci ale figurilor, de aproximativ 1,5 centimetri, au fost făcute prin scrijelire repetată cu un instrument din silex. În medie, a fost nevoie de un număr cuprins între 188 şi 317 intervenţii în cazul fiecărei linii (observaţiile au fost făcute cu microscopul). Despre semnificaţia reprezentărilor, a viziunii sale artistice, specialiştii nu s-au putut pronunţa. Nu au înţeles nici motivul care l-a determinat să facă incizii atât de adânci.

Arheologii au fost dezamăgiţi că nu au găsit niciun fragment de silex în peşteră. Lucru explicabil. Un astfel de instrument se cioplea şi se ascuţea (cu un alt obiect din silex) cu trudă, aşa încât era ilogic să fie abandonat. Dezamăgirea, precedată de o rază de speranţă, a venit însă pe fondul unei situaţii similare globale: niciodată nu au fost descoperite în peşteri din Neolitic, cu pereţi gravaţi, instrumentele din silex folosite pentru realizarea gravurilor respective.

În schimb, au fost descoperite sub sedimente, ustensile din silex şi piatră pentru tranşarea cărnii, tăierea pieilor de animale etc. Aşadar, ipoteza conform căreia primele reprezentări abstracte şi figurative din peşteri au fost realizate de Homo sapiens, care a colonizat Europa în urmă cu 40.000 ani, a fost discreditată de această recentă descoperire.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Cascada Bigăr

În urmă cu patru ani, prestigiosul *National Geographic* cataloga o cascadă din România ca fiind cea mai spectaculoasă din lume. Era o comoară de care, paradoxal, majoritatea românilor nici măcar nu auziseră.

Situată chiar pe paralela 45 latitudine nordică, în judeţul Caraş-Severin, această minune a naturii e greu de găsit, pentru că nu există nici indicatoare, nici amenajări. Ca să ajungi aici trebuie să te înscrii pe drumul naţional Anina-Bozovici, până la Cheile Minişului.

Punctul de reper cel mai cunoscut, care vă va da de ştire că aţi ajuns în apropierea cascadei, e indicatorul pe care scrie „Paralela 45". Nu vă imaginaţi să găsiţi vreo cascadă uriaşă, precum cele din insulele Asiei de Sud-Est sau din America de Sud.

Cascada Bigăr e mai degrabă modestă, dar ceea ce o individualizează e aspectul ei, nemaiîntâlnit niciunde în lume: apa adunată din izvoarele montane se prelinge pe un vârf acoperit de muşchi, vărsându-se apoi în râul Miniş. Priveliştea e fascinantă. Dacă tot aţi ajuns aici, puteţi vizita şi „Peştera cu oase", un sistem de douăsprezece galerii carstice aflate pe Valea Minişului, nu departe de Anina.

E tot un obiectiv turistic puţin cunoscut şi devenit mai celebru în lume decât la noi, graţie faptului că, în anul 2002, aici au fost găsite trei schelete umanoide, datând de acum circa 40.000 de ani, ceea ce ar putea însemna că primii „europeni" au trăit în România!

Pentru a proteja aceste locuri mirifice, autorităţile au declarat zona parc naţional (Cheile Nerei-Beuşniţa). Dacă mergeţi aici, respectaţi natura şi ţineţi minte cuvintele pe care le-am găsit pe un indicator, în apropierea Cascadei Bigăr: „Călătorule! Te afli în lumea mirifică a Banatului de Sud. Nu lua cu tine decât imaginile acestei lumi şi nu lăsa după tine decât urmele paşilor".

Din păcate, cascada mirifică e ameninţată nu doar de vandalii moderni, ci şi de intemperiile naturii – ea fiind, recent, lovită de o puternică viitură, fapt ce impune luarea de măsuri urgente pentru protejarea acestui veritabil miracol natural cu care ţara noastră a fost binecuvântată.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Cozancea

Aflată în comuna Suliţa, judeţul Botoşani, Mănăstirea Cozancea, cu obşte de călugări, are hramurile „Adormirea Maicii Domnului" şi „Izvorul Tămăduirii".

Primul locaş de închinăciune a fost ridicat din lemn în 1656, de trei pustnici cazaci care se stabiliseră aici. Pe locul acestuia, în 1684, Paharnicul Constantin Balş ridică un altul, tot din lemn, dar mult mai încăpător. În 1732 este înălţată actuala biserică din zid, ctitorul ei fiind Vasile Balş. În 1960, ca urmare a decretului din 1959, schitul este închis şi redeschis în 1983 datorită eforturilor Pretosinghelului Elisei Florea, ajutat de Mitropolitul Justin – viitorul patriarh al ţării. În 1990 schitul capătă statut de mănăstire. Cu această ocazie se construiesc două corpuri de chilii şi un agheasmatar.

Biserica din piatră are spaţiul repartizat în încăperile clasice: Altar, naos, pronaos şi pridvor închis. Are formă de navă, fără elemente decorative şi ziduri groase de aproape 2 metri. Lungimea este de 15 metri şi înălţimea de 7 metri. Altarul este luminat de o fereastră spre est iar naosul de câte una pe fiecare parte, Pronaosul are o singură fereastră spre nord iar pridvorul una la vest şi alta la nord. Acestea din urmă sunt dreptunghiulare în vreme ce toate celelalte se termină în arc şi au grilaje metalice. Între naos şi pronaos există un zid cu uşă pentru acces iar catapeteasma este din lemn sculptat cu motive florale.

Pardoseala bisericii este din scândură iar acoperişul din tablă. Deasupra pronaosului există o turlă înfundată, de formă pătrată, cu acoperişul în formă de mitră arhierească. Turla îndeplineşte funcţia de clopotniţă.

Pictura în ulei a fost executată după 1990 (unele surse dau anul 1994) de pictorul Gheorghe Simonică din Copălău. Înainte de această lucrare pridvorul, pronaosul şi veşmântăria era doar văruite, existând lucrări mai vechi în naos şi altar. Acestea însă au fost înlăturate cu ocazia noii picturi. Valoroase sunt icoanele de pe catapeteasmă al căror autor rămân necunoscut.

La mănăstirea Cozancea a vieţuit vreme îndelungată, ca pustnic, marele duhovnic Paisise Olaru, avându-l trei ani ca ucenic pe preotul Ilie Cleopa. Acesta şi-a construit un paraclis la circa 400 metri de biserică, pe locul unde cândva fusese găsită o cruce de lemn. Paraclisul era închinat Sfântului Mina şi în anii 1937-1938 duhovnicul înălţase alături şi o casă.

Ruinat de vreme acesta este înlocuit cu un altul, a cărui sfinţire a fost făcută la 10 august 2013 de un sobor de preoţi condus de IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei.

Mănăstirea deţine, printre alte comori, o icoană făcătoare de minuni şi purtată în procesiuni la vreme de secetă.

IRINA STOICA

Domnişoare jucăuşe

Inutila rezistenţă

Renumele lui Jean-Honore Fragonard este asociat de epoca „Serbărilor galante" de la Curtea lui Ludovic al XV-lea şi de stilul rococo ataşat mo-

dului de viaţă din rândul înaltei nobilimi franceze de dinainte de izbucnirea Revoluţiei (1789). Fragonard a fost artistul perfect încadrat într-o epocă a triumfului hedonismului, în care plăcerile vieţii deveniseră suprema motivaţie a existenţei.

Oricine admiră o colecţie a acestui artist al domnişoarelor jucăuşe – dacă ne permiteţi eticheta deloc maliţioasă – poate lesne sesiza erotismul bine temperat al compoziţiilor, în care tinerele femei, personaje principale în foarte multe lucrări de succes, se comportă provocator faţă de iubiţii lor sau, în unele cazuri, doar aspiranţii la o poveste de amor catifelată. O astfel de scenă este magistral redată în compoziţia intitulată „Leagănul", realizată de Fragonard pe când avea 35 de ani (1767). Poate că este suficient să amintim titlul original, mai puţin cunoscut, al acestei capodopere a rococoului, şi anume: „Aventura fericită a pantofiorului" (astăzi originalul se află în „Colecţia Wallace" din Londra). O domnişoară cu o rochie vaporoasă, de un roz aprins şi dantelată, se dă în leagăn aparent nevinovată, ştiind că într-un tufiş se ascunde un admirator. Mişcarea leagănului îi dezgoleşte gambele, iar pictorul surprinde momentul în care un pantofior îi zboară din picior... Scena se petrece într-o abundenţă de verdeaţă, iar o statuie ne indică faptul că s-ar putea ca ambianţa ar putea fi a unui parc al palatului regal. „Ghiduşia" autorului merge cu latura ludică a scenariului până la capăt, căci în umbră, în dreapta compoziţiei, se observă un bărbat discret care împinge leagănul cu forţă.

Scoaterea cămăşii

Femei la scăldat

Aşa era şi epoca pe care a savurat-o maestrul Fragonard, pictorul care a fost susţinut cu entuziasm de un alt campion al erotismului şi senzualităţii feminine, Boucher. Practic, François Boucher este cel care l-a descoperit pe Jean-Honore Fragonard (nume de origine italiană) încă de la optsprezece ani. Şi, pentru ca maestrul să rămână nemuritor pentru pictura franceză, o altă capodoperă s-a născut din talentul şi imaginaţia sa. Este vorba despre compoziţia „Femei la scăldat", realizată în 1765. Nudurile domnişoarelor jucăuşe sunt grupate pe malul şi în apa unui râu, într-o atmosferă de voioşie generală, evident molipsitoare. Acest scenariu al nudurilor feminine grupate într-o molcomă senzualitate în preajma unei ape a constituit un model uriaş pentru impresionişti, care i-au fost recunoscători înaintaşului lor pentru acest pretext al erotismului plasat în natură. Renoir, Cézanne şi Degas au transformat tema femeilor la scăldat într-o pasiune permanentizată.

Cele două exemple prezentate ne edifică asupra ambianţei în care acest maestru a devenit un artist foarte bogat, care a primit comenzi direct de la Ludovic al XV-lea şi de la favorita acestuia, Madame Du Barry. De altfel, pentru Du Barry a realizat o serie de tablouri intitulată „Progresele iubirii din inima unei tinere", titlu care spune totul despre acea epocă. Numai că viaţa e ironică uneori. După izbucnirea Revoluţiei franceze, pictorul se alătură republicanilor, devine protejatul lui Louis David. Numai că treptat, Fragonard intră în anonimat, pleacă din Paris şi va muri complet ignorat de contemporani, la 74 de ani, în 1806. Dar îl vor descoperi, entuziasmaţi, impresioniştii.

Femeie de speriat

Americanca Cynthia Morrison (zisă Cindini) a ajuns la 48 de ani şi încă mai câştigă competiţii la care, de obicei, participă numai bărbaţii. Ridică bolovani de peste 200 de kilograme, aruncă buşteni cum alţii aruncă chiştoace, scapă din lanţuri închise cu şapte lacăte şi din celule cu gratii de fier-beton, zburdă pe cal la turnire prăvălindu-şi în colb adversarii, trage camioane cu părul (de pe cap) etc. Partea „nefericită" a acestei campioane a puternicilor lumii este că e singură, frumoasă şi nu are copii. Are 1,80 metri şi 85 de kilograme. Se oferă cineva?

ZIGZAG în timp şi spaţiu

● Un escroc de zile mari

Cea mai mare farsă a secolului XX a fost, după mulţi analişti ai infracţionalităţii, cea intitulată „Prioria Sionului" (Priory of Sion, în engleză, şi Prieuré de Sion, în franceză), lansată de impostorul francez Pierre Plantard (1920-2000, foto). Numele de „Sion" nu are nimic de a face cu Israelul, ci provine de la muntele Sion din zona localităţii Annemasse din sud-estul Franţei (la graniţa cu Elveţia).

Acest Plantard a fabricat probe din care trebuia să reiasă că este descendent al dinastiei Merovingienilor – prima dinastie a francilor, care se trage de la semilegendarul rege Merovic, şi care a durat de la mijlocul secolului al V-lea şi până la mijlocul secolului al VIII-lea, când a debutat dinastia carolingiană. Mai mult, Plantard s-a considerat ca fiind profeţit de însuşi Nostradamus, care i-ar fi camuflat venirea la putere numindu-l „Marele monarh".

În calitate de posibil rege al Franţei în plin secol al XX-lea, Plandard îşi luase şi supranumele de „Saint-Clair" pentru a aminti de conexiunea cu o casă nobiliară din veacul XII. Isprăvile lui Plantard au început în 1956, când a legalizat organizaţia Priory of Sion, al cărei principal scop era de a cere tronul Franţei pentru ultimul descendent merovingian, nimeni altul decât proiectantul Pierre Plantard, „urmaş direct al regelui Dagobert al II-lea" (trăitor în secolul al VII-lea). Pentru a cere încoronarea, escrocul avea nevoie de autentificare, aşa că a plantat treptat documentele false în Biblioteca naţională a Franţei, între 1965 şi 1985. Dar culmea ridicolului s-a produs atunci când în cartea „Holy Blood, Holy Grail" (1982) se lansa ideea că dinastia merovingienilor ar fi fost începută de Iisus şi Maria Magdalena, iar Prioria Sionului ar fi avut drept „braţ armat" pe cavalerii templieri, pentru a conserva secretul „liniei dinastice a lui Iisus". Pus în faţa unei situaţii de tot râsul – Plantard ar fi fost urmaş al lui Christos! –, impostorul a recunoscut public, în 1986, că totul fusese un fals. Numai că farsa sa a fost continuată de alţi profitori, scriitorul Dan Brown fiind unul dintre aceştia.

● Oamenii „minunilor"

Magia a fost considerată mult timp rodul unui pact cu diavolul, de tip Faust-Mefistofeles. Unul dintre cei mai vechi şi mai renumiţi magicieni a fost cel ce-şi spunea Jacob Philadelphia (născut 1735), care reuşea să alunge fantomele din castele şi să citească gândurile. Ulterior, ceasornicarul francez Jean Robert Houdin (1805-1871) s-a specializat în teatru magic, folosindu-se de trucuri cu „maşini vii", animate de asistenţi discreţi.

Epoca Houdini a fost cea în care au început să fie inventate trucurile indispensabile păcălirii atenţiei publicului. Unul dintre cele

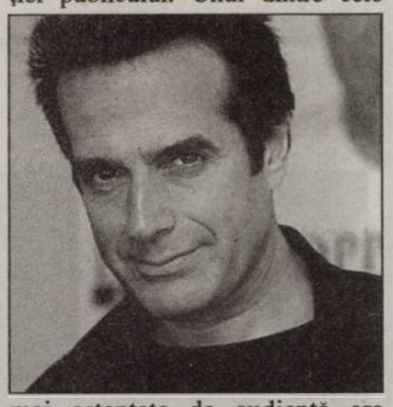

mai aşteptate de audienţă era tăierea unei femei cu ferăstrăul şi refacerea ei, sau dispariţia asistentei într-un nor de fum şi apariţia ei într-un loc depărtat de scenă...

Mijloacele ultramoderne de care se foloseşte magia au atins culmi nebănuite o dată cu uluitoarele „efecte vizuale la lumina zilei". Dispariţiile de construcţii monumentale (Statuia Libertăţii, Taj Mahal, Piramida lui Keops etc., făcute de inegalabilul David Coppefield – foto) şi teleportările sunt cele mai impresionante. Pentru filme de televiziune, incredibilul Criss Angel merge pe apă (într-o piscină populată) şi se plimbă vertical, pe ziduri. La rândul său, David Blaine se îngroapă în ciment, în pământ şi-n butoaie cu apă pentru câteva zile, iar în Times Square a stat într-un bloc de gheaţă 63 de ore şi 42 de minute...

Crimă în biserică

Statisticile arată că majoritatea criminalilor în serie se autoconsideră ca având o „misiune" pe Pământ, un ordin de la o entitate superioară căreia trebuie să i se supună. Aceasta a fost şi cazul lui Herbert Mullin. Cunoscut cu deviaţii psihiatrice încă din adolescenţă, Mullin era convins că America va fi salvată prin sacrificii umane de la un seism devastator. Din nefericire, tatăl său l-a iniţiat în folosirea armelor în copilărie, sperând că fiul său va avea o carieră militară.

Prima lovitură de graţie dată psihicului său a fost moartea într-un accident de maşină a unui bun coleg de liceu. Mullin i-a făcut un fel de altar în propria cameră. Apoi, în clipele de luciditate, a cerut să fie internat într-un sanatoriu... A fost lăsat în libertate, deşi diagnosticul său era unul alarmant: schizofrenie paranoidă. S-a mutat cu părinţii, în California, iar de la 25 de ani a început să ucidă. Pentru mintea sa bolnavă, fiecare omor era de fapt un sacrificiu. Metoda de operare principală era următoarea: se prefăcea a fi autostopist, iar şoferul care oprea era ucis, dar nu înainte de a răspunde la întrebarea dacă îi e frică de cutremur. Când şoferul înţelegea că ceva nu e în regulă, era prea târziu. Mullin acţiona cu un cuţit sau cu arma de foc, apoi ascundea trupul în pădure, în aşa fel încât să fie găsit. Nu lăsa niciun bilet explicativ, căci ucigaşul bănuia că toată lumea înţelege „misiunea" sa.

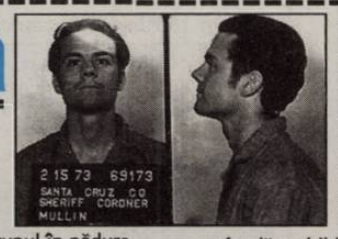

Una dintre cele mai brutale crime (din cele 13 atribuite lui) a fost aceea când s-a dus într-un confesional. Victima a fost părintele Henri Tomei, care nu şi-a dat seama că „păcătosul" îl confundă cu biblicul Jona şi că va fi sacrificat. Mullin l-a bătut pe preot, apoi l-a înjunghiat sub ochii îngroziţi ai îngrijitorului bisericii, care l-a descris poliţiei. Culmea este că după această primă serie de crime, Mullin a încercat să se înroleze, dar autorităţile i-au descoperit un cazier medical nefavorabil. După respingerea dureroasă, Mullin a început să consume intens droguri, dând vina pe un amic din copilărie care i-a furnizat prima oară marihuana. Sub influenţa lor, Mullin şi-a pierdut total controlul, a intrat într-o casă „suspectă" şi a ucis o familie întreagă cu un revolver.

În cele din urmă, Mullin a fost prins. A primit sentinţă pe viaţă, dar va putea fi eliberat condiţionat în 2025, când va avea 78 de ani.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Ştiaţi că...

◆ ...cel mai mare mamifer paricopitat din familia cervidelor este

elanul? Trăieşte în nordul SUA şi în Canada.

◆ ...Cascada Niagara are o lungime de 1907 m? Înălţimea ei este de 50 de metri.

◆ ...un cal adult consumă anual o mare

cantitate de hrană? Aceasta depăşeşte de şapte ori propria greutate.

◆ ...90 la sută dintre speciile de păsări sunt monogame? Dintre manifere numai 3 la sută prezintă această preferinţă.

◆ ...melcul poate dormi fără întrerupere o perioadă de trei

ani? În acest timp nu are nevoie de mâncare.

◆ ...picioarele noastre conţin un număr important de oase? Acestea reprezintă un sfert din totalul celor care compun scheletul.

◆ ...se consideră că cele mai vechi vii din lume sunt cele din ju-

rul oraşului Maribor? Aceasta este o regiune din Slovenia.

◆ ...pe lângă celebrul cub Rubik, o mulţime de alte „lucruri utile" au fost inventate de maghiari? Putem aminti: holograma, pixul, chibritul care nu face zgomot etc.

Ştiaţi că...

Acropola Atenei este un adevărat simbol nu doar al Greciei ci al întregii lumi antice. În timpul Războaielor Medice, toate resursele oraşului fuseseră folosite în scopuri de apărare: pentru construirea portului Pireu, pentru flotă, pentru zidurile de incintă şi pentru procurarea armelor atât de necesare.

PARTHENONUL

o istorie în piatră

După încheierea păcii, locuitorii vestitei cetăţi antice au hotărât să demareze un amplu program de reconstrucţie. În acest scop, Atena, devenită conducătoarea Ligii de la Delos, foloseşte atât banii tezaurului Ligii repective, cât şi argintul obţinut din bogatele zăcăminte descoperite în Atica.

Astfel este creat cel mai impresionant monument al epocii, „complexul arhitectonic de pe Acropole". Planul de construcţie a oraşului, conceput de Pericle, desemnase pentru noile opere vestitul deal de circa 156 metri, care domina Atena şi era considerat sacru pentru că aici se afla templul închinat zeiţei protectoare a oraşului. Acropola fusese împodobită cu statui şi sanctuare, care însă fuseseră distruse de perşi în anul 480 î.Hr., când ocupaseră oraşul.

Fidias

Pentru realizarea şi decorarea noilor monumente Pericle a apelat la serviciile lui Fidias, unul dintre cei mai mari sculptori ai antichităţii, dacă nu cel mai mare. Astfel au fost construite: Partenonul, Propileele, Teseionul (un templu închinat lui Tezeu) şi, după moartea lui Pericle, Templul Zeiţei Nike şi Erehteionul.

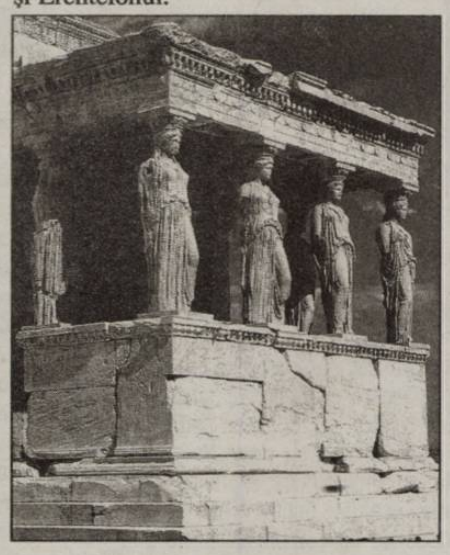

Prin „propilee" se înţelege intrarea monumentală într-un loc sacru, intrare formată dintr-un portic şi o galerie de coloane deschisă spre exterior. Propileele din Atena au fost construite de arhitectul Mnesicles ca intrare pe Acropole. În exterior coloanele sunt dorice iar în sălile de trecere sunt în stil ionic. La unul dintre capetele Propileelor era o potecă iar, în celălalt capăt s-a construit mai târziu Templul Zeiţei Nike.

Cel mai reprezentativ monument de pe Acropolă rămâne Parthenonul, realizat de arhitecţii Ictinos şi Callicrates, sub conducerea lui Fidias. Este un templu doric având câte opt coloane pe fiecare dintre laturile mici şi este înălţat pe un postament ca să poată fi admirat din orice punct al oraşului. În interior era împărţit în trei părţi: pronaosul, cella – unde se afla statuia zeiţei – şi opistodonul (camera tezaurului).

Construcţia a început în jurul anului 447 î.Hr. şi s-a încheiat în 438 î.Hr. A fost închinată zeiţei Atena Parthenos şi a fost ridicată din marmură de Pantelikon pe locul fostei Hecatombe, o fundaţie de calcar. Terasamentul are patru trepte şi întreaga lucrare este înconjurată de 46 de coloane dorice cu o înălţime de 10,6 metri. În templu se afla vestita statuie criselefantină a zeiţei, realizată de Fidias. Statuia din lemn sculptat învelit în aur şi fildeş avea o înălţime de 12 metri.

Templul era împodobit cu 92 de metope, o friză care pe o lungime de 160 metri etala o mulţime de basoreliefuri şi la faţadă, mai multe statui reprezentând personaje în mărime naturală. Basoreliefurile constituiau adevărate documente de epocă, înfăţişând pe lângă elemente mitologice scene din viaţa de fiecare zi, oferind astfel amănunte privitoare la îmbrăcăminte, obiceiuri, sărbători.

În secolul al V-lea d.Hr. Parthenonul a fost transformat în biserică creştină şi, ulterior, după ce Atena a fost cucerită de turci, în moschee. În 1687 edificiul, transformat în pulberărie, a fost distrus de o explozie.

La începutul secolului al XIX-lea, ambasadorul britanic lordul Elgin a transportat la Londra o mare parte din metope şi alte elemente sculpturale, expuse acum la British Museum.

La începutul secolului trecut, grecii au reconstruit parţial celebrul templu din elementele rămase în ţară.

Atena Parthenos

Mihail Kogălniceanu
la Piatra Neamţ

Amplasată acum în faţa Muzeului de Istorie şi Arheologie din Piatra Neamţ, statuia marelui cărturar şi om politic Mihail Kogălniceanu a fost realizată de sculptorul Vladimir C. Hegel, profesor la Universitatea din Bucureşti.

Dezvelită la 19 mai 1913, statuia, în mărime naturală, îl prezintă pe Mihail Kogălniceanu în mişcare, la Congresul de Pace de la Berlin din 1878, parcă atunci ridicându-se din jilţ pentru a apăra interesele de independenţă, suveranitate şi integritate socială ale ţării. O placă de bronz fixată pe soclu înfăţişează atitudinea plină de recunoştinţă a unui grup de ţărani în vreme ce un preot le citea Legea Împroprietăririi din 1864.

Statuia a avut o soartă dramatică, fiind mutată dintr-un loc în altul, ba chiar în 1958 a fost desprinsă de pe soclu şi aruncată în curtea unei turnătorii pentru topire. Din fericire, indignarea locuitorilor a dus la salvarea ei şi după mulţi ani a fost reinstalată mai întâi în scuarul Ştefan cel Mare şi apoi în locul unde se află şi astăzi.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Peştele

Unul dintre cele mai cunoscute şi mai răspândite simboluri, peştele, are o mulţime de semnificaţii. În mitologia indiană este călărit de Varuna şi este unul dintre avatarurile zeului Vishnu, care îl salvează de la potop pe Manu, omul primordial.

Pentru chinezi peştele este simbolul norocului şi al fecundităţii, datorită formidabilei sale posibilităţi de reproducere. Semn al fertilităţii şi bogăţiei este şi în islamism. Popoarele indo-europene îl consideră şi un simbol al înţelepciunii şi al creaţiei fiind purtător de mistere.

Pentru creştini peştele a fost semnul de recunoaştere al Christului în mijlocul păgânilor cu convingeri ostile. Peştele şi pâinea sunt reprezentări ale Mesei Domnului.

Peştele este de asemenea atributul unor sfinţi ca Petru, Andrei, Sf. Antonie de Padova.

Cancer la numai 8 ani

Cazul la care ne referim nu se referă la jocul hazardului ori la vreo anomalie genetică individuală, ci la unul dintre efectele iresponsabilității și cinismului unei societăți scăpate de sub controlul rațiunii pe panta autodistrugerii. Ați citit bine titlul articolului: un copil de numai 8 ani a primit diagnosticul de cancer pulmonar.

Este vorba despre o fetiță din provincia chineză Jiangsu, internată într-un spital de oncologie din orașul Nanjing și despre care medicul Jie Fengdong a declarat că a respirat o perioadă lungă de timp praf și particule nocive. Identitatea copilei nu a fost făcută publică, dar se știe că îmbolnăvirile de cancer la vârste foarte mici constituie mai degrabă cazuri senzaționale, dincolo de care se poate „citi" un avertisment foarte clar și alarmant cu privire la perspectivele unei populații din ce în ce mai inconștiente de faptul că, practic, ucide sistematic viitorul propriei specii.

Cazurile de cancer pulmonar sunt foarte rare la copii, boala fiind diagnosticată, în medie, la vârsta de 70 de ani. În China, poluarea atmosferică provoacă anual sute de mii de morți premature, însă în ultimii 30 de ani numărul deceselor provocate de cumplita maladie a crescut de patru ori. Astfel, cancerul a devenit prima cauză a deceselor în capitala Beijing. 70% din energia Chinei, cea mai mare piață auto din lume, este obținută din arderea cărbunelui. De altfel, mediul înconjurător este amenințat de numeroasele industrii poluante, de traficul în continuă expansiune și de lipsa protejării ecosistemelor.

Aici, ne referim direct la uriașa țară asiatică, dar terifiantul fenomen se manifestă peste tot în lume. Ca un fapt divers (sic!) în măsură să ne sensibilizeze cumva și pe noi, să amintim că Bucureștiul este considerat a doua dintre cele mai poluate capitale europene! Cu consecințele de rigoare... (A.N.P.)

Antichitate aruncată în râu

În timp ce se scălda în râul Laozhulin din provincia Jiansu, un băiat în vârstă de 11 ani a simțit sub tălpi, printre pietre, un obiect îngust, neted și dur. A înotat câțiva metri pentru a se îndepărta de presupusa platbandă metalică putând să-i provoace o tăietură adâncă. A mai pățit-o în alte dăți, asemenea tovarășilor săi de joacă. În timp ce se zbenguia în râu, a fost rănit de obiecte tăioase aruncate de localnici.

S-a gândit imediat să scoată obiectul care prezenta un posibil pericol pentru cei care se scăldau în acel loc. A revenit înotând sub apa limpede și, cu multă prudență, a încercat să degajeze obiectul. La un moment dat s-a trezit cu un pumnal-sabie în mâini. A fugit cât l-au ținut picioarele ca să-l arate părinților.

Aceștia, după ce l-au examinat, și-au dat seama că este vorba despre

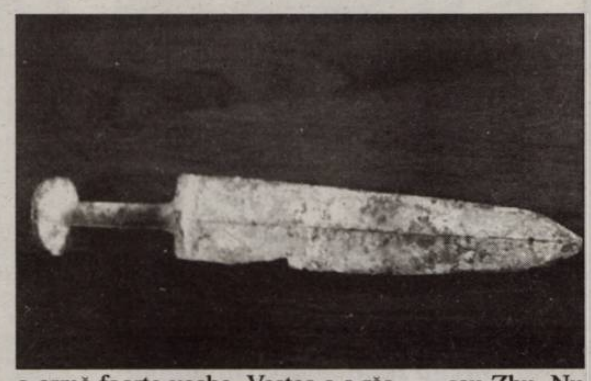

o armă foarte veche. Vestea s-a răspândit în scurt timp. Au început să bată la ușa lor amatori de chilipiruri, negustori și în cele din urmă câțiva specialiști din cadrul unui muzeu care au recomandat părinților să nu vândă arma întrucât aceasta reprezintă o relicvă culturală și cel mai bun lucru pe care îl au de făcut este să o predea poliției, urmând să fie preluată de un muzeu. Unde a și ajuns în urmă cu două săptămâni.

Specialiștii care au examinat-o și au datat-o au ajuns la concluzia că relicva din cupru, cu o lungime de 26 centimetri, avea o vechime de... 3000 de ani!, datând din timpul dinastiei Shang sau Zhu. Nu era o armă de luptă ci un simbol al statutului unui oficial civil. Părinții copilului au oftat adânc pentru că se puteau alege cu o sumă frumușică, cu riscurile de rigoare. În schimb, copilul s-a umplut de bucurie în momentul în care a primit din partea muzeului o recompensă bănească la care nici nu se gândea. *(D.M.)*

Autoapărare feminină

Luisa-May Leevan, din Dewonville (Canada) locuia într-un cartier în care se înregistrau atacuri asupra femeilor, după lăsarea serii. La un moment dat, și Luisa a pățit-o, pe când se întorcea de la o prăvălie și era plină de sacoșe cu alimente. Doi derbedei au bruscat-o și i-au împrăștiat cumpărăturile pe trotuar, alegând dulciurile și dozele cu bere. Și asta în văzul câtorva bărbați care nu au schițat niciun gest. O patrulă de poliție a sosit prea târziu.

Luisa-May știa că oamenii legii nu pot face prea multe dacă infractorii

nu sunt prinși în flagrant delict. Ce-i drept, patrulele nocturne de poliție răriseră atacurile jefuitorilor de stradă. Așa a ajuns femeia de 38 de ani să se înscrie la o școală de lupte marțiale, pentru a încerca să se apere de una singură. Faptul că în tinerețe făcuse gimnastică a ajutat-o foarte mult și Luisa a ajuns să aibă calificative foarte bune. Era necăsătorită și nu mai spera la ajutorul nimănui în situații critice.

Toate cele învățate la cursurile de autoapărare i-au folosit mai repede decât se aștepta. A fost atacată într-o după-amiază și a avut un succes deplin. Bărbatul care voia să-i fure din cumpărături a fost chiar filmat de o trecătoare. Dar cum Luisa l-a imobilizat, poliția l-a arestat în câteva minute... Din păcate, puține femei pot urma acest exemplu. *(D.M.)*

1001 de lucruri șocante...

Emisiunile de știri vin de câteva ori pe zi să ne surprindă poate plăcut sau să ne oripileze cu informații din realitatea cotidiană, care nu de puține ori sunt greu de crezut sau de acceptat. Mai în glumă, mai în serios, se spune că asemenea știri nu am vrea să le aflăm vreodată. Totuși, să rememorăm câteva dintre cele mai „blânde"!

În Amazonia, există triburi indigene (de pildă, Uape), care își ard morții, apoi amestecă cenușa bătrânilor cu alcool, iar această licoare o beau în mod ritualic, pentru ca astfel – spun ei – să își însușească înțelepciunea acestora. Se spune însă că asemenea practici se întâlnesc – evident, împotriva oricărei legi a lumii civilizate – chiar și în mediile considerate respectabile, din cadrul societății de tip occidental. Povestea zice că prieteni ai faimosului și controversatului rapper 2Pac (Tupac) s-ar fi drogat cu canabis amestecat cu cenușă rezultată în urma incinerării acestuia.

Vă place carnea de pui, atât de apreciată în restaurantele de tip fast-food? Aflați că aproape sigur ea a fost furnizată de o femelă. Relativ recent, filmări realizate cu camera ascunsă pe traseul lanțului alimentar respectiv au dezvăluit lucruri terifiante. Încă de la ieșirea din ou, puișorii masculi (care, desigur, nu vor putea produce ouă și a căror carne e mai puțin gustoasă) sunt aruncați de vii, direct de pe banda rulantă pe care vin cu miile, într-un tocător uriaș, fiind transformați pe loc în hrană pentru alte animale, între care și păsările femele. *(A.N.P.)*

Polițiști „la datorie"

În Portland (SUA) locuitorii s-au obișnuit să-i întâlnească pe polițiști împărțind citații în situații extreme sau aducând acasă copii rătăciți ori uitați în autobuz.

În ultimul timp au fost văzuți însă într-o ipostază cu totul neobișnuită și anume aceea de distribuitori de pizza.

Un client al celei mai cunoscute pizzerii din oraș, Steven Huckins, a declarat că el și soția sa au fost uluiți când au văzut la ușă doi polițiști aducându-le comanda.

Polițiștii fuseseră chemați la accidentul de mașină în care distribuitorul pizzeriei fusese rănit la gât și la spate. Deși într-o stare gravă, omul își sună patronul anunțând că nu-și poate onora sarcinile. Inimoși, polițiștii au hotărât pe loc să-l ajute. Au cerut aprobarea șefilor și, primind răspuns afirmativ, au pornit la drum.

Clientul amintit a fost de-a dreptul speriat crezând că „polițiștii cu pizza" sunt de fapt niște impostori. A telefonat imediat și la pizzerie și la poliție și, după ce temerile i-au fost înlăturate, le-a făcut și o fotografie celor doi.

Inimoșii oameni ai legii au preluat cu totul, vreme îndelungată, comenzile rănitului care pare că în curând se va pune pe picioare. (I.S.)

Colaborare între silvicultori și școală pentru

OCROTIREA AVIFAUNEI

Între multiplele activități de colaborare cu elevii școlilor rurale și urbane desfășurate în pădurile din județul Suceava sunt incluse și cele de confecționare și amplasare a cuiburilor artificiale pe arbori ce-i înlocuiesc pe cei cu scorburi, scoși în acțiunile de igienizare a pădurii, foste locuri de cuibărit pentru păsări.

Activitatea de confecționare și ocrotire a cuiburilor artificiale de către elevi s-a desfășurat la toate unitățile silvice dar în special la ocoalele silvice Solca, Adâncata și Frasin.

La ocolul silvic Solca, șeful unității ing. Moldovan Constantin și responsabilul cu protecția și paza pădurii, ing. Apetroaiei Mihai Florin au realizat o colaborare cu prof. Păstrăv Georgeta, directoarea Liceului tehnologic Tomșa Vodă, pentru confecționarea de cuiburi artificiale de către elevi. În această acțiune s-au implicat și profesorii Vasile Slevoacă și Anca Coniac. Din totalul de 300 de cuiburi artificiale amplasate în pădurile Ocolului, 60 sunt cunfecționate de elevi.

Ing. Apetroaiei Mihai Florin cu modelele de cuiburi artificiale realizate de elevi

Periodic, în curtea ocolului se expun, pentru elevi, modelele de cuiburi artificiale amplasate pe arbori, unele corespunzătoare, altele neutilizate de păsări.

Un alt exemplu de colaborare între silvici și școli îl constituie ocolul silvic Adâncata. Șeful unității, ing. Puiu Gelu și responsabilul cu protecția și paza pădurii, ing. Popovici Ovidiu, au popularizat, în școlile din raza de activitate, importanța confecționării cuiburilor artificiale pentru stabilirea și înmulțirea păsărilor din zonă.

Pentru stimularea elevilor în această acțiune s-a convenit ca pe cuiburile artificiale să se menționeze autorul ocolul urmând să-i comunice elevului modul de utilizare.

Din cele 153 de cuiburi artificiale amplasate în păduri, 40 au fost confecționate de elevi. La ele se mai includ și cele puse pe arborii din jurul pensiunilor din vecinătatea pădurilor, constituind un mod de popularizare în mediul social.

O colaborare frumoasă între școli și silvici se desfășoară și la ocolul silvic Frasin. Șeful ocolului, ing. Popescu Sorin Arcade, și responsabilul cu protecția și paza pădurii, ing. Piticar Petre, expun periodic în curtea ocolului, pentru grupurile de elevi, modelele de cuiburi artificiale amplasate în păduri și îi antrenează pe aceștia în confecționarea și ocrotirea acestora.

Ing. Piticar Petre cu modelele de cuiburi artificiale

Implicarea elevilor în lucrările silvice, inclusiv în confecționarea de cuiburi artificiale este justificată și prin faptul că 50,6% din suprafața județului îl reprezintă pădurea și este posibil, afirmă ing. Rotaru Cristian, responsabil cu protecția din direcția silvică, ca în viitor mulți dintre ei să lucreze în domeniul silvic. *(Dr. VADIM NESTEROV)*

POVEŞTI cu final... aşteptat!

Nu doar cinefilii, ci şi criticii de film sunt de acord că o creaţie cinematografică nu poate fi cu adevărat mare dacă nu are un final pe măsură. Ultimele secvenţe pot cimenta pentru totdeauna un film în memoria spectatorilor sau îl pot arunca în uitare. Dar nu întotdeauna ceea ce vedem pe ecran reprezintă aceleaşi lucruri pe care scenariştii au dorit să le vedem. Mai jos vă prezentăm câteva exemple de filme care ar fi trebuit să aibă un final cu totul neaşteptat, faţă de cel pe care l-au avut.

Întoarcerea lui Jedi

În această ultimă serie a trilogiei originale „Războiul Stelelor", spectatorii asistă la punctul culminant al mai multor conflicte: rebelii contra Imperiului, Jedi contra lui Sith etc. Oricine e familiarizat cu finalul fericit al seriei, când Binele triumfă asupra Răului şi personajele principale trăiesc, fericite, până la adânci bătrâneţi. Iniţial însă, în „Războiul Stelelor", lucrurile nu trebuiau să fie chiar roze. Harrison Ford a încercat din răsputeri să-i convingă pe producători ca personajul său, Han Solo, să fie ucis la finalul filmului, pentru a oferi un plus de dramatism poveştii. Dar, aşa cum actorul avea să mărturisească mai târziu, producătorul George Lucas, deşi atras de o asemenea perspectivă artistică, a trebuit să renunţe la ea, din cauza efectelor negative pe care le-ar fi avut asupra vânzărilor de gadgeturi şi jucării inspirate de „Star Wars"! Dar deşi azi franşiza „Războiul Stelelor" ar fi fost cu totul diferită fără un Han Solo supravieţuitor, cu siguranţă dispariţia îndrăgitului personaj ar fi dat mai multă greutate titlului original al filmului, „Răzbunarea lui Jedi".

Ziua Z: Apocalipsa

Deşi primul şi singurul film cu zombie în care a jucat Brad Pitt poate fi considerat un thriller de acţiune, el i-a uimit pe fanii romanelor lui Max Brooks (după care filmul a fost inspirat). Şocul acestora a fost provocat mai ales de finalul „hollywoodian" al peliculei – Pitt, cu ajutorul viitorului star din Doctor Who, Peter Capaldi, descoperă tratamentul ce poate vindeca ravagiile produse de „virusul zombie". Acest final nu doar că diferă total de cel al cărţii, dar contravine flagrant şi restului filmului. La prima mână, finalul era la fel de deprimant ca şi filmul în sine. În locul dramaticului accident aviatic cu care pelicula se încheie, personajul lui Brad Pitt, Gerry Lane, aterizează în siguranţă la Moscova, unde e obligat să recruteze luptători zombie. El observă că gerul pătrunzător al iernii ruseşti îi afectează pe monştri (idee întâlnită şi în carte) şi încearcă să-şi anunţe soţia de această descoperire. Însă femeia se predase deja soldaţilor care luptau contra monştrilor zombie, fapt ce-l determină pe Gerry să se pună în fruntea trupelor de morţi-vii, să străbată tărâmurile îngheţate ale Siberiei şi să debarce în America, spre a se răzbuna. Studiourile Paramount au considerat această variantă ca fiind prea respingătoare pentru un film lansat vara şi au dispus ca scenariul să fie rescris.

După 28 de zile

În multe privinţe, acest film din 2002 a revigorat piaţa producţiilor cu „zombie", deja suprapopulată cu mii de pelicule de duzină. În locul clasicilor „zombie", care păreau să se mişte în reluare, în creaţii faimoase, precum „Noaptea morţilor vii", monştrii din „După 28 de zile" erau înspăimântător de rapizi, fiind infectaţi de un virus similar cu cel al turbării.

Filmul urmăreşte aventura unui mic grup de oameni supravieţuitori, care sunt salvaţi în ultimă instanţă de o măsură practică neluată în seamă de regizorii producţiilor horror: dacă oamenii fie sunt mâncaţi, fie se adăpostesc, zombie vor muri de inaniţie! În scenariul original, personajul principal, Jim, reuşea să salveze viaţa tatălui său, Frank, şi pe a fiicei sale, sacrificându-se pentru ca aceştia să poată avea un viitor.

Deşi emoţionant, finalul a fost refuzat de regizor, întrucât ideea schimbării sângelui unui Frank zombificat cu sângele curat al lui Jim, fără ca acest din urmă sânge să devină, la rândul său, infectat de virus, părea absurdă chiar şi judecând după standardele filmelor cu zombie.

Legenda vie

În acest film, Will Smith e singurul pământean neafectat de un virus care a transformat oamenii în monştri nocturni. Neville, personajul său, e obsedat să găsească alţi supravieţuitori şi, totodată, o cură pentru vindecarea acestor „căutători de întuneric". El reuşeşte să o facă şi în final îşi sacrifică viaţa pentru a salva o femeie şi pe fiul ei, imuni la virus, încredinţându-le leacul miraculos. Finalul original era mai în ton cu ideea romanului lui Richard Matheson: Neville supravieţuieşte, alături de femeie şi copil, dar realizează că toţi monştrii pe care i-a ucis puteau gândi. Pentru ei, el era legendarul monstru care-i vâna atunci când dormeau.

Rambo

Dintre toate filmele cu Rambo, primul se diferenţiază (ca şi în cazul celor cu Rocky), întrucât nu abuzează de panoplia de efecte speciale, explozii şi tone de sânge artificial, ci rămâne o meditaţie impresionantă asupra stresului posttraumatic resimţit de soldaţi, după războaie. Personajul lui Stallone e un veteran arhetipal al Vietnamului, care, ignorat de ţara sa şi hărţuit de nişte poliţişti obtuzi, se transformă într-o maşină de ucis. În final, fostul lui comandant, colonelul Trautman, e cel care va detensiona situaţia, Rambo acceptând, în lacrimi, să se predea acestuia. Dar finalul iniţial prevedea cu totul altceva: Rambo, care fusese luat prizonier şi torturat de vietnamezi în război, îşi dă seama că nu poate trăi toată viaţa după gratii, aşa că-l obligă pe Trautman să-l ucidă. Din fericire pentru încasările producătorilor, dar şi pentru cinefili, sfârşitul filmului a fost cu totul altul, permiţând realizarea altor (plictisitor de numeroase, ar zice unii) filme cu celebrul erou războinic...

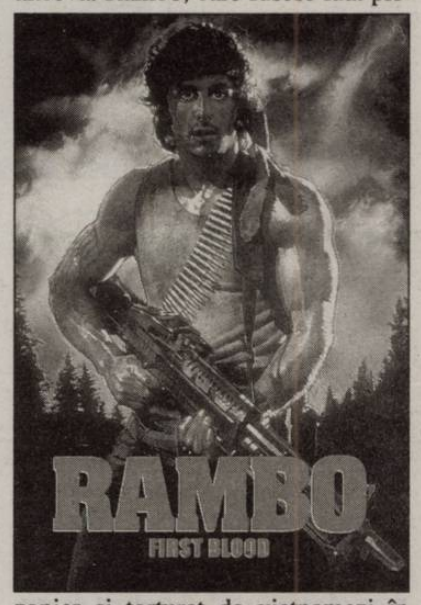

PORTRET

Alexandru Potocean

Reprezentant al „noului val" de actori din filmul românesc, Alexandru Potocean s-a născut în 1984 la Timişoara şi a absolvit Universitatea de Artă Teatrală şi Cinematografică „I.L. Caragiale" în 2007. Deşi părinţii lui îl voiau medic veterinar, Alexandru s-a încăpăţânat să creadă în steaua lui norocoasă şi a intrat la actorie, la clasa profesorului Ion Cojar.

Spre deosebire de mulţi dintre colegii săi, după facultate, cu excepţia a două piese regizate de Iarina Demian pe scena Teatrului de Comedie, nu a apărut pe scena teatrelor, dedicându-se în schimb aproape total filmului. Aţi avut prilejul să-l vedeţi în unele din cele mai bune pelicule româneşti realizate în ultimii ani: „Moartea domnului Lăzărescu", „Hârtia va fi albastră", sau „Nunta mută", unde i-a dat replica reputatului Horaţiu Mălăele. Filmul care l-a făcut însă remarcat în străinătate este „4 luni, 3 săptămâni şi 2 zile". Un producător englez a văzut filmul şi i-a propus să joace, alături de Dragoş Bucur, în filmul „The Way Back" — impresionanta poveste, scrisă după un fapt real, a evadării unor deţinuţi din Gulagurile staliniste.

Astfel, după un casting trecut cu brio la Berlin, a ajuns bănăţeanul nostru să apară pe marele ecran alături de monştri sacri, precum Ed Harris sau Collin Farrell şi să treacă de la filmările din Bulgaria, la minus 20 de grade Celsius, la cele din Sahara, unde erau plus 40!

A urmat filmul „Whistleblower", cu Monica Bellucci sau Vanessa Redgrave. Dar valenţele sale interpretative nu se opresc aici, după cum a dovedit jucând în „Luna verde", film regizat de Alexa Visarion, rolul unui tânăr „rebel fără cauză", violent şi cu serioase probleme de comportament. Cu siguranţă Alexandru Potocean e un nume de care se va mai auzi. Şi nu doar în străinătate, unde e foarte apreciat, ci şi în România, unde din păcate e aproape necunoscut publicului larg.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Cu ochii pe carte

Vecia din Cuvânt

Literatura din Republica Moldova ajunge greu la cititorul din România, aş spune „din păcate"! Pentru că proza şi poezia din Moldova oferă iubitorilor de literatură clipe literare splendide, de reală încântare, în stare să ne scoată din monotonia unor percepţii diluate pentru a ne prezenta câmpiile proaspete ale unor sensibilităţi aparte.

Am prezentat în urmă cu două săptămâni excelentul roman *Şobolaniada* al lui Nicolae Rusu, scriitor din Chişinău, azi voi supune atenţiei volumul de poeme *Sfeşnic în rugăciune* al poetului basarabean Traian Vasilcău. O scurtă carte de vizită ar arata aşa, în propria-i prezentare: „Traian Vasilcău *(TRAIANUS)* a răsărit la 2 aprilie 1969 în satul Viişoara, raionul Edineţ, Basarabia. A absolvit Facultatea de Istorie şi Etnopedagogie a Universităţii de Stat „Ion Creangă" din Chişinău. E preşedinte al Societăţii Culturale „Pasărea Phoenix", membru al Uniunii Scriitorilor din România şi Moldova. Director al proiectelor literare „Dicţionarul scriitorilor români contemporani de pretutindeni" şi „Antologia poeziei româneşti în mileniul III". A editat 39 de cărţi la Chişinău, Iaşi, Albă Iulia, Arad, Craiova, Timişoara, Bucureşti şi Ottawa. Maestru în artă".

De la început, lectura poemelor lui Traian Vasilcău te transpune într-o stare aflată departe de divertismentul insipid (păcatul multor poeţi de terasă de pe la noi), într-o stare de reflexie şi smerenie. Unii ar putea-o numi metafizică, poetul îi zice „vecia din cuvânt". Şi asta deoarece poetul însuşi se transfigurează atunci când aşterne cuvintele pe hârtie. Unii cred că prin artă poţi rivaliza cu Dumnezeu. Traian Vasilcău se supune cu umilinţă şi admiraţie în faţa unui Demiurg atotputernic şi unic Creator. Este limpede pentru poet, aşa cum este pentru marii gânditori ai lumii, că nu poţi concura cu Demiurgul, nu poţi atinge perfecţiunea, poţi doar admira perfecţiunea Lui. Pentru cei care visează la glorie şi bani, poetul le aminteşte: „Doar Nobelul ceresc în veci contează/ cum nu e nici un premiu pământesc... Doar Nobelul ceresc te-avuţeşte/ şi nu-i ca el vreun premiu pământesc". Este viziunea unui înţelept ajuns la marile mistere, marile adevăruri, acelea scrise şi în Eclesiastul. „Misterului sunt slujitor" scrie Traian Vasilcău în *Poem cu ţară*, „Desăvârşirii ctitor nu pot fi".

Şi cu toate acestea, un poem desăvârşit mi s-a părut simfopoemul *Revolverul înflorit*. Este alegoria unei căpetenii, Vahtang, „care voia să moară ca un voievod/ şi cu veleităţi de post-Irod/ Visa cu el şi cerul lumii veche/ Să-l ducă în mormântu-i de nerod". El se semeţeşte într-atât încât crede că poate ucide cu pistolul şi cerul, în acelaşi timp. Pentru asta ţinteşte spre propriul ochi în care se răsfrângea bolta cerească. Dar, stupoare: deşi omul murise, „O mierlă-n zori de zi când se ivise/ La geamul lui, pe loc a-nmărmurit/ Cerul era întreg, el nu-l ucisese,/ Şi-n mânurile-i ascunzând misterul/ Când a luat, mirată, revolverul/ Acesta, Doamne, era înflorit". Poeme splendide, metafore pe măsură.

După ce termini de citit volumul lui Traian Vasilcău parcă îţi vine să spui, asemenea poetului în *Psalm*: „Doamne, mult ce mi-i ruşine/ c-avui trai de mărăcine...". Pierduţi în oazele de nimicuri, fără speranţă şi ideal, cea mai tulburătoare descoperire, capsulată într-o picătură de chihlimbar, sunt poemele lui Traian Vasilcău. *(George Cuşnarencu)*

Carenţe şi suplinitori

Nenumărate boli sau simptome ale unor posibile afecţiuni sunt cauzate de aşa-numitele carenţe de diverse substanţe din organismul nostru: vitamine, minerale, oligoelemente ş.a.m.d. Printre cele mai importante asemenea componente ale trupului nostru, dar şi ale întregii fiinţe (de pildă, etern nevăzuta minte ori sentimentele care nu ar putea funcţiona în lipsa unor foarte pământeşti elemente din... faimosul tabel al lui Mendeleev!) se numără calciul şi magneziu.

Şi în cazul acestora – dar, la nivelul organismului, problema se pune la fel în legătură cu toate celelalte elemente – între ele există o corelaţie strânsă, iar carenţa, deficitul unuia sau al altuia poate avea consecinţe dramatice. Veţi fi însă surprinşi să aflaţi că remedierea problemei nu e chiar atât de simplă precum pare.

Mai precis, nu ne putem ghida întotdeauna după deviza „am deficit de fier, înghit alimente şi suplimente cu fier" sau „mi-a scăzut nivelul calciului în organism, atunci consum lapte, ouă sau pastile efervescente cu aport ridicat de calciu". Aşadar, cum am putea aborda chestiunea deficitului de calciu şi magneziu?

PENSIA nu înseamnă Alzheimer!

Oricât ar părea de dură această asociere, trebuie să fim conştienţi că sunt suficient de numeroase cazurile în care impactul trecerii bruşte de la viaţa activă din punct de vedere profesional la pensionare, ca o pătrundere traumatizantă într-un fel de anticameră a morţii, determină deteriorarea drastică a capacităţilor mintale. Din fericire, există şi reversul pozitiv al situaţiei, întrucât avem la dispoziţie toate mijloacele necesare pentru a înfrunta cu succes şi a face faţă provocărilor şi agresiunilor specifice înaintării în vârstă.

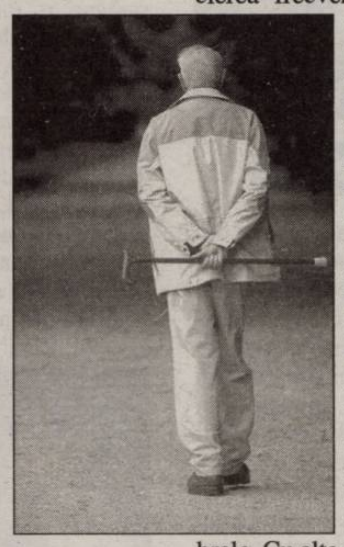

Gândesc, deci mă vindec

Cu cât pensionarea intervine mai târziu, cu atât mai mic este riscul de a dezvolta boala Alzheimer sau altă formă de demenţă. Este concluzia unui studiu care confirmă ceea ce susţin unii specialişti de mai mult timp. Aşadar, studiul realizat de cercetători francezi stabileşte o legătură directă şi semnificativă între cele două elemente, astfel că stimularea intelectuală ar putea să prevină boala sau să îi întârzie apariţia.

Primul argument constă în asocierea frecventă între un nivel de educaţie mai ridicat şi un risc mai mic de demenţă. Pe conceptul de rezervă cognitivă se bazează ideea că un nivel de educaţie mai ridicat protejează, pasiv sau activ, împotriva efectelor biologice ale îmbătrânirii cerebrale. Şi practicarea altor activităţi intelectuale stimulatoare (cum ar fi dezlegarea de cuvinte încrucişate, şahul sau jocul de bridge) constituie o protecţie împotriva manifestărilor îmbătrânirii cerebrale. Cu alte cuvinte, folosirea capacităţilor mentale cât mai mult posibil este benefică din toate punctele de vedere.

Îmbătrânire „întârziată"

Pentru realizarea studiului, cercetătorii au recurs la bazele de date din sistemul social al lucrătorilor independenţi, cu informaţii despre pensionarea şi starea de sănătate a tuturor meşteşugarilor şi comercianţilor care au încetat să lucreze în contextul depăşirii pragului de vârstă respectiv.

Au fost analizate datele a 429.083 persoane în viaţă, la care media prevalenţei cazurilor de Alzheimer şi a altor forme de demenţă era de 2,65% (de la 0,07% la persoanele de 65-69 de ani, la 10,2% la cele de peste 85 de ani). Rezultatele arată că, la fiecare an lucrat în plus (corespunzător unei ieşiri la pensie cu un an mai târziu), riscul de dezvoltare a unor asemenea patologii scade cu 3,2%. Astfel, ieşirea la pensie cu 5 ani mai târziu reduce cu 15% riscul de a dezvolta ulterior o formă de demenţă.

Datele arată că scăderea semnificativă a riscului de a dezvolta o formă de demenţă este legată de o vârstă mai înaintată de pensionare, conform ideii „use it or lose it" („ceea ce nu se foloseşte se pierde"). Pensionarea constituie adesea o cauză a scăderii stimulării cognitive şi sociale şi de aceea oamenii de ştiinţă consideră că politicienii ar trebui să ia în calcul aceste rezultate, precum şi provocările sociale şi economice asociate cu longevitatea.

Cu celularul sub pernă

Pare un obiect total-mente inofensiv, dar, deşi ne este extrem de util, ne poate provoca şi multe probleme de sănătate în anumite situaţii. Opt din zece persoane ţin telefonul mobil în apropierea patului, în timpul somnului, şi aproape jumătate îl utilizează pe post de ceas deşteptător, conform unui studiu efectuat în Marea Britanie. Îngrijorarea experţilor în legătură cu acest fenomen este aceea că prezenţa telefonului mobil în apropierea patului, pe parcursul nopţii, induce o stare de „hipervigilenţă", care creează tulburări de somn şi chiar insomnie.

Cei mai mulţi oameni vor avea parte de un somn mai bun dacă în dormitor nu există telefoane mobile şi alte dispozitive electronice, cum ar fi televizorul sau laptopul.

De asemenea, există şi o serie de ipoteze conform cărora păstrarea telefonului mobil pe noptieră ar putea provoca ameţeli şi dureri de cap, deşi nu există deocamdată argumente convingătoare în sprijinul teoriei potrivit căreia acest lucru este cauzat de radiaţiile câmpului electromagnetic. Una dintre principalele cauze care afectează somnul este însă, fără nicio îndoială, lumina intermitentă emisă de telefoanele mobile, mai ales de pe monitorul telefoanelor inteligente, de ultimă generaţie.

Oricum am crede sau ni s-ar spune că stau lucrurile, cel mai profitabil pentru sănătatea noastră este să avem permanent în minte ideea că absolut orice element care face parte din viaţa noastră, de la hrană şi citit, până la telefonul mobil şi medicamentele menite să alunge bolile, include — în doze mai mici ori mai mari — şi o parte de risc sau chiar de pericol explicit. Prin urmare, mai bine dormiţi cu mobilul plasat la distanţă de pat şi somnul vă va fi mai odihnitor.

E-uri cu potenţial cancerigen

Pe măsură ce avansează cercetările legate de efectele asupra sănătăţii ale produselor alimentare ce conţin aditivi şi alte substanţe nenaturale, obţinute în laboratoarele chimice, tot mai puternică devine impresia nu doar că nu mai mâncăm mai nimic curat, necompletat cu tot felul de arome, coloranţi, potenţiatori de gust, miros, culoare, conservaţi şi altele asemenea, ci şi aceea că alimentele din magazine ne hrănesc din ce în ce mai puţin şi ne pot îmbolnăvi din ce în ce mai uşor.

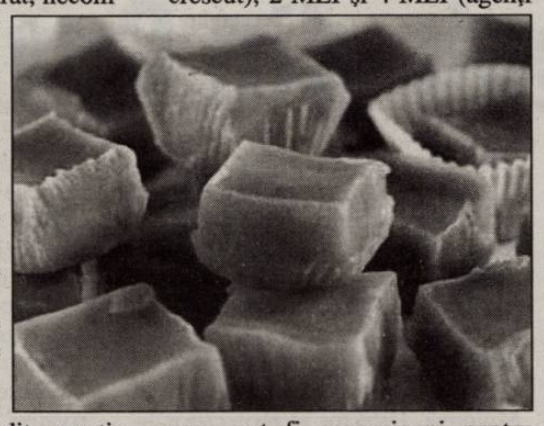

Un exemplu foarte recent, semnalat de specialiştii din Belgia, se referă la un colorant alimentar răspândit, practic peste tot în lume: caramelul. Acesta este folosit mai ales pentru a da culoare unor alimente precum sosurile, berea, băuturile pe bază de cola, fructele uscate, oţetul şi îngheţata. Reţeta de bază (E 150a) este frecvent modificată prin adăugare de amoniac (E150b), de sulfiţi (E150c) sau de alte substanţe chimice combinate (E150d).

Caramelul, care este obţinut prin topirea zahărului în apă, poate genera, sub influenţa căldurii, unele substanţe toxice. Printre acestea se număra THI (substanţă care împiedică funcţionarea corectă a sistemului imunitar), 5-HMF (care prezintă un potenţial toxic crescut), 2-MEI şi 4-MEI (agenţi care pot fi cancerigeni pentru oameni).

Privitor la legislaţie, Agenţia Europeană pentru Siguranţa Alimentară este mai degrabă... prudentă, deoarece „nu dispune decât de puţine date referitoare la nivelurile adevărate ale acestor substanţe nou formate în produsul alimentar final". Cercetătorii atrag însă atenţia în privinţa expunerii copiilor la aceste substanţe.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

„Naturale", dar cu pesticide!

În numeroase cazuri, a mânca fructe şi legume considerate proaspete şi naturale constituie în realitate o adevărată aventură, cu riscurile de rigoare. Pentru că multe dintre legumele, fructele şi cerealele din import, dar şi româneşti conţin reziduuri de pesticide. Având şi experienţa nedorită din anii trecuţi, sunt citate în primul rând citricele turceşti şi merele româneşti; sau, mai corect, vândute de producătorii români, fiindcă soiurile autohtone vechi, sănătoase şi gustoase au fost, în cel mai bun caz, eliminate de pe piaţă, în favoarea celor cu aspect care îţi ia ochii, dar suferă din greu în ceea ce priveşte gustul şi componenţa ecologică. În medie, aproape un sfert din produsele agricole menţionate conţin reziduuri de pesticide, substanţe toxice, peste limita admisă (uneori prea facilă şi neargumentată) de lege.

La o analiză specifică, produsele venite din Turcia au indicat fără excepţie prezenţa pesticidelor: în mere, grapefruit, lămâi sau mandarine, între două şi cinci tipuri de asemenea chimicale; acelaşi lucru s-a constatat şi pe roşiile analizate. În cercetări a fost inclusă şi analizarea mâncării pentru bebeluşi făcută din cereale. În mod foarte surprinzător, din 11 produse ce purtau chiar eticheta „bio" sau „organic", 10 conţineau pesticide! Nivelul acestora era sub limita admisă de reglementările Uniunii Europene, însă acesta nu e deloc un motiv de linişte pentru părinţi; mostrele analizate proveneau din Austria, Germania, Polonia, Portugalia şi Spania. Poate cel mai la îndemână element de protecţie, în situaţia în care cumpărătorii oricum nu au cum controla producerea şi punerea în vânzare a fructelor şi legumelor, ar fi – pentru a evita ca măcar să se consume o mare parte din pesticidele care se găsesc pe fructe şi legume – să le spele foarte bine înainte de a le mânca.

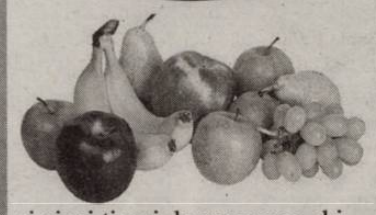

În cazul legumelor cu frunze, precum varza sau salata, se recomandă spălarea fiecărei frunze în parte. De asemenea, spre a evita produsele cu multe pesticide, consumatorii trebuie să se ferească de fructele sau legumele care arată impecabil. Aceasta, deoarece micile „imperfecţiuni" demonstrează prezenţa insectelor şi implicit absenţa pesticidelor foarte puternice.

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Alungă oboseala mâncând!

Ideea din titlu nu este un nonsens, deşi poate am fi tentaţi să credem că a mânca predispune mai degrabă la repaus, la „leneveală" şi, aproape implicit, la îngrăşare. Pentru că vorbim aici despre iaurt.

Deşi îl considerăm mai curând un desert, în realitate iaurtul constituie o masă în toată regula, graţie energiei oferite de proteine. Datorită texturii sale, organismul îl procesează mult mai

rapid decât pe un aliment solid, ceea ce îl transformă într-o excelentă sursă de energie. Efectul este instantaneu, însă de durată, deoarece proteinele rămân în organism mai mult decât carbohidraţii.

Iaurtul conţine şi probiotice, adică bacterii benefice care contribuie la sănătatea intestinelor, ajutând şi la eliminarea bacteriilor dăunătoare. Un studiu realizat în Canada sugerează că probioticele ajută şi în cazul sindromului oboselii cronice, luptând şi cu oboseala fizică şi cu cea emoţională, deoarece creşte nivelul aminoacidului triptofan din creier, care este un precursor al serotoninei — un neurotransmiţător ce contribuie la starea de calm. Iaurtul poate fi consumat oricând: poate constitui o excelentă gustare de după-amiază, care reface rezervele de energie, poate fi folosit în loc de dressing pentru salată sau la desert, în combinaţie cu fructe. Nu în ultimul rând, se poate consuma la micul dejun, cel puţin de 3 ori pe săptămână, pentru o digestie mai bună.

În vacarmul oraşului

Decibelii atacă inima

În zilele noastre, cu preponderenţă în oraşe, dar din ce în ce mai frecvent şi la sate, liniştea a devenit mai degrabă un deziderat tot mai scump, mai greu de găsit. Un studiu realizat de Organizaţia Mondială a Sănătăţii arată că peste 3% din atacurile de inimă sunt provocate de poluarea fonică, mai corect spus de sperietura specifică provocată de zgomot.

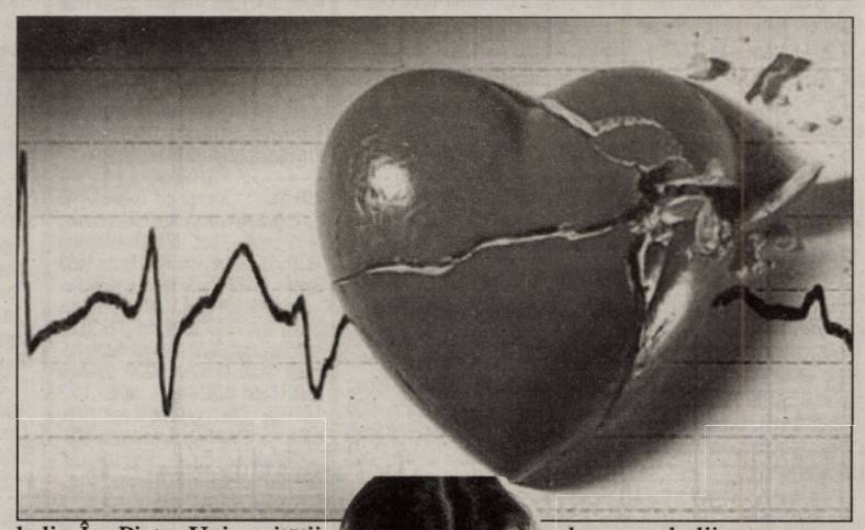

În vacarmul oraşului

Să recunoaştem că deseori suntem deranjaţi – zi şi noapte – de zgomotul continuu, foarte divers şi recurgem la gesturi care dau de înţeles că nervii ne sunt încordaţi la maximum. Şi pe bună dreptate. Nonstop, pe străzi circulă maşini, tramvaie, felurite utilaje, se claxonează, se folosesc sirene asurzitoare, sisteme de siguranţă ale automobilelor. Dacă ieşim la o terasă, suntem nevoiţi să suportăm gălăgia şi muzica dată la maximum, iar a comunica verbal devine o adevărată aventură. Seara sau pe timpul nopţii, situaţia nu se schimbă. Chiar dacă oamenii se refugiază în case, zgomotul din exterior îi impiedică să se odihnească aşa cum şi-ar dori. Chiar şi luarea cinei în oraş poate deveni un chin. La fiecare restaurant, muzica, în loc să creeze o atmosferă calmă, de destindere, să îi facă pe clienţi să se simtă bine, îi determină să mănânce în grabă, ca să plece mai repede.

„Glasul" Bucureştiului

Măsurători ale nivelului zgomotului arată că în Bucureşti nu există zone în care nivelul de zgomot să nu depăşească valoarea maximă legală (55 de decibeli). În una dintre cele mai aglomerate zone, Piaţa Unirii, aparatul a indicat recent 80 de decibeli. În Piaţa Universităţii pare a fi mai „linişte": 75 de decibeli... Din centrul Capitalei până pe şoseaua de centură, zgomotul este deseori asurzitor şi doar în unele zone rezidenţiale e ceva mai linişte. Despre sursele acestui infern fonic şi potenţiale măsuri (legale!) de reducere şi limitare se pot spune foarte multe. Extrem de important în tot acest context rămâne însă faptul că zgomotul permanent, puternic, agasant afectează serios sănătatea noastră pe mai multe planuri. Şi ar trebui să se conştientizeze şi că nu doar persoanele deranjate, să le spunem non-participante la emiterea vacarmului, au de suferit, ci şi – chiar în primul rând – cei implicaţi direct în aceasta: participanţii la traficul rutier, lucrătorii din localuri, clienţii cluburilor şi discotecilor sau... vecinii cu educaţie îndoielnică.

Asalt asupra sănătăţii

Aplicat la realitatea românească, trei procente din atacurile de cord provocate de zgomot înseamnă circa 1.000 de decese! Mecanismul de declanşare a bolii este progresiv: de la palpitaţii şi creşteri ale tensiunii arteriale, până la atacuri de cord. OMS mai susţine că 2% dintre europeni au probleme cu somnul din cauza poluării fonice. Şi, chiar dacă Bucureştiul este primul oraş din România care are o hartă de zgomot, atacurile de cord cauzate de acest fenomen artificial urban se înmulţesc. Harta a fost întocmită de experţi, după ce au efectuat măsurători, timp de un an, în 12 puncte. Rezultatul este, să spunem, mai mult decât neliniştitor: nivelul mediu de zgomot din Capitală se ridică la peste 70 de decibeli, aproape dublu faţă de limita la care ar trebui să fie expusă urechea umană!

Specialiştii din domeniul medical consideră că populaţia nu acordă suficientă importanţă problemei poluării fonice şi din cauză că în România nu există studii care să prezinte consecinţele acestui factor de stres. O realitate care nici pe departe nu mai ia în calcul şi faptul că aceasta este o gravă problemă de poluare a mediului. Aşa că, păstrându-ne în aceeaşi sferă tematică, putem invocă zicala: cine are urechi de auzit să audă!

„Băiat bun, dar bea apă dimineaţa..."

Vorbele din titlul acestui articol probabil vă sunt cunoscute, ele referindu-se, oarecum în glumă, la persoanele obişnuite să consume alcool peste măsură. Totuşi, ideea de a bea apă pe stomacul gol dimineaţa nu e deloc de luat în râs ori de respins. Există studii care au confirmat efectul extraordinar pe care îl are asupra corpului nostru acest lucru. Din păcate astăzi, mulţi au uitat efectele benefice ale „lichidului vieţii" şi l-au înlocuit cu produse mai degrabă nocive.

Un pahar de apă pe stomacul gol, la trezire, ajută organismul uman, cu rezultate deosebite, în cazul multor boli, cum ar fi: dureri de cap şi ale oricărui organ al corpului, dezechilibre cardiovasculare, tahicardie, epilepsie, nivel crescut de grăsimi în sânge, bronşite, astm, tuberculoză, meningită, probleme cu rinichii şi afecţiuni urinare, gastrite, diaree, hemoroizi, diabet, constipaţie, probleme ale vederii, boli ale uretrei, perturbări menstruale, afecţiuni ale urechilor, nasului, gâtului.

Pentru cine nu ştia, vom spune că există o aşa-numită dietă japoneză cu apă băută pe stomacul gol.

Iată cum trebuie să procedezi: când te trezeşti dimineaţa, înainte să te speli pe dinţi, bea 640 ml de apă (aceasta nu trebuie să conţină fluoruri). Apoi, spală-te pe dinţi şi în următoarele 45 de minute nu trebuie să mai bei sau să mănânci nimic; după 45 de minute poţi consuma micul-dejun în mod obişnuit. După micul-dejun, prânz şi cină, nu trebuie să mai bei ori să mănânci nimic timp de 2 ore. Persoanele în vârstă sau bolnave, care nu pot să bea 4 pahare de apă pe stomacul gol, pot să înceapă cura cu cantitatea pe care o acceptă organismul lor, până se obişnuiesc cu doza recomandată mai sus. Durata tratamentului depinde de afecţiune: ● tensiunea crescută – 30 de zile; ● boli gastrice – 10 zile; ● diabet – 30 de zile; ● constipaţie – 10 zile; ● tuberculoză – 90 de zile; ● cancer 180 de zile.

Pentru un beneficiu cât mai mare şi pe termen lung, ar trebui ca obiceiul consumului de apă pe stomacul gol, sa devină o normalitate în viaţa noastră, să fie o rutină. În acest mod ne putem asigura energia zilnică necesară şi ne ajutăm organele să funcţioneze mai bine. Corpul nostru conţine circa 75% apă şi prin urmare avem nevoie de apă pentru a funcţiona la parametrii doriţi! E necesară însă şi o menţiune specială: persoanele care suferă de artrită ar trebui să aplice această metodă în primele trei zile ale primei săptămâni, apoi să facă pauză şi apoi, din nou, în fiecare zi a săptămânilor ce urmează să aplice procedura. Această metodă terapeutică nu are efecte adverse, exceptând nevoia logică de a urina mai des.

Remedii naturale

Leacul de la fereastră

În principiu, florile, ca plante decorative, sunt făcute pentru a fi admirate. De nenumărate ori însă, frumuseţile inegalabile ce ne desfată simţurile cu simfonii de culori, forme şi parfumuri sunt şi redutabile leacuri naturale împotriva a numeroase afecţiuni. Este şi cazul unei flori care la noi se bucură de o extraordinară apreciere şi tradiţie, dând, spre exemplu, o culoare deosebită, aproape spirituală, dar şi o nuanţă puternică de vitalitate sobrului mediu mănăstiresc: muşcata.

● ***Ca remediu din zona blândă a fitoterapiei,*** muşcata are acţiune antispasmodică, antiinflamatoare, antiedematoasă, analgezică şi antiseptică. Frunzele tinere proaspete ajută în bolile de rinichi, dizenterie, probleme intestinale. Planta este utilizată pe o scară largă în bolile inflamatorii ale nasului şi gâtului, ajută la tratarea otitei, amigdalitei, durerilor de gât şi altor maladii;

de asemenea, e un bun remediu în ischemie, tahicardie, aritmii. Uleiul volatil de muşcată are asupra organismului uman un efect calmant pronunţat şi ameliorează depresia, stările nervoase şi cele depresive. Este suficient să puneţi câteva ghivece cu muşcate în dormitor pentru ca acolo să domnească o atmosferă de pace şi linişte. Uleiul de muşcată elimină spasmele vaselor de sânge şi astfel durerile de cap, îmbunătăţeşte circulaţia sângelui, acţionează benefic în nevralgii, nevrite, sindromul radicular, scade nivelul de zahăr din sânge. În unele specii de sunt prezente anticoagulante, care împiedică formarea cheagurilor de sânge şi tromboflebitei.

● ***Infuzia din rădăcini este un sedativ eficient,*** reduce tensiunea arterială, iar rizomii de muşcate roşii opresc creşterea tumorilor maligne. Hipertensiunea arterială, tulburările nervoase, iritabilitatea se tratează cu următorul preparat: ◆ se toacă o lingură de frunze proaspete de muşcată, se pun într-o cană cu apă clocotită, se ţin într-o baie de apă timp de 5 minute, apoi se lasă să se liniştească o oră şi se strecoară; ◆ se administrează câte o lingură de trei ori pe zi, cu 15 minute înainte de masă; ◆ cura durează o săptămână. În durerea de dinţi se aplică o frunză de muşcată pe obraz, pe partea dureroasă, pentru 20 de minute; dacă durerea revine, puteţi repeta.

Conjunctivita şi blefarita se tratează după cum urmează: o lingură de frunze sau flori mărunţite se pun într-o cană cu apă clocotita şi se lasă timp de o oră; se strecoară, se storc resturile şi se spală ochii; puteţi folosi infuzia pentru comprese.

Pentru cine are furuncule, ulcere, plăgi purulente: se toarnă apă clocotită peste frunza de muşcată, se răceşte şi planta opărită se aplică pe zona afectată a pielii, iar deasupra se pune un bandaj, care se schimbă de două ori pe zi. Nu în ultimul rând e bine să se ştie că muşcata poate curăţa aerul de bacterii.

LUNI – 6 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00-10.30 Reluări 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 16.50 Profesioniștii (r) 17.45 Se zice că... 18.50 Clubul celor care muncesc în România 19.00 Meteo 19.30 Starea nației 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Campanie electorală 22.00 Biziday 22.50 Starea nației 23.50 Magazin UEFA Champions League 2014-2015 0.25 Film: „Tratament de șoc" (coprod., 1973). Cu: Alain Delon, Annie Girardot 1.60-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 10.00 La Măruță (r) 11.30 Film: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Știrile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Rivala" (coprod., 2006). Cu: Tracy Nelson, Heather Tom 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Știrile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan și Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Hell's Kitchen — Iadul Bucătarilor 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Peripeții la colegiu" (SUA, 1978). Cu: John Belushi, Kevin Bacon 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniții din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Slăbește pentru nunta perfectă! 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Haos" 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi și câștigi (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Farse de tot râsul 16.00 Jurnalul unui burlac 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi și câștigi 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Cursa morții" (coprod., 2009) 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „NCIS: L.A." 1.00 Film: „Cântec de dragoste" (SUA, 2000). Cu: Monica Arnold 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi și câștigi (r) 6.30 Teleshopping.

acasă

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă". Cu: Monica Spear 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" (ep.1) 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.30-4.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Poate nu știai 7.15 Teleshopping 8.00 Comoara pierdută 9.00 Documentar 360º — GEO: Pe aripile condorului din Anzi 10.00-13.00 Reluări 14.00 Doc.: „Climă, intemperii, catastrofe" 15.00 Memorialul durerii (r) 16.00 Serial: „Împreună" (ep.1) 17.00 Ieri-Azi-Mâine 18.00 Telejurnal 19.00 Replay 20.10 Teatru: „Shakespeare, Folia&Co" 21.30 Teatru românesc la București și Chișinău 22.00 Ora de știri 23.10 Filmul de artă: „Noapte bună și noroc!" (SUA, 2006). Cu: David Strathairn, George Clooney 0.50-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Promotor (r) 11.00 Serial: „Batman: Neînfricat și cutezător" 11.30 Serial: „Lara" (r) 12.30 Nunta perfectă" 13.30 La Măruță (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00-17.00 Reluări 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliția!" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Ucigaș în mine" (coprod., 2010). Cu: Casey Affleck, Kate Hudson 0.00 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.15-2.00 Reluări 2.00 Lumea Pro Cinema 2.30 Cine A.M.

MARȚI – 7 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea nației (r) 10.00 Biziday (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 12.30 Campanie electorală 13.00 Telejurnal 14.00 Gimnastică artistică: Campionatele Mondiale de la Nanning (China) 17.15 Maghiara de pe unu 17.45 Se zice că... 19.00 Meteo 19.10 Așa-i românul! (r) 19.30 Starea nației 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Campanie electorală 22.00 Biziday 22.50 Starea nației 23.50 Film: „Singur în cartierul boxerilor" (SUA, 1992). Cu: Robert De Niro, Jessica Lange 1.40-1.50 Reluări 2.00 Revizie tehnică.

7.00 Știrile ProTv 10.00 La Măruță (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Știrile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Singura mea iubire" (SUA, 2009). Cu: Renee Zellweger, Logan Lerman 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Știrile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan și Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Cursa mortală" (SUA, 2008). Cu: Jason Statham, Joan Allen 22.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Cursa mortală" (r) 3.30 Observator special (r) 4.00 Acces direct (r).

7.00 Serial: „Trăsniții din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Film (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Haos" 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi și câștigi (r) 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniții 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi și câștigi 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Adevărul despre România 21.30 Mondenii 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „NCIS: LA." 1.00 Film: „Când îngerii vin în oraș" (SUA, 2004). Cu: Peter Falk, Dylan Aucoin 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi și câștigi (r) 6.30 Teleshopping.

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.30-4.30 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Poate nu știai 7.15 Teleshopping 8.00 Mistere și conspirații (r) 9.00 Documentar 360º — GEO: Armenia — fructele Raiului 10.00-13.00 Reluări 14.00 Doc.: „Climă, intemperii, catastrofe" 14.30 Cultura minorităților 15.00 Omul cu chitara (r) 16.00 Serial: „Împreună" 17.00 Ieri-Azi-Mâine 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO: Pe aripile condorului din Anzi 20.10 Pașaport de România 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de știri 23.10 Gala de balet de la Sighișoara 0.20 Serial: „Zeul războiului" 1.35-6.00 Reluări.

8.15 Acasă în bucătărie (r) 9.15 Doamne de poveste (r) 10.15 Serial (r) 10.45 Serial: „Blade" (ep.1) 11.15 Serial: „Lara" (r) 12.15 Nunta perfectă 13.15 La Măruță (r) 14.45 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La Bloc" (r) 17.00 Serial: „Lumea animalelor" 18.00 Serial: „Seinfeld" (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliția!" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Cartea dragostei" (Italia, 2011). Cu: Robert De Niro, Monica Bellucci 0.30 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.30-2.15 Reluări 4.15 Lumea Pro Cinema 4.45 Cine A.M.

MIERCURI – 8 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea nației (r) 10.00 Biziday (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 12.30 Europa mea (r) 13.00 Telejurnal 14.00 Gimnastică artistică: Campionatele Mondiale de la Nanning (China) 16.20 Conviețuiri 17.45 Se zice că... 19.00 Meteo 19.10 Așa-i românul! (r) 19.30 Starea nației 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Campanie electorală 22.00 Biziday 22.50 Starea nației 23.50 Film: „Orașul tăcerii" (SUA, 2006). Cu: Jennifer Lopez, Antonio Banderas 1.40-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.00 La Măruță (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Știrile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Salvați-o pe Sarah!" (SUA, 2007). Cu: Abigail Mason, Lisa Pepper 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Triplu X 2" (SUA, 2005). Cu: Ice Cube, Samuel L. Jackson, Willem Dafoe 22.30 Știrile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan și Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Serviciul Român de Comedie 22.00 Film: „Cineva m-a mușcat!" (SUA, 2010) 23.45 Un Show Păcătos 1.30 Observator special (r) 2.00 Închiderea programului, revizie tehnică.

7.00 Serial: „Trăsniții din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Film (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Haos" 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi și câștigi (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniții 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi și câștigi 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „NCIS: L.A." 1.00 Film: „Sanctuarul" (SUA, 2001). Cu: Melissa Gilbert 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi și câștigi (r) 6.30 Teleshopping.

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Poate nu știai 7.15 Teleshopping 8.00 Terecital (r) 9.00 Documentar 360º — GEO: Caisele din Anatolia 10.00-13.00 Reluări 14.00 Doc.: „Climă, intemperii, catastrofe" 14.30 Cultura minorităților 15.00 Pașaport de România (r) 16.00 Serial: „Împreună" 16.40 Poate nu știai 17.00 Ieri-Azi-Mâine 17.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO: Armenia — fructele Raiului 20.10 Telecinemateca: „Vizită la domiciliu" (SUA, 1978). Cu: Walter Matthau, Glenda Jackson 22.00 Ora de știri 23.00 Noapte indigo 0.10 Serial: „Zeul războiului" 1.35-6.00 Reluări.

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Serial (r) 11.00 Serial: „Blade" 11.30 Serial: „Lara" (r) 12.30 Serial: „Prețul casei tale" 13.30 La Măruță (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La Bloc" (r) 17.00 Serial: „Prețul casei tale" 18.00 Serial: „Seinfeld" (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliția!" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Granița cu iubirea" (SUA, 2005). Cu: Kuno Becker, Danielle Camastra 0.15 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.15-3.00 Reluări 3.45 Lumea Pro Cinema 4.15 Cine A.M.

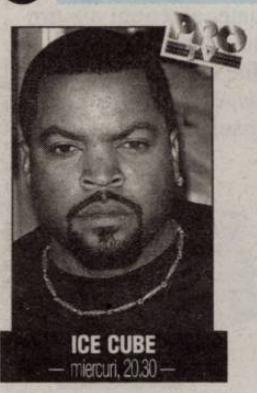

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 9 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea nației (r) 10.00 Biziday (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 12.30 Campanie electorală 13.00 Telejurnal 14.00 Gimnastică artistică: Campionatele Mondiale de la Nanning (China) 15.00 Teleshopping 16.50 Akzente 17.45 Interes general 18.15 Lozul cel mare 19.00 Meteo 19.10 Așa-i românul! (r) 19.30 Starea nației 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Campanie electorală 22.00 Biziday 22.50 Starea nației 23.50 Mașini, teste și verdicte 0.25 Film: „Seducție tulburătoare" (SUA, 2006). Cu: Emmanuelle Chriqui 1.55-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.00 La Măruță (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Știrile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Caruselul suspiciunilor" (SUA, 2012). Cu: Ashley Scott, Ivan Sergei 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Las Fierbinți 22.30 Știrile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan și Dani 10.50 În gura presei" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Next Star 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Crucișătoare" (SUA, 2012). Cu: Mario Van Peebles, Carl Weathers 3.30-4.00 Reluări.

7.00 Serial: „Trăsniții din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Film (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Cei mai nepricepuși șoferi 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi și câștigi (r) 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniții 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi și câștigi 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Serial: „Undercover" 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „NCIS: L.A." 1.00 Film: „Pace pentru fiecare" (Canada, 2004) 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi și câștigi (r) 6.30 Teleshopping.

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Poate nu știai 7.15 Teleshopping 8.00 Top cultura (r) 9.00 Documentar 360º — GEO: Florența — o partidă istorică de fotbal 10.00 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Ferma (r) 12.00 Mistere și conspirații 13.00 Vară magică, 2013 (r) 14.00 Doc.: „Climă, intemperii, catastrofe" 14.30 Cultura minorităților 15.00 Noapte indigo (r) 16.00 Serial: „Împreună" 17.00 Ieri-Azi-Mâine 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO: Caisele din Anatolia 20.10 Film: „William și Kate" (coprod., 2011) 22.00 Ora de știri 23.00 Omul cu chitara 0.10 Serial: „Zeul războiului" 1.25-6.00 Reluări.

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Serial (r) 11.00 Serial: „Blade" 11.30 Serial: „Lara" (r) 12.30 Serial: „Prețul casei ta" (r) 13.30 La Măruță (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La Bloc" (r) 17.00 Serial: „Lumea animalelor" 18.00 Serial: „Seinfeld" (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliția!" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Surori de sânge" (SUA, 2009). Cu: Briana Evigan 0.00 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.00-2.45 Reluări 3.30 Lumea Pro Cinema 4.00 Cine A.M.

VINERI – 10 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea nației (r) 10.00 Biziday (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 12.30 Campanie electorală 13.00 Telejurnal 14.00 Gimnastică artistică: Campionatele Mondiale de la Nanning (China) 15.30 Oameni ca noi (r) 16.20 Campanie electorală 17.15 M.A.I. aproape de tine 17.45 Zon@ 18.15 Europa mea 18.45 Starea nației 19.00 Campanie electorală 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 O dată-n viață 0.00 Nocturne 1.05 Film: „Un trecător în ploaie" (coprod., 1970). Cu: Charles Bronson, Marlene Jobert 3.00-5.35 Reluări.

7.00 Știrile ProTv 10.00 La Măruță (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Știrile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Adopție periculoasă" (SUA, 2012). Cu: Emmanuelle Vaugier, Scott Elrod 17.00 Știrile ProTv 17.30 La Măruță 19.00 Știrile ProTv 20.30 Vocea României 22.45 Film: „13" (SUA, 2010). Cu: Sam Riley, Alice Barrett, Gaby Hoffmann 0.45-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan și Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.15 Hell's Kitchen — Iadul Bucătarilor (r) 2.00 Film: „Fără onoare" (SUA, 1998). Cu: Charlie Sheen, Martin Sheen 3.30 Observator special (r) 3.45 Acces direct (r).

7.00 Serial: „Trăsniții din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Film (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Cei mai nepricepuși șoferi 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi și câștigi (r) 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniții (r) 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi și câștigi 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Băiat de treabă" (coprod., 1997). Cu: Jackie Chan, Richard Norton 22.30 Trăsniții 23.00 Epic Show 1.00-3.00 Reluări 4.00 Serial: „Danni Lowinski" 5.00-6.30 Reluări.

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Poate nu știai 7.15 Teleshopping 7.45 Memorialul durerii (r) 9.00 Documentar 360º - GEO: Gibraltar — un vapor pentru Africa 10.00-13.00 Reluări 14.00 Doc.: „Climă, intemperii, catastrofe" 14.30 Cultura minorităților 15.00 Teatrul românesc la București și Chișinău (r) 15.30 Ierusalim — zi lumină 16.00 Serial: „Împreună" 17.00 Ieri-Azi-Mâine 18.00 Telejurnal 19.00 Comoara pierdută — Mănăstirea Văcărești 20.10 Film: „Arn, cavalerul templier" (SUA, 2007, partea I) 22.00 Ora de știri 23.10 Film: „5 zile din august" (SUA, 2011). Cu: Rupert Friend, Val Kilmer 1.10-6.00 Reluări.

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Serial (r) 11.00 Serial: „Blade" 11.30 Serial: „Lara" (r) 12.30 Serial: „Lumea animalelor" (r) 13.30 La Măruță (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial (r) 17.00 Serial: „Lumea animalelor" 18.00 Serial: „Seinfeld" 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Film: „Impactul" (coprod., 2008, partea I). Cu: David James Elliott, Halasha Henstridge 22.00 Serviciul Român de Comedie 23.00 Film: „Cine a ucis-o pe Scarlett?" (UK, 2009) 1.15 Lumea Pro Cinema 1.45 Film (r) 2.45 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 11 octombrie

7.00 Doc.: „Expediție în regatul animalelor" 8.00 Gimnastică artistică: Finalele pe aparate 11.30 Pro patria 12.00 România deșteaptă (r) 12.30 Descoperă Europa ta! (r) 13.00 Ciocnirea civilizațiilor 14.00 Telejurnal 14.30 Lumea azi 15.00 Ora regelui 16.00 Dosar România (r) 17.00 Doctorul tău 18.00 Studio Fotbal: Preliminariile Euro 2016 — Franța 18.55 Fotbal: România — Ungaria 21.00 Studio Fotbal: Preliminariile Euro 2016 — Franța 21.15 Telejurnal 22.00 Studio Fotbal: Preliminariile Euro 2016 — Franța 23.35 Profesioniștii 0.30-5.35 Reluări.

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătrați" 7.00 Știrile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.00 Film (r) 13.00 Știrile Pro Tv 13.05 MasterChef (r) 15.00 Film: „Conflict în familie" (SUA, 2001) 17.00 Vocea României (r) 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Karate Kid" (coprod., 2010). Cu: Jaden Smith, Jackie Chan 23.00 Film: „Surorile" (coprod., 2006). Cu: Chloe Sevigny, Stephen Rea 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Dansează printre stele (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Te cunosc de undeva! 0.00 Film: „Băiatul din vecini" (SUA, 2008). Cu: Dina Meyer, Neill Fearnley 2.00 Film: „Submarinul în pericol" (SUA, 1978). Cu: Charlton Heston 4.00 Film: „Coșmarul unei mame" (SUA, 1998). Cu: Cheryl Ladd, Treat Williams.

7.00 Teleshopping 7.30 Serial: „Trăsniții din Queens" 8.30 Serial: „O familie de polițiști" 9.30 Casa: construcție și design 10.00 Teleshopping 10.30 Secrete de Stil 11.00 Levintza prezintă 11.30 Click! Poftă bună! 12.00 Film: „Mireasa de la Bollywood" (coprod., 2006) 14.00 Serial: „Avocați în Las Vegas" 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.00 Jurnalul unui burlac 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Film: „Batman" (SUA, 2005). Cu: Christian Bale 22.30 Trăsniții 23.00 Film: „Wyvern" (coprod., 2009). Cu: Nick Chinlund 1.00-6.30 Reluări.

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Poate nu știai 7.15 Teleshopping 8.00 Mistere și conspirații 9.00 Comoara pierdută (r) 10.00 Serial: „Viața dublă a lui Eddie McDowd" 11.00 Ierusalim — zi lumină (r) 11.30 Credință și celebritate 12.00 Rezistența prin cultură 12.30 Citește românește! 13.00 Negustorii de ocazii 14.10 Film: „Povestea lui Noah Dearborn" (SUA, 1999) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Emisiune de actualitate culturală 20.10 Film: „Arn, cavalerul templier" (partea a II-a) 22.10 Citește românește! 0.10-6.00 Reluări.

8.00 Doamne de poveste (r) 9.00 Acasă în bucătărie (r) 10.00-11.30 Seriale (r) 12.30 Serviciul român de comedie (r) 13.30 La Măruță (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial (r) 17.00 Film (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Film: „Ultima noapte de dragoste" (România, 1979). Cu: Vladimiri Gaitan, Joanna Pacula 22.00 Film: „Încredere" (SUA, 2010). Cu: Clive Owen, Catherine Keener 0.30 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.30 Film (r) 3.15 Lumea Pro Cinema 3.45 Cine A.M.

DUMINICĂ – 12 octombrie

7.00 Universul credinței 8.00 Gimnastică artistică: Finalele pe aparate 11.30 Viața satului 13.00 Foc încrucișat: retrospectiva săptămânii 14.00 Telejurnal 14.35 Politică și delicatețuri 15.35 Tezaur folcloric 17.00 Doc.: „Adio, tovarăși!" 18.00 Festivalul Internațional de Circ de la Massi 18.15 Lozul cel mare 18.50 Gala umorului 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Dosar România 22.00 Serial: „Nebunii de pe Madison Avenue" 23.00 Garantat 100% 0.00 Starea nației. Best of 1.05 Film: „Contesa însângerată" (coprod., 2009). Cu: Julie Deply, William Hurt, Anamaria Marinca 2.45-5.35 Reluări.

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătrați" 7.00 Știrile Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Film: „Conflict în familie" (r) 13.00 Știrile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 MasterChef (r) 16.00 Film: „Bestial" (SUA, 2011). Cu: Alex Pettyfer 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile Pro Tv 20.30 Film: „Homefront: Orașul fără legi" (SUA, 2013). Cu: Jason Statham, James Franco 22.30 Film: „Kill Bill: Volumul 2" (SUA, 2004). Cu: Michael Madsen 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Serial: „Mr. Bean" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 Next Star (r) 16.00 Observator 16.15 SuperBingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Dansează printre stele 0.30 X Factor (r) 2.45 Observator (r) 3.30 Film: „Jesse James" (SUA, 1972). Cu: Robert Duvall, Cliff Robertson, Dana Elcar.

7.00 Teleshopping 7.30 Serial: „Un nou început" 9.00 Ora 9 a României 10.00 Teleshopping 10.30 Playtech 11.00 Adevărul despre România (r) 12.00 Doc.: „Farmecul adâncurilor" 14.00 Epic Show 15.00 Mondenii (r) 16.00 Cronica Cârcotașilor 18.00 Focus 19.00 Știrile Times New Roman 19.30 Cireașa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Trăsniții 23.00 Film: „Evadarea de la Colditz" (Anglia, 2008, partea I). Cu: Damian Lewis, Tom Hardy 1.30 Serial: „Soția perfectă" 2.30-6.00 Reluări 6.30 Teleshopping.

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Poate nu știai 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.10 Film: „Un saltimbanc la Polul Nord" (România, 1984). Cu: Carmen Galin, Octavian Cotescu 12.00 Pescar hoinar 12.30 Jurnal de front 13.00 Natură și aventură 13.30 Natura și sănătate 14.00 Film: „Fapt divers" (România, 1985). Cu: Ilarion Ciobanu, Răzvan Popa 16.00 Mistere și conspirații 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leșe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Horea" (România) 22.20 Film: „Aurora" (România, 2010). Cu: Cristi Puiu 1.30-6.00 Reluări.

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Descoperă România (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Acasă în bucătărie (r) 13.00 ProMotor (r) 13.30 Doamne de poveste (r) 14.30 Serial: „Lara" 15.45 Serial (r) 16.45 Film (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Film: „Ringul" (România, 1985) 22.15 Film: „Sărută mireasa!" (SUA, 2007). Cu: Tori Speiling, Philipp Karner 0.30 Serial: „Cobra 11 în alertă" 1.30 Film: „Sărută mireasa!" (r) 3.00 Lumea Pro Cinema 3.30 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

Pas cu pas

TARE SUPĂRAT / RĂZBUNĂTOARE		GEAMĂT SCURT / HRANĂ LA VITE		AZVÂRLITĂ CU PRAȘTIA / HORIA TECIU		FLOARE ALBASTRĂ / PRINSĂ ÎN BALAMALE		CUB CU PUNCTE / TUNSĂ DE CIOBANI		HOȚ DE PĂSĂRI / SERIE DE NUMERE
MEȘEAN LÂNGĂ MIRI / CORNUTE MARI							CÂNTAȚE LA OPERĂ / INSULĂ VEGETALĂ			
				IEZI MARI / TĂRIE CU ANASON					ÎN CORNET! / CÂNTEC DE LEAGĂN	
ARBORE CU SAMARE / FOLOSITE LA CUSUT						MONEDĂ NOASTRĂ / EMOȚIE INTENSĂ				AFLAȚI ÎN AFARA LEGII
			BASTON LA OINĂ / PĂDUREȚE RIVERANĂ					TRASUL LA ȚINTĂ / RĂMAS LA ÎMPĂRȚIRE		
	TIPSIA CÂNTĂRULUI / FETELE MAMEI				SPECIFIC RUSTIC / ÎN CĂDERE!					ȘCOLI DUPĂ „GENERALĂ”
		CUTARE PE FAȚĂ / APE FOARTE ÎNTINSE							COADĂ DE CROCODIL! / ÎNCHEIE RUGĂCIUNEA	
ÎN PREFIX! / PANTOFI TURCEȘTI							UMPLUȚI CU CEREALE / MIEZ DE LITIU!			
					PĂSTREAZĂ CADENȚA / ÎN PNEU!					
MATERIAL ADEZIV / ÎN SCRIN! / CUTREMURE				LOVEȘTE FILEUL LA TENIS				URZITE LA RĂZBOIUL DE ȚESUT		
						LUNA CIREȘELOR				

Orașe

Verificați-vă cunoștințele!

1. Ce se înțelege, de obicei, prin oraș?
2. Când au apărut primele orașe în lume?
3. Când și unde au apărut primele orașe pe teritoriul patriei noastre?
4. Cine a scris romanul „Orașul cu salcâmi”?
5. Cine a compus, în 1944, opereta americană „Deasupra orașului” („On the Town”)?
6. Ce pictor francez (1885-1941) a pictat în 1911 tabloul „Orașul”?
7. Cine a realizat, în 1980, filmul „Orașul femeilor” („La Citta delle Done”)?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Autorul valsului „Trandafiri din Sud” este Johann Strauss-fiu (1823-1899). 2) Muzica operetei „Floarea din Hawaii” aparține compozitorului ungur Paul Abraham (1862-1960). 3) Muzica baletului „Spărgătorul de nuci” a fost compusă de Piotr Ilici Ceaikovski (1840-1893). 4) Muzica operei „Traviata” aparține compozitorului italian Giuseppe Verdi (1813-1901). 5) Muzica baletului „Macul roșu” a fot compusă de compozitorul sovietic Reinhold Moriț̦evici Glier (1875-1956). 6) Muzica baletului „Floarea de piatră” aparține lui Serghei Sergheevici Prokofiev (1891-1953). 7) Muzica operei „Fata cu garoafe” a fost realizată de compozitorul român Gheorghe Dumitrescu (1914-1996).

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „La operă”, am primit:

◆ ***7 răspunsuri corecte:*** *Florentina Gorea,* Topliț̦a; *Mioara Popa,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Andreea-Mădălina Iorga,* Pitești; *Luminița Popescu* și *Georgeta Ioan,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ ***6 răspunsuri corecte:*** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Viorica Cernea,* Arad; *Ilinca Simionescu,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Costel Stamatescu,* Pitești; *Ion Cristea,* Curtea de Argeș; *Radu-Andrei Ciobanu* și *Cristian Zamfirescu,* București.

◆ ***5 răspunsuri corecte:*** *Cristina Codrescu,* Iași; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Ioana Costea,* Pitești; *Corina Marinescu,* Ploiești; *Viorica Simionescu,* Arad; *Cristina Ionescu,* București; *Ion Mardare,* Vâlcea; *Vasile Stan,* Urziceni; *Viorel Coman* și *Ionel Petrescu,* București.

✉ ***CRISTIAN TEODORESCU, Iași.*** Nu am nominalizat încă pe nimeni care a răspuns la tema respectivă. Nu menționăm numele cititorilor prieteni ai rubricii decât în grup. Evident cu anumite excepții, cum ar fi răspunsul la scrisoarea dumneavoastră sau la alte întrebări care au un caracter ceva mai personal.

✉ ***AUREL MINCIC, Beiuș-Bihor.*** Credem că întrebarea nu a fost confuză, dovada că dumneavoastră, ca toți ceilalți ne-ați dat răspunsul așteptat. Vă mulțumim pentru atenția cu care ne citiți. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Luminița

Oenothera L.

Din acest gen fac parte peste 100 de specii, majoritatea provenind din zonele subtropicale ale Americii. Sunt plante anuale și bianuale, cu flori de culoare galbenă sau albă (care se deschid seara, iar dimineața se închid), mari, în formă de cupă. Cele mai cunoscute specii sunt:

Oenothera missouriensis Sims. Ajunge la o înălțime de aproximativ 30 de centimetri. Are frunze de un verde cenușiu, oval-lanceolate, coriacee. Florile, de culoare galben-auriu, sunt mari, cu un diametru de 10-12 cm și înfloresc din luna iulie până în luna octombrie.

Oenothera fructicosa L. Are tulpinile rigide, ramificate la vârf, frunzele oval lanceolate, de un verde intens, uneori pătat cu roșu, dispuse în rozetă, cu numeroase flori. Crește până la 40 de centimetri înălțime și înflorește din iunie până în octombrie.

Oenothera speciosa Nutt. Specie cu talie înaltă, aproximativ 55-60 de cm, cu frunze de culoarea verde mat, oval-lanceolate și dințate. Florile sunt albe și au un miros suav.

Înmulțirea se face prin semințe, primăvara, în luna aprilie (puterea de germinație a semințelor este de 3 ani). Semințele răsar în circa 10-12 zile și când răsadurile s-au dezvoltat se plantează la o distanță de 45-50 de centimetri, toamna sau în primăvara următoare. Nu sunt pretențioase așa încât pot fi plantate în terenuri cu fertilitate redusă dar expuse la soare. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

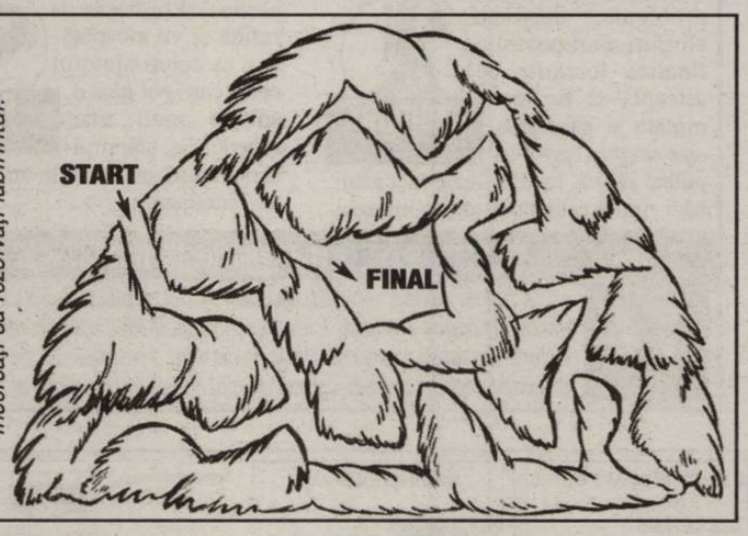

SOLUȚIA INTEGRAMEI „SOLUȚII”: *D - C - C - T - J - V - RECAPITULARE - TATARA - IDEI - ZARE - CIUR - AO - SALT - ARAB - Z - SA - URATI - ARA - E - ASOCIATII - SERIAL - SEACA - RA - CAI - STOL - RECLAMATA - SE - TEU - ADULTER - VITAL - ABATUT.*

Soluția **«SUDOKU»** — *jocul săptămânii 39*

9	4	7	3	6	8	1	5	2
3	2	6	5	1	9	4	8	7
8	5	1	2	4	7	6	3	9
5	9	3	6	2	4	8	7	1
7	6	8	9	3	1	5	2	4
2	1	4	8	7	5	3	9	6
1	8	9	4	5	2	7	6	3
6	7	2	1	8	3	9	4	5
4	3	5	7	9	6	2	1	8

Umor

Azi am intrat în vorbă cu o fată superbă. Din păcate a trebuit să plec în grabă și n-am apucat să-i iau adresa, dar sper s-o reîntâlnesc cândva...

– Aoleo! Dar nu i-ai luat și tu măcar telefonul?

– Ba, da, ia uite ce mișto este!

– Bulișor, hai la dentist!

– Nu merg nicăieri, că mi-e frică.

– N-are de ce să-ți fie frică, doar nu-ți face nimic.

– Păi, dacă nu-mi face nimic atunci de ce mai mergem?

Nevasta îi reproșează soțului:

– Tu nu-mi mai spui că mă iubești!

– Păi ți-am tot zis, mai demult. O să te anunț dacă intervine vreo schimbare.

CRONICA TV

Georgia și Noni

Pe Noni – Noni Răzvan Ene – îl cunoașteți. Din 2004 când s-a situat pe locul al II-lea la Eurovision Junior Song Contest cu piesa „Îți mulțumesc”. Avea pe atunci... 10 ani! A continuat să cânte, a obținut multe premii naționale și internaționale abordând muzica pop, dance, a lansat pe piață single-uri. De câțiva ani lucrează în studioul propriu afirmându-și deopotrivă talentul de compozitor. Una dintre piesele sale, pe care o interpretează, a figurat timp de 6 săptămâni în topul 10 din Mexic!

Îl vedem uneori în diverse emisiuni de divertisment tv dialogând (este isteț foc, se „joacă” abil cu vorbele, are umor fin care dă coloratură discuțiilor, dar în esență este serios, cumpătat, riguros) si, evident, interpretând o piesă proprie sau oferindu-ne un mic recital.

L-am revăzut săptămâna trecută în emisiunea *Siesta Show* difuzată de un canal mai puțin cunoscut, TVH, în compania unei interprete, o liceeancă în vârstă de 17 ani. Frumoasă? O divă! Talentată? E puțin spus. Se numește Georgia Dascălu. A fost promovată anul trecut în cadrul emisiunii „Vocea României” (Pro TV) dar a apărut pe scene cu ani în urma făcând furori în rândul spectatorilor. Are o voce excepțională, care transmite emoții, și o prezență scenică admirabil adaptată fiecărei piese în care cei 10 ani de coregrafie și-au spus cuvântul. Fata asta ar putea atinge celebritatea unor cântărețe precum Angela Similea dacă cei din show biz care au putere de decizie în promovarea interpreților se vor ocupa de viitorul ei artistic.

A cântat, a cântat și Noni, nu înainte de a-și pune o pălărioară cochetă și ochelarii de soare care fac parte mereu din recuzită sa când se află pe scenă și s-au întreținut cu moderatorul vreme de un ceas, un bărbat care, deși departe de vârsta lor, a abordat o atitudine tinerească, vie, dinamică, plină de umor, într-un mod natural, făcându-i pe invitați să se simtă în largul lor. O emisiune de nota 10! *(Dorin Măran)*

OCTOMBRIE

Încheiem acest periplu cu caracteristicile celor născuți în luna octombrie, lună guvernată de planeta Venus și de zodia Balanță. Cei ce se nasc în această perioadă se pare că nu își doresc nimic mai mult decât să ducă o viață în armonie cu tot ce îi înconjoară și să apere dreptatea și adevărul. Putem spune chiar că sunt catalogați drept pacificatori.

Nativii lunii octombrie trebuie să evite indeciziile pe perioade lungi și să-și stabilească un scop precis în viață. Oricum, se pare că sunteți într-o permanentă căutare a echilibrului fie că este pe plan emoțional, financiar sau spiritual. Rareori învățați din greșeli și asta va avea influență asupra luării deciziilor, uneori optând pentru o variantă nesigură sau prea complexă.

Profesiile cele mai potrivite pot fi în domeniul imobiliar, în industria alimentară, pe piața de capital, design interior, consiliere de cuplu sau în artă. În carieră reușiți bazându-vă pe aptitudinile psihologice puternice, pe personalitatea blândă și diplomație.

Puteți fi atrași de oameni competitivi, vă plac provocările și, în același timp, veți fi ușor de jignit de comportamentul dur al asociaților dumneavoastră.

Trebuie să vă concentrați pe ceea ce aveți nevoie și, în primul rând, să vă folosiți de rezistența interioară de care dați dovadă. Ar fi necesar să evitați să luați remarcile celor din jur în serios.

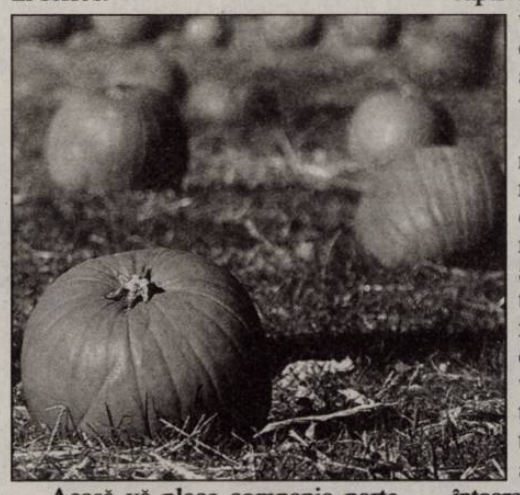

Acasă vă place compania partenerului de viață, sunteți încântați să discutați ore în șir spunându-vă părerile, dar și să ascultați opiniile celorlalți. Eșecul vine însă de la adoptarea prea habotnică a învățăturilor tradiționale, fie ele religioase sau științifice. Aceasta îndepărtează descoperirea de sine și încetinește sau elimină șansele dezvoltării conștiinței. Vi se recomandă să nu uitați să priviți întotdeauna ambele părți ale unei dileme.

Educația dumneavoastră, pe lângă acumularea unui bagaj impresionant de cunoștințe, duce la o mai bună conștientizare a legilor. Dintre nativii acestei luni calendaristice s-au născut mari filozofi, învățători sau lideri religioși.

Cei ce se nasc în luna octombrie sunt înzestrați cu o minte logică, buni analiști ai situațiilor și în același timp găsesc rapid soluțiile cele mai potrivite. Sunteți dotați cu suficient potențial pentru a lua decizii potrivite, însă odată ce luați o hotărâre cu greu vă îndepărtați de ea.

Înzestrați de natură cu un farmec captivant, adesea faceți alegeri ce dovedesc un gust deosebit. Cei din jur vor aprecia întotdeauna acest lucru și veți deveni frecvent centrul atenției.

În dragoste, datorită guvernării planetei Venus, sunteți romantici absoluți. Aveți tendința să alegeți o relație pe termen lung și să rămâneți loiali aceluiași partener pentru mult timp. Am putea spune că nu faceți parte din grupul celor care se îndrăgostesc la prima vedere. De asemenea, ambianța este aceea care vă face, efectiv, să înfloriți. Tot Venus este acea planetă care vă determină să întoarceți capul după tot ce este frumos.

Punctele sensibile ale organismului dumneavoastră sunt: rinichii, regiunea lombară, șoldurile și vezica urinară. Ar trebui să vă preocupe menținerea echilibrului în organism: să beți apă în cantitate suficientă, să limitați consumul de sare, proteine animale și lactate. Ar trebui să adoptați un regim bogat în fructe proaspete (mai ales banane și avocado), cereale (orez, porumb, secară), vegetale și soia. Pentru menținerea sănătății picioarelor este necesar să faceți periodic masaj sau reflexoterapie.

Calități: diplomați, iubitori de pace, idealiști, prietenoși.

Defecte: pesimiști, nehotărâți, uneori prea superficiali.

De cine să vă feriți? Evitați disensiunile cu cei născuți în lunile aprilie, noiembrie, decembrie.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Clădiri... cu sânge albastru ■ Odiseea celor cinci cercuri ■ Antichitatea studiată cu raze X ■ Nôtre Dame din Bruges ■ Călugărițe... „trădătoare" ■ Bătălia pentru Singapore ■ Îngeri și demoni ■ Nemurirea unui aristocrat gal ■ Picasso și „Domnișoarele" ■ Nesomnul — pericol major ■ Mersul vindecător al Vântului

HOROSCOP
6-12 octombrie 2014

BERBEC 21.03-20.04

Veți fi parcă prea tensionați dar și mai romantici ca de obicei. Tensiunea nu creează o atmosferă prea plăcută între dumneavoastră și jumătatea care vă așteaptă acasă. Încă nu ați înțeles că tensiunile fac și ele parte din viață. Mai importante sunt acum încrederea și înțelegerea reciprocă.

TAUR 21.04-21.05

Se pare că și nativii acestei zodii sunt urmăriți de pesimism. Săptămâna parcă decurge prea lent pentru gustul dumneavoastră și atingerea obiectivelor directe este mult prea departe. Nu priviți doar partea goală a paharului, admirați mai bine ce frumos strălucește lumina în cea plină.

GEMENI 22.05-21.06

Zilele săptămânii vor fi solicitante pentru dumneavoastră. În prima jumătate vă veți ocupa doar de problemele celor dragi, iar în weekend vă preocupă și situația dumneavoastră. La un moment dat vă simțiți frustrați de toate problemele nerezolvate. Concentrați-vă mai mult și veți soluționa rapid situația.

RAC 22.06-21.07

Între atâtea proiecte în derulare vă simțiți ca într-un carusel ce nu mai vrea să se oprească. Veți fi nevoiți să încetiniți ritmul pentru mai multă relaxare și să vă ocupați de dumneavoastră. Weekendul este favorabil călătoriilor doar cu condiția ca locul de muncă și sănătatea să vă permită.

LEU 22.07-22.08

Problemele personale se pare că vă creează un motiv real de îngrijorare. Ritmul lent al afacerilor dă o stare de tensiune ce se va reflecta și în buna dispoziție a dumneavoastră. Nu este nevoie să vă faceți griji, deoarece vă alimentați neliniștile. Situația se rezolvă doar spre sfârșitul săptămânii.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Vă faceți prea multe probleme, depuneți eforturi mari pentru a finaliza lucrările ce așteaptă să fie terminate și sănătatea este singura care s-ar putea să vă creeze reale necazuri. Mai multă odihnă și un regim echilibrat sunt necesare pentru ocolirea neplăcerilor.

BALANȚĂ 23.09-22.10

Se pare că dragostea vă umple prea tare tot timpul și nu vă mai rămâne prea mult să vă concentrați și pe altceva. Nu urmăriți decât să fiți mai aproape de cei alături de care vă simțiți atrași.

SCORPION 23.10-21.11

Succesul vă urmărește în aceste zile. Urmați-vă planurile și propriile idei, fără a mai căuta sprijin la alții. Uneori soluțiile optime vă stau alături și nu vedeți prea limpede situația datorită indeciziei. Intuiția vă duce rapid spre reușită.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Problemele minore cu care vă confruntați pot fi ușor îndreptate și soluționate. Totul este să cereți ajutorul celor ce vă sunt mereu aproape. O persoană influentă vă ajută mai mult decât vă așteptați.

CAPRICORN 22.12-19.01

La locul de muncă veți găsi mult mai ușor maniera calmă și hotărâtă prin care să vă impuneți punctul de vedere. Profiturile obținute pot fi mult mai ușor investite. Aceți grijă și de partener. Nu ar trebui neglijat prea tare.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Prima jumătate a săptămânii nu este favorabilă începerii noilor proiecte. Mai bine orientați-vă spre cercetare, perfecționare și începerea unor cursuri de specializare. Încercați să obțineți doar informațiile care vă vor pune într-o poziție mai puternică.

PEȘTI 19.02-20.03

Pierdeți prea mult timp prețios cu treburile de rutină și vă încăpățânați să cereți ajutorul celor care pot găsi o soluție mult mai repede. La sfârșitul săptămânii activitățile în aer liber vă binedispun.

Nativul săptămânii: Le Corbusier (6.10.1887—27.08.1965)

A fost un arhitect, urbanist, decorator, pictor, sculptor, teoretician și scriitor francez de origine elvețiană, faimos pentru contribuțiile aduse curentelor arhitecturale ce astăzi poartă numele de modernism. Acest nativ al zodiei Balanță a influențat pentru mai multe decenii drumul arhitecturii secolului al XX-lea.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	5,50 LEI	❑ 4 LUNI	22,00 LEI
❑ 2 LUNI	11,00 LEI	❑ 5 LUNI	27,50 LEI
❑ 3 LUNI	16,50 LEI	❑ 6 LUNI	33,00 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____, sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____, cod _____, județul _____.

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe șase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni).

Abonați-vă la magazin

CUPON MANDAT POȘTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Județul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
(Ștampila cu data prezentării)
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POȘTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAȚII SPECIALE .....
Nr. mandat poștal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre și litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
(Ștampila cu data prezentării)
Sigiliu cu tigla RO

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Județeană MUREȘ TÂRGU MUREȘ

SERIE NOUĂ - 1215 ● ANUL LVII ● 9 OCTOMBRIE 2014 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 41 (2965)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Adevărul este ca roua cerului: ca să-l păstrezi curat, trebuie să-l aduni într-un vas curat.*
Bernardin De Saint-Pierre

■ *Viaţa este o boală care se transmite pe cale sexuală şi care are mortalitatea 100%.*
Victor Hugo

Caleidoscop

Clădiri... cu **SÂNGE ALBASTRU**

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Pietrele preţioase şi sănătatea

Dosarele frumuseţii

Mâinile „vorbesc"

Istorii uitate

BĂTĂLIA pentru Singapore

Consultaţii fără plată

BOLILE, de la cap se dezvoltă!

Reuşite care au creat istoria Internetului

S-a întâmplat pentru prima oară în Reţea...

Ray Tomlinson

Pare incredibil, dar s-au scurs între timp mai bine de patru decenii de când folosim Internetul, cunoscut şi sub numele de Web, Net sau Reţeaua. Astăzi folosim Netul fără să cădem pe gânduri, dar cu decenii în urmă gesturile au fost premiere de-a dreptul revoluţionare. Să ne amintim pentru o clipă...

Totul a început atunci când, în anii 60, guvernul SUA a iniţiat proiectul privind crearea unui sistem de comunicare robust, fiabil, care să folosească reţele de computere. Ideea a apărut în momentul în care instituţiile care deţineau computere au fost nevoite să comunice între ele. Cercetarea s-a desfăşurat nu doar în SUA, ci şi în Marea Britanie şi Franţa, unde ideile au prins viaţă, ceea ce a condus la importanţi paşi, revoluţionari, chiar dacă acesta nu era încă Internetul. Să spunem că nu există un consens în ceea ce priveşte data exactă a naşterii Internetului modern, dar se admite în principiu că acesta a apărut undeva pe la mijlocul anilor 80. Din acel moment, Netul a cunoscut decenii de dezvoltare exponenţială, pe măsură ce generaţii de computere instituţionale, personale sau mobile s-au conectat la ea.

De la primul domeniu, la cumpărăturile pe Net

Am putea spune că Internetul s-a născut în momentul apariţiei primului nume de domeniu. Astăzi sunt sute de milioane de nume de domenii în întreaga lume (revistamagazin.ro este unul dintre acestea), dar să spunem că primul nume de domeniu înregistrat, *symbolics.com,* a fost cel al companiei Symbolics Computers din Massachusetts, se întâmpla asta pe 15 Martie 1985! Sigur, nu se numea încă Internet, dar primul email a fost trimis de Ray Tomlinson lui însuşi în anul 1971. „Am uitat complet ce scriam în acel mesaj... cu siguranţă ceva de genul QWERTYIOP" declara autorul după câteva decenii de la întâmplare.

Au trebuit să treacă 7 ani pentru ca un agent de vânzări care încerca să vândă computere, pe nume Gary Turk, a trimis primul spam, era anul 1978. Dacă din 1985 putem vorbi de Internet, atunci să spunem că fără un motor de căutare, acesta n-ar fi fost ceea ce este azi. Azi apelăm la diverse motoare de căutare, esenţiale pentru a ne descurca în hăţişul miliardelor de informaţii, celebrul *Google,* dar şi *Bing, Dolphin* etc., însă primul care a avut această idee revoluţionară a fost un student canadian care în anul 1989, an fierbinte pentru Europa de est, a creat primul motor de căutare pe care l-a numit ARCHIE! Prima pagină Web, acele pagini a căror adresă începe de atunci cu triplu W (adică World Wide Web) care oferă un acces universal la un întreg univers de documente şi informaţii, a fost lansată pe 6 August 1991 şi se numea *http://info.cern.ch/hypertext/WWW/TheProject.html.* Ea este în funcţiune şi astăzi, dar în acelaşi an au mai fost create alte trei adrese web, una era a bibliotecii virtuale CERN, alta a Centrului acceleratorului linear de la Stanford şi încă una, a Laboratoarelor ACME.

În anul următor, 1992, se consemnează prima Upload-are (ridicare) a unei fotografii pe Internet. Frumoasele fete din imagine erau membre ale unui grup muzical numit *Les Horrible Cernettes,* compus din personalul CERN. Interesant este faptul că fotografia a fost prelucrată în prima versiune a programului Photoshop, apoi salvată în format gif înainte de a fi postată de Tim Berners-Lee, el însuşi unul dintre inventatorii Internetului! Pe 6 ianuarie 1993 este trimis primul mesaj instant pe Internet (Messenger), pe reţeaua AOL (America On Line). Cel care l-a trimis se numea Ted Leonsis, destinatar fiind chiar soţia sa. În mesaj el scrisese „Don't be scared ... it is me. Love you and miss you." (Nu te speria... sunt eu. Te iubesc şi mi-e dor de tine"). Pusă în faţa acestei declaraţii istorice, soţia nu a putut răspunde decât „Wow ... this is so cool!" (Uau...ce tare e!). Ca urmare a acestei performanţe Leonsis a devenit ulterior vicepreşedinte la AOL.

Ted Leonsis

Rămânem în anii 90 şi mai amintim alte câteva premiere. Primul banner publicitar transmis online a fost cel transmis de Joe McCambley, în octombrie 1994 pe pagina HotWired.com pentru a promova 7 muzee de artă şi a fost sponsorizat de compania AT&T. Internetul a deschis posibilităţi nebănuite nu doar în domeniul transmisiunilor mass media (radio, TV, publicaţii), dar şi în domeniul vânzărilor. Azi există o mulţime de situri care se ocupă cu vânzarea online, *Amazon, eBay* şi la noi *Okazii.ro,* această modalitate de comerţ concurând serios cu magazinele clasice.

Să amintim însă că primul obiect vândut pe Internet a fost un *pointer* (indicator) laser, culmea, stricat, pentru suma de 14,83 dolari, în anul 1995. Vânzarea s-a făcut pe situl *eBay* (atunci cu numele *AuctionWeb).* Omul care l-a cumpărat i-a spus fondatorului Pierre Omidyar că era colecţionar de *pointere* laser stricate! În acelaşi an se înregistrează şi prima cumpărare a unei cărţi pe Internet, pe situl *Amazon.*

Este vorba despre cartea lui Douglas Hofstadter, intitulată *Fluid Concepts and Creative Analogies: Computer Models of the Fundamental Mechanisms of Thought.* Anii 2000 au venit cu alte premiere. Astfel, un estonian din echipa de dezvoltatori rosteşte prima frază pe Skype, era aprilie 2003. Omul a zis „Tere, kas sa kuuled mind?" adică „Hello, mă auzi?", dar nu se ştie ce răspuns a primit.

Mark Zuckerberg a fost prima persoană înregistrată pe Facebook cu numărul de identificare (ID) 4. Dacă vă întrebaţi cine erau ceilalţi 3 dinaintea lui, atunci aflaţi că primele trei conturi au fost folosite doar pentru testare. Mai departe: primul clip video *upload*-at pe YouTube a fost postat de co-fondatorul Jawed Karim şi reprezenta imagini filmate la Grădina Zoologică din San Diego. Postarea s-a făcut pe 23 aprilie 2005 şi a fost privită de aproape 10 milioane de utilizatori. În fine, primul Tweet a fost scris de co-fondatorul Jack Dorsey pe 21 martie 2006.

Jawed Karim

Acestea au fost începuturile unei ere care încă nu şi-a arătat limitele.

Mark Zuckerberg

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

41

5 948427 000102

SUDOKU

jocul săptămânii: 41

			4	3				2
	6							9
4		7	9			3		
	4	5	8	6				
	3						9	
				9	2	8	4	
		3			9	5		1
7							2	
5				2	7			

Soluţia în numărul viitor

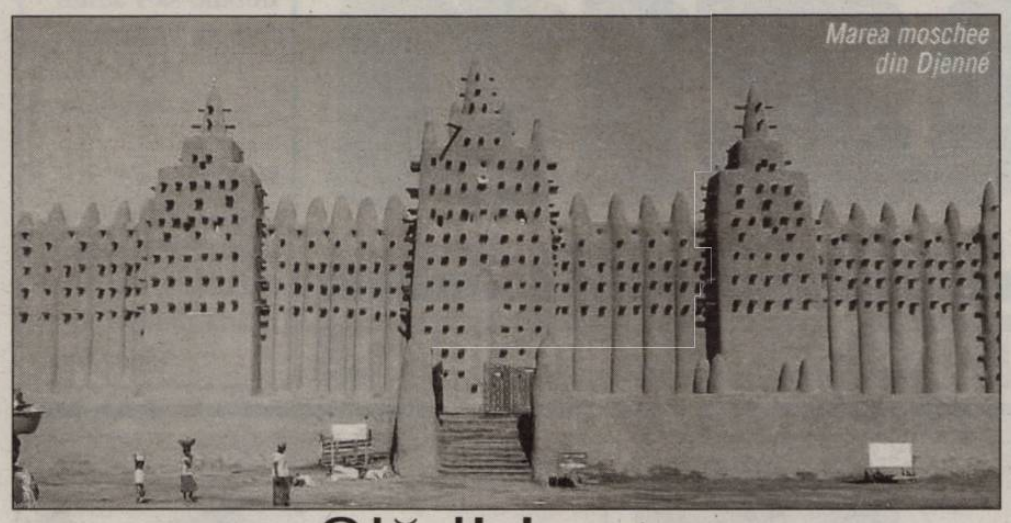
Marea moschee din Djenné

Clădiri... cu SÂNGE ALBASTRU

Chiar dacă nu aparţin neapărat unor persoane de rang nobiliar, unele clădiri ar putea reprezenta un fel de clasă regală în cadrul acestui domeniu arhitectural. Criteriul de selecţie este unul cât se poate de omenesc: cât de mult îl impresionează clădirile pe vizitatorul care măcar le priveşte, cum s-ar spune, pe viu. Iată un top neoficial al acestora!

Burj Khalifa

Burj Khalifa este un simbol al Dubaiului şi cea mai înaltă clădire construită vreodată de om. Are o înălţime impresionantă – 829,8 m – şi se poate lăuda şi cu cele mai multe etaje (160), precum şi cu viteza record de deplasare a lifturilor: 64 km/h.

Datorită designului său modern conceput de arhitectul francez Paul Andreu, ***Centrul Naţional de Arte Interpretative din Beijing*** este cunoscut şi sub numele de „Oul". Clădirea de formă elipsoidală reflectată spectaculos în bazinul cu apă este construită din sticlă şi titan şi are circa 12.000 de metri pătraţi, iar cele 3 săli găzduiesc 5.452 de locuri.

Marea moschee din Djenné, Mali (Africa) este cea mai mare structură de chirpici (amestec de pământ, bălegar şi paie, folosit şi astăzi în zone rurale de la noi) din lume şi cea mai mare clădire construită în stilul arhitectural sudano-sahelian, cu influenţe islamice. De remarcat un amănunt esenţial şi uluitor: edificiul a fost ridicat iniţial în secolul al XIV-lea şi reconstruit după descoperirea ruinelor sale abia la sfârşitul veacului al XIX-lea.

Celebrul zgârie-nori ***Empire State Building*** este clădirea simbol a metropolei New York. A fost timp de 40 de ani cea mai înaltă cladire a lumii. Cu tot cu vârful înalt de 62 m, Empire State Building atinge 443,09 m şi a fost prima clădire din lume construită cu peste 100 de etaje.

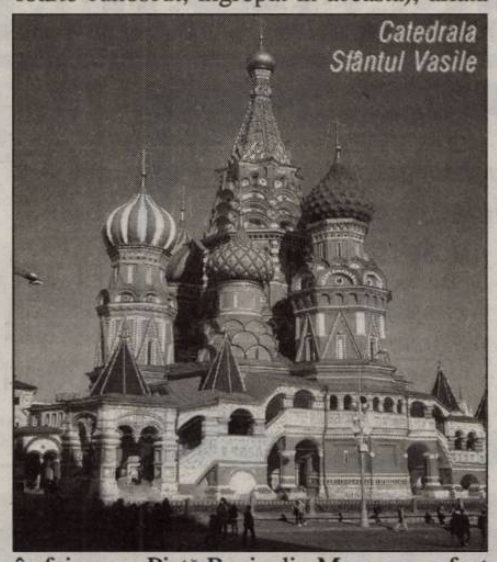
Catedrala Sfântul Vasile

Catedrala Sfântul Vasile („Vasili Blajinoe" – după numele unui sfânt mistic foarte cunoscut, îngropat în aceasta), aflată în faimoasa Piaţă Roşie din Moscova, a fost construită în secolul al XVI-lea drept recunoştinţă pentru biruinţa lui Ivan cel Groaznic asupra tătarilor din hanatul Kazan. Simbol al arhitecturii tradiţionale ruseşti, catedrala este celebră pentru cupolele sale de forma bulbilor de ceapă şi colorate în spirală.

Muzeul de artă contemporană Niterói din Rio de Janeiro este celebru nu doar pentru operele de artă pe care le găzduieşte, ci şi pentru forma sa futuristă, ce aminteşte de cea a unei nave spaţiale sau extraterestre!

Oraşul Artelor şi al Ştiinţelor din Valencia reprezintă un complex arhitectural modern format din mai multe clădiri. Printre acestea se află şi un acvariu oceanografic, cel mai mare din Europa, având 110.000 metri pătraţi şi o capacitate de 42 de milioane de litri de apă.

Infrastructuri vulnerabile

Distrugerea unei părţi importante a oraşului New Orleans de către uraganul Katrina în 29 august 2005 a constituit un traumatism pentru locuitori. În cartierele vulnerabile a rămas o populaţie constituită în cea mai mare parte din oameni săraci şi negri. Catastrofa provocată de uraganul Katrina a fost agravată de intervenţia în forţă a poliţiei împotriva săracilor care au devastat magazine pentru a-şi însuşi hrană.

Cum a fost posibil ca cea mai avansată ţară din punct de vedere tehnologic să fie afectată în acest areal de o catastrofă în urma căreia şi-au pierdut viaţa 2.000 de persoane şi au fost înregistraţi 150.000 de sinistraţi? Pagubele s-au situat la un nivel de aproximativ 125 miliarde de dolari. Este greu de închipuit că în SUA se poate întâmpla aşa ceva. Experţii care au abordat criteriile de analize ale sistemelor socio-ecologice şi cele legate de infrastructuri au încercat să explice cauzele efectelor dezastrului. S-au referit în primul rând la încrederea autorităţilor în infrastructuri.

Situat în zona Golfului Mexic şi a fluviului Mississippi, oraşul a înfruntat 27 de fenomene naturale majore (uragane, cicloni tropicali) în cursul ultimilor 290 de ani. Cu 6 ani înainte de uraganul Katrina, oamenii de ştiinţă au alertat autorităţile propunându-le să consolideze digurile pe cale de a se prăbuşi în urma pompării de apă din pânzele freatice care, pe de altă parte a scăzut nivelul solului în cartierele periferice, expuse inundaţiilor. SOS-uri fără ecou. Metropola a început să fie părăsită. În 1962 a pierdut 31% din populaţie.

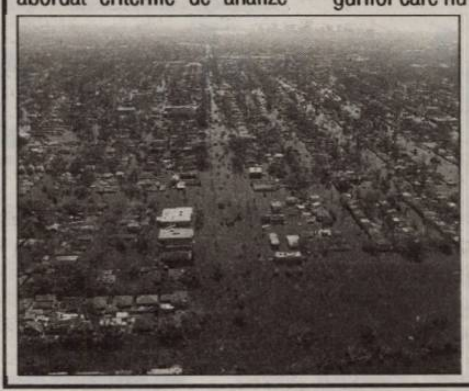

New Orleans a intrat într-un proces de reconstrucţie şi de consolidare (şi refacere) a digurilor care nu s-a sfârşit nici astăzi. Pe de altă parte, a fost adoptată o strategie edilitară definitivă: aceea de extindere a construcţiilor cât mai departe de litoral.

DORIN MĂRAN

Despre neologisme

Să vorbim corect!

Cu toate că am spus în câteva rânduri că nu ne ocupăm de limba scrisă, ne permitem să mai facem câte o excepţie pentru a răspunde cititorilor noştri. Am fost astfel întrebaţi dacă se scrie *trend-ul* sau *trendul, site-ul* sau *siteul*.

În această privinţă, dicţionarele (mai ales DOOMul) dau indicaţii clare.

Se scriu cu cratimă acele cuvinte „a căror finală prezintă deosebiri între scriere şi pronunţare: *bleu-ul, Bruxelles-ul, show-ul, site-ul*". Nu se foloseşte cratima în cuvinte ca: *trendul, clickul* etc.

Simplificând regula, am putea spune că folosim cratima când cuvântul (scris) se termină în vocală şi nu o folosim când se termină în consoană, existând foarte puţine excepţii. *(I.S.)*

Starea de veghe

Odiseea celor cinci cercuri

Fără niciun fel de exagerare, la scara istoriei, cel mai important eveniment din România anului 2014 este aniversarea a 100 de ani de olimpism. În ceea ce ne priveşte, dacă oamenii de pe oricare meridian al globului sunt întrebaţi ce ştiu despre ţara noastră, rostesc în primul rând numele câtorva sportivi, între care mari campioni olimpici ce vor rămâne pentru totdeauna în cartea de aur a acestor competiţii. Iar respectivul amănunt, deşi aparent banal, spune multe...

Interzis femeilor

Pare foarte ciudat astăzi, dar acesta este adevărul: iniţial, Olympiakoi Agones (în greacă, Jocurile Olimpice) erau destinate exclusiv bărbaţilor de origine greacă, în timp ce femeilor nu le era permisă prezenţa nici ca spectatoare. De asemenea, doar cetăţenii liberi erau admişi, sclavii fiind excluşi. Se consideră anul 884 î.Ch. ca dată probabilă a primelor Jocuri Olimpice, totuşi pentru istorici, începând cu anul 776 î.Ch. există o cronologie exactă a competiţiilor. Organizarea jocurilor, judecărea rezultatelor şi decernarea premiilor se făceau de către magistraţi. Jocurile durau 5 zile şi începeau cu o procesiune solemnă şi cu jertfe, cu defilarea concurenţilor şi jurământul olimpic. În ziua a doua avea loc întrecerea tinerilor de 18-20 ani, iar în ziua a treia, întreceri de alergare, lupte, pugilat şi pancraţiu (combinaţie între primele două). Proba de pentatlon, cea mai disputată, avea loc în ziua a patra, urmată de întrecerile „hoplitodorilor" (oameni înarmaţi), alergările de care şi călăria. Un amănunt insolit: tradiţia spune că începând cu anul 720 î.Ch. atleţii concurau complet dezbrăcaţi.

De-a lungul timpului, ordinea întrecerilor s-a modificat de nenumărate ori. În ziua a cincea erau premiaţi învingătorii care primeau o cunună din ramuri de măslin sălbatic. Importanţa prioritară a acestor întreceri, în principiu, non-agresive, reiese cu prisosinţă din faptul că în timpul jocurilor olimpice încetau orice conflicte politice şi militare dintre cetăţile greceşti, instituindu-se aşa-zisa „pace olimpică". Termenul utilizat astăzi pentru evenimentul în sine — acela de olimpiadă — denumea de fapt intervalul de 4 ani dintre două ediţii ale jocurilor.

Religie, politică, terorism...

Ultima ediţie a jocurilor a avut loc în anul 392, fiind interzise doi ani mai târziu printr-un edict al împăratului roman Teodosiu I, din prejudecată religioasă (creştin fiind, îi repugnau tradiţiile legate de religiile păgâne); până atunci avuseseră loc 293 de ediţii. Ulterior, în anul 426, Teodosiu al II-lea a ordonat distrugerea edificiilor din Olympia. Abia în 1896, la Atena au fost reluate Jocurile Olimpice, eveniment datorat francezului Pierre de Coubertin, care, împreună cu grecul Demetrios Vikelas, a înfiinţat în 23 iunie 1894 organizaţia numită Comitetul Olimpic Internaţional (CIO). Totuşi, pe durata secolului al XVII-a, termenul „olimpic" s-a utilizat în diferite competiţii sportive, primul fiind numit Jocurile Olimpice Cotswold şi organizat în Anglia între 1612 şi 1642 de avocatul Robert Dover.

Boicotul olimpic a apărut la Mebourne 1956, Olanda, Spania şi Elveţia protestând contra represiunii sovietice în Ungaria. În 1972 şi 1976 un număr mare de ţări africane au ameninţat CIO cu boicotul jocurilor pentru a forţa interzicerea participării Africii de Sud, Rodesiei şi Noii Zeelande. În 1980 şi 1984 opozanţii Războiului Rece şi-au boicotat reciproc Jocurile Olimpice. SUA şi alte 64 de ţări au refuzat să participe la JO de la Moscova ca protest faţă de invazia Afganistanului de către armata sovietică. Boicotul a redus numărul ţărilor participante la 80. Uniunea Sovietică şi alte 14 ţări din blocul estic (cu excepţia României) nu au participat la JO de la Los Angeles, argumentând că securitatea sportivilor nu ar fi fost garantată. Din păcate, terorismul a devenit o ameninţare şi pentru Jocurile Olimpice. În 1972, la München, 11 membri ai echipei olimpice israeliene au fost luaţi ostatici de grupul extremist „Septembrie negru"; 10 din ei au fost ucişi. În timpul Olimpiadei de vară de la Atlanta din 1996, a avut loc un atac terorist cu bombă în Centennial Olympic Park, în care au murit 2 persoane şi 111 au fost rănite. Totuşi, ceea ce se cheamă „spiritul olimpismului" trăieşte!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **INTACT S.A.**

Fabricanții de perle

De milenii, femeile au fost atrase de perlele – cel mai adesea de culoare albă – produse în special de stridii și de unele moluște. Erau folosite în diverse ornamente: prinse pe veșminte, pe bijuterii, accesorii, diverse obiecte. În Roma antică, perlele erau atât de prețuite încât numai aristocrații aveau voie să le poarte. Pliniu cel Bătrân, naturalist și filozof din secolul I, a preamărit perlele descriindu-le drept „primele între toate lucrurile de preț". Oamenii din Orientul Mijlociu le prețuiau enorm considerându-le simbolul purității și al virtuții. Cum iau naștere aceste mărgele care se constituie în adevărate comori?

Totul începe printr-o simplă iritație care se produce în interior în momentele în care stridia (sau alte specii de moluște producătoare de perle) își deschide cochilia – cea care o apără de prădători – pentru a filtra apa, oprind doar elementele hrănitoare. Uneori un corp străin, pe care nu-l poate elimina, cel mai adesea, un grăunte de nisip (sau mai multe), rămâne captiv între manta (partea externă a corpului stridiei) și cochilie.

În acest loc se va produce o ușoară iritație, loc pe care stridia îl va detecta rapid. Pentru a evita complicațiile, va înconjura grăuntele – o reacție reflexă – cu un strat de carbonat de calciu, protejându-și corpul.

De-a lungul timpului, este acoperit cu mai multe straturi de carbonat de calciu care, încetul cu încetul, se cristalizează. În final, se formează perla (perlele) din sidef. În mediul natural, acest proces durează între doi și șase ani. De obicei, perlele sunt rotunde și albe dar se întâmplă să aibă forme și tonuri de culoare diferite, în funcție de numărul de straturi de sidef dar și de aranjamentul în care sunt dispuse sau de grosimea unora dintre straturi. Cu cât vor fi mai multe, cu atât perla va fi mai strălucitoare.

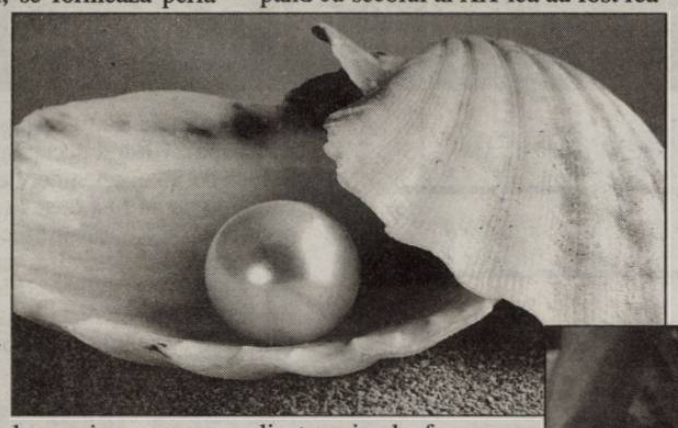

Un rol important în producerea variațiilor de culoare îl joacă locul și mărimea spațiului în care se formează perlele. Unele pot fi roz, crem, galbene sau aurii. În funcție de durata procesului de formare, perlele vor fi mai mari sau mai mici.

Procurarea perlelor a presupus de-a lungul timpului (uneori și în zilele noastre) eforturi și riscuri, deseori letale, ale scufundătorilor care colectau cantități cât mai mari de moluște în speranța că vor găsi câteva perle. De multe ori, din sutele de moluște colectate nu se află nicio perlă. Cererea uriașă a pieței i-a determinat pe specialiști să studieze modul în care are loc acest proces pentru a aborda cultura intensivă (pericultura). Începând cu secolul al XX-lea au fost realizate primele ferme acvatice în Oceanul Pacific și în Polinezia Franceză.

Populațiile insulare, atrase de câștigurile importante, în funcție de spațiul de care beneficiază, și-au amenajat propriile ferme apelând la specialiștii care efectuează implanturile. Procedeul, care se derulează în mai multe etape, nu este simplu.

Grefa se realizează după ce stridiile ajung la maturitate, între doi și trei ani. Sunt retrase din ferma de creștere și depuse pe mesele laboratoarelor unde specialiștii vor selecționa în fiecare caz un nucleu și un grefon de mărime adecvată pentru a le introduce în glanda sexuală a moluștei. (Nucleul este o minusculă bilă, fasonată cu mașini speciale, materia primă fiind cochiliile de scoici de apă dulce, iar grefonul, este un fragment din mantaua internă a unei stridii sănătoase care secretă straturi de sidef.)

În urma intervențiilor, aproximativ 10% din stridii mor în scurt timp și 10% în următorii doi ani. O treime manifestă o reacție de respingere a implantului, formând totuși perle dar imperfecte. În final, 30-40% din moluște produc perle utilizabile și doar 1%! perle perfect rotunde și netede.

Stridiile care au răspuns așteptărilor, sunt reutilizate, 10% dintre ele putând suporta cel mult trei grefe.

În urmă cu 30 de ani, producția mondială de perle a fost de două kilograme pe an în întreaga lume. După anul 2000, numărul lor a ajuns la aproximativ 10.000 de tone.

Perlele negre

Manihiki, este una dintre cele 15 insule numite Insulele Cook, aflate la 2600 km nord-est de Noua Zeelandă. Pe la începutul anilor '70, aici au început cercetările pentru producerea perlelor de cultură. În prezent, în lagunele din Manihiki există numeroase ferme de perle negre.

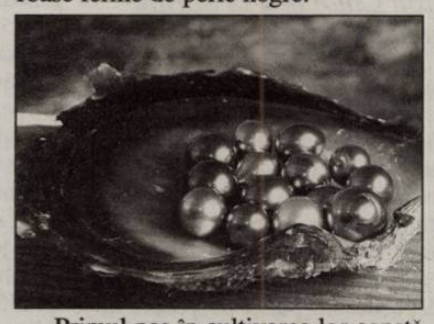

Primul pas în cultivarea lor constă în sortarea atentă a scoicilor negre. După ce sunt deschise ușor, se face o mică incizie în corpul lor. Se introduce, de pildă, o bobiță de sidef și o porțiune din țesutul mantalei de la o altă scoică vie. Scoicile sunt depuse apoi în țarcurile din lagună.

Încetul cu încetul, țesutul de manta implantat învăluie corpul străin și îl îmbracă cu nenumărate straturi de sidef. Dacă scoica nu respinge implantul, într-un an și jumătate sau doi se va naște o perlă.

Perlele negre din Pacificul de Sud sunt unele dintre cele mai prețioase. Unele sunt pigmentate cu o paletă largă de culori, strălucitoare în lumina soarelui: trandafirii, aurii, arămii, albastre, violete, de un verde intens sau felurite nuanțe de gri, în diverse combinații. Altele sunt negre ca tăciunele.

Insomnie în spațiu

75% dintre astronauții care au activat pe Stația Spațială Internațională (SSI) au recurs la somnifere, a specificat, printre altele, un purtător de cuvânt al NASA în cadrul unei recente conferințe. Aceștia nu au reușit să doarmă opt ore și jumătate, atât cât este necesar pentru a fi în formă. Durata medie de somn a acestora a fost estimată la șase ore până în momentul

în care au recurs la somnifere care să le asigure perioada de somn optimală pentru a avea capacitatea de a-și duce misiunile la îndeplinire într-o cât mai bună formă fizică și mentală. Cu toții au menționat faptul că somnul asigurat de somnifere a fost odihnitor, fără efecte secundare nedorite. Acest fenomen care apare în condițiile de microgravitație sau de stres este studiat într-un laborator al NASA la care participă astronauții ce vor fi trimiși pe SSI, inclusiv astronauții voluntari.

Misiuni îndeplinite

La zece ani după lansarea sondei spațiale Messenger, aflată pe orbită în jurul planetei Mercur, NASA a publicat, în detaliu, bilanțul activității acesteia. Evocăm cele mai importante realizări: prima fotografie a feței ascunse a planetei, cartografierea completă a suprafeței, descoperirea depresiunilor prin care sunt emanate substanțe volatile, probabil în urma unor activități vulcanice, detectarea uriașului nucleu metalic care reprezintă 40% din volumul planetei (față de 17% în cazul Terrei). În 2016 va fi lansată o nouă misiune, BepiColombo, pe orbita planetei.

„Soldat-rachetă"

Specialiștii Agenției americane DARPA, preocupați de realizarea de noi tehnologii pentru US Army, a finalizat, beneficiind de colaborarea unor studenți de la Universitatea din Arizona, prototipul unui dispozitiv constituit din mici reactoare instalate pe spatele soldaților, care le accelerează deplasarea. Dispozitivul

denumit 4MM, cu o greutate de 6 kilograme, îi permite utilizatorului să străbată o milă (1,609 kilometri) în mai puțin de 4 minute cu viteza de 24 km/h. Fără acest sistem de propulsie un soldat bine antrenat încărcat cu echipamentul de luptă a reușit să parcurgă această distanță în 5 minute și 20 de secunde (18 km/h).

Bilanțul unui eșec terapeutic

Toate eforturile specialiștilor de a lupta împotriva maladiei Alzheimer pe cale medicamentoasă, cu o singură excepție, s-au dovedit a fi zadarnice. În urma unui studiu internațional s-a ajuns la concluzia că dintre cele 224 de medicamente produse în ultimul deceniu, doar unul – memantina – produs de Centrul farmaceutic pentru sănătate mintală din Cleveland s-a dovedit a fi promițător. Cu o eficacitate redusă însă.

Se poate vorbi de cel mai mare eșec din cercetarea farmaceutică. Niciun medicament nu și-a dovedit eficacitatea în ameliorarea sau stoparea maladiei generată de plăcile amiloide care afectează ireversibil creierul. În curs de testare se află 85 de medicamente dar marea speranță e legată de o moleculă, donecoprida, despre care am vorbit în numărul trecut al revistei, descoperită și testată cu succes pe șoareci de două echipe de cercetători francezi.

Antichitatea studiată cu raze X

O echipă de specialiști din British Museum (Londra) a utilizat în premieră mondială cele mai performante aparate de imagistică medicală pentru a pătrunde secretele unui număr de opt mumii egiptene ale căror fâșii de pânză nu au fost niciodată desfăcute.

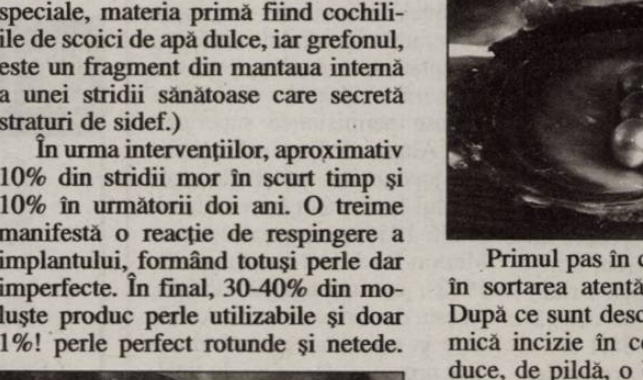

Anubis, zeul îmbălsămării, poate dormi liniștit: mumiile nu vor mai fi debarasate „corsetul" din fâșii din pânză pentru a fi cercetate, uneori invaziv. De-acum, corpurile îmbălsămate, mărturii milenare ale Egiptului dar și ale altor civilizații, vor fi examinate în profunzime

fără a li se atinge un fir de păr. Au fost utilizate două tipuri de imagerie: tomodensiometria, care permite determinarea densității oaselor și observarea structurii în detaliu a țesuturilor și tehnica Dual Energy CT-scan, ambele fiind bazate pe principiul măsurării absorbției razelor X de către țesuturi (cea dintâi permite și identificarea unor obiecte străine). Datele furnizate sunt prelucrate de un program informatic care reconstituie întreaga anatomie în trei dimensiuni.

Echipa de specialiști a studiat mumiile ca pe niște pacienți. Au fost descoperite, în cazul adulților, semne ale unor maladii precum ateroscleroza, coxartroza și abcese dentare. Unul dintre „pacienți", paznic la templul din Theba, care era obez, prezenta un deficit major: îi lipsea o jumătate din cap care a fost reconstituit cu o materie argiloasă. Unul dintre secretele care a dăinuit până în momentul în care a fost scanat. În cutia craniană a unui alt „pacient" a fost identificat un instrument utilizat pentru extragerea creierului prin nas (un fel de croșetă).

Cele opt mumii egiptene aparținând muzeului londonez – șase adulți și doi copii – datând din perioada cuprinsă între anii 3500 î.Hr. și 700 d.Hr. vor putea fi observate virtual până la 30 noiembrie, pe ecranele albastre ale sălii de expoziție „Ancient Lives, New Discoveries".

În programul de cercetare lansat de British Museum vor fi incluse și alte corpuri, inclusiv cele mumificate natural în deșert din diferite epoci ale Egiptului faraonic sau ale Sudanului.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Bătălia pentru Singapore

În perioada celui de-al Doilea Război Mondial, în „Teatrul de război din Pacific", Bătălia pentru Singapore a reprezentat o umilință uriașă pentru forțele britanice – în special. Și asta pentru că Singapore – cel mai mic stat insular din Asia de sud-est, aflat în sudul Peninsulei Malay, la nord de ecuator – era cea mai importantă bază militară britanică din acea zonă strategică a Pacificului. Luptele s-au desfășurat între 31 ianuarie și 15 februarie 1942, iar victoria japonezilor l-a determinat pe Winston Churchill să afirme cu mâhnire că fost „cea mai mare înfrângere" din istoria țării sale.

Prizonieri de rang înalt

Contextul istoric al acestei bătălii umilitoare pentru Imperiul Britanic a fost următorul: pentru a-și susține industria de război și resursele economice curente, Imperiul Japonez avea nevoie de cât mai multe zone de aprovizionare din acea zonă a Asiei. Blocada comercială impusă de aliați a contribuit enorm la decizia de a invada Malaya Britanică. Invadarea Malayei Britanice de către japonezi s-a desfășurat aproape concomitent cu atacul de la Pearl Harbor (decembrie 1941). Japonezii pregătiseră foarte minuțios acea invadare din sud-estul Asiei, astfel că forțele britanice s-au văzut depășite din punct de vedere al dotării cu armament greu, blindate și avioane de luptă. Britanicii dețineau tunuri de coastă (o baterie) de calibrul 38,1 centimetri, dar ale căror proiectile erau eficiente împotriva blindajului navelor inamice, nu și împotriva personalului.

Liderul militar britanic a fost generalul-locotenent Arthur Percival (1887-1966), veteran al Primului Război Mondial, care avea la dispoziție peste 80 de mii de oameni. Japonezii erau conduși de generalul Armatei Imperiale Tomoyuki Yamashita (1885-1946), care avea la dispoziție puțin peste 30 de mii de militari. Atacurile japoneze asupra plajelor principale ale insulei au fost dublate de o „avalanșă aeriană", venită dinspre bazele din Indochina. În aceste circumstanțe, generalul Percival nu a luat măsurile de întărire necesare în timp util. Însuși Churchill, care era deja îngrijorat de amploarea atacurilor nipone, i-a cerut lui Percival să nu capituleze. Numai că situația din teren era dezastruoasă pentru britanici. În consecință, Yamashita îi cere lui Percival să renunțe la „lupta disperată". Generalul britanic a acceptat să se predea, pentru a micșora numărul victimelor (ceruse permisiunea superiorilor). Alături de Percival, în mâinile japonezilor a mai ajuns generalul-locotenent Lewis Heath (1885-1954) și generalul-maior Merton Beckwith-Smith (1890-1942), cu întreaga sa divizie. Acesta din urmă a murit de difterie în noiembrie, pe când era încă prizonier de război. În total, peste 80 de mii de soldați britanici, indieni și australieni au fost luați prizonieri, alături de cei peste 50 de mii capturați de japonezi în Campania din Malaya.

Grup de prizonieri britanici

„Lumina Sudului"

Atât de mare a fost bucuria japonezilor, încât aceștia au decis schimbarea numelui Singapore în „Insula Lumina Sudului". Tratamentul prizonierilor de război a fost unul tipic japonez, astfel că din numeroșii prizonieri au supraviețuit doar câteva mii. Peste 30 de mii de prizonieri indieni au trecut la japonezi. Învingătorul Yamashita a fost judecat și spânzurat la 23 februarie 1946.

Victorie istorică

Fotodocument

În iulie 1945, după capitularea Germaniei naziste, în Marea Britanie s-au desfășurat alegeri. Deși conservatorul Winston Churchill, considerat „erou de război", era favorit pentru mulți, câștigătorul postului de prim-ministru a fost laburistul Clement Attlee (Partidul Laburist câștigând prima oară și majoritatea în Parlament).

Alegătorii au considerat că laburiștii, cu deviza „Să facem față viitorului", pot îndeplini ideile reformiste ale economistului W. Beveridge pentru redresarea țării după costisitorul război.

Instantaneul îi prezintă pe proaspătul ales Clement Atlee (1883-1967) alături de regele George al VI-lea (în uniformă), în curtea Palatului Buckingham. Se spune că întâlnirea celor doi a fost „tăcută"...

Scurte povestiri cu memorie lungă

Călugărițe... „trădătoare"

Excesele unei revoluții sunt deseori înfiorătoare. Astfel, în perioada Revoluției Franceze (începute în 1789), pe când în Franța se instalase „Regimul Terorii" (5 septembrie 1793-28 iulie 1794), condus de Robespierre, au fost ghilotinate la Paris 2.639 de persoane (în total au fost 16.594 de execuții de acest fel). Printre persoanele executate în acel îngrozitor „elan revoluționar" s-au aflat și șaisprezece călugărițe de la Compiègne. După debutul Revoluției, acestea au refuzat să se supună „Constituției civile asupra clerului" (care subordona Biserica Romano-Catolică guvernului,

confisca proprietăți și interzicea jurămintele monastice). Practic, guvernul revoluționar desființa ordinele monastice – fapt căruia i s-a împotrivit până la moarte regele Ludovic al XVI-lea.

În consecință, în iunie 1794, spre finalul Regimului Terorii, cele șaisprezece măicuțe (inclusiv externe, novice și stareța) au fost arestate și duse la Cambrai (regiunea Nord-Pas-de-Calais). Autoritățile au dus tot acolo și călugărițele benedictine refugiate din Anglia, unde viața monastică fusese interzisă de Henric al VIII-lea. Deși atitudinea carmelitelor a fost una de sacrificiu pentru „Pacea în Biserică și în țară", ele au fost considerate trădătoare și condamnate la moarte. Ele au fost transportate la Paris și ghilotinate la 17 iulie 1794 (la 28 iulie avea să fie ghilotinat Robespierre, dizolvându-se Regimul Terorii). Cronicile spun că la scara eșafodului ele și-au reînnoit jurământul față de Biserică și au cântat imnul liturgic „Veni Creator Spiritus" (compus în secolul al IX-lea și cântat, printre altele, la intrarea cardinalilor în Capela Sixtină, după alegerea unui nou papă). Ultima decapitată a fost stareța Teresa de St. Augustine. Pentru a le umili, călugărițele au fost duse la eșafod în haine seculare... Cele șaisprezece carmelite au fost considerate martire, iar rămășițele lor pământești sunt relicve. Ele au fost beatificate în 1906 de papa Pius al X-lea, fiind celebrate la 17 iulie – rit romano-catolic.

Eroii din umbră

Haiducul Pavel Lotru a fost unul dintre acei luptători din umbră care au acționat atât în Oltenia, cât și de cealaltă parte a Carpaților. Era renumit și pentru vitejia sa și capacitatea de a scăpa de poterele ocupației austriece și pentru faptul că avea ibovnice cam multicele dintre nevestele de boieri. Acest detaliu picant din viața haiducilor era important pentru aflarea intențiilor inamicului. Așa se face că de la o țiitoare a știut despre un mare transport de bani ai Imperiului și a dat o lovitură senzațională. Dar a avut înțelepciunea să se alieze cu alte cete de haiduci pentru a ataca un convoi de peste 20 de căruțe „blindate". Complicii săi au fost Radu Ursan și Neagu Papură.

Ioniță Tunsu zis Răspopitul a renunțat la meseria de paracliser și s-a apucat de haiducie, dar a fost și pandur în oastea lui Tudor Vladimirescu. El a fost trădat chiar de finul său pentru o recompensă de o mie de lei. Răspopitul a luptat și împreună cu Amza Scorțan și Anghel Panait zis „Șaptecai". Acesta a luptat și ca partener al lui Iancu Jianu, iar în cele din urmă s-a făcut cârciumar. Legenda spune că a fost otrăvit de nevasta sa bogată, din gelozie, căci îi fugeau ochii după fete tinere.... Popa Șapcă a fost unul dintre ultimii haiduci clasici, luptător alături de Tudor Vladimirescu și de revoluționarii de la 1848. A fost reabilitat de Vodă Cuza și făcut stareț la mănăstirea Cozia. Se spune că știa o mie de glume și că devora un curcan întreg la o masă.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

9 octombrie 1757

S-a născut Charles al X-lea al Franței

Frate mai mic al regilor Ludovic al XVI-lea și Ludovic al XVIII-lea, unchi al neîncoronatului Ludovic al XVII-lea, regele Charles al X-lea al Franței și Navarrei s-a născut la 9 octombrie 1757 și declarat încă din acea zi Conte de Artois. Tatăl său a fost Ludovic Delfin al Franței, singurul fiu supraviețuitor al lui Ludovic al XV-lea. Mama sa a fost Maria Josepha de Saxonia, fiică a lui Augustus al III-lea al Poloniei. Charles al X-lea a venit pe lume la Palatul Versailles și a fost dat spre creștere Doamnei de Marsan, cunoscută drept „Guvernanta copiilor Franței" (copii ai monarhilor).

În 1773, Charles al X-lea s-a căsătorit cu Marie Therese de Savoia. Doi ani mai târziu, din acest mariaj a rezultat fiul Louis Antoine, cu titlul de Louis de Angoulême. După izbucnirea Revoluției Franceze, la 14 iulie 1789, la insistențele lui Ludovic al XVI-lea și ale Mariei Antoinette, Charles al X-lea și familia sa părăsesc Franța. În cele din urmă, în acest prim exil, el s-a refugiat în Marea Britanie. În 1814 revine în țară,

după abdicarea lui Napoleon și Ludovic al XVIII-lea este reinstalat pe tron. După „Cele o sută de zile" (scurta întoarcere a lui Napoleon la putere), s-a instaurat așa-numita A doua Teroare Albă, când înalți comandanți militari pro-napoleonieni au fost asasinați și mulți susținători arestați... În 1820, fiul cel mai mic al lui Charles al X-lea, ducele de Berry, este ucis la Opera din Paris.

În 1824, regele Ludovic al XVIII-lea moare și îi succede la tron Charlers al X-lea, care este încoronat la 29 mai 1825. Domnia sa a durat până la Revoluția din Iulie 1830, când a fost nevoit să abdice în favoarea lui Ludovic Philip, rege al francezilor. Charles al X-lea a fost acceptat în Anglia de către prim-ministrul Duce de Wellington, doar ca persoană particulară. Al doilea exil al său s-a încheiat prin decesul cauzat de holeră, în 1836.

În perioada domniei acestui rege, Franța a anexat Algeria (atunci teritoriu controlat de Imperiul Otoman), după invazia militară din 14 iunie-7 iulie 1830. Pretextul invaziei franceze a fost reprezentat de acțiunilé piraților algerieni din Mediterana și de neînțelegerile financiare generate de invazia lui Napoleon în Egipt. Independența Algeriei față de Franța a fost declarată abia la 5 iulie 1962. Succesorul lui Charles al X-lea, Ludovic Philip I, a abdicat în 1848, când a fost declarată A Doua Republică Franceză.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Jacques Vallée şi controlul cosmic

Jacques Vallée (n. 1939, foto) este, la ora actuală, una dintre cele mai distinse personalităţi ale ufologiei. Astrofizician prin formaţie, francez naturalizat american, doctor în informatică, el a fost angajat al NASA pentru cartarea planetei Marte şi este unul dintre creatorii reţelei ARPANET, strămoşul Internetului. A publicat, încă din anii şaizeci, cărţi fundamentale despre fenomenul OZN şi, între altele, a inspirat un personaj principal (Claude Lacombe) al filmului „Întâlnire de gradul trei".

În februarie 2014 Vallée a acordat un interviu complex site-ului francez OZN Ovnis-Direct.com, condus de Nagib Kary, de la care interviul a ajuns, în limba engleză, la site-ul Open Minds. Reproduc în cele ce urmează câteva dintre ideile spuse cu această ocazie.

Primele întrebări ale interviului au fost puse de tânărul ufolog elveţian Fabrice Bonvin, scriitor, psiholog ca formaţie, care se ocupă în special cu impactul apariţiilor asupra martorilor şi cu relaţia OZN-urilor cu ecologia.

Privitor la viitorul ufologiei şi al activităţilor ufologice în următorii 15-20 de ani, Vallée a opinat că nu ar trebui să fim surprinşi dacă vom vedea o creştere a acestor manifestări pe măsură ce omenirea va trece într-o nouă etapă de explorare sistematică a spaţiului cosmic. Fenomenul OZN, în ansamblul său, s-a dovedit până acum divers, adaptabil şi imprevizibil. De asemenea, acesta s-a arătat aparent interesat în progresul nostru tehnologic şi în prototipurile noastre tehnice.

Un mister, printre multe altele

Vallée a reamintit contribuţia de pionierat în acest domeniu a lui Aimé Michel (1919-1992), un gânditor universal, care considera OZN-urile un mister, printre multe altele. Din păcate, în opinia lui Vallée, el a fost ignorat, dacă nu chiar dispreţuit, de către elita intelectuală din Franţa. În acest context, în materialul de pe site-ul francez a fost inclus şi un interviu dat în 1976 lui Aimé Michel, în care Vallée a fost rugat să comenteze pasaje din cartea sa *Science Interdite* vol. 2. De pildă, Vallée scria acolo: „Opinia publică are doar două poziţii posibile faţă de OZN-uri: dacă reuşeşti să scoţi din mintea oamenilor ideea că e vorba de halucinaţii, aceleaşi minţi vor trage pur şi simplu concluzia că au de-a face cu vizitatori extratereştri. Nimeni nu se va gândi că o tehnologie capabilă să producă deformări locale ale spaţiului ar putea să nu se limiteze să realizeze doar OZN-uri, ci şi diverse alte fenomene miraculoase". La întrebarea care ar putea fi acestea, Vallée s-a referit, ca exemple, la fenomenul poltergeist, la deformarea obiectelor de metal prin acţiune psihică (raportate de ruşi, de Institutul Stanford, dar şi de cercetători francezi), sau la unele fenomene de non-localizare, aşa cum au fost ele descrise de către fizicianul francez Yves Rocard în experimentele sale de la École Normale Supérieure.

În cartea *Science Interdite* este citat şi Aleister Crowley (1875-1947), care scrie despre cercetătorii fenomenelor paranormale: „Toate lucrările lor aduc dovezi că există puteri care influenţează oamenii. Noi le-am ştiut dintotdeauna: Universul este plin de manifestări întunecate şi subtile de energie. Dar nimeni înainte de mine nu a reuşit vreodată să demonstreze atât de bine influenţa inteligenţei nepământene asupra omenirii ca în compilările mele. Dar este dincolo de orice îndoială că există cineva acolo, cineva care este capabil să organizeze evenimentele în acelaşi fel în care Napoleon a conceput planurile sale de luptă, într-o măsură inimaginabil de puternică, prin care poate controla acţiunile acelor oameni pe care i-a ales să joace un rol în punerea în aplicare a obiectivelor sale".

Un caleidoscop cu trei niveluri

La întrebarea dacă astfel de idei, care susţin ipoteza unui „sistem de control", l-au influenţat într-un fel, Vallée a răspuns afirmativ, arătând că adepţii mişcărilor ezoterice, cercetătorii singuratici sau membrii unor grupuri mici, precum Aleister Crowley, Facius Cardan, John Dee şi alţii şi-au pus întrebări pe care ni le punem şi noi azi, de pildă dacă există un echilibru general al lumii care să dea un sens vieţii umane şi fenomenelor care ne înconjoară. Revoluţia spirituală din anii '70 a fost declanşată de o nouă generaţie, care a devenit conştientă de limitele culturii occidentale şi s-a revoltat împotriva interdicţiilor religioase, sociale, politice şi artistice din lumea părinţilor lor, care se manifestau adesea epuizaţi mental şi săraciţi cultural în urma celui de al

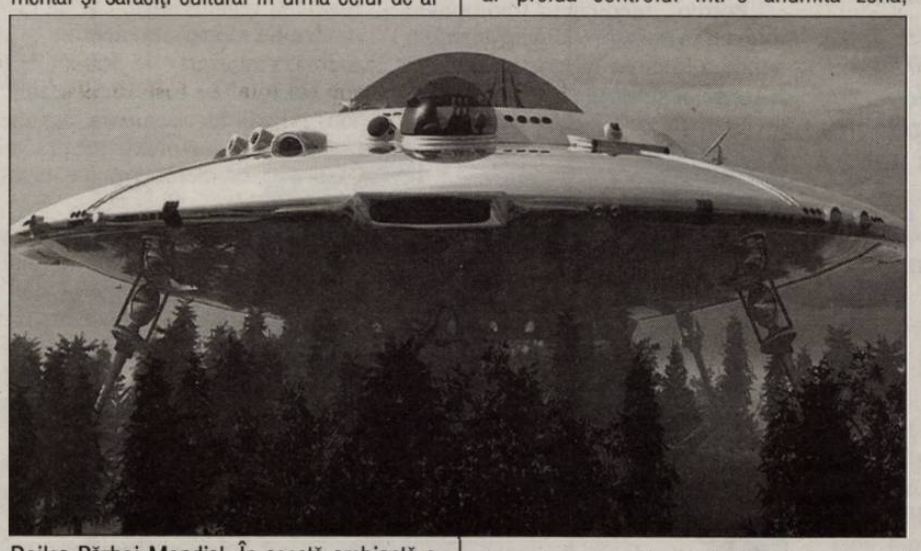

Doilea Război Mondial. În această ambianţă a fost normal ca acţiunile de explorare spirituală să se îndrepte în toate direcţiile, fiind folosite şi de către anumite secte. Acest fenomen a fost pregnant în SUA, dar a existat şi în Franţa şi Anglia, de pildă prin secta Templul Solar.

Vallée şi-a manifestat în mai multe rânduri reticenţa privitor la utilizarea unor tehnici, cum ar fi meditaţia declanşată prin substanţe psihotrope. În aceste condiţii, la întrebarea ce părere are el despre un ufolog care a mers în Amazonia şi a vorbit apoi despre şamanii de acolo care, folosind ayahuasca, spuneau că explorează alte planuri ale realităţii, Vallée a răspuns că, în principiu, pentru obţinerea de dovezi, toate aceste explorări sunt utile şi valoroase. Întrucât întrebarea se referea la Terence McKenna (1946-2000), Vallée a relatat că, în timpul conversaţiilor pe care le-a avut cu acesta, a înţeles că ipotezele acestuia cu privire la un posibil „sistem de control" sunt convergente cu ale sale. Dar calibrarea datelor şi a instrumentelor de investigare nu este posibilă atunci când eşti transportat prin viziunile produse de droguri precum ayahuasca sau LSD.

Trăind, din 1969, în California, Vallée spunea că a văzut multe experimente derivate din aceste metode venite din jungla din America de Sud sau pur şi simplu promovate de traficanţii de droguri. A înţeles utilitatea lor pentru a forţa anumite părţi ale creierului să-şi reveleze rolul avut în construcţia realităţii, dar spune că el însuşi nu a învăţat din toate acestea nimic nou sau de încredere. În cartea sa, *Science Interdite*, Vallée scrisese: „Fenomenul OZN arată ca un caleidoscop, care are trei niveluri distincte: un nivel fizic şi tehnologic; un nivel sociologic şi în cele din urmă un nivel personal, subliminal, care antrenează nuanţe subtile ale psihicului uman.

Primul nivel pare să prezinte dovezi ale originii extraterestre; examinarea celui de al doilea ar fi de competenţa mitologiei şi antropologiei; aceasta este explicaţia pe care o aprobă scepticii rafinaţi, spre deosebire de Menzel şi Klass, care neagă totul în bloc. Al treilea nivel este cel mai deconcertant; el sugerează indicii ale unei manipulări mai întunecate, având origini terestre şi foarte maferiale". La întrebarea reporterului dacă în ultimii ani a mai descoperit ceva în privinţa acestui al treilea aspect al fenomenului OZN, Vallée a precizat că nu este vorba doar de o muşamalizare birocratică, aşa cum s-a crezut, în mod naiv, o lungă perioadă de timp, ci de un „camuflaj care foloseşte elemente terestre". „Totul se întâmplă ca şi cum fenomenul ar fi capabil să-şi manipuleze mediul său (inclusiv mediul său uman) pentru a-şi ascunde natura sa reală".

La întrebarea lui Fabrice Bonvin, privind rolul jucat de conştiinţă în manifestările OZN, Vallée a răspuns că, „în conformitate cu literatura SF din anii patruzeci şi cincizeci, pentru o lungă perioadă de timp OZN-urile au fost văzute ca nave spaţiale clasice. Această interpretare persistă încă, în special în Franţa, unde descoperirile recente ale parapsihologiei nu sunt încă bine cunoscute şi unde efectele psihice raportate de martori sunt considerate fie ca dovezi ale unei deficienţe psihice, fie ca efecte secundare ale unor influenţe electromagnetice.

Cu toate acestea, pe măsură ce baza documentară se îmbunătăţeşte, aflăm că aspectele fizice ale fenomenului sunt la fel de negociabile ca şi efectele sale psihice: este ca şi cum el ar prelua controlul într-o anumită zonă, inclusiv percepţiile martorilor. Acesta a fost aspectul care l-a descurajat pe Aimé Michel".

La întrebarea lui Bonvin, dacă, conform experienţei şi opiniei sale, guvernele (şi mai ales SUA) ascund de marele public informaţii despre fenomenul OZN, Jacques Vallée a spus că există două niveluri de răspuns la această întrebare: (1) guvernele (şi nu numai SUA) păstrează unele informaţii pe care le cred mai sensibile, în special rapoarte provenind din armată. Se pare că din 1947 această politică a fost privită ca legitimă, în interesul populaţiei şi în speranţa de a descoperi noi tehnologii. (2) Problema cea mai dificilă este de a şti dacă s-au făcut de atunci progrese în acest domeniu. În opinia lui Vallée, fenomenul a rezistat, probabil, la toate analizele, secrete sau nu. Înţelegerea fenomenului OZN nu este o treabă la fel de simplă ca demontarea unui MIG sau copierea secretă a planului navetei spaţiale.

Vallée mai deplângea în acest interviu şi certurile mărunte şi acuzaţiile pe care şi le aduc ufologii, ceea ce descurajează colaborarea lor. În aceste condiţii nu vor exista progrese reale. Soluţia ar fi cooperarea, schimbul rapid de date şi studiile de teren. Aceste activităţi ar fi mult mai productive decât speculaţiile sterile, pe marginea unor ipotetice secrete inaccesibile, care s-ar afla în sertarele guvernelor.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Îngeri şi demoni

De mii de ani, oamenii sunt preocupaţi până la obsesie şi nebunie de ceea ce am putea numi identitatea entităţilor non-umane care reprezintă prin definiţie cele două contrarii fundamentale ale lumii pământeşti şi cosmice: Binele şi Răul. Cel mai frecvent, neputinţa cunoaşterii largi a lucrurilor accesibile doar pentru puţini dintre noi a dus la vulgarizarea elementelor acestui imens puzzle niciodată construit până la capăt. Şi care putea fi dominanta neştiutei identităţi asupra căreia să se aplece mai toţi „curioşii", dacă nu, pur şi simplu, înfăţişarea generică a ostaşilor celor două oştiri aflate în veşnic război – îngerii şi demonii? Culmea e că unii susţin cu tărie că au şi răspunsuri pentru asemenea „chestionare" multimilenare!

Între razele de lumină şi cozile la exorcizare

Subiectul extrem de complex şi lunecos la care am îndrăznit să ne referim în numai câteva cuvinte îi preocupă în primul rând pe teologi. În cadrul unei conferinţe organizate de Fondazione Archivio Storico în Palazzo della Cancelleria, o clădire deţinută de Vatican, pastorul Renzo Lavatori, un „îngerolog", afirmă că aceste făpturi ale Raiului, despre care se vorbeşte din ce în ce mai mult în ultima perioadă datorită mişcării New Age, sunt ca nişte cioburi de lumină: „Nu vedem prea mult îngerii, mai degrabă le simţim prezenţa. Ei sunt ca nişte raze de lumină care se reflectă asupra noastră prin nişte vaze de cristal. Avem parte de o redescoperire a îngerilor în creştinism." Lavatori crede că popularitatea imaginilor cu îngeri este rezultatul faptului că aceştia au ajuns din nou „la modă", însă este o desconsiderare a artei respectivelor imagini care explodează de fiecare dată mai ales în preajma Crăciunului. „Există loc şi pentru aşa ceva, însă trebuie să înţelegeţi că acestea nu sunt reprezentări reale. Îngerii nu au aripi şi nu arată ca nişte heruvimi.", a mai spus pastorul italian. Îngerologul este însă, în acelaşi timp, şi „expert în demoni", şi consideră că oamenii au nevoie de îngeri mai mult ca oricând, deoarece materialismul din societate a lăsat o uşă larg deschisă diavolului. „Interferenţa cu forţele Răului este mult mai mare. De aceea sunt cozi lungi la biserică pentru exorcizări.", a mai spus Lavatori, dincolo de vorbele căruia putem vedea desluşit – nu creaturi înfricoşătoare cu coarne, copite, aripi de liliac şi coadă ori făpturi diafane cu păr de aur şi aripi de zăpadă, ci propria noastră înfăţişare de oameni.

Diavolul se ascunde şi în tehnologii

Apropo de exorcizare: nu sunt puţini semidocţii care susţin cu o autosuficienţă totală că problemele referitoare la îngeri şi draci, la posedare şi miracole nu ar fi decât fantasmagorii, revărsări delirante ale unor minţi iremediabil bolnave. Din păcate pentru ei (dar şi pentru protagoniştii cazurilor în speţă), mărturiile despre asemenea situaţii, despre interferenţa şi impactul de o inimaginabilă violenţă dintre lumea noastră şi lumea acelor entităţi, fie ele ocrotitoare ori malefice, sunt foarte numeroase, multe de necontestat, iar fenomenul în sine nu îşi poate găsi explicaţii câtă vreme ne înverşunăm să rămânem închişi în cercul raţiunii şi al raţionalismului tradiţional. Probabil şi de aceea, încercând să mai şteargă cumva graniţele dintre universurile menţionate, unii efectiv adaptează totul la realităţi comune din prezentul cotidian.

Un preot polonez, Marian Rajchel, din Varşovia, susţine că de o vreme este urmărit, intimidat şi chiar ameninţat de un demon prin intermediul... SMS-urilor! Faţa bisericească a declarat că totul a început după ce a exorcizat o fetiţă. El a afirmat că entitatea malefică a fost iritată de faptul că preotul a aruncat în luptă tot ce era mai bun în el, aşa că a început să-l hărţuiască prin telefon. „Taci, predicatorule! Nu te poţi salva. Eşti un preot bătrân şi patetic!", ar fi fost unul dintre mesajele primite de părintele Marian. „Ea nu va ieşi din acest Iad. E a mea. Oricine se roagă pentru ea va muri!", a fost un altul. Iar poate ca să nu existe prea mari îndoieli asupra situaţiei nemaiîntâlnite, părintele a precizat că demonii sunt familiarizaţi cu tehnologia modernă, dar a admis că, este foarte posibil ca inamicul său personal să se fi folosit, totuşi, de o gazdă umană. Mă rog, se spune că diavolul se ascunde în lucruri mărunte. Se vede treaba că, de-o vreme, şi-a făcut cuibar şi în tehnologiile moderne!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Când vine vorba despre vitaminizarea organismului nutriţioniştii vă recomandă să consumaţi fructe de sezon. Şi cum toamna este bogată în fructe şi legume, nu vă rămâne decât să le respectaţi îndemnul şi să nu ocoliţi prunele, deosebit de bogate în minerale şi vitamine.

Toamna organismul trebuie pregătit mai atent pentru sezonul rece. O puteţi face şi cu ajutorul unei cure cu prune. Datorită prezenţei sărurilor de fier şi a vitaminei C, acestea duc la îmbogăţirea hemoglobinei din sânge. Chiar şi prunele uscate îşi păstrează pentru mult timp proprietăţile, având capacitatea să împiedice apariţia anemiei.

Fierul, calciul, potasiul, seleniul, vitaminele A, B şi C conţinute de prune protejează celulele

Prunele vă pregătesc pentru iarnă

organismului de acţiunea nocivă a radicalilor liberi, care stau la originea bolilor cardiovasculare.

Nu trebuie ignorat nici faptul că au o acţiune detoxifiantă şi decongestivă pentru ficat, motiv pentru care se folosesc ca adjuvant în regimurile alimentare recomandate în afecţiunile hepatice.

Prunele au puternice calităţi energizante datorită zaharurilor pe care le conţin în cantitate mare şi care stimulează sistemul nervos.

Nutriţioniştii consideră că aceste fructe cresc imunitatea şi ar putea preveni apariţia a numeroase maladii. Sunt recomandate în mod deosebit vârstnicilor, al căror organism pierde capacitatea de a se proteja de radicalii liberi.

Prunele au capacitatea de a curăţa intestinul şi de a stimula secreţia, contribuind la scăderea aciditătii gastrice, dovedindu-şi utilitatea în gastrite şi ulcere stomacale.

Cercetări recente au demonstrat că prunele acţionează benefic şi asupra oaselor, datorită faptului că sunt o sursă importantă de bor, potasiu şi vitamina K.

Dr. VALERIU MANTA

Moda iernii

Ţinutele iernii, în viziunea creatorilor de modă vor fi frumoase, confortabile, călduroase şi, unele dintre ele, viu colorate.

Alianţa dintre piele şi blană se face simţită în scurtele de culoare kaki sau arămii. Etolele din lână (din nou kaki, de această dată asociat cu mov) se pot purta peste pantaloni, dar şi peste o rochie elegantă, din muselină de mătase. Dacă agreaţi ideea, trenciul transparent este în mare vogă.

În materie de culori, surprinzător poate, puteţi asocia diverse nuanţe de roşu, fără a părea că se resping. Aşadar, peste o rochie din mătase roşu corai, puteţi purta o vestă din stofă bordo şi o eşarfă lungă, din lână, ciclamen. Oricum, dumneavoastră alegeţi.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Pietrele preţioase şi sănătatea

Acţiunea psihofiziologică a pietrelor preţioase este cunoscută încă din Antichitate. Legendele legate de pietrele vindecătoare se înmulţesc în Orient, ca şi cele legate de pietrele care poartă noroc. Să mai amintim un mare adevăr: pietrele reprezintă un rafinament unic al naturii. Culorile lor sunt pure, nealterate şi nealterabile şi au o mare capacitate de a absorbi şi de a reflecta lumina.

Explicaţia efectului pietrelor preţioase asupra organismului notată în texte vechi se referă la existenţa unei relaţii între vibraţiile emise de pietre şi energia internă a omului. Potrivit unor ipoteze geologice mai recente, pietrele preţioase ar fi rezultatul unei răciri extrem de lente a anumitor minerale. Există deci un anumit raport între „focul" din centrul pământului (magma) şi energia vitală a omului.

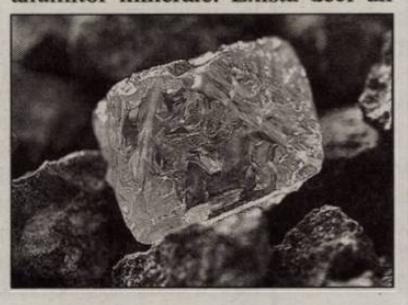

Potrivit medicinei tradiţionale indiene pietrele preţioase transmit o anumită energie cu condiţia să fie naturale şi să atingă o suprafaţă din piele, oricât de mică.

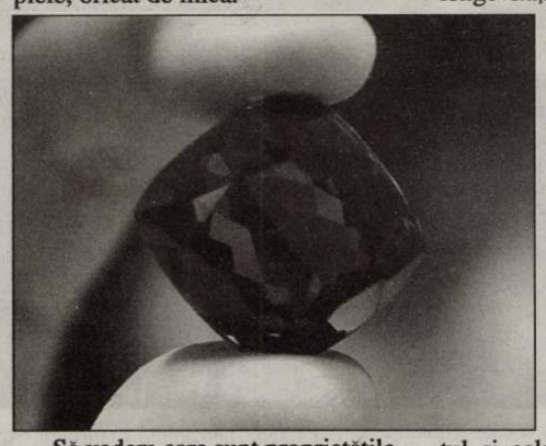

Să vedem care sunt proprietăţile a şapte pietre preţioase, cel mai des folosite.

Smaraldul acţionează mai ales asupra slăbiciunii sistemului nervos. De asemenea, stimulează sistemul de apărare împotriva toxinelor, ameliorează anemia, pierderile de memorie, diminuează edemele.

Diamantul acţionează mai ales asupra sistemului genito-urinar, ameliorând tulburările urinare, retenţia, apoi infecţiile vezicii, dar şi obezitatea. Există, de asemenea, o acţiune pozitivă asupra ficatului şi asupra vederii. (Medicina chineză tradiţională consideră că există o relaţie între ficat şi ochi.)

Rubinul exercită o acţiune calmantă şi regenerativă. Creşte capacitatea de memorare, apetitul şi stimulează întregul metabolism. În India rubinul este considerat garant al longevităţii. De asemenea, acţionează favorabil asupra problemelor cronice cardiace.

Topazul (galben) calmează umorile corpului, purifică sângele, dar şi pielea. Calmează senzaţiile de mâncărime, eczemele, dă un luciu strălucitor pielii şi întăreşte memoria.

Perlele sunt un tonic general recomandat temperamentelor sangvine şi colerice. Liniştesc spiritul şi calmează angoasele. La fel, calmează palpitaţiile cardiace, de origine nervoasă.

Coralul este recomandat mai ales femeilor însărcinate, copiilor anemici. Structura osoasă este întârziată de acţiunea sa. Acţiunea favorabilă a coralului se exercită şi asupra digestiei proaste şi a eliminării toxinelor din corp.

Safirul este indicat mai ales pentru rezolvarea problemelor pielii şi pentru calmarea durerilor în reumatism, gută, lumbago, psoriazis. Stimulează imunitatea pentru protecţia împotriva răcelii şi guturaiului.

Dosarele frumuseţii

Mâinile „vorbesc"

În mod curent se spune că mâinile „vorbesc" despre vârstă, dar şi despre stilul de viaţă al fiecărei persoane, arătând cât îşi îngrijeşte sau neglijează pielea şi corpul.

Aşadar, sprijinindu-le, mâinile dumneavoastră pot părea tinere, suple, cu o piele catifelată.

- Când faceţi diverse treburi casnice, pentru a vă proteja de praf sau de substanţe chimice, obişnuiţi-vă să purtaţi mănuşi.
- După ce vă spălaţi pe mâini, folosiţi o cremă hidratantă.
- Pentru a nu accelera procesul de deshidratare, nu lăsaţi apa să se usuce pe mâini.
- La fel cu obrazul şi pielea de pe mâini trebuie exfoliată o dată pe săptămână.
- Masaţi-vă cu o cremă hidratantă, de 4-5 ori pe zi.
- Aplicaţi aceeaşi cremă hidratantă seara, înainte de culcare.
- Pielea uscată şi iritată a mâinilor îşi va schimba automat aspectul după aplicarea unei măşti făcută din gălbenuş de ou, două linguri de miere şi câteva picături de ulei de migdale.
- Pentru ameliorarea aspectului mâinilor puteţi folosi o loţiune hidratantă obţinută din ulei din germeni de grâu, câteva picături de ulei esenţial de lemn de santal, de muşeţel sau de trandafiri şi câteva picături de ulei de migdale.

Gastronomice

Creveţi în sos de vin

1 kg creveţi nedecorticaţi, 500 ml vin alb demidulce, o ceapă, 6 căţei usturoi, sare, piper, ulei.

Se spală şi se curăţă creveţii bine. Se toacă o ceapă, se călesţe în puţin ulei şi se pun creveţii scurşi. Se adaugă vin atât cât să îi acopere şi se lasă să fiarbă câteva minute. Între timp, se pregăteşte un mujdei din usturoi cu sare, ulei şi puţină apă. Se adaugă mujdeiul peste creveţi şi se lasă să fiarbă acoperiţi cu capac, până când vinul s-a evaporat aproape de tot şi creveţii s-au fiert.

Salată cu crutoane şi bacon

100 g salată verde, 60 g crutoane, 40 g mozzarella, 30 g bacon, 2 cepe verzi, zeamă de lămâie, ulei de măsline, sare, piper.

Salata verde se spală bine şi se taie. Ceapa verde se taie rondele. Se taie brânza cuburi sau se dă pe răzătoare. Baconul se taie mărunt. Se curăţă pâinea de coajă, se ung feliile de pâine cu o pastă din usturoi şi ulei, apoi se taie cubuleţe. Crutoanele se prăjesc în ulei, apoi se scot pe şerveţele absorbante. Toate ingredientele se amestecă într-un bol, se pune zeama de lămâie, uleiul de măsline, se condimentează cu sare, piper şi se amestecă bine.

Găluşte de brânză cu sos

Găluşte: 300 g brânză de vaci, 2 ouă, 50 g caşcaval, sare, piper, busuioc, făină.

Sos de roşii: 5 roşii, o cană apă, ulei, sare, piper, 2 căţei usturoi, busuioc, o ceapă mică, rozmarin, o linguriţă zahăr, pătrunjel verde.

Pentru găluşte se amestecă ingredientele într-un bol şi se adaugă făina până rezultă un aluat care nu este lipicios. Se formează găluştele cu mâna udă şi se pun toate odată la fiert în apă colocotită cu sare. Se fierb la foc potrivit aproximativ 8 minute, după care se pun într-un bol. Sosul de roşii se prepară călind ceapa tăiată mărunt şi usturoiul curăţat şi tăiat în două. Se adaugă roşiile tocate, cana cu apă, busuioc, rozmarin şi se lasă să fiarbă la foc potrivit. La final se potriveşte de sare, piper şi zahăr. Când este gata se pun găluştele şi se mai lasă pe foc încă 3 minute, apoi se adaugă pătrunjelul verde tocat.

Prăjitură cu lămâie şi bezea

Aluat: 250 g făină, 1 gălbenuş, 125 g unt rece, puţină sare.

Crema: 2 plicuri cremă pentru tarte, 2 linguri zahăr, 600 ml lapte, zeama de la o lămâie.

Bezea: 4 albuşuri, 100 g zahăr pudră.

Se amestecă făina cu untul rece, gălbenuşul de ou şi un praf de sare, până se obţine un aluat omogen. Se îmbracă în folie de plastic şi se dă la frigider pentru 1 oră. Aluatul scos de la rece se întinde pe o suprafaţă presărată cu făină, apoi se aşază într-o tavă de tartă tapetată cu unt şi făină. Aluatul se înţeapă din loc în loc cu o furculiţă. Se dă blatul la copt, la foc mediu, până devine uşor arămiu. Când este gata se lasă la răcit.

Crema se prepară la rece, se pregăteşte potrivit instrucţiunilor, având grijă să adăugăm 100 ml lapte, 100 ml zeamă de lămâie şi să adăugăm şi nişte zahăr.

Bezeaua se pregăteşte bătând albuşurile spumă tare, apoi se adaugă treptat zahărul şi nu se mai bate atunci când se ţine de tel. Peste aluatul de tartă se pune crema de lămâie, se aşază, apoi se adaugă bezeaua care se nivelează uniform şi, cu ajutorul unei furculiţe, se fac ţepi deasupra. Se mai coace încă 5-7 minute până când bezeaua începe să se rumenească. Se serveşte după ce s-a răcit.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Nemurirea unui aristocrat gal

În luna iulie a.c., arheologii francezi au reuşit să degajeze un vast mormânt, de o valoare excepţională, de care beneficiau doar personaje de înalt rang, decoperit în Câmpia Warcq, aflată în apropiere de oraşul Charleville-Mezieres. Înhumarea avut loc între anii 150 şi 100 î.Hr.

În interior se află un car de război pe care a fost aşezat corpul unui aristocrat gal, ale cărui rămăşiţe se aflau într-o stare precară de conservare, îngropat împreună cu doi cai (mânji). Gâtul defunctului a fost împodobit cu un colier din aur montat pe un suport din piele.

În Galia, începând cu secolul al V-lea î.Hr., la 3-4 secole după cucerirea romanilor, mormintele de acest gen concentrate în actuala regiune Champagne n-au mai fost realizate. Acesta, aflat spre nord, este unul dintre cele mai mai spectaculoase ale galilor descoperite vreodată. Aparţinea, probabil, comunităţii Remes, cea mai importantă, care ocupa acest teritoriu în acea epocă.

Directorul Institutului naţional de cercetări arheologice preventive din Paris a scos în evidenţă faptul că această descoperire este cu atât mai suprinzătoare cu cât săpăturile vizau

Imagine artistică

degajarea unei vile galo-romane, conform observaţiilor efectuate prin radar în 2013.

În urma excavaţiilor realizate până la o adâncime de aproximativ un metru deasupra structurii la care urma să se ajungă prin săpături clasice, au fost identificaţi dinţi de cal. Înlăturarea pământului a fost făcută meticulos, conţinutul fiecărui bulgăre de pământ fiind atent observat. Încetul cu încetul, în urma săpăturilor, a început să apară plafonul unei structuri cu perimetrul dreptunghiular având laturile de 5,5/2,80 metri. Curând lucrurile s-au lămurit: era vorba de o cameră funerară în care se intra printr-un culoar consolidat cu bârne din lemn. Când au descins în interior, arheologii au rămas stupefiaţi. Totul părea să afle în ordinea iniţială, semn că mormântul nu a fost vizitat de hoţi.

Dincolo de vestigiile carului şi ale celorlalte obiecte menţionate, au fost descoperite fragmente metalice, benzi de fier care fuseseră instalate pe roţile carului, butucii acestora şi... primele obiecte din aur, în formă de frunze.

Lucrările au fost oprite până spre sfârşitul iernii din cauza faptului că baza mormântului se află la nivelul pânzei freatice, terenul fiind plin de un strat gros de noroi format în urma infiltraţiilor de apă.

În acest timp vor fi realizate platforme din cremalieră, pentru a fi instalată deasupra vestigiilor, şi contraforţi permiţând astfel arheologilor să lucreze în siguranţă, eliminându-se riscul prăbuşirii structurii.

DORIN MĂRAN

Piese din bronz care făceau parte din podoabele metalice ale harnaşamentului unuia dintre cai

100 *de locuri de văzut în România*

Ochiul Beiului

România, prin poziţionarea ei geografică, nu are atoluri cu ape de culoarea turcoazului, cum numai în Mările Sudului întâlneşti. Dar există totuşi un loc, la noi în ţară, care te face să crezi că te afli în paradisurile tropicale din Pacific.

Este vorba de lacul Ochiul Beiului, din satul Sasca Montană, judeţul Caraş Severin. Situat la o altitudine de 310 m, în Parcul Naţional Cheile Nerei-Beuşniţa, lacul este, de fapt, un fost crater vulcanic, cu o suprafaţă de 290 metri pătraţi, un diametru ceva mai mare de 20 metri şi adâncimea maximă de 3,6 m.

Faptul că nu îngheaţă niciodată iarna, ca şi culoarea uimitoare a apelor sale, i-au atras, din moşi-strămoşi, faima unui loc fermecat. De fapt, „magia" a fost explicată într-un mod mult mai prozaic, de cercetători, în epoca modernă: lacul e alimentat de izvoare carstice subterane, care-i dau şi coloritul aparte şi o temperatură constantă, niciodată mai scăzută de 4 grade Celsius.

Priveliştea sălbatică din jur, păstrăvii care înoată prin apa de o claritate de cristal, păsările, precum stârcii sau raţele sălbatice care, datorită climatului propice creat de lac, nu mai migrează, ci rămân aici şi peste iarnă, îi dau călătorului senzaţia că a pătruns într-o lume de basm, în care timpul s-a oprit în loc. Evident că imaginaţia populară, intrigată de această stranie formă de manifestare a Naturii, a dat naştere la numeroase legende, pentru a explica geneza lacului. Potrivit uneia dintre ele, tăul s-ar fi format cu multe sute de ani în urmă, când fiul unui bei turc ce stăpânea regiunea s-ar fi îndrăgostit, pe când se afla la vânătoare, de fata unui păstor localnic. Beiul n-a putut accepta o asemenea legătură şi a poruncit ca tânăra să fie ucisă. Atât de supărat a fost fiul lui încât a plâns fără oprire, iar din lacrimile sale a luat naştere lacul, de culoarea ochilor lui albaştri.

Turiştii aflaţi în zonă pot vizita, cu acest prilej, şi cele trei cascade ale râului Beuşniţa, precum şi ruinele cetăţii medievale Ilidia, care, toate laolaltă, întregesc această atmosferă de basm.

GABRIEL TUDOR

Sărbători creştine

Sfânta Cuvioasă Parascheva

Peste câteva zile, pe 14 octombrie, Biserica Ortodoxă o prăznuieşte pe Sfânta Cuvioasă Parascheva, cunoscută de credincioşi şi drept „Sfânta Vineri".

S-a născut în sudul Dunării, în localitatea Epivata din Tracia, în anul 1025, după cum afirmă unele surse, într-o familie de buni creştini. Ea a fost crescută de mamă şi de bunică şi a avut un frate, Eftimie, care, încă din tinereţe, a ales viaţa monahală, devenind ulterior episcop de Madita.

Copilă fiind încă, la numai 12 ani, Parascheva îşi împărţea bunurile şi hainele cu săracii pe care îi întâlnea. Supărat, tatăl o pedepseşte obligând-o să doarmă cu robii şi cerşetorii. Ea nu se descurajează şi se dedică împlinirii poruncilor şi îndemnurilor evanghelice. De aceea studiază filozofia şi vieţile sfinţilor şi, când la 18 ani, tatăl hotărăşte să o mărite cu un tânăr bogat, ea refuză categoric.

Tatăl se stinge de supărare, iar mama, Sofia, îşi dăruieşte averea robilor. La rândul ei, tânăra îşi împarte şi ea moştenirea şi pleacă din casa părintească. Intră într-o mănăstire din apropiere de Constantinopol, Vlaherna, închinată Maicii Domnului, şi după cinci ani merge la Ierusalim, Betleem, Golgota. Ducea o viaţă neînchipuit de aspră, în post şi rugăciune, dormea pe o rogojină, iar vinerea, ziua în care a fost răstignit Mântuitorul, ţinea post negru, de unde şi numele de „Sfânta Vineri" pe care l-a căpătat în acest timp. Rămâne la locurile sfinte până la vârsta de 15 de ani şi capătă darul de a face minuni. Are o viziune impresionantă când i se arată un înger îndemnând-o să se întoarcă în locurile natale. Ascultătoare, Cuvioasa se întoarce spre Epivata, unde unele surse ne spun că a mai trăit încă doi ani. Alte surse – cele mai multe, de altfel – notează că ea a pornit la drum pe o corabie, pe care a murit la 14 octombrie 1050. Trupul ei este adus la Caliacra, unde este ascuns la marginea mării şi părăsit.

În apropiere este aruncat şi trupul unui corăbier mort şi un sihastru, vrând să-l îngroape, descoperă trupul Cuvioasei, nealterat şi frumos mirositor. Moaştele continuă să facă minuni, respectiv vindecări miraculoase, şi aproape 200 de ani, trupul este ţinut în biserica din Epivata. În 1235 sunt luate de împăratul Asan şi aşezate la Târnova. În 1393 sultanul Baiazid Hilderim distruge cetatea, moaştele sunt cumpărate de Mircea cel Bătrân (1386-1418) şi aduse în Ţara Românească. După dezastrul de la Nicopole din 1396, suferit de armata creştină, sultanul ridică moaştele şi le dăruieşte Anghelinei, kneaghina Serbiei. În 1521 Belgradul este distrus de Suleiman al II-lea şi moaştele sunt duse la Istanbul de unde domnitorul Moldovei, Vasile Lupu, ajutat de mitropolitul Varlaam sunt cumpărate de la sultanul Murad al IV-lea pentru suma de 300 de pungi de aur.

În 1641 moaştele sunt aduse la Iaşi şi depuse în Biserica Sfinţii Trei Ierarhi, ctitoria voievodului.

În 1888, biserica fiind în renovare, sunt adăpostite într-un paraclis care, la 26 decembrie, ia foc. Moaştele rămân neatinse, deşi racla de argint se topise iar capacul se carbonizase. Minunea a fost consemnată de autorităţile venite la faţa locului şi, după construirea Catedralei Mitropolitane, Sfânta a fost depusă aici. În 1916 racla a fost dusă în Basarabia şi în 1922 îşi reia locul la Iaşi.

În 1943 este adusă la Mănăstirea Ciorogârla, apoi la Pasărea şi, după război, este readusă la Iaşi.

Sfânta este considerată Patroana Moldovei şi ziua ei de prăznuire este ţinta unui important pelerinaj.

IRINA STOICA

Picasso și „Domnișoarele"

Domnișoarele din Avignon

Pablo Picasso este considerat de majoritatea criticilor cel mai renumit artist plastic al secolului XX. A fost și sculptor, ceramist, poet și designer, a avut o influență gigantică asupra consolidării și dezvoltării modernismului... și a fost și un soț și un amant teribil.

Autoportret

Atrăit nouăzeci și unu de ani (1881-1973) și este în mod cert cofondator al curentului cubist, alături de Georges Braque. Permanent căutător al unei expresii originale și nonconformiste, Picasso (numele mamei) a parcurs cu frenezie „Perioada albastră" și „Perioada roz", după care a urmat „Perioada pro-africană". Din această din urmă epocă a gândirii artistice a maestrului provine capodopera „Domnișoarele din Avignon", concepută și finalizată în 1907, după multiple variante de schițe și desene. Această pânză de dimensiuni apreciabile (2,44 m x 2,33 m, aflată acum la Muzeul de artă modernă din New York) este una dintre acele lucrări memorabile care au stârnit vii discuții și controverse, deoarece cercetătorii au încercat să afle ce anume l-a inspirat pe geniul născut la Malaga. Și asta pentru că „Domnișoarele" reprezintă unul din cei mai importanți stâlpi ai modernismului, care este și astăzi o bornă de hotar în istoria artei.

Maya cu păpușă

Discuțiile pleacă de la compoziția grupului de cinci nuduri feminine, toate cu relief geometrizat și două dintre ele purtând măști africane. Acest amănunt a dus la ipoteza că maestrul a vizitat Muzeul etnografic Trocadero (Astăzi Muzeul Omului, axat pe antropologie), unde Picasso a savurat arta tribală africană. Dar complexa compoziție are și nuanțe de primitivism (transformarea perspectivei în decor plat) și de proto-cubism (elemente care țin de tridimensional, în dauna bidimensionalului). Pe de altă parte, criticii au identificat pe bună dreptate și opere care ar fi putut să-l inspire direct pe Picasso. Aici sunt enumerate capodopere precum „Femei la scăldat" – varianta largă, a lui Cézanne, lucrarea „Oviri" a lui Paul Gauguin (sculptură ceramică) și magnifica lucrare „Deschiderea celui de-al cincilea Sigiliu" a lui El Greco – unul dintre idolii lui Picasso, alături de Velazquez.

Femeie plângând

Având în vedere răspunsurile evazive ale maestrului, unii critici bănuiesc că „Domnișoarele" au reprezentat și o replică artistică genială la capodoperele lui Henri Matisse (alt mare revoluționar al modernismului) „Fericirea de a trăi" și „Nudul albastru". De altfel, „Domnișoarele" au născut o dispută directă și dură între cei doi pictori, Matisse (considerat inițial fovist) afirmând că Picasso „maimuțărește idealurile artei moderne..." O altă problemă iscată de nonconformismul adorabil (pe alocuri) al lui Picasso este titlul final al lucrării. Inițial, maestrul nu s-a sfiit să facă aluzie la bordelul din strada Avignon din Barcelona, punând titlul „Bordelul din Avignon". Dar criticul André Salmon, cel care a organizat expoziția din 1916, când au apărut în public prima oară „Domnișoarele", a schimbat titlul precum se știe că a rămas până astăzi.

Cu o viață personală tulburătoare – a fost căsătorit doar de două ori, cu Olga Koklova și Jacqueline Roque, a avut mai multe amante (una s-a sinucis), a fost câțiva ani membru al Partidului Comunist Francez –, Picasso a fost un personaj trepidant.

Un matador celebru

Spaniolul Francisco Montes Reina (1804-1851) a fost un matador vestit, născut în provincia Cadiz. Deși voia să devină medic, a ales cariera luptelor cu taurii, din motive financiare. Faima sa a fost atât de mare spre finalul carierei, încât primea câte 2.000 de reali pentru fiecare taur ucis. El a fost cel care a îmbunătățit costumul de toreador, modelul său numit „Traje de Luz" fiind utilizat și astăzi. A murit la numai 46 de ani, după retragere.

ZIGZAG în timp și spațiu

● Autentic luptător anticorupție

Joseph Pulitzer (foto, 1847-1911) s-a născut la Mako, în Ungaria, într-o familie evreiască. Pe când avea unsprezece ani, situația financiară a familiei s-a înrăutățit brusc. Rămas fără tată, Joseph umblă disperat prin Europa pentru a se întreține. Nu reușește și pleacă în America, ultima sa speranță. Așa se face că la 17 ani se înrolează în armata lui Abraham Lincoln, unde a servit opt luni.

Apoi a urmat o perioadă în care omul care avea să ofere mii de locuri de muncă a prestat meserii precum vânător de balene, ajutor de chelner, agent ambulant de publicitate etc. Pulitzer dormea în acei ani în cutii de carton... De foame, într-o zi și-a vândut singurul lucru prețios: o batistă albă, amintire de acasă... Cea mai importantă „funcție" din acei ani a fost funcționar al unei companii de căi ferate.

În 1868 scrie primul articol (despre o călătorie eșuată cu vaporul) și începe să fie cunoscut în cercurile de ziariști, ba chiar devine reporter în 1869. Studiază dreptul și se înscrie în Partidul Republican. Din cauza corupției interne, demisionează și ulterior se înscrie în Partidul Democrat. În 1872, remarcat de patron, Pulitzer primește acțiuni la ziarul „St. Louis Post-Dispatch". Este din ce în ce mai iubit de public, fiindcă lui Pulitzer îi plăcea să scrie despre oamenii de rând și nevoile lor. Nu uitase de unde a plecat.

În 1879 cumpără ziarul amintit. În 1883, el cumpără și ziarul în pierdere „New York World", pe care-l redresează și cu care ajunge la tiraje excepționale. Dar ziarul concurent, „New York Sun" începe o competiție neloială, cu atacuri murdare. Pulitzer rezistă și are încă o idee novatoare: un supliment color pentru copii (primul de acest gen).

Lupta anticorupție a fost tema care l-a făcut pe fostul homeless nu numai multimilionar, ci și posesor al unui tiraj de șase sute de mii de exemplare, cel mai mare din SUA în acea epocă. Simultan, lupta anti-Pulitzer (care divulga și afaceri dubioase ale guvernului) ajunge la apogeu prin darea lui în judecată pentru presupusa calomniere a lui Theodore Roosevelt și a lui J.P. Morgan, dar justiția a respins acuzațiile.

Joseph Pulitzer a murit pe iahtul său, în 1911, Nu înainte de a dona milioane de dolari și pentru înființarea primei școli de jurnalism din SUA.

● În ritm de samba

Unul dintre cele mai faimoase și iubite carnavaluri ale Portugaliei este „Carnavalul Sambei" din localitatea Loule. Manifestarea plină de viață dezlănțuită pe străzi a apărut mai întâi într-o țară colonizată de portughezi dincolo de Atlantic, și anume Brazilia. Înaintea Postului Paștelui, la Rio de Janeiro are loc cea mai tumultuoasă desfășurare a școlilor de samba din patria amazoniană. Din 1906, în Portugalia

activează școli europene de samba care-și „dau arama pe față" într-un stil foarte apropiat de al brazilienilor, dar, totuși, nu cu aceeași amploare.

Una din principalele atracții ale carnavalului de la Loule este prezența apetisantă a dansatoarelor. Pictate pe trupul gol sau doar învești mântat parcimonios cu danteluțe și sclipici, femeile ies pe străzile transformate în „sambadrom" și, trei zile și trei nopți, ne aduc aminte ce palpitantă poate fi viața, dacă n-ai uitat să te bucuri. Pe de altă parte, geniile gastronomiei portugheze își dau și ele în petec. Printre dansatoare, măști și care alegorice își fac loc platouri imense doldora de sortimente salată de fructe și legume, ale căror denumiri se pierd în vremurile conchistadorilor.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Infractori cu guler alb

Brazilianul Wallace Souza (foto), fost parlamentar al statului Amazonas, era prezentator al unui program tv dedicat criminalității care avea cea mai mare audiență, căci reușea să transmită primul reportaje de la locul infracțiunilor. Programul „Canal Livre" se baza pe investigații jurnalistice și milita pentru justiție și prevenirea criminalității.

Tocmai acel om de succes a fost acuzat direct de plătirea unor criminali pentru comiterea unor fapte care să fie prezentate în emisiunea sa! Percheziționile domiciliare au evidențiat că Souza deținea arme, iar fratele (viceprimar) său avea și droguri. După arestare, Souza a evadat și s-a predat la scurt timp, declarându-se nevinovat. Nu este limpede dacă procurorii ar fi adus la proces și martori împotriva celebrului om de televiziune, căci acesta mai era acuzat și de intimidare de martori. Din păcate, justiția nu și-a mai putut spune cuvântul, întrucât Wallace Souza a murit în închisoare, în 2010, la cincizeci și unu de ani, fiind suferind de inimă.

Un alt caz de persoană publică cu studii universitare care ducea o viață dublă este cel al dentistului american Glennon Engleman (1928-1999). Acest individ cu o viață publică onorabilă — fiind și familist — nu avea lipsuri financiare și totuși s-a dovedit că ucidea pentru bani. A fost un sociopat, un criminal fără nicio remușcare față de faptele sale. Au fost clarificate șapte cazuri de asasinat la comandă, în toate fiind la mijloc și împărțirea poliței de asigurare a victimei. Engleman făcea contracte în care intrau atât crima, cât și efectele materiale (moștenirile) directe. În primul caz, în anul 1958, el l-a împușcat pe soțul primei sale soții, care a primit o asigurare de 64 de mii de dolari.

În toată această perioadă (1958-1980) el profesa ca și cum nimic „ciudat" nu se întâmpla. A fost în cele din urmă predat poliției și a primit închisoare pe viață. El a murit în penitenciar, de diabet, fără să se fi elucidat numărul total de victime.

Știați că...

◆ ...Oresund Bridge este al doilea pod ca lungime din Europa?

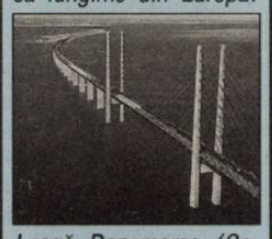

Leagă Danemarca (Copenhaga) de Portul Malmo din Suedia.

◆ ...cele mai numeroase vietăți de pe Terra sunt artropodele? Dintre acestea un număr uriaș îl reprezintă păianjenii.

◆ ...cea mai înaltă cascadă din lume

este Angel din Venezuela? Are 976 metri înălțime.

◆ ...elefanții africani au toți fildeși fie ei femele sau masculi? La elefanții asiatici numai masculii posedă această podoabă.

◆ ...unghiile de la mâinile noastre cresc mai repede decât cele ale

picioarelor? Viteza de creștere a primelor este de patru ori mai mare decât a celorlalte.

◆ ...la 1 mai 1865 s-a introdus atât în țara noastră cât și în străinătate seriviciul abonamentelor prin poștă la presa scrisă? Se percepea un comision de 10 la sută, plus cheltuielile de expediere a sumelor și francarea trimiterilor.

◆ ...coaja unui ou reprezintă 9-12 la sută din greutatea lui? Con-

ține pori care permit oxigenului să intre și dioxidului de carbon să iasă.

Știați că...

Nôtre Dame din Bruges

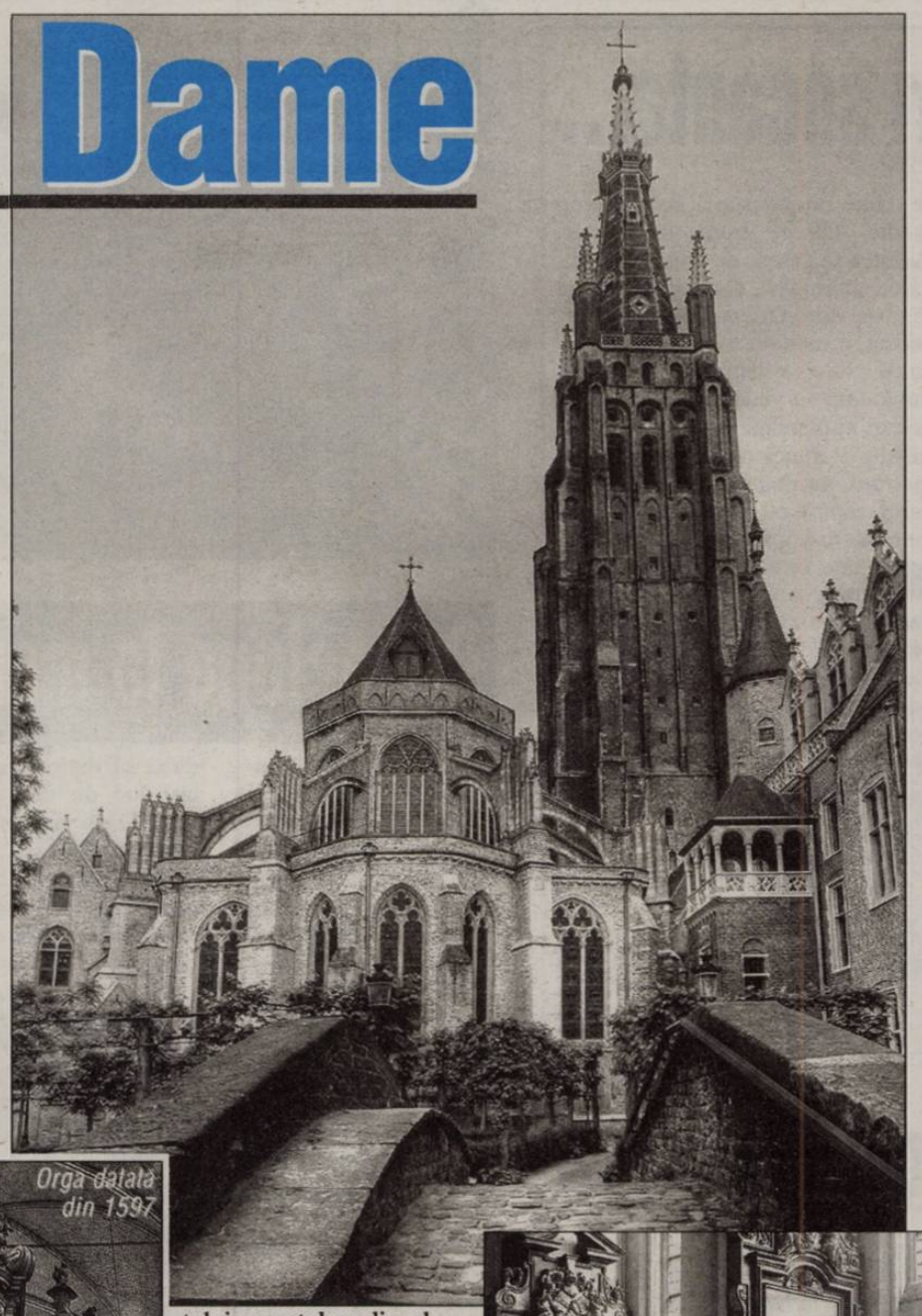

Elegant și discret, solemn dar prietenos, orașul Bruges emană un farmec aparte, exercitând o puternică fascinație asupra tuturor celor care pășesc între zidurile lui. Aici este întâmpinat de fântâni și statui, de turnuri și canale, totul învăluit într-un aer misterios, puternic potențat de mireasma de ciocolată. Dintre bisericile orașului, împodobit cu cel puțin 600 de statui ale Sfintei Fecioare, cea mai impunătoare îi este închinată în mod firesc.

Biserica este considerată cea mare biserică gotică din Țările de Jos și a fost ridicată în secolele XIII-XV pe locul vechii biserici romane din centrul orașului.

Din punct de vedere arhitectonic, biserica nu prezintă un stil unitar, datorită faptului că a fost construită în mai multe etape. Remarcabil rămâne însă turnul de 122 metri, unul dintre cele mai înalte turnuri de cărămidă de pe continent, al doilea ca înălțime din Belgia, primul fiind cel din Antwerpen. Construcția, inspirată după catedrala Nôtre Dame din Tournai, prezintă un exterior sobru, din cărămidă roșie, specific edificiilor din zonă.

Orga datată din 1597

Biserica a avut de suferit de-a lungul vremurilor. În timpul Revoluției Franceze a fost transformată în sediu iacobin și lăsată apoi într-o stare jalnică. Un timbru, editat în 1981, a marcat această stare de lucruri. Restaurările ulterioare, mai ales cele din jurul anilor 1900, au redat monumentului aspectul medieval, iar lucrările continuă și în zilele noastre.

Ceea ce impresionează vizitatorul în mod deosebit este nu atât grandoarea sa ci interiorul, o veritabilă colecție de artă, conținând vitralii, picturi, statui, obiecte de mobilier, totul de o valoare inestimabilă. Coloanele de marmură, orga impunătoare, candelabrele elegante par să te transporte într-o lume a frumosului și a perfecțiunii.

În spatele altarului principal, se află mormântul gotic al ducesei Maria de Burgundia alături de cel renascentist al tatălui ei, Carol Temerarul. Ducesa a domnit în Țările de Jos în secolul al XV-lea și a murit în 1482 căzând de pe cal, în timpul unei vânători în împrejurimile orașului Bruges.

Sarcofagele ducesei de Burgundia și a tatălui său. În față, Tripticul Calvarului

Tatăl ei, Carol Temerarul, a murit în 1477 la Nancy, în Franța, și în 1550 a fost adus alături de fiica sa în biserica închinată Maicii Domnului.

Statuile celor doi, prezentați întinși deasupra sarcofagelor din bronz, după obiceiul vremii, sunt realizate din bronz aurit, personajele fiind încoronate. Mormântul ducesei de Burgundia este opera sculptorului Jan Borreman iar cel al tatălui ei a fost realizat în 1562 de Jacques Jongelinck.

În fața celor două sarcofage se află Tripticul Calvarului, o impresionantă pictură pe lemn, purtând semnătura lui Bernand van Orley. Datează din 1534 și a fost restaurată de Frans Pourbus în 1589. Lucrarea, deși alcătuită din piese disparate, este unitară și reprezintă Patimile Mântuitorului.

Statuia lui Michelangelo

Cea mai de preț comoară a bisericii o constituie însă o statuie din marmură, înfățișând-o pe Sfânta Fecioară și copilul Iisus. Statuia, nu foarte mare, este singura lucrare de Michelangelo care a părăsit Italia în timpul vieții marelui sculptor. A fost realizată pentru catedrala din Siena și adusă în Belgia în 1506, de doi negustori bogați, frații Jan și Alexandru Mouscron care au dăruit-o bisericii.

Artistul o înfățișează pe Maica Domnului în veșminte ample, cu capul acoperit, cu o carte sub mâna dreaptă, cu cea stângă ținând mânuța copilului pe care încearcă să-l protejeze, fiind rezemat gol de genunchii ei. Chipurile celor doi emană frumusețe, blândețe și o dragoste care nu încape în cuvinte. Statuia a fost furată de două ori: odată în timpul Revoluției Franceze și apoi în timpul Celui de al Doilea Război Mondial. De fiecare dată a fost readusă la locul ei, spre bucuria locuitorilor orașului și a turiștilor.

Alături de Biserica Sfântului Sânge aflată în centrul orașului, Biserica Sfintei Fecioare (a Doamnei Noastre) constituie un reper cultural și religios și mai ales un loc de suflet pentru toți cei care îi calcă pragul.

Victoria de la Tișița

Statuia Victoriei din localitatea Tișița, județul Vrancea, a fost ridicată la inițiativa lui Pamfil Șeicaru. Realizată din bronz, are o înălțime de 2,50 metri și este opera lui Oscar Han. Reprezintă o femeie cu sabia ridicată deasupra capului, personificare a zeiței Victoriei.

A fost dezvelită în septembrie 1934, în prezența regelui Carol al II-lea, a mareșalului Averescu, a mitropolitului Moldovei și a altor personalități.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Simboluri ale umanității

Hamsa

Simbol cunoscut, utilizat în producerea de obiecte decorative, amulete sau alte bijuterii, „hamsa" reprezintă o palmă deschisă. Numele ei vine din arabă, însemnând „cinci" după numărul degetelor. Musulmanii o numesc „mâna Fatimei" iar creștinii „mâna Fecioarei Maria". În palmă este desenat un ochi, pe care evreii l-au înlocuit cu Steaua lui David. Amuleta este privită ca un mijloc de protecție împotriva vrăjilor în general și a deochiului în special.

Mâna deschisă apare ca simbol și în alte culturi. Astfel în budism sugerează transmitere de învățătură iar în hinduism. capacitatea de a dărui.

1001 de lucruri şocante...

Cea mai mare spaimă a omului, dintotdeauna, este legată de moarte (sau de veşnicia ei?!) şi în special de un sfârşit violent. Dar iată ce veşti interesante ne dau statisticienii, chiar dacă aceştia vin cu cifre reci: dacă vă temeţi că veţi fi asasinat, există o probabilitate de 1 la 20.000 ca aşa ceva chiar să se întâmple. O fi mult? Pare cumplit de puţin! Conform aceloraşi reguli – şi nu factorului numit „şansă" – este mai probabil să ne dăm obştescul sfârşit în timp ce mergem să cumpărăm un bilet la loterie, decât să câştigăm la acelaşi joc al hazardului.

Ce mai mâncăm, ce mai respirăm (fără să ştim)? Potrivit unui raport publicat de Food & Drink Administration, anual, fiecare dintre noi consumă fără voie, în medie, 450 de grame de insecte. Acestea se găsesc de obicei în mâncarea „normală", dar astfel încât nu le observăm. Oricum, se ştie că insectele constituie o importantă sursă de proteine; inclusiv pentru om, după cum se vede. Să ştiţi însă că uneori şi plămânii ni-i hrănim „canibalic": atunci când călătorim cu metroul, nu mai puţin de 15% din aerul respirat este compus din particule microscopice de piele umană!

În fine, ca să devenim ceva mai... umani, amintim o constatare a cercetătorilor privitoare la sărut. În chiar clipele sublime (în principiu) ale sărutului pe gură, schimbăm cu partenera/partenerul nu doar mări şi oceane de sentimente şi emoţii, ci şi aproximativ 40.000 de paraziţi şi 250 de tipuri de bacterii. Ca o observaţie colaterală nevinovată, ni se mai spune că mângâiatul blănii unui câine implică mai puţini microbi. Acuma, fiecare e liber să aleagă... *(A.N.P.)*

Strategie deconspirată de camere video

Un tânăr chinez care făcea parte dintr-o bandă de delicvenţi, specializată în furturi, s-a gândit să dea marea lovitură într-un târg internaţional de bijuterii şi de diamante din Hong Kong. A pus ochii pe un diamant în valoare de 300.000 de euro pe care l-a fotografiat discret, după care a apelat la un bijutier pentru a-l reproduce din sticlă până a doua zi.

S-a prezentat la standul respectiv şi i-a cerut vânzătorului să-i prezinte câteva diamante, insclusiv cel vizat. Printr-o mişcare abilă, a înlocuit diamantul original cu copia. În faţa camerelor de luat vederi camuflate. Supraveghetorul monitoarelor a anunţat imediat paza care l-a imobilizat. A intervenit imediat şi poliţia care a arestat încă patru persoane suspecte, surprinse de camerele de luat vederi. În timpul anchetei hoţul a susţinut că nu le cunoaşte.

Delicventul a fost trimis în judecată pentru furt calificat, fiind pasibil de câţiva ani de detenţie.

Poliţia este la curent cu faptul că în acest gen de furturi sunt implicate mai multe persoane, fiecare având un rol bine determinat. În acest caz nu s-a putut stabili un scenariu, o colaborare, aşa încât cei patru suspecţi au fost eliberaţi. *(D.M.)*

În „Iubitor" de animale

În urma unor sesizări din partea vecinilor, poliţia din comitatul Palm Beach din Florida a făcut o descindere în casa unui bărbat în vârstă de 55 de ani care trăia printre zeci de pisici. Iubitorii de pisici şi câini, pe care îi cresc într-un număr exagerat, sunt numeroşi în întreaga lume. Au, în general, o reputaţie proastă pentru că mediul este de cele mai multe ori insalubru şi efectele se resimt în vecinătate şi pentru că acest „hobby", dincolo de limitele normalităţii este asociat în unele cazuri unor dezagreabile dereglări psihice.

După ce au intrat în camerele cu un miros pestilenţial, pline de dejecţii (din fericire s-au dotat cu măşti de gaze) au deschis cele patru congelatoare în care se aflau peste 50 de pisici care au fost supuse unor tratamente abominabile.

Iată ce se ascundea în spatele „afecţiunii" pentru aceste minunate animale de casă. Proprietarul a fost arestat şi internat într-o clinică psihiatrică înainte de a fi trimis în judecată. *(D.M.)*

Rugăciune la mormântul gol

Despre morţi, numai de bine! Oricine ar fi fost, orice ar fi făcut în viaţă, în principiu toţi cei duşi pe lumea cealaltă sunt plânşi de cineva. Şi, fiindcă aşa se cade şi aşa simţim sau credem că ne aflăm din nou cumva mai aproape de răposaţi, ne rugăm lângă mormintele acestora. Nu chiar aşa se poate vorbi acum despre defuncta Juanita Scarfia, care a trăit în oraşul american New Dorp până în 1970. Avea numai 23 de ani când a murit.

Din considerente profesionale, a fost înmormântată în Cimitirul „Sf. Maria" din Grasmere cu onoruri militare, îmbrăcată în uniformă, cu perucă pe cap şi aşezată într-un sicriu de metal. În septembrie 2012 a murit şi fratele ei, Michael, al cărui trup a fost depus în cripta familiei.

Singurele supravieţuitoare – Nancy Roe şi Santina Picattaggio, surorile Juanitei – au luat apoi hotărârea să mute în acelaşi loc de veci din New Dorp şi rămăşiţele pământeşti ale acesteia. Însă, la descoperirea mormântului au avut un şoc cumplit: înăuntru nu se mai afla nimic, sicriul dispăruse şi din tot ce ar fi putut aminti de sora moartă nu mai rămăsese nici cel mai mic indiciu, ceea ce însemna că vreme de zeci de ani se rugaseră lângă un mormânt gol. Plângerea depusă ulterior şi ancheta deschisă nu au dus decât la aflarea unor informaţii vagi, derizorii, potrivit cărora sicriul ar fi putut fi vândut. În ceea ce priveşte cadavrul profanat, doar „s-a auzit vorbindu-se" despre găsirea ocazională, în zona unui alt mormânt, pe care era scris numele Palma V. Meshkis, a unor bucăţi din epoleţii de metal ai uniformei, din peruca Juanitei, precum şi „oase diverse". Nimic despre rămăşiţele acesteia, iar reacţia administratorilor cimitirului a fost... o tăcere mormântală. *(A.N.P.)*

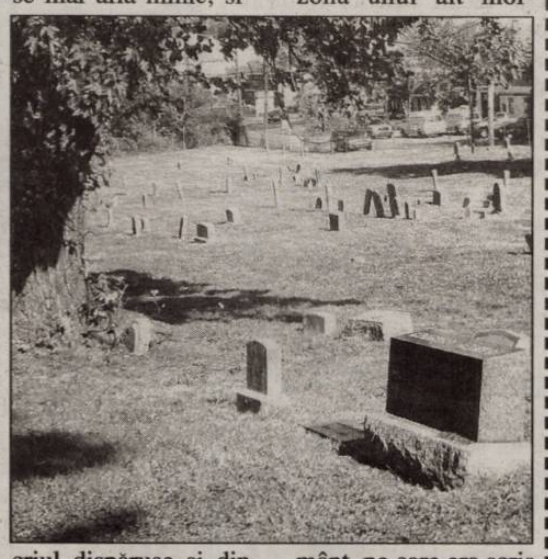

Dispută tragică

În Japonia tăieţeii nu sunt doar o mâncare. Consumarea lor în restaurante devine un gest vecin cu sacralitatea. Concepţia este adânc înfiptă în minţile celor de aici şi amplificată de filmul Tampopo realizat de Juzo Itami. Acest fel de a gândi a luat o întorsătură tragică într-un restaurant din Tokio.

Hisao Kitajima, un bărbat de 49 de ani intrase în respectivul restaurant pentru a savura mult apreciatul fel de mâncare. A văzut un scaun liber şi l-a tras să se aşeze pe el. Din nefericire n-a observat că pe scaunul dorit vecinul de masă îşi întinsese picioarele. Indignat că a fost deranjat, celălalt bărbat, în vârstă de 37 de ani şi cântărind 100 de kilograme, i-a administrat „nepoftitului" o lovitură de picior puternică şi l-a culcat la pământ. Apoi, în vreme ce rănitul agoniza, şi-a comandat o porţie de tăieţei pe care a mâncat-o cât se poate de liniştit, cu toate murmurele şi privirile dezaprobatoare ale celor din jur.

Cel doborât a fost dus la spitalul de urgenţă unde s-a stins după două zile. Amatorul de tăieţei a fost întrebat de oamenii legii cum de a mai avut puterea să mănânce ştiind ce a făcut. Calm, a răspuns că a procedat astfel ştiind că îşi savurează ultima masă în libertate. (I.S.)

Protest cu bani mărunţi

Franţuzoaica Audrey D., în vârstă de 28 de ani, după ce a fost concediată, a început să lucreze ca zilieră pe un şantier din Haute-Savoie. La un moment dat a primit o citaţie prin care era somată să plătească într-o săptămână impozitul pe venit, din 2013, adică 1.107 euro. S-a prezentat la Centrul de Finanţe Publice cu rugămintea de a plăti impozitul eşalonat, întrucât nu dispunea de această sumă. A fost însă refuzată.

Pentru a-şi exprima nemulţumirea şi revolta s-a prezentat a doua zi la ghişeu cu 30 de kilograme de monede de 1, 2 şi 5 eurocenţi pe care le-a rulat în ziare. A introdus o parte din monede, care totalizau 207 euro, într-o puşculiţă din porţelan pe care a ridicat-o şi a izbit-o de

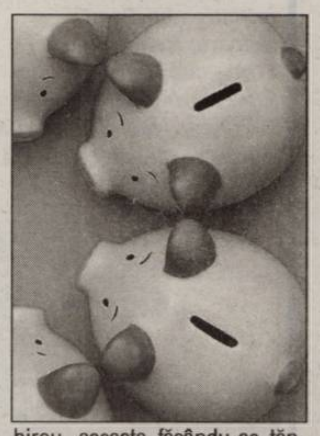

birou, aceasta făcându-se ţăndări. Monedele au zburat care încotro. Toată lumea a rămas stupefiată, intrigată. Apoi atmosfera s-a destins, câţiva funcţionari au făcut fotografii, au filmat. Şeful de serviciu, care văzuse scena, s-a apropiat de ea cu zâmbetul pe buze, încercând să o calmeze. L-a abordat cu următoarele cuvinte: „N-am nimic împotriva plăţii impozitelor, dar consider că suma e prea mare şi că nu există înţelegere pentru cei care n-o pot plăti la termen sau eşalonat. Mulţi dintre noi nu suntem sertare pline cu bani.".

Unde-i lege, nu-i tocmeală. Audrey ştia asta dar nevoia ei de a protesta nu s-a oprit aici. A continuat cu o scrisoare adresată Ministerului Finanţelor în care menţiona printre altele: „Da, sunt şi voi fi mereu revoltată, asemenea tuturor nevoiaşilor. Protestez împotriva taxelor exagerate şi rigidităţii fiscale. Este singurul mod în care îmi pot exprima nemulţumirea şi în care îmi pot vărsa nervii. Prin revoltă!" *(D.M.)*

Libertatea de a trage cu puşca

„Pe Pământ, idioţii au arme", spunea textul unui cântec fredonat la noi prin anii '70. Azi, realitatea e din ce în ce mai cumplită: pot ţine în mână o armă adevărată chiar şi copiii, iar urmările sunt imprevizibile. Uneori tragice, cu toate măsurile de siguranţă luate de supraveghetorii adulţi.

Un asemenea caz a îmbietrit recent opinia publică americană, şi nu numai, după ce o copilă de numai 9 ani a fost dusă într-un poligon militar aflat la sud de Las Vegas de către tatăl ei pentru o „mică distracţie". A fost dată în grija unui instructor experimentat – poliţistul Charles Vacca, veteran de armată –, acesta urmând să o înveţe manevrele elementare, premergătoare executării focului.

Este dificil şi în fond inutil de comentat dacă a fost sau nu la mijloc ceea ce numim mâna destinului. Profesionistul, remarcabil în mânuirea armelor de foc, i-a fixat fetiţei tirul pistolului-mitralieră Uzi pe „foc automat", dar o clipă fatală i-a furat din minte precizarea esenţială referitoare la reculul armei. Efectul a fost cumplit. După o primă rafală reuşită pe jumătate, poliţistul i-a cerut fetei să repete tirul şi a lăsat pistolul cu totul în mâinile acesteia.

A fost suficientă o scurtă apăsare pe trăgaci şi arma s-a mişcat ca prin voinţa proprie către stânga, câteva gloanţe pătrunzând chiar în craniul bărbatului. Transportat la spital, acesta a murit după câteva ore, sub privirile stupefiate ale colegilor. Iar, poate la fel de grav în acest accident mortal, este contextul obiectiv al producerii lui: toate autorizaţiile prevăzute de lege erau valabile, iar copila, aflată în vacanţă, avea tot dreptul să se „distreze" în poligonul militar. Chiar şi cu o armă de foc reală, deci letală! *(A.N.P.)*

JACQUES BREL

uratul dăruit cu un suflet frumos

Dacă ar fi trăit, ar fi împlinit azi 85 de ani. O vârstă venerabilă, pe care mulţi dintre colegii lui de generaţie o poartă azi cu nonşalanţă. Dar Brel n-ar fi putut-o purta, pentru că ar fi fost prea grea, pentru că el era deja epuizat de povara uriaşă a talentului său. Un talent care l-a făcut să ardă mai repede decât alţii şi să se stingă în floarea vârstei, la doar 49 de ani, într-o mohorâtă după-amiază de octombrie a anului 1978.

Băiatul cu o chitară

Fără Brel nu i-am fi avut, probabil, pe David Bowie, Nina Simone, Leonard Cohen şi atâţia alţi muzicieni asupra cărora artistul belgian a avut o influenţă covârşitoare. Dar cum ar fi arătat scena muzicală dacă Jacques Brel, născut pe 8 aprilie 1929 într-o familie de origine flamandă ar fi vorbit şi ar fi cântat în această limbă? Din fericire, în familie se vorbea şi franceza, iar Jacques va urma o şcoală primară catolică, unde de asemenea se preda în franceză. Pasiunea lui pentru această limbă îl va ajuta, mai târziu, să devină un vrăjitor al cuvintelor, cu un vocabular absolut remarcabil pentru un cantautor modern.

La Institutul Saint-Louis din Bruxelles, pe care l-a urmat apoi, adolescentul Brel face cunoştinţă cu teatrul, jucând în câteva piese şi începând să scrie el însuşi scurte poeme şi eseuri. La 15 ani, primeşte cadou o chitară. Nu se va mai despărţi de ea decât pe patul de moarte. Şcoala, cu rigorile ei, nu i-a plăcut niciodată şi de aceea, după absolvirea liceului merge să lucreze într-o fabrică. Dar rutina de aici îl macină şi aşteaptă ca pe o eliberare serviciul militar.

Pe perioada armatei, continuă să participe la activităţile *La Franche Cordee,* o asociaţie caritabilă unde o va cunoaşte pe viitoarea lui soţie, Therese Michielsen, căreia el îi va spune însă Miche. E dragoste la prima vedere şi pătimaşul Jacques nu ezită să-i ceară mâna tinerei.

Un an mai târziu, pe 6 decembrie 1951, se va naşte prima lor fiică, Chantal. Venirea pe lume a copilului îi dă imboldul de a pune pe muzică versurile sale. Familia şi prietenii îl privesc cu reticenţă, întrucât performanţele sale de pe scena cluburilor din Bruxelles sunt încărcate de tensiune, sunt lirice şi emoţionale, dar adesea violente. Dar tocmai această abordare îl cucereşte pe Jacques Canetti, directorul artistic al companiei Philips Records, care-l invită să se mute la Paris.

Rebel cu o cauză

În ciuda opoziţiei familiei sale – între timp i se născuse şi a doua fiică, France – Brel părăseşte Bruxelles-ul, stabilindu-se în capitala franceză în toamna lui 1953. Pentru a-şi plăti camera de hotel, predă lecţii de chitară şi munceşte din greu, în reţeaua pariziană de cabarete.

Annie Girardot şi Bruel în „Banda Bonnot"

Nimeni n-ar fi crezut că steaua lui va străluci cândva atunci când, în 1954, Brel ocupă doar un dezamăgitor loc 27 din 28 de participanţi la concursul Grand Prix de la Chanson. Dar competiţia îi oferă prilejul de a o cunoaşte pe Juliette Greco, deja o vedetă consacrată, care-i interpretează cântecul „Le diable (Ca va)" şi-l propulsează pe Brel pe scena prestigiosului teatru Olympia.

La finele anului, Philips scoate albumul lui de debut, Jacques Brel et ses Chansons. Abia în martie 1955 soţia şi fetiţele i se alătură, familia stabilindu-se într-o suburbie a Parisului, Montreuil-sous-Bois. Urmează turnee obositoare în Africa de Nord, Olanda, Belgia şi Elveţia şi abia în septembrie 1956 Brel va da lovitura, primul lui hit comercial fiind *Quand on n'a que l'amour,* care va ajunge pe locul trei în topurile franceze.

O prietenie de durată cu un alt mare „poet neînţeles" al muzicii franceze, Serge Gainsbourg, se va lega din martie 1959, când cei doi cântă împreună la *Trois Baudets.* Treptat, atitudinea lui rebelă prinde la tineri, iar Jacques Brel devine un simbol al generaţiei „tinerilor furioşi". Fanii iau cu asalt sălile de concerte, avizi să-şi audă profetul, care, pentru a se concentra mai bine pe performanţele scenice, renunţă la a se mai acompania la chitară.

Anul 1960 îi va aduce şi consacrarea internaţională: un concert desfăşurat pe 19 octombrie la hotelul *Stepheard* din Cairo stârneşte vâlvă, iar noul lui impresar, Charles Marouani, profită de prilej pentru a intra pe piaţa nord-americană, cu albumul „American Debut", urmat de un turneu prin Canada.

Navigând spre alte zări

1964 va fi un an de tragedii, dar şi de triumfuri: în doar câteva luni îşi pierde, pe rând, tatăl, apoi mama, apoi primeşte premiul cel mare al Societăţii Autorilor Belgieni şi Marele Premiu al Discului, acordat de Academia Franceză. După nesfârşite turnee, desfăşurate în următorii doi ani, Brel decide să ia o pauză, şocându-şi fanii prin declaraţia făcută la 1 noiembrie 1966, după un concert de adio la Olympia: „Nu mai am nimic de dăruit lumii muzicale. Mă voi dedica altor proiecte". Prietenii apropiaţi, printre care şi Charles Aznavour, încearcă să-l determine să se răzgândească, dar Brel e de neclintit. După retragerea lui de pe scenă, Brel se va concentra asupra filmului.

În 1967 joacă în „Afaceri riscante", cu Emmanuelle Riva, un an mai târziu în „Banda Bonnot", cu Annie Girardot. La ambele, el e şi autorul coloanei sonore, ca şi şi următoarea peliculă, „Unchiul Benjamin", regizată de Edouard Molinaro.

Dornic să-şi încerce şansa şi ca regizor, Brel realizează, în 1971, filmul *Franz* – apreciat de critici, acesta nu se bucură însă şi de succes la public. Vor urma pelicule regizate de prodigioşii Marcel Carne şi Claude Lelouch – în timpul filmărilor la *L'aventure, c'est l'aventure,* artistul se va îndrăgosti de mult mai tânăra actriţă şi cântăreaţă Maddly Barny, alături de care-şi va petrece ultimii ani de viaţă. Diagnosticat cu cancer pulmonar, îşi dedică timpul rămas călătoriilor, plănuind chiar să navigheze cu iahtul său, Askoy II, în jurul lumii, alături de Maddly şi de fiica lui, France. Boala îl împiedică însă să-şi ducă la îndeplinire planurile.

Pe 9 octombrie 1978 el va muri din cauza unei embolii pulmonare, la spitalul Aviccene de lângă Paris. Potrivit ultimei dorinţe, trupul lui neînsufleţit avea să fie înmormântat în cimitirul din insula Hiva Oa, din Polinezia Franceză, la câţiva metri de mormântul pictorului Paul Gaugain. Marile spirite se întâlnesc şi după moarte...

În „Franz" alături de Danièle Evenou

Printre stele

PE ARIPILE VÂNTULUI,

puţin erotism, puţin război şi multă pasiune romantică

Cine poate uita filmul *Pe aripile vântului?* Pasiuni năprasnice, iubiri neîmplinite, nehotărâre şi fixaţie, război civil american, toate la un loc, în ecranizarea singurului roman scris de jurnalista americană Margaret (Munnerlyn) Mitchell (1900-1949). Cu acest unic roman, *Gone with the Wind,* jurnalista de la *The Atlantic Journal* a fost recompensată cu *National Book Award* (Premiul Naţional pentru Carte) în anul 1936, precum şi cu *Premiul Pulitzer pentru ficţiune* în anul următor.

Scarlett O Hara, Rhett Butler şi Ashley Wilkes, în mod ciudat, personaje nemuritoare care dovedesc că nu e nevoie să fii inspirat de-a lungul unei vieţi întregi, e suficient şi doar o singură dată, dar bine. Nu se ştie, totuşi cât de mare scriitoare ar fi devenit Margaret Mitchell, cert este că după succesul cu primul ei roman, după ce a supravieţuit celui de-al Doilea Război Mondial, unde a activat în marina americană ca voluntar al Crucii Roşii, ea a fost lovită mortal de un taxi în timp ce traversa o stradă din Atlanta alături de soţul ei.

Filmul a fost făcut de regizorul Victor Fleming în 1939, la numai trei ani după publicarea romanului, devenit şi el un hit mondial, cu Vivien Leigh în rolul neastâmpăratei Scarlett, Clark Gable în rolul lui Rhett Butler şi Leslie Howard în cel al lui Ashley. Pelicula deţine şi azi recordul celui mai de succes film din istoria încasărilor cinematografiei americane, fiind recompensat la vremea respectivă cu 10 premii Oscar. Aşadar, în acest an s-au împlinit 75 de ani de la lansarea filmului, o vârstă respectabilă, motiv pentru care în SUA evenimentul a fost sărbătorit cu surle şi trâmbiţe: lansare de DVD/Blu Ray, proiecţii speciale în 650 de cinematografe din America, între 28 septembrie şi 1 octombrie, la iniţiativa canalului de televiziune **Turner Classic Movies**.

Filmul are 224 de minute şi în ciuda duratei (despre care criticii de film de azi ar spune că nu poate exista aşa ceva) producţia a avut încasări 1,6 miliarde de dolari (dolarul ajustat după inflaţie), plasându-se astfel înaintea filmului *Star Wars (Războiul Stelelor,* 1977) care a încasat doar 1,45 miliarde de dolari, rege neîncoronat rămânând, totuşi, *Titanicul* lui James Cameron din 1997, cu peste 2 miliarde dolari în total. Alături de TCM, Harry Ransom Center de la Universitatea Texas (Austin), unde se află arhivele producătorului David O. Selznick de la MGM, prezintă de la începutul lunii septembrie până pe 4 ianuarie 2015 o expoziţie cu istoria filmului. Rochia din draperii verzi purtată de Scarlett, precum şi rochia ei roşie purtată la aniversarea lui Melanie fac parte din piesele expuse, ca şi câteva file de scenariu. Aniversarea filmului a fost marcată şi la Cadiz (Ohio), oraşul natal al actorului **Clark Gable** (Rhett Butler), a cărui casă este în prezent muzeu, şi la New Philadelphia (oraş vecin cu Cadiz) prin proiecţia filmului şi o licitaţie de obiecte legate de el.

Întrebată la un moment dat, ce crede că a ajuns Rhett Butler, personajul „negativ" din saga sa, Margaret Mitchell a răspuns că nu ştie, dar „trebuie să-şi fi găsit el o fată bună, dar mai puţin ambiţioasă, pe undeva".

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Crina Semciuc

Născută în 1986, la Galaţi, Crina Semciuc este azi una dintre cele mai talentate actriţe ale generaţiei ei. A făcut teatru încă de când nu învăţase prea bine să vorbească: la vârsta de 3 ani, a dat replica pe scenă mamei ei, actriţă la Teatrul Muzical din Galaţi. Nu spunea decât „Mama! Mama!", dar modul sfâşietor în care rostea cuvintele, alături de chipul ei candid şi minunaţii ochi verzi, înlăcrimaţi, făceau spectatorii să plângă şi ei, impresionaţi. Multă vreme Crina a fost convinsă că va face balet. Dar, pentru că în viaţă Marele Regizor decide, uneori, în locul nostru, desfiinţarea secţiei speciale de balet a determinat-o să intre, în clasa a opta, la clasa de actorie a Liceului de Artă din Galaţi. A jucat în filme şi reclame de pe băncile Universităţii de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti. Debutul în televiziune a venit odată cu rolul din „Mincinoasa", care a adus-o în atenţia regizorilor de la „uzina de telenovele" a MediaPro. A jucat rolul Ştefaniei în telenovela „Daria, iubirea mea",

difuzată de postul Acasă TV, în serialul „Cu un pas înainte", difuzat de ProTV şi în telenovela „Fetele marinarului", de pe Antena 1.

În 2007, a fost imaginea oraşului Sibiu, în urma unei întâmplări amuzante: venită cu prietena ei la casting, a sfârşit prin a fi aleasă ca imagine a campaniei de promovare a programului „Sibiu, capitală culturală a Europei" din acel an. Deşi s-a remarcat mai ales prin rolurile din filmele *California Dreamin, În derivă, Rocker* sau, mai recent, *Selfie,* Crina a vrut să demonstreze – şi, spun criticii, a reuşit – că poate face roluri bune şi în teatru. Stau mărturie prestaţiile actoriceşti din „O noapte furtunoasă" şi „Pescăruşul", regizate de Marius Gilea, Leonce şi Lenna, în regia lui Horaţiu Mălăele, dar şi Celebrul 702, la Teatrul de Comedie, „Nebuna din Chaillot", la Teatrul Metropolis sau „Năpasta", pusă în scenă de Radu Afrim la Teatrul Naţional. Senzuală, telegenică, dar înzestrată cu valenţe nebănuite, Crina Semciuc e, fără îndoială, o actriţă care promite mult. Depinde numai de regizorii noştri dacă vor şti să-i pună în valoare frumuseţea şi talentul.

Bolile, de la cap se dezvoltă!

Anual, în ziua de 10 octombrie se marchează Ziua Mondială a Sănătăţii Mintale. Nu e o sărbătoare, nici comemorare, ci mai degrabă prilejul potrivit pentru a sensibiliza lumea medicală, dar şi populaţia şi, nu în ultimul rând, responsabilii din sfera politicii, în legătură cu evoluţia ascendentă mai mult decât îngrijorătoare a afecţiunilor cu substrat sau cauze certe de natură psihologică. Să ne gândim la un singur lucru, pentru a realiza că nu trebuie să glumim absolut deloc pe această temă: aflăm uneori din emisiuni de ştiri despre fapte abominabile comise de persoane care – ni se spune în treacăt – au antecedente psihiatrice. Dar foarte mulţi asemenea indivizi se mişcă printre noi, fără să îi întrebe cineva de sănătate...

Atac concertat asupra minţii umane

Tulburările mintale apar în toate culturile şi în toate etapele vieţii. Ele sunt consecinţe sau factori de risc pentru multe alte probleme de sănătate, fiind adesea asociate sărăciei, marginalizării şi dezavantajului social şi categoriilor cu niveluri scăzute de educaţie. De asemenea, pe lângă ceilalţi factorii genetici şi psihici, integritatea sănătăţii mintale se asociază cu schimbările sociale rapide, cu nivelul stresului de la locul de muncă, discriminarea de gen, excluderea socială, stilul de viaţă nesănătos, riscurile violenţei de toate tipurile (fizică, verbală, conjugală, stradală etc), cu alte probleme de sănătate, cu accesul la îngrijire şi tratament şi cu încălcările drepturilor omului.

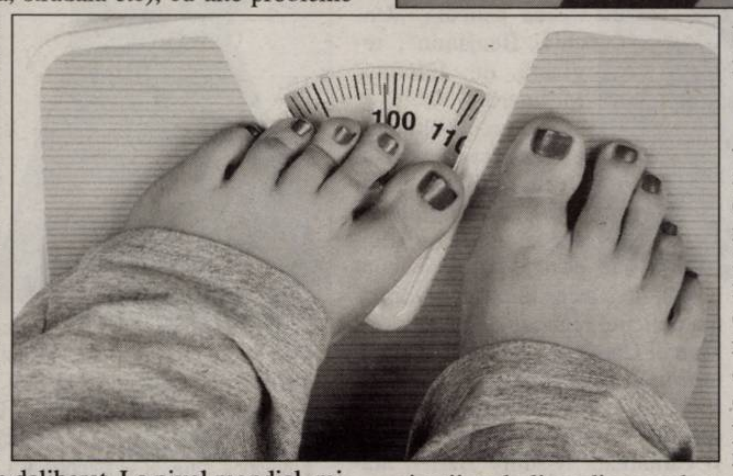

Nu sunt puţine familiile în care întâlnim persoane cu afecţiuni mintale sau care vor avea nevoie de asistenţă şi îngrijiri pentru a face faţă unor perioade dificile din viaţa lor, dar deseori le ignorăm deliberat. La nivel mondial, milioane de oameni suferă de afecţiuni mintale sau neuologice ori de probleme psihosociale provocate de abuzul de alcool şi de droguri. Mulţi dintre ei sunt singuri şi suferă în tăcere, iar dincolo de suferinţă şi de absenţa îngrijirilor adecvate se confruntă cu stigmatizarea, marginalizarea, excluderea. Bolile mintale şi neurologice, afectând sănătatea în general, vor frâna sau chiar bloca capacitatea omului de a se realiza şi de a fi de folos comunităţii.

Beteşuguri ale trupului şi ale creierului

În lume, peste 450 de milioane de persoane suferă de afecţiuni psihice, dar se estimează că în realitate numărul e mult mai mare. Stresul emoţional indus de statutul de bolnav cronic îngreunează controlul afecţiunii, fie prin modificarea unor parametri (tensiune arterială, glicemie, colesterol etc.), fie prin generarea unor comportamente nesănătoase: alimentaţia dezechilibrată, sedentarism, supraponderalitate, consum de alcool, tutun sau alte droguri. De fapt, se creează un cerc vicios în care boala cronică generează aceste disfuncţii în plan psihic, care, la rândul lor, pot fi sursă a unor noi factori de risc ai bolii cronice. Astfel, studiile indică:

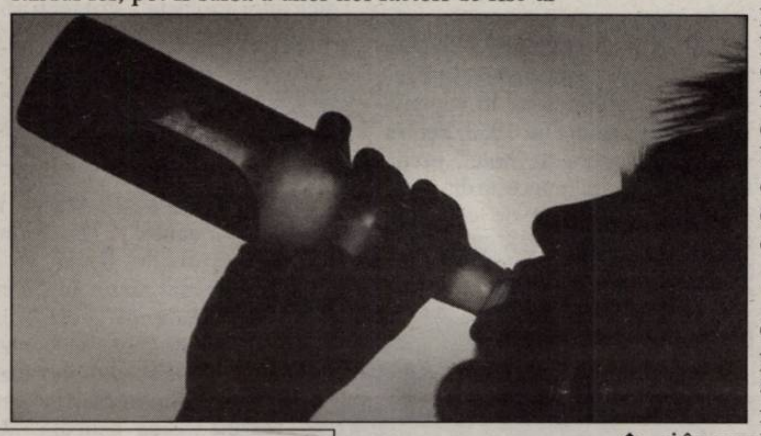

- în bolile cardiovasculare – depresia este prezentă la 1 din 5 pacienţi cu boli coronariene, iar la 1 din 3 pacienţi cu insuficienţă cardiacă congestivă, majoritatea cazurilor de depresie rămân nediagnosticate şi implicit netratate. Mai mult de 15% din pacienţii cu boli cardiovasculare şi peste 20% cu bypass coronarian dezvoltă depresie severă;
- în diabetul zaharat – depresia creşte riscul de a dezvolta diabet de tip II la peste 20% din tineri;
- aproximativ jumătate din pacienţii cu cancer avansat sau terminal au o sănătate mintală precară, iar rata decesului este crescută cu 25% la pacienţii cu cancer care se simt deprimaţi şi cu 39% la cei cu depresie diagnosticată. Depresia afectează între 15 şi 25% dintre pacienţii cu cancer, atât la femei cât şi la bărbaţi. Unul din patru bolnavi de cancer, indiferent de vârstă, dezvoltă sindrom depresiv la un anumit timp după diagnosticare;
- 20% din pacienţii cu astm bronşic şi bronhopneumopatie cronică obstructivă suferă şi de depresie severă sau diverse forme de anxietate (atacuri de panică, diverse fobii);
- şi în cazul obezităţii pot apărea probleme psihologice, cum ar fi: tulburări de somn, de alimentaţie, sedentarism, diminuarea stimei de sine, stres, depresie, toate acestea intercondiţionându-se. Pacienţii cu episoade de depresii sau cu depresie cronică au un risc de 60% de a deveni obezi faţă de persoanele care nu au un istoric de depresie. OMS estimează că obezitatea riscă să devină o adevărată epidemie care, până în anul 2020, va rămâne singura cauză impotantă de mortalitate în lume!

* * *

Se estimează că, până în anul 2020 tulburările mintale, în special depresiile vor fi principalele cauze ale morbidităţii în rândul europenilor. Conform aceluiaşi raport, aproximativ 20% din europeni suferă de diverse afecţiuni mintale, situaţie similară şi în România; mai mult, 9 din cele 10 ţări cu cele mai înalte rate ale sinuciderii din lume, sunt în Europa.

Reculul agresivităţii

Una dintre manifestările comune cele mai vizibile ale societăţii actuale, aflată permanent în extensie şi ascensiune, este agresivitatea împinsă până la violenţă (fizică, verbală, psihică ori de altă natură).

E greu de departajat frecvenţa pornirilor atavice individuale de a celor colective ori de cea a fenomenului în sine, dar un lucru este cert: pe lângă faptul că violenţa naşte violenţă, potrivit unei zicale, ea se îndreaptă inclusiv împotriva agresorului, influenţându-i negativ starea sănătăţii. Astfel, potrivit unui studiu american, persoanele cinice prezintă un risc sporit de a suferi accidente vasculare cerebrale (AVC) la o vârstă mijlocie sau la vârsta a treia.

Studiul a fost realizat pe 6.700 de adulţi cu vârste cuprinse între 45 şi 84 de ani, care au răspuns la mai multe chestionare despre comportamentele şi stările lor de dispoziţie. Autorii studiului au evaluat astfel, vreme de doi ani, nivelurile de stres, furie şi agresivitate, simptomele depresive. Subiecţii care nu sufereau de boli cardiace la începutul studiului au fost monitorizaţi apoi, timp de 8 până la 11 ani. În această perioadă, 147 dintre participanţi au suferit AVC-uri, iar 48 un accident ischemic tranzitoriu (AIT) – blocare temporară a unui flux sangvin spre creier. Cercetătorii au descoperit că persoanele care aveau cele mai mari scoruri în materie de agresivitate – măsurată pornind de la gradul lor de cinism faţă de cei din jur – erau de două ori mai predispuse la un AVC sau un AIT, în comparaţie cu persoanele care prezentau cele mai mici scoruri la acest parametru.

În mod similar, rezultatele ridicate înregistrate la parametrul „simptome depresive" cresc cu 86% riscul de AVC sau AIT, iar persoanele care suferă de stres cronic prezintă un risc cu 59% mai mare de a suferi de astfel de atacuri. Legăturile dintre factorii psihologici şi riscul de AVC şi-au menţinut validitatea şi după ce autorii studiului au luat în calcul alţi factori de risc pentru sănătate, precum diferenţa de vârstă, originea etnică şi sexul.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Nesomnul – pericol major

Atenţie: vorbim despre lipsa duratei de somn suficiente, nu despre imposibilitatea de a adormi uşor ori de a dormi normal şi de-ajuns pentru refacerea organismului! Diferenţe importante în acest sens sunt impuse în primul rând de vârstă, dar şi de sex ori chiar de rasă.

Persoanele adulte de vârstă mijlocie care dorm prea puţin se confruntă cu un risc sporit de apariţie a hipertensiunii, potrivit unui studiu realizat de cercetătorii americani, care a relevat faptul că o oră de somn pierdută în fiecare noapte, timp de 5 ani, creşte riscul de apariţie a hipertensiunii cu 37%. Adulţii au nevoie de 7-9 ore de somn în fiecare noapte, dar multe persoane obişnuiesc să doarmă mult mai puţin şi studiile din ultimii ani au relevat consecinţele grave asupra stării lor de sănătate. La copii, lipsa somnului duce la creşterea riscului de apariţie a obezităţii, depresiei şi hipertensiunii, iar la vârstnici determină creşterea riscului de căderi accidentale în timpul zilei. La adulţii de vârstă mijlocie provoacă creşterea riscului de apariţie a infecţiilor, maladiilor cardiace, atacurilor cerebrale şi a cancerului.

Studiul s-a realizat pe 578 de adulţi cu vârsta medie de 40 de ani. Medicii au efectuat măsurători ale tensiunii arteriale şi au cuantificat orele dormite de fiecare persoană. Doar 1% din totalul grupului de studiu a dormit 8 ore sau mai mult de 8 ore pe noapte (în medie, durata a fost de 6 ore). Cei care dorm mai puţin sunt mai expuşi riscului de hipertensiune, în următorii 5 ani, fiecare oră de somn pierdută cauzând creşterea acestui risc. Acelaşi studiu a relevat faptul că bărbaţii, în special cei de culoare, dorm mult mai puţin decât femeile albe participante la experiment, ele fiind astfel mai puţin expuse riscului de a suferi din cauza hipertensiunii. Descoperirea i-a determinat pe cercetători să afirme că hipertensiunea bărbaţilor afro-americani ar putea fi cauzată, în parte, de durata somnului reprezentanţilor din această categorie.

Rezultatele studiului nu au fost explicate de sindromul apneei în somn, ce produce un sforăit puternic, despre care se ştie că determină creşterea riscului de hipertensiune. Persoanele care au dormit cel mai puţin se confruntă cu riscul de apariţie a hipertensiunii, indiferent dacă au sforăit sau nu. Totuşi, au existat câteva diferenţe pe sexe. La bărbaţi, lipsa somnului determină aceleaşi efecte, indiferent dacă ei sforăie sau nu, însă femeile care sforăie sunt mult mai expuse riscului de a suferi de hipertensiune. Ca un epilog al acestui studiu, merită specificat faptul foarte interesant că hipertensiunea afectează o treime din americani şi provoacă anual 7 milioane de decese pe plan mondial!

Pagini realizate de

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Mersul vindecător al Vântului

„În fiecare dimineaţă, Sifu Sat Hon împreună cu unul dintre profesorii pregătiţi personal de către maestra Guolin iniţiază un grup de pacienţi bolnavi de cancer în practica Qigong Guolin, exersând în parcurile din jurul spitalului. În contrast cu atmosfera tristă şi plină de deznădejde caracteristică majorităţii secţiilor de oncologie, la acest grup de pacienţi se auzeau deseori hohote de râs."

Este mărturia directă, extrem de relevantă, a unui medic român cu specializare în acupunctură şi Qigong, în fitoterapie, ayurveda, homeopatie – dr. Luiza-Amelia Nogali, elev în a 22-a generaţie de discipoli Longmen („Poarta Dragonului"), maestrul său, Sifu Sat Chuen Hon, învăţând el însuşi de la peste 200 de profesori!

Cu câteva numere în urmă, domnia-sa a făcut o foarte scurtă prezentare a acupuncturii, pentru cititorii „Magazinului", domeniu terapeutic la care vom reveni şi cu alte ocazii. Astăzi însă ne prezintă o altă metodă orientală pe care o aplică, utilizată cu succes împotriva celei mai violente maladii – cancerul.

În căutarea energiei vieţii

Pornind de la binecunoscuta aşezare într-un întreg indestructibil, a omului cu absolut tot ce îl înconjoară – specifică terapiilor orientale – această practică a fost numită (metaforic, am zice noi, mai degrabă, deşi sensul este infinit mai profund) Mersul vindecător al Vântului. Face parte din terapia anticancer prin Qigong Medical şi a fost creată de către maestra Guolin, ca urmare a propriei sale suferinţe, obiectivul final urmărit fiind acela de a învigora sistemul de autovindecare spontană şi de a porni „motorul vieţii". Mersul Vântului (numit şi Mersul Anticancer sau Mersul Guolin) este util în primul rând pentru a rezolva traumele emoţionale cauzatoare de boală şi rămase în profunzimea corpului energetic.

Chiar şi atunci când rănile fizice şi psihice par vindecate la suprafaţă, o amprentă a traumatismului suferit rămâne în adâncurile fiinţei noastre. De aceea, Mersul Vântului este recomandat nu numai pentru prevenirea şi tratamentul complementar al cancerului, ci şi în majoritatea bolilor cronice şi în stările de oboseală accentuată şi perpetuă. Principiile acestui tip de qigong sunt:

– o respiraţie puternică şi profundă, pentru a rezolva deficitul de qi*);

– un mers susţinut şi vioi, care stimulează circulaţia sângelui şi generează mai mult qi;

– un sunet vindecător specific, de tonalitate înaltă care, prin undele sonore pe care le generează, slăbeşte bariera tumorii şi lasă astfel să pătrundă qi-ul imunitar pentru a ataca tumoarea;

– inducerea unei stări de optimism şi bucurie, care este fundamentală pentru orice vindecare.

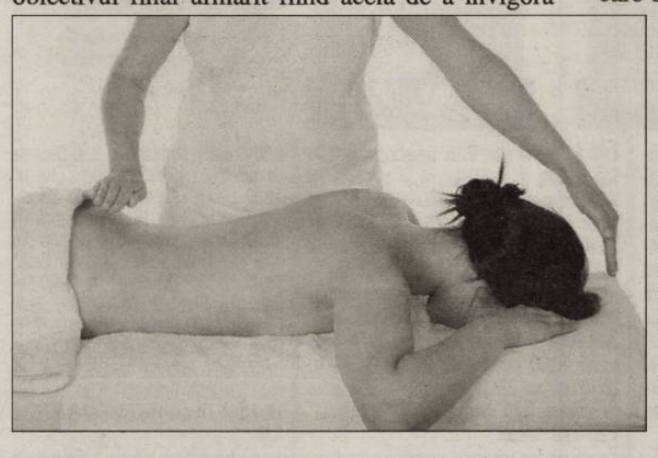

Corpul fizic, tratat în profunzime

Ca urmare a numeroaselor studii efectuate, s-au propus mai multe mecanisme care să explice efectele terapiei Qigong Anticancer, explicaţii necesare, nu în ultimul rând, şi pentru atât de necesara câştigare a încrederii din partea pacienţilor aflaţi în tratament şi în proces de vindecare.

Se evidenţiază aşadar faptul că metoda terapeutică propusă: ● îmbunătăţeşte imunitatea, creşte fagocitoza (neutralizarea bacteriilor pătrunse în corp); ● reduce riscul de infecţie şi de creştere tumorală, măreşte capacitatea de autorecuperare a organismului; ● ajustează microcirculaţia prin accelerarea curgerii sângelui şi majorarea numărului de capilare deschise. Aceasta duce la o creştere a temperaturii la nivelul suprafeţei pielii şi a cantităţii de radiaţii infraroşii emise prin palme; ● la nivelul organelor interne, creşte aprovizionarea cu sânge şi oxigenarea, reglează metabolismul şi contribuie la atenuarea stării patologice; ● îmbunătăţeşte microcirculaţia la nivelul plămânilor şi creşte capacitatea pulmonară, scade vâscozitatea sângelui, reglează numărul de trombocite, creşte elasticitatea vaselor de sânge; ● ridică pragul dureros şi induce efecte de relaxare; ● răsucirile repetate ale trunchiului contribuie la energizarea punctelor Shu dorsale descrise în acupunctură, corespunzătoare organelor interne yin (plămâni, inimă, ficat, splină, pericard, rinichi) şi a organelor interne yang (intestinul gros, intestinul subţire, stomac, vezica biliară, vezica urinară). Prin intermediul acestor puncte situate paravertebral, energia este transportată către organul corespunzător; ● întăreşte puterea intenţiei şi eliberează emoţiile inhibate; ● stimulează capacitatea corpului de autovindecare, autoreparare şi regenerare.

* * *

„Varianta de Qigong Anticancer pe care o predau este transmisă de Sifu Sat Chuen Hon, ne-a declarat dr. Luiza Nogali. El a avut ocazia ca, în timpul rezidenţiatului, să o practice în secţia de oncologie a Spitalului de Medicină Tradiţională Chineză din Guangzhu, sub îndrumarea unuia dintre profesorii pregătiţi personal de catre Guolin. Acest profesor de qigong fusese de asemenea unul dintre primii ei pacienţi, fiind diagnosticat cu cancer pulmonar în stadiul 4, chimioterapia nereuşind să împiedice metastazarea. Însă, printr-o practică de qigong intensă, tumorile au fost eradicate în decursul a 6 luni!"

**) Qi înseamnă „respiraţie" şi „aer", iar prin extensie, „energie" şi „vitalitate". Gong (din Qigong) înseamnă „muncă" şi exprimă de asemenea măiestria dobândită prin exerciţiu. Qigong s-ar traduce, aşadar, prin „lucrul cu energia".*

Remedii naturale

Ca un măr...

Nopţile albe au devenit ceva... la ordinea zilei. Şi, cum de data asta nu ne repezim în prima clipă la medicamente, recapitulăm lista leacurilor din bătrâni recomandate pentru astfel de situaţii. Ceai de tei, lapte cu miere sau – fiindcă tot suntem în sezonul recoltelor – ce-aţi zice de mere? Când suferiţi de insomnie, beţi peste noapte una sau mai multe căni de ceai din coji de mere. Poate fi băut cald sau rece. Acest preparat la îndemâna oricui este, deopotrivă, un tonic pentru nervi remarcabil. Pentru aceasta, cojile de mere trebuie fierte 3-6 minute. Dacă vă place mai dulce, puteţi adăuga zahăr brut sau, şi mai bine, puţină miere. Şi încă o informaţie preţioasă, pe care puţini o deţin: cojile de mere uscate se pot păstra chiar şi până la 10 ani, conservându-şi proprietăţile similare cu cele ale fructelor proaspete. Cojile de mere nu se usucă complet, ele sunt întotdeauna aparent umede la atingere şi nu se înnegresc niciodată.

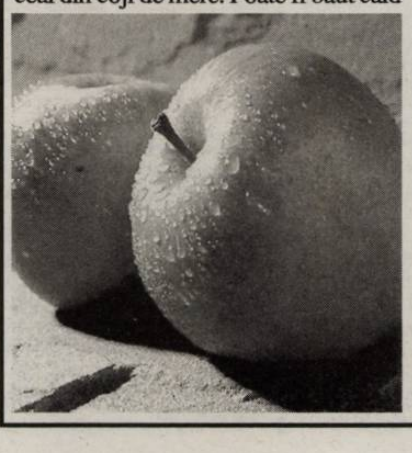

...Ca un păr

Deşi înrudit cu mărul, digestibilitatea şi valoarea terapeutică a perelor este mai redusă. În funcţie de soi, acestea conţin în anumite proporţii apă, zaharuri, protide 0,5%, dintre zaharuri – în special levuloză (8%), celuloză, săruri de calciu, sodiu, potasiu, fier, fosfor şi cantităţi mai mici de sulf, clor, zinc etc. Conţinutul în vitamine (C, A, B2, B6, PP) este redus. Efectul laxativ al perelor, similar cu cel al merelor cu coajă, este marcant.

La fel, ele au acţiune diuretică şi urolitică, împiedicând depunerea uraţilor şi favorizând eliminarea lor. Pe această proprietate se bazează recomandarea curelor de pere în afecţiuni urinare, în litiaza urinară, precum şi în reumatism, gută şi artrită, iar conţinutul ridicat în levuloză le recomandă şi diabeticilor. Atât scoarţa părului cât şi frunzele şi florile sunt utilizate în medicina empirică. Astfel, scoarţa are proprietăţi astringente, antidiareice şi febrifuge.

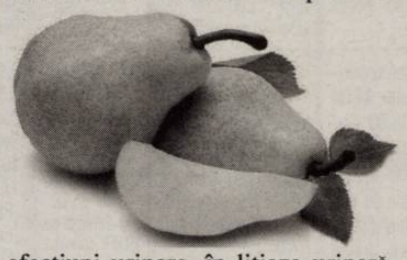

Substanţele active pe care le conţine scoarţa au acţiune hemostatică locală, datorită taninurilor care precipită proteinele, contractă capilarele şi diminuează secreţiile. Frunzele, în special cele ale părului sălbatic, au proprietăţi antiseptice în tratarea căilor urinare, similare cu cele ale merişorului, fiind recomandate sub formă de infuzie în cistite, prostatită, infecţii urinare. Consumate ca atare, sunt mai puţin recomandate însă celor cu digestia dificilă, cu tractul digestiv iritat, cu hemoroizi, din cauza celulelor pietroase din pulpă. Cidrul de pere are acţiune diuretică şi uşor laxativă.

De reţinut că frunzele de păr au proprietăţi diuretice, dezinfectante, antiinflamatoare, uşor sedative, favorizând dizolvarea calculilor renali. Prin creşterea diurezei, urina devine limpede, iar micţiunile frecvente în prostatite se diminuează. Frunzele de păr sunt indicate ca adjuvant în cistite, în litiaza renală şi în general în afecţiunile renale, vezicale şi ale prostatei.

Se utilizează sub formă de infuzie preparată din 100 g frunze proaspete sau 25 g frunze uscate la 1 litru de apă. Infuzia astfel obţinută se bea în cursul unei zile. Infuzia din flori are proprietăţi antiinflamatorii recomandate de asemenea în cistite. În trecut, în medicina tradiţională, scoarţa de păr era recomandată pentru proprietăţile ei astringente şi febrifuge.

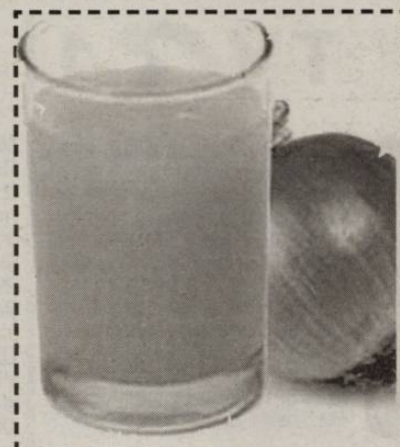

Fortăreţe verzi pentru apărarea danturii

Sunt inevitabile şi, practic, ne torturează din fragedă pruncie până la adânci bătrâneţi. Şi, cum durerile de dinţi sunt greu de suportat, medicii stomatologi (dar şi omniprezenta... „babă Rada") ne recomandă câteva trucuri pentru a ameliora această stare de disconfort fără a apela la medicamente. Astfel, ***sucul de ceapă*** va reduce considerabil durerea în doar câteva minute, dacă se vor picura câţiva stropi pe dintele care doare. ***Sucul de lime*** conţine acid citric care ucide germenii bolii. Potrivit specialiştilor, acest suc va curăţa

locul infecţiei cu eficienţă şi, în plus, dacă durerea apare după ce am mâncat, atunci se recomandă amestecarea sucului de lime cu bicarbonat de sodiu, pentru a elimina resturile rămase între dinţi.

Dacă până acum virtuţile terapeutice ale ***sucului de merişoare*** au mai fost remarcate şi recomandate, de regulă în tratarea şi prevenirea afecţiunilor vezicii urinare, astăzi ne vom referi la noi beneficii. În interiorul cavităţii bucale

„locuiesc" milioane de bacterii, care se hrănesc cu zahărul din alimentele pe care le consumăm. După ce „mănâncă" bine, bacteriile încep să secrete un acid care atacă smaltul dinţilor, provocând apariţia cariilor dentare.

Studiile de laborator au demonstrat însă că sucul de merişoare transformă dinţii în adevărate cetăţi, care nu permit acestor bacterii să se lipsească de ei şi să demareze procesul de corodare.

Mai mult decât atât, se pare că acelaşi suc de merişoare împiedică şi instalarea tartrului pe suprafaţa dinţilor, acesta fiind unul dintre principalii responsabili de apariţia afecţiunilor gingivale.

LUNI – 13 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00-10.00 Reluări 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" (r) 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.10 Se zice că... 18.20 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 19.00 Meteo 19.30 Starea naţiei 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Preşedinte pentru România 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Magazin UEFA Champions League 2014-2015 0.25 Film: „Roata norocului" (Franţa, 2003). Cu: Thierry Lhermitte, Elsa Zylberstein 2.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Film: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Bestial" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Las Fierbinţi (r) 1.00 MasterChef (r) 2.30 După 20 de ani (r) 3.30 I like IT (r) 4.00 Serial: „În mintea criminalului" (r) 5.00 Serial: „Dădaca" (r) 5.30 La Măruţă (r).

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Hell's Kitchen — ladul Bucătarilor 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Omul cu două feţe" (SUA, 1978). Cu: Michael Jeter, Rachael Leigh Cook, Michael Rapaport 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Slăbeşte pentru nunta perfectă! 10.45 Teleshopping 11.15 Film: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" (SUA, 1987, partea I) 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Farse de tot râsul 16.00 Jurnalul unui burlac 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Iubiri Secrete 20.30 Film: „În prima linie" (SUA, 2004). Cu: Scott Glenn 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „Hawaii 5.0" 1.00 Film: „Iubire din trecut" (SUA, 2000) 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi şi câştigi (r).

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea". Cu: Lisette Morelos 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.30-4.30 Reluări.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 8.00 Comoara pierdută 9.00 Documentar 360º — GEO: Omul care vorbeşte cu cimpanzeii 10.00 Ieri-Azi-Mâine (r) 10.55 Comoara pierdută 11.10 Film (r) 13.00 Vară magică, 2014 (I) 14.00 Doc.: „Climă, intemperii, catastrofe" 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Memorial '90 (r) 16.00 Serial: „Împreună" 17.00 Ieri-Azi-Mâine 18.00 Telejurnal 19.00 Replay 20.00 Teatru: „Don Carlos" de Fr. Schiller 22.00 Ora de ştiri 23.10 Filmul de artă: „Memento" (SUA, 2000). Cu: Guy Pearce, Carrie-Anne Moss 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Promotor (r) 10.45 Serial: „Blade" 11.15 Serial: „Lara" (r) 12.30 Nunta perfectă 13.30 La Măruţă (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00-17.00 Reluări 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliţia!" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Dragoste în ape tulburi" (SUA, 2006). Cu: Matthew Modine, Gina Gershon 0.15 Serial: „Dinastia Tudorilor" 1.15-3.45 Reluări 4.30 Lumea Pro Cinema 5.00 Cine A.M.

MARŢI – 14 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Dezvăluind trecutul 9.30 Repere sacre: Sfânta Cuvioasă Parascheva 12.00 Dezvăluind trecutul 12.30 Preşedinte pentru România 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.10 Se zice că... 19.00 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Studio Fotbal: Preliminariile Euro 2016 — Franţa 21.40 Fotbal: Finlanda — România 23.50 Studio Fotbal: Preliminariile Euro 2016 — Franţa 0.10 Starea naţiei 0.50 Rezumate: Preliminariile Euro 2016 — Franţa 1.40-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Paravanul de fum" (SUA, 2010). Cu: Jaime Pressly, Currie Graham 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Jocul terorii" (SUA, 2007). Cu: Pierce Brosnan, Maria Bello 22.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Jocul terorii" (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Film (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Film: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" (partea a II-a) 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniţii 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Iubiri Secrete 20.30 Adevărul despre România 21.30 Mondenii 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „Hawaii 5.0" 1.00 Film: „Viziunea morţii" (SUA, 2000). Cu: Melissa Gilbert, Thomas Ian Griffith 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi şi câştigi (r) 6.30 Teleshopping.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.30-4.30 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 8.00 Istorii încălcite (r) 8.30 Credinţă şi celebritate (r) 9.00 Documentar 360º — GEO: Tunisia — secretele pescarilor de caracatiţe 10.00-11.00 Reluări 13.00 Vară magică, 2014 (II) 14.00 Doc.: „Universul molecular" 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Arte, carte şi capricii (r) 16.00 Serial: „Împreună" 17.00 Ieri-Azi-Mâine 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Paşaport de România 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de ştiri 23.10 Întâlnirile JTI 0.25 Serial: „Zeul războiului" 1.35-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.30 Nunta perfectă (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Serial: „Blade" 11.30 Serial: „Lara" (r) 12.30 Serial: „Secretul tinereţii" 13.30 La Măruţă (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La Bloc" (r) 17.00 Serial: „Familia Heck" (ep.1,2) 18.00 Serial: „Seinfeld" (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Vine poliţia!" (ultimul ep.) 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Cercul literar Jane Austin" (SUA, 2007). Cu: Maria Bello, Emily Blunt 0.15 Serial: „Dinastia Tudorilor" 1.15-3.15 Reluări 4.00 Lumea Pro Cinema 4.30 Cine A.M.

MIERCURI – 15 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 9.50 Exclusiv în România (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 12.30 Europa mea (r) 13.00 Opre Roma 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.10 Se zice că... 18.20 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Campanie electorală 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „Intervenţia" (SUA, 1998). Cu: Jamie Harris, Alison Eastwood 1.25-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Călătorie periculoasă" (coprod., 2006, partea I). Cu: Robert Duvall 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Lunetistul Răzbunarea" (Africa de Sud, 2011). Cu: Clyde Berning, Chad Michael Collins 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 SRC: Fun Factory 22.00 X Factor (r) 0.00 Un Show Păcătos 1.30 Observator special (r) 2.00 Închiderea programului, revizie tehnică.

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Film (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" (partea a III-a) 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniţii 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Cronica Cârcotaşilor 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „Hawaii 5.0" 1.00 Film: „Cântecul ciocârliei" (SUA, 2001). Cu: Alison Elliott 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi şi câştigi (r).

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.00 Citeşte românește! (r) 8.30 Europa 360º (r) 9.00 Documentar 360º — GEO: Frumoasele din Siberia 10.00-12.00 Reluări 13.00 Vară magică, 2014 (III) 14.00 Doc.: „Universul molecular" 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Paşaport de România (r) 16.00 Serial: „Împreună" 16.40 Poate nu ştiai 17.00 Ieri-Azi-Mâine 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Telecinemateca: „Ţinutul apaşilor" (SUA, 1956). Cu: Audie Murphy, Anne Bancroft 22.00 Ora de ştiri 23.00 Noapte indigo 0.10 Serial: „Zeul războiului" 1.25-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.30 Serial: „Secretul tinereţii" (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Serial: „Blade" 11.30-13.30 Reluări 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La Bloc" (r) 17.00 Serial: „Familia Heck" 18.00 Serial: „Seinfeld" (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Tanti Florica" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Eu când vreau să fluier, fluier" (România, 2010). Cu: Ada Condeescu, George Pistereanu 0.00 Serial: „Dinastia Tudorilor" 1.00-2.30 Reluări 3.15 Lumea Pro Cinema 3.45 Cine A.M.

AARON ECKHART
— sâmbătă, 20.30 —

ALISON EASTWOOD
— miercuri, 23.50 —

PIERCE BROSNAN
— marți, 20.30 —

LISETTE MORELOS
— luni-duminică, 22.00 —

JEREMY IRONS
— vineri, 20.30 —

GINA GERSHON
— luni, 22.00 —

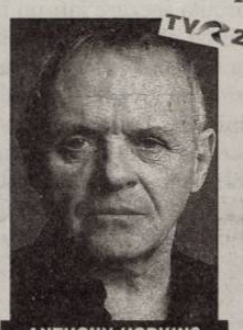

ANTHONY HOPKINS
— sâmbătă, 20.10 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 16 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" (r) 12.30 Preşedinte pentru România 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.30 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Preşedinte pentru România 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Maşini, teste şi verdicte 0.25 Film: „Păstrăvul" (Franţa, 1982). Cu: Isabelle Huppert, Jean-Pierre Cassel 2.10-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Călătorie periculoasă" (partea a II-a). Cu: Robert Duvall, Thomas Haden Church 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Las Fierbinţi 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „În mintea criminalului" 0.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Next Star 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Un poliţist şi jumătate" (SUA, 1993). Cu: Burt Reynolds, Holland Taylor 3.30-4.00 Reluări.

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Film (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Film: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" (ultima parte) 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniţii 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Serial: „Undercover" 22.30 Cusurgiii 23.00 Click! 0.00 Serial: „Hawaii 5.0" 1.00 Film: „Copilul care nu voia să moară" (coprod., 2001) 3.00-5.00 Reluări 5.30 Serial: „Danni Lowinski" 6.00 Răzi şi câştigi (r) 6.30 Teleshopping.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 8.00 Top cultura (r) 8.30 Natură şi aventură (r) 9.00 Documentar 360º — GEO: Gibraltar — un vapor pentru Africa 10.00 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Ferma (r) 12.00 Mistere şi conspiraţii 13.00 Vară magică, 2014 (IV) 14.00 Doc.: „Universul molecular" 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Noapte indigo (r) 16.00 Serial: „Împreună" 17.00 Ieri-Azi-Mâine 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Hai-Hui 22.00 Ora de ştiri 23.00 Omul cu chitara 0.10 Serial: „Zeul războiului" 1.25-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.30 Acasă în bucătărie (r) 9.30 Doamne de poveste (r) 10.30 Serial: „Blade" 11.30 Serial: „Lara" (r) 12.30 Serial: „Familia Heck" (r) 13.30 La Măruţă (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La Bloc" (r) 17.00 Serial: „Familia Heck" 18.00 Serial: „Seinfeld" (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Serial: „Tanti Florica" 21.00 Serial: „Seinfeld" 22.00 Film: „Vânătoarea" (SUA, 1992). Cu: Dona Speir, Roberta Vasquez 0.00 Serial: „Dinastia Tudorilor" 1.00-2.30 Reluări 3.15 Lumea Pro Cinema 3.45 Cine A.M.

VINERI – 17 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 12.30 Preşedinte pentru România 13.00 Finanţe şi afaceri 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Preşedinte pentru România 17.00 Zon@ 17.30 Europa mea 18.00 Starea naţiei 18.20 Serial: „Legendele palatului: Pictorul de la Curte" 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 O dată-n viaţă 0.00 Nocturne 1.10 Film: „O crimă perfectă" (SUA, 2007). Cu: Catherine Keener, Ellen Page 2.45-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 13.45 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Film: „Daltry Calhoun: tată fără voie" (SUA, 2005) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 22.45 Film: „Feţe în mulţime" (coprod., 2011). Cu: Milla Jovovich, Julian McMahon 0.45-5.00 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.15 Hell's Kitchen — ladul Bucătarilor (r) 2.00 Film: „În căutarea Tărâmului de Nicăieri" (SUA, 2004). Cu: Johnny Depp, Kate Winslet 3.30 Observator special (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Serial: „Trăsniţii din Queens" 7.45 Serial (r) 8.45 Film (r) 10.45 Teleshopping 11.15 Cei mai nepricepuşi şoferi 12.30 Teleshopping 13.00 Răzi şi câştigi (r) 14.00 Focus 14.30 Serial: „90210" 15.30 Trăsniţii (r) 16.00 Cusurgiii (r) 16.30 Focus 17.00 Iubiri Secrete 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Maşina timpului" (SUA, 2002). Cu: Guy Pearce, Jeremy Irons 22.30 Trăsniţii 23.00 Epic Show 0.00 Serial: „O familie de poliţişti" 1.00-3.00 Reluări 4.00 Serial: „Danni Lowinski" 5.00-6.30 Reluări.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Minciuna" (ultimul ep.) 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 0.00 Serial: „Clona" (r) 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.45 Teleshopping 8.00 Negustorii de ocazii (r) 8.30 Natură şi sănătate (r) 9.00 Documentar 360º - GEO: Vasul centenar de pe Lacul Tanganyika 10.00-11.10 Reluări 13.00 Vară magică, 2014 (V) 14.00 Doc.: „Universul molecular" 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Omul cu chitara (r) 16.00 Serial: „Împreună" 17.00 Ieri-Azi-Mâine 18.00 Telejurnal 19.00 Comoara pierdută — Mănăstirea Văcăreşti 20.10 Film: „Totul pentru dragoste" (coprod., 1998) 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Hoţul" (Franţa, 2009). Cu: Guillaume Depardieu, Florence Loiret Caille 1.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 Acasă în bucătărie (r) 9.15 Doamne de poveste (r) 10.15 Serial: „Blade" 11.15 Serial: „Lara" (r) 12.15 Serial: „Familia Heck" (r) 13.15 La Măruţă (r) 14.45 Serial: „Lara" 16.00 Serial (r) 17.00 Serial: „Familia Heck" 18.00 Serial: „Seinfeld" 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Film: „Impactul" (partea a II-a) 22.00 Serviciul Român de Comedie 23.00 Film: „Aristocraţii" (Franţa, 2006) 1.15 Lumea Pro Cinema 1.45 Film (r). Cu: Charlotte de Turckheim 0.45-1.45 Reluări 3.00 Lumea Pro Cinema 3.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 18 octombrie

TVR 1

7.00 Dezvăluind trecutul 8.00 Serial: „Micul Dracula" 9.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 10.10 Film: „Destry" (SUA, 1939)) 12.00 România deşteaptă (r) 12.30 Descoperă Europa ta! (r) 13.00 Ciocnirea civilizaţiilor 14.00 Telejurnal 14.30 Lumea azi 15.00 Ora regelui 16.00 Dosar România (r) 17.00 Medici de gardă 18.00 Exclusiv în România 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Preşedinte pentru România 22.00 Doc.: „Adio, tovarăşi!" 23.00 Profesioniştii 0.10 Film: „Sora Betty" (coprod., 2000). Cu: Renée Zellweger, Morgan Freeman 2.00-5.05 Reluări.

PRO TV

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătraţi" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.00 Film (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 MasterChef (r) 15.00 Film: „Winn-Dixie" (SUA, 2005) 17.00 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Invadarea lumii: Bătălia Los Angeles" (SUA, 2011). Cu: Aaron Eckhart, Michelle Rodriguez 23.00 Film: „Teleportaţi în adolescenţă" (SUA, 2010). Cu: John Cusak, Clark Duke 1.00-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Dansează printre stele (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Te cunosc de undeva! 0.00 Film: „Premoniţia" (SUA, 2007). Cu: Sandra Bullock, Julian McMahon, Nia Long 2.00 Film: „Marele Waldo Pepper" (SUA, 1975). Cu: Robert Redford 4.00 Film: „Premoniţia" (r).

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Trăsniţii din Queens" 8.30 Serial: „O familie de poliţişti" 9.20 Casa: construcţie şi design 10.00 Teleshopping 10.20 Secrete de Stil 10.55 Levintza prezintă 11.30 Click! Poftă bună! 11.50 Film: „Premiantul" (SUA, 2008). Cu: Jimmy Wolk 13.45 Serial: „Avocaţi în Las Vegas" 15.45 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.00 Jurnalul unui burlac 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Poliţia în direct" (coprod., 2002). Cu: Robert De Niro 23.00 Film: „Ziua trifidelor" (coprod., 2009, partea I). Cu: Dougray Scott 1.00-6.30 Reluări.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Cununa de lacrimi" (ep.1) 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 8.00 Mistere şi conspiraţii (r) 9.00 Comoara pierdută (r) 10.00 Club Aventura 11.00 A fost odată... 11.30 Credinţă şi celebritate 12.30 Rezistenţa prin cultură 12.30 Citeşte românește! 13.00 Negustorii de ocazii 13.30 Istorii încălcite 14.10 Film: „Suflete rătăcitoare" (SUA, 1993) 16.00 Memorial '90 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Arte, carte şi capricii 20.10 Film: „Vei întâlni străinul din visele tale" (SUA, 2010). Cu: Anthony Hopkins 22.10 Film: „Cât reziști fără sex?" (SUA, 2005) 0.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.45 Acasă în bucătărie (r) 8.45 Doamne de poveste (r) 10.00-11.30 Seriale (r) 12.30 Serviciul român de comedie (r) 13.30 La Măruţă (r) 15.00 Serial: „Lara" 16.00 Serial: „La bloc" (r) 17.00 Film (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Film: „Ciuleandra" (România, 1985). Cu: Ştefan Iordache, Gheorghe Cozorici 22.00 Film: „Partener surpriză" (SUA, 2005). Cu: Jay Harrington, Julie Bowen 0.30 Serial: „Dinastia Tudorilor" 1.30-2.15 Reluări 3.00 Lumea Pro Cinema 3.30 Cine A.M.

DUMINICĂ – 19 octombrie

TVR 1

7.00 Lumea şi noi 7.30 Universul credinţei 9.00 Pro patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat: retrospectiva săptămânii 14.00 Telejurnal 14.35 Politică şi delicateţuri 15.35 Tezaur folcloric 17.00 Doc.: „Adio, tovarăşi!" 18.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Massi 18.15 Lozul cel mare 18.50 Gala umorului 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Preşedinte pentru România 22.00 Dosar România 23.00 Garantat 100% 0.00 Starea naţiei. Best of 1.10 Film: „Pactul" (SUA, 2012). Cu: Caity Lotz, Caspar Van Dien 2.40-5.35 Reluări.

PRO TV

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătraţi" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Film: „Winn-Dixie" (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 MasterChef (r) 16.00 Film: „Julie şi Julia" (SUA, 2009). Cu: Meryl Streep, Amy Adams 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Salt" (SUA, 2010). Cu: Angelina Jolie, Liev Schreiber 22.30 Film: „Jaful de pe Baker Street" (coprod., 2008). Cu: Jason Statham 0.45-5.30 Reluări.

ANTENA 1

6.00 Observator 9.00 Serial: „Mr. Bean" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 Next Star (r) 16.00 Observator 16.15 Super-Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Dansează printre stele 0.00 Film: „Operaţiunea Delta Force 3" (SUA, 1999), Cu: Bryan Genesse, Gavin Hood 2.00 Film: „Ulzana atacă" (SUA, 1972). Cu: Burt Lancaster.

PRIMA TV

6.50 Teleshopping 7.20 Serial: „Trăsniţii din Queens" 7.50 Serial: „Un nou început" 9.50 Teleshopping 10.20 Playtech 10.50 Adevărul despre România (r) 11.50 Doc.: „Farmecul adâncurilor" 13.45 Epic Show 14.45 Mondenii (r) 15.45 Cronica Cârcotaşilor 18.00 Focus 19.00 Ştirile Times New Roman 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Trăsniţii 23.00 Film: „Evadarea de la Colditz" (partea a II-a). Cu: Damian Lewis, Tom Hardy 1.30 Serial: „Soţia perfectă" 2.30-6.00 Reluări 6.30 Teleshopping.

ACASĂ

6.15-8.15 Reluări 9.15 Teleshopping 9.30 Serial: „Clona" (r) 10.30 Teleshopping 10.45-14.30 Reluări 15.30 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.30 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Clona" 18.30 Serial: „Pasiune interzisă" 19.30 Serial: „Pentru că te iubesc" 20.30 Serial: „Culorile iubirii" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Casa de alături" 1.00 Serial: „Numai iubirea" 2.00-4.15 Reluări 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Poate nu ştiai 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Credinţă şi celebritate (r) 10.30 Credo. Ediţie specială 12.30 Jurnal de front 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natura şi sănătate 14.10 Film: „Duios Anastasia trecea" (România, 1979). Cu: Anda Onesa, Amza Pellea 16.00 Mistere şi conspiraţii 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Senatorul melcilor" (România, 1995) 22.10 Film: „Undeva la Palilula" (România, 2012). Cu: George Mihăiţă, Răzvan Vasilescu 0.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 Acasă în bucătărie (r) 9.15 Doamne de poveste (r) 10.15 Descoperă România (r) 10.45 Serial (r) 11.45 Acasă în bucătărie (r) 12.45 ProMotor (r) 13.15 Doamne de poveste (r) 14.15 Serial: „Lara" 15.30 Serial (r) 16.30 Film (r) 19.00 Serial: „La Bloc" 20.00 Film: „Orient Express!" (România, 2004) 22.30 Film: „Cealaltă femeie" (SUA, 2009). Cu

Integramă de **M. ALBU**

Parole

A INSTIGA FEMEIE DE SUCCES		A DELIRA PRODUCĂTORI DE MĂTASE		A GÂNGURI NUMĂR REDUS		SFÂRȘIT DE AUGUST UN GHIOCEL PE ULIȚĂ		PRĂPASTIE FĂRĂ FOND CAMERE LA ȚARĂ		MUSCULIȚĂ DE OȚET HAINĂ
A GĂURI CU GLOANȚE PĂZEȘTE STRUGURII							CUPLU DE CÂNTĂREȚI ȚINUȚI ÎN LESE		ÎN BAIE! SMALȚUL VASELOR	
EMOȚIE ARTISTICĂ CUREA DE CAL				A PROVOCA SCANDALUL VECHI DANS FRANCEZ	ANIMAL PĂSTORIT VĂITĂRI					INIMĂ DE CAIMAN!
			A MURA BUN DE ARMATĂ					OAIE TÂNĂRĂ ARS DE ÎNCHIZIȚIE		
	CĂPRIȚĂ STÂRNESC HOHOTE DE RÂS					TOATĂ FAMILIA BANUL CORUPȚIEI				BATE PUTINELUL
		LUARI ÎN STĂPÂNIRE CONTINENT URIAȘ							IFOSE DE VEDETĂ	
ÎN ATIC! ROMANI FUGE DE FRICĂ							CERB POLAR ZILE ROMANE			
			ÎNTINS LA ORIZONTALĂ TEN!						COADĂ DE HÂRLEȚ! FINAL DE PASTEL!	
OBICEI BOIERESC MATERIALE ADEZIVE				GUMĂ DE ȘTERS						
						PRĂJITURĂ LUNGUIAȚĂ CU CREMĂ				

Sfaturi practice

Coreopsis

Sunt plante ideale pentru a crea borduri și ronduri. Florile înfloresc începând cu luna iunie până în lunile de toamnă.

Dacă le plantați în borduri alături de alte erbacee, este recomandat să le amenajați în partea externă a acestora pentru a nu fi umbrite sau dominate excesiv. În caz contrar, cresc mai lent, înfloresc mai târziu decât cele bine expuse. Se cultivă și în ghivece amplasate pe terase sau balcon.

Fiind rezistente la fum, praf și poluare urbană, sunt indicate pentru formarea de borduri stradale chiar și în vecinătatea semafoarelor, de exemplu, unde cantitatea gazelor de eșapament este foarte mare.

Exemplarele viguroase cresc foarte bine în ghivece cu diametrul de peste 20 centimetri, pământul fiind suficient pentru toată perioada de vegetație a anului, pentru a reține mai multă umiditate.

Pentru a le asigura o bună înflorire pe timpul verii este bine să le udați în fiecare zi. Nu expuneți vasul direct în soarele puternic al verii pentru că temperatura ridicată afectează rădăcinile sensibile. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

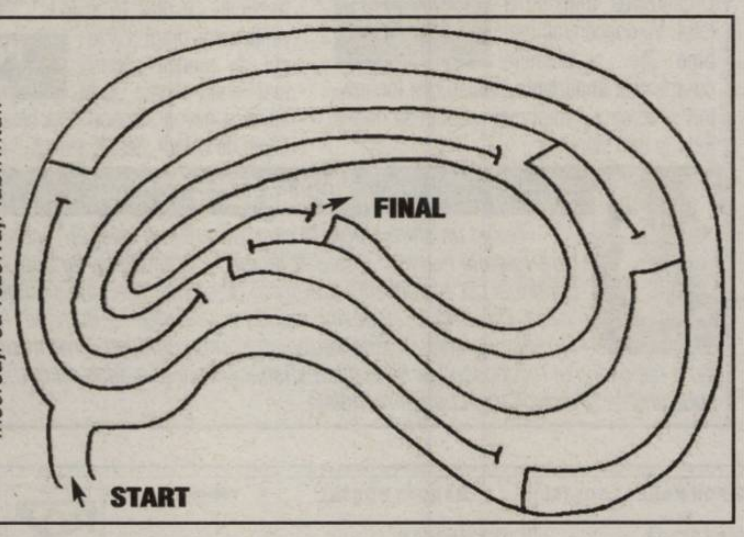

SOLUȚIA INTEGRAMEI „PAS CU PAS”: *M - I - P - I - Z - G - RANCHIU - NOASA - NUN - TAS - ARII - VITE - TAPI - RN - ARTAR - LEU - A - ATE - BATA - TIR - C - TAS - RURAL - EF - RI - DARE - IL - IMI - NEI - SACI - LIANT - RITMIC - CRI - NET - ITE - SEISME - IUNIE.*

Soluția «SUDOKU» — jocul săptămânii 40

6	3	5	7	8	2	1	9	4
2	1	9	4	5	3	8	7	6
4	7	8	1	6	9	2	5	3
9	5	7	6	1	8	3	4	2
8	2	4	3	7	5	6	1	9
3	6	1	9	2	4	5	8	7
1	9	2	8	3	7	4	6	5
7	8	3	5	4	6	9	2	1
5	4	6	2	9	1	7	3	8

Umor

Când am intrat în restaurantul ăla de lux, îmbrăcat într-o pereche de salopete murdare, vine la mine șeful de sală și îmi spune pe un ton destul de politicos:

– Îmi pare rău domnule, dar nu puteți intra aici îmbrăcat așa...

Toată lumea s-a întors să se uite la mine așa că am plecat, nu înainte de a-l ruga să-și repare singur instalația de încălzire.

– Ce mai face Bulișor?

– S-a asociat cu tatăl lui, dentistul.

– Și au deschis un al doilea cabinet?

– Da' de unde! Are o tonetă unde vinde alviță și caramele.

Verificați-vă cunoștințele!

Soarele

1. Care este depărtarea medie a Pământului de Soare?
2. Care este zeul Soarelui în mitologia egipteană?
3. Ce insulă antică grecească era supranumită „Insula Soarelui”?
4. Unde se afla în vechiul Peru, un celebru „templu al Soarelui”?
5. Ce țară este cunoscută ca „Țara Soarelui Răsare”?
6. Ce erudit umanist, filozof și scriitor italian (1568-1639) a scris „Cetatea Soarelui”?
7. Cine a realizat, în 1996, filmul american „Gonind spre soare” („Sunchaser”)?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) De obicei prin oraș se înțelege o formă complexă de așezare umană având multiple dotări edilitare, cu funcție politico-administrativă, industrială, comercială sau culturală. 2) Primele orașe din lume au apărut în mileniile VII-I î.Hr. în Mesopotamia, Palestina, Egipt, China, cea mai veche așezare umană fiind Ierihonul (mil. VIII î.Hr.). 3) Primele orașe pe teritoriul patriei noastre au apărut în secolele VII-VI î.Hr. sub forma coloniilor grecești de la malul mării: Histria, Tomis, Callatis. 4) Romanul „Orașul cu salcâmi” a fost scris de Mihail Sebastrian (1907-1945). 5) Opereta „Deasupra orașului” („On the Town”) aparține compozitorului american Leonard Bernstein (1918-1990). 6) Tabloul „Orașul” poartă semnătura lui Robert Delaunay. 7) Filmul „Orașul femeilor” a fost realizat de regizorul Federico Fellini.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Mitologie greacă”, am primit:

◆ ***7 răspunsuri corecte:*** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Andreea-Mădălina Iorga,* Pitești; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Gheorghe Enache,* Galați; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ ***6 răspunsuri corecte:*** *Daniela Nicolae,* Iași; *Viorica Cernea,* Arad; *Ilinca Simionescu,* Ploiești; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Costel Stamatescu,* Pitești; *Ion Cristea,* Curtea de Argeș; *Dan Vasilescu,* Oradea; *Radu-Andrei Ciobanu* și *Cristian Zamfirescu,* București.

◆ ***5 răspunsuri corecte:*** *Cristina Codrescu* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Ileana Popa,* Baia Mare; *Ioana Costea,* Pitești; *Corina Marinescu,* Ploiești; *Viorica Simionescu,* Arad; *Cristina Ionescu,* București; *Ion Mardare,* Vâlcea; *Vasile Stan,* Urziceni; *Mihai Ionescu,* Arad, *Viorel Coman* și *Ionel Petrescu,* București.

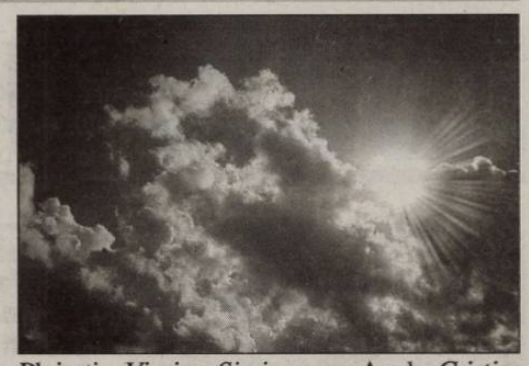

✉ ***FLORENTINA GOREA, Toplița.*** Cunoaștem problemele dumneavoastră. Difuzarea noastră se confruntă cu ele permanent. Ne pare rău că primiți revista atât de târziu, dar nu ține numai de noi! Nu vreți să încercați să vă abonați la redacție?

✉ ***SILVIU IAGADA, Turnu Măgurele.*** Ne pare bine că ați devenit unul dintre prietenii rubricii noastre. În ceea ce privește anul respectiv, unele surse dau anul de producție al filmului, iar altele anul de distribuție. Noi am preluat datele din Secolul Cinematografului (Mica enciclopedie a cinematografiei universale). *(Irina Stoica)*

Comorile noastre

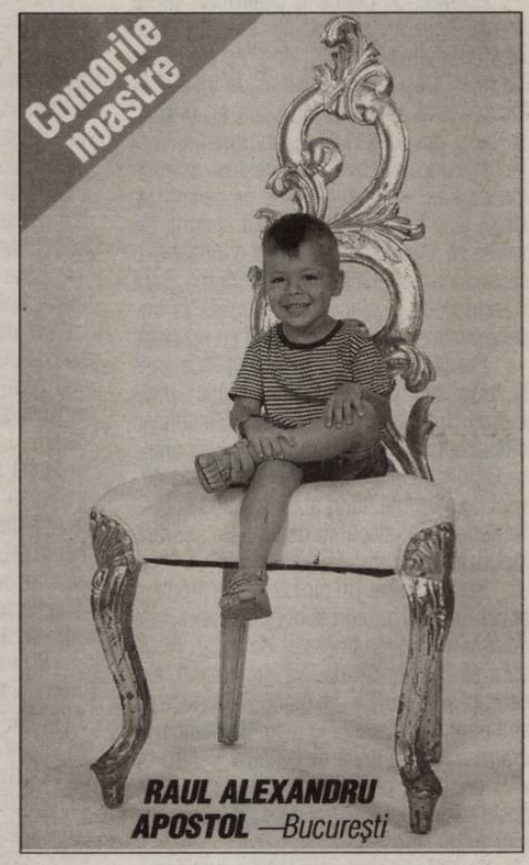

RAUL ALEXANDRU APOSTOL *—București*

CRONICA TV

Naturalețe regizată

Concursul-show „Vocea României” (ProTV) constituie un excelent prilej pentru cei din juriu – Loredana Groza, Marius Moga, Tudor Chirilă, Smiley... – de a-și etala talentul de... actori. Paleta de manifestare actoricească e largă. Juriații își exprimă exuberant și deseori strident mirarea, entuziasmul, dezaprobarea, cinismul, zeflemeaua etc. până la extreme sau râd cu gura până la urechi. Tudor Chirilă, cel mai discret în manifestări, se exprimă complex prin expresivitatea privirilor. Cât privește gestica, aceasta e un maelstrom de mișcări ale mâinilor care „zboară” în toate direcțiile, se întind pe verticală ca niște steaguri, țâșnesc în stil karate, pugilistic, se rotesc, imită mișcarea aripilor în zbor, execută mișcări gen bielă-manivelă... Sunt folosite și picioarele, de obicei, în stil french-can-can – à la Moulin Rouge.

Bineînțeles că toate manifestările mimetice și gestuale sunt exersate în prealabil, orchestrate de regizorul emisiunii, și adaptate în emisiuni în funcție de prestațiile concurenților, de modul în care sunt receptate. Un show actoricesc cu impact, fără îndoială.

Iluzionism culinar

Cine sunt cei mai rapizi bucătari din lume? Asiaticii, veți spune. Dacă ne raportăm însă la europenii prezentați pe postul Paprika, răspunsul ar putea fi cu totul altul: Jamie Oliver *(În grădina lui Oliver)* și Gordon Ramsay *(În sânul familiei).* Cu gesturi rapide, de prestidigitatori, reușesc să termine un preparat, mai mult sau mai puțin complicat, în 2-3 minute ceea ce practic e imposibil. Această „performanță” e însă asigurată de strategia de filmare. Unele gesturi sunt filmate accelerat iar pe de altă parte sunt eludate sau scurtate etape (pregătirea ingredientelor, timpul de coacere, prăjire...). „Răspunsul ar putea fi”, după cum am spus, dar nu e. Sunt ei rapizi în mișcări dar în fața asiaticilor – a celor profesioniști – într-un presupus concurs, ar fi codași. *(Dorin Măran)*

Zodia Dragon

龍

Numele chinezesc: Ch'en
Yin Yang: Yang
Culori norocoase: auriu, argintiu, gri
Culori de evitat: roşu, verde, violet, negru
Numere norocoase: 1, 6, 7
Numere ghinioniste: 3, 8, 9
Flori norocoase: Larkspur
Zodii compatibile: Şobolan, Maimuţă, Cocoş
Zodii necompatibile: Bivol, Iepure, Câine

Dragonul este un animal nobil ce se bucură de o mare reputaţie în cultura chineză şi îi reprezintă pe împăraţii chinezi. Nativii Dragon se nasc lideri şi maeştri de ceremonii, pot obţine lucrurile pe care şi le doresc foarte mult şi se zbat să le realizeze. Se spune despre zodia Dragon că cei care se nasc în această perioadă sunt ca nişte monarhi înzestraţi cu putere şi noroc. Sunt idealişti, perfecţionişti dar inflexibili.

Foamea de putere îi determină să fie uneori agresivi şi hotărâţi să-şi urmeze idealurile până la capăt. Un eşec este greu suportat. Deşi sunt îndeajuns de iritabili şi încăpăţânaţi au multe de spus şi, uneori, vorbesc fără să gândească la urmările vorbelor aruncate. Cu toate acestea, opiniile lor sunt ascultate şi preţuite de ceilalţi iar sfatul este întotdeauna cel mai nimerit. Se spune că atunci când un Dragon intră într-o cameră toată adunarea începe să fiarbă. Sunt mândri peste poate, entuziaşti până la impetuozitate şi îşi pierd cumpătul cu uşurinţă.

Puncte forte. Oamenii născuţi în această zodie sunt plini de viaţă, energici, intelectuali şi tot timpul agitaţi. Când întâlnesc dificultăţile nu se descurajează, însă urăsc să fie folosiţi sau controlaţi de alţii. Pot deveni cu uşurinţă lideri şi merg până la perfecţiune. Sunt stăpâniţi de ambiţie şi urăsc ipocrizia, bârfele şi calomnia.

Puncte slabe. Un pic cam prea aroganţi şi nerăbdători, uneori sunt în imposibilitate de a-şi mai controla starea de spirit. Riscă uşor să pară lipsiţi de tact, intoleranţi, excentrici şi nerealişti. Le place să-i critice pe alţii pentru ineficienţa la locul de muncă. În dragoste nu se arată dezamăgiţi pentru că nici nu oferă chiar totul. Dacă pot trece peste aceste defecte, pot avea un viitor mult mai strălucitor.

Ca să le înţelegem mai bine personalitatea putem spune că este necesar să le ieşim noi în cale, deoarece ei nu vor veni niciodată către noi. Sunt persoane extraordinare, au o mare dorinţă de a învăţa şi nu-şi potolesc uşor setea de cunoaştere. Învaţă foarte mult şi reuşesc astfel să acumuleze foarte multe cunoştinţe. Adoră să călătorească şi să găsească locuri exotice.

Sunt nişte nativi mândri, aşa că preferă mai degrabă să fie admiraţi şi apreciaţi, au foarte mulţi prieteni şi devin încântaţi când este nevoie să-i ajute. Dispuşi să îşi acorde foarte mult timp pentru propria lor persoană, logic că vor petrece şi foarte multă vreme în faţa oglinzii. Sunt foarte sentimentali şi le plac aniversările şi, în general, parfumul sărbătorilor. Preferă să aibă parte de mâncare bună şi de cele mai fine vinuri, bineînţeles, în compania celor mai buni prieteni alături de care ies să sărbătorească.

Casa Dragonului este de foarte mult bun gust. Arată chiar ca un palat, cu spaţii foarte mari. Puteţi să fiţi siguri că nu veţi găsi niciun fir de praf pe nicăieri şi nici mizerie în bucătărie. În general, sunt foarte ordonaţi şi puşi la punct. Înconjuraţi de tot felul de broşuri, reviste de modă, de tehnologie şi oferte de călătorii. Pentru ei, casa este doar un loc unde poate să stea puţin timp ca să se orienteze în ce direcţie vor pleca imediat. Este ca un loc de odihnă când se întorc de la petreceri.

În dragoste, nativii Dragon vor să fie prezenţi în jurul nostru doar pentru a fi admiraţi, iubiţi şi să-i determine pe ceilalţi să viseze la ei. Nu stau alături de cineva ca să se îndrăgostească, deoarece se consideră mult prea minunaţi şi extraordinari pentru a putea iubi pe cineva. Este indicat să nu-i supărăm şi să nu îi înfruntăm, suficient ar fi dacă le-am acorda doar atenţia de care au atâta nevoie. Un nativ Dragon nu aşteaptă de la partener decât să i se aducă onorurile. Pentru ei dragostea înseamnă ceva ce li se cuvine, fără a mai fi obligaţi să ofere ceva în schimb. Jumătatea sa ar trebui să se mulţumească şi cu puţin pentru a fi fericiţi. Dacă li se reproşează şi cel mai infim lucru, sigur vor pleca trântind uşa, însă numai după ce şi-au manifestat furia. Şantajul nu are niciun efect asupra lor.

Dragonul este un animal Yang ceea ce îl determină să fie foarte extrovertit. Nu umblă cu ascunzişuri, dă toate cărţile pe faţă şi nu ţine agende secrete sau jurnale. Sunt persoane deschise, sincere şi alături de care putem foarte uşor să pornim să deschidem o afacere.

Dornici de succes, cei născuţi în zodia Dragon pot lucra ore în şir fără să se oprească, doar să demareze proiecte ample. Activitatea continuă şi intensă îi motivează, iar plictiseala îi omoară. Din punct de vedere financiar, sunt ca nişte aristocraţi care trăiesc pe picior mare, petrec în fiecare noapte şi cheltuiesc sume importante, fără să le ţină cont. Într-un cuvânt, le place luxul, maşinile sport, aşternuturile din mătase şi să colecţioneze antichităţi preţioase.

ANII ZODIEI DRAGON

16 februarie 1904 — 03 februarie 1905 (Lemn)
03 februarie 1916 — 22 ianuarie 1917 (Foc)
23 ianuarie 1928 — 09 februarie 1929 (Pământ)
08 februarie 1940 — 26 ianuarie 1941 (Metal)
27 ianuarie 1952 — 13 februarie 1953 (Apă)
13 februarie 1964 — 01 februarie 1965 (Lemn)
31 ianuarie 1976 — 17 februarie 1977 (Foc)
17 februarie 1988 — 05 februarie 1989 (Pământ)
05 februarie 2000 — 23 ianuarie 2001 (Metal)
23 ianuarie 2012 — 09 februarie 2013 (Apă)

Născuţi sub semnul norocului, rareori aceşti nativi sunt săraci. Dar, în orice situaţie ar fi, nu se vor înjosi niciodată făcând ce nu le place, nici măcar pentru bani.

Sănătatea Dragonului este robustă. Problemele ar putea să vină din cauza sensibilităţii ridicate la frig. Din această cauză au tendinţa să răcească repede şi să tuşească destul de mult. Însă nu se lasă uşor, aşa că preferă să nu dea atenţie problemelor de sănătate imediat ce apar. Mare atenţie!

Compatibilităţi cu celelalte zodii. ■ *Relaţii foarte bune:* Şobolan, Maimuţă. O combinaţie fericită, fiind pe aceeaşi lungime de undă. Gândesc la fel şi se respectă reciproc. Împreună vor fi fericiţi şi vor avea multe realizări. ■ *Relaţii bune:* Tigru, Şarpe, Cal, Mistreţ. Dacă reuşesc să se înţeleagă, îi aşteaptă o viaţă foarte plăcută împreună. ■ *Relaţii cu scântei:* Iepure, Dragon, Cocoş. Au o singură şansă de convieţuire: compromisul. Vor trebui să înveţe să se descopere şi să se completeze reciproc. Diferenţele conduc spre conflicte şi despărţiri. ■ *Relaţii „interzise":* Bivol, Capră, Câine. O relaţie de evitat fără regrete. Orice contact îi aduce, efectiv, în pragul nebuniei.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ O istorie de viaţă şi de moarte ■ Insule cu populaţie „non-umană" ■ Recifurile artificiale, ingeniozitate ecologică ■ Madagascar, ţintă dificilă ■ Prinţul Negru şi fiul său ■ Dovezi care nu pot fi validate ştiinţific ■ Un nume de legendă, Tiziano ■ Porto, oraşul vinurilor dulci ■ Gripa şi sarcina ■ Goji — „poartă" spre nemurire

HOROSCOP

13-19 octombrie 2014

BERBEC 21.03-20.04

Sunteţi prea ocupaţi ca să vă mai îngrijiţi şi propria persoană. În prima jumătate a săptămânii trebuie să fiţi pregătiţi pentru schimbări neaşteptate de planuri. Analizaţi mai bine motivele pentru care prietenii vă împing să faceţi ceva ce simţiţi că este prea riscant financiar. Luaţi deciziile doar pe cont propriu!

TAUR 21.04-21.05

Urmează zile pline de speranţă, când vi se vor împlini mai multe vise. Aţi renunţat de ceva vremea să vă mai bateţi cu morile de vânt şi atunci când nici nu mai speraţi vi se iveşte ocazia pe care nu trebuie să o scăpaţi. Dacă veţi cere ajutorul familiei, poate vă vine mult mai uşor.

GEMENI 22.05-21.06

În această săptămână veţi petrece mai mult timp alături de familie, prieteni şi rude. Nu faceţi angajamente în avans fără să aveţi o acoperire. Sigur vă veţi încurca între atâtea lucruri începute şi neterminate. În weekend sunt şanse să întâlniţi pe cineva care în scurt timp devine cel mai bun prieten.

RAC 22.06-21.07

Mai bine îngheţaţi toate investiţiile financiare majore până când nu aveţi o imagine mai clară a viitorului apropiat. Încăpăţânarea manifestată de propriii copii poate fi un semn că au nevoie de mai multă atenţie şi grijă din partea dumneavoastră. Evitaţi consumul alimentelor nesănătoase.

LEU 22.07-22.08

Dacă în ultima vreme sănătatea a dat semne de nelinişte, solicitaţi sfatul unui medic pentru a pune capăt neliniştilor. Nu este nimic grav, trebuie doar să vă calmaţi tensiunea acumulată, cea care vă dă o stare de agitaţie continuă. O seară liniştită, în compania cuiva drag vi se potriveşte cel mai bine.

FECIOARĂ 23.08-22.09

A sosit momentul propice pentru a retuşa orice proiect ce a rămas incomplet de o perioadă cam lungă de timp. Organizarea transformă totul. Vă concentraţi mai bine pe problemele cu-adevărat importante, sunteţi mai încrezători şi vă simţiţi mult mai capabili să duceţi totul la bun sfârşit.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Toate iau o turnură pozitivă. Deşi tensiunea s-a acumulat simţitor în cuplu, dacă evitaţi argumentele uneori penibile ale partenerului, veţi trece mai uşor peste această perioadă. Ţineţi cont şi de opinia acestuia atunci când luaţi decizii importante.

SCORPION 23.10-21.11

Aveţi un bun prilej să le spuneţi celor dragi cât de tare îi iubiţi. Poate în ultima perioadă aţi fost cam prea ocupaţi cu propria persoană ca să-i mai băgaţi în seamă şi pe ceilalţi. Manifestaţi-vă dragostea faţă de ei şi veţi primi înapoi mult mai multă iubire.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Dacă veţi fi nevoiţi să locuiţi mai departe de casă pentru o vreme, cei de-acasă vor fi înţelegători. Fie că este o călătorie de afaceri sau una de plăcere, nu lipsiţi prea mult ca să nu vă simtă lipsa. La serviciu, încercaţi să lansaţi noi proiecte şi veţi fi pur şi simplu împovăraţi inutil. În weekend faceţi planuri alături de familie.

CAPRICORN 22.12-19.01

Cariera dumnevoastră are nevoie de un mic sprijin. Dacă vă străduiţi să avansaţi, acum este momentul prielnic să acţionaţi. Colegii sau partenerii vă vor sări în ajutor pentru a se asigura că totul merge bine. Sfârşitul de săptămână vă găseşte prea obosiţi pentru a mai ieşi undeva. Clipele petrecute alături de cei dragi sunt cele mai potrivite acum.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Încheierea acordurilor financiare în prima jumătate a săptămânii este favorabilă pentru obţinerea unor beneficii consistente. Munca este însă parcă prea solicitantă şi vă dă o stare de agitaţie pe care o transpuneţi în nervi aruncaţi asupra cui nu trebuie.

PEŞTI 19.02-20.03

Zilele vor curge armonios. Parcă sunteţi încrezători când priviţi spre viitor şi vă încărcaţi pozitiv în prezenţa celor dragi. La locul de muncă obţineţi mai multă atenţie decât aţi avea nevoie. Uneori este bine să fiţi dădăciţi de colegi, deşi îi acceptaţi mai greu.

Nativul săptămânii: NICOLAE TECLU (18.10.1839 — 13/26.07.1916)

A fost un chimist român care, printre alte invenţii, a creat arzătorul care-i poartă numele. A studiat ingineria, arhitectura, iar apoi chimia şi a continuat cariera devenind profesor de chimie generală şi analitică la Viena. Din anul 1879 devine membru al Academiei Române. Acest nativ al zodiei Balanţă rămâne unul dintre primii chimişti români care s-au făcut cunoscuţi şi recunoscuţi la nivel internaţional şi care şi-a adus o contribuţie substanţială la dezvoltarea chimiei mondiale.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	5,50 LEI	❑ 4 LUNI	22,00 LEI
❑ 2 LUNI	11,00 LEI	❑ 5 LUNI	27,50 LEI
❑ 3 LUNI	16,50 LEI	❑ 6 LUNI	33,00 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____
ADRESA: str. _____, nr. _____,
bl. _____, sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____,
localitate _____, cod _____,
judeţul _____.

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni).

Abonaţi-vă la magazin

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ
TÂRGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1216 ● ANUL LVII ● 16 OCTOMBRIE 2014 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 42 (2966)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Trebuie să urci muntele ca un bătrân ca să ajungi sus ca un tânăr.*
Proverb chinezesc

■ *Dacă într-o zi femeia pe care-o iubeşti ţi-e infidelă şi îţi trece prin cap să te arunci de pe balcon, adu-ţi aminte că ai doar coarne, nu şi aripi!*
Woody Allen

Caleidoscop

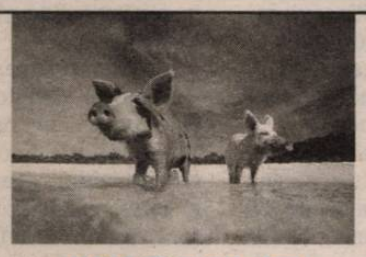

INSULE
cu populaţie „non-umană"

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
De la dieta bunei dispoziţii la „magia" fructelor de kiwi

Dosarele frumuseţii
Arome relaxante

Istorii uitate

MADAGASCAR,
ţintă dificilă

Terapii complementare

„COMOARA"
care ne prelungeşte gândirea

Descoperiri uimitoare de dragul confirmării unor supoziţii fanteziste

UNDELE GRAVITAŢIONALE
azi le vedem şi... nu-s?!

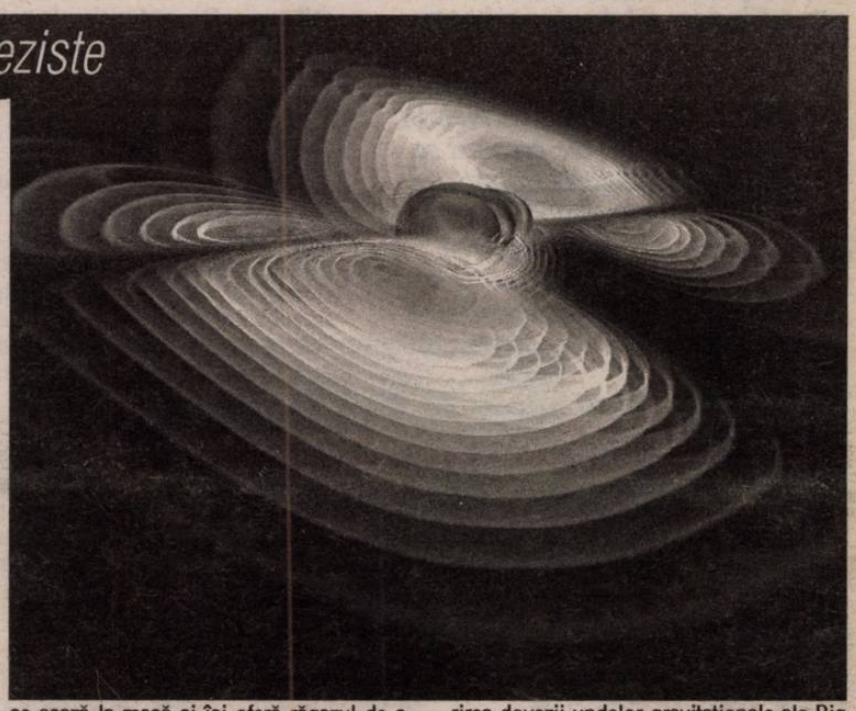

Nu au fost puţine cazurile când s-au inventat experimente doar pentru a confirma ipoteze îndrăzneţe şi fanteziste ale unor cercetători avizi de recunoaştere publică imediată. Alteori, anunţurile zgomotoase au fost făcute în grabă, fără confirmări ulterioare aprofundate.

De multe ori, cercetătorii au anunţat teorii aducând ca suport de netăgăduit descoperiri ştiinţifice de ultimă oră. Teoriile unor „superstaruri" reuşesc deseori să se prăbuşească, dacă nu în ridicol, atunci măcar în controversă, ceea ce nu face absolut deloc bine ideii de riguozitate a ştiinţei, cea care vrea să ne convingă pe toţi, şi uneori reuşeşte, că este singura depozitară a adevărurilor despre om şi Univers.

Un exemplu la îndemână este cel al celebrului astrofizician Stephen Hawking, o somitate în materie (contestată de câţiva fizicieni, totuşi), care a „demonstrat" cu decenii în urmă, existenţa Big Bang-ului, contestată şi ea de studii ulterioare sau a Găurilor negre din Univers, teorie de asemenea contestată de astrofizicianul indian Abhas Mitra (despre care am scris în revista Magazin, nr. 43, din 25 octombrie 2012), şi apoi revizuită de însuşi Hawking care a admis că, de fapt, s-a înşelat şi că acestea nu există, fiind vorba, de fapt, despre alte fenomene astrofizice (culmea ridicolului este că popularizatori de ştiinţă de pe la noi, nici măcar nu au auzit despre revizuirea teoriei Găurilor negre făcută de chiar autorul ei, continuând să ne povestească frenetic la radio şi TV despre frumuseţea Găurilor negre descoperite de Hawking!).

Ceva asemănător s-a petrecut recent în cazul unei alte teorii care a făcut vâlvă prin primăvara acestui an. Teoria „revoluţionară", anunţată în martie 2014, se referea la descoperirea *istorică* a undelor gravitaţionale. Iată descrierea entuziasmată în media românească de acum o jumătate de an: „Fizicieni americani au anunţat că au detectat primele mişcări ale Big Bang, confirmând astfel teoria naşterii Universului acum aproape 14 miliarde de ani, relatează AFP. Prima detecţie a undelor gravitaţionale primordiale, menţionate în teoria relativităţii a lui Einstein, confirmă expansiunea extrem de rapidă şi violentă a Universului în prima fracţiune de secundă din existenţa sa, fază numită inflaţie cosmică. Teoria a fost enunţată iniţial în 1979 de fizicianul american Alan Guth".

Fără să se mai aştepte confirmări ale unor studii de durată, s-au tras rapid concluzii fanteziste cu trimiteri la autoritatea opiniilor lui Einstein, s-a vorbit imediat despre „un progres ştiinţific major"! Nu au trecut decât şase luni de la „progresul ştiinţific major" al descoperirii undelor gravitaţionale, că „descoperirea" este infirmată de o altă descoperire, anunţată de data aceasta de revista *Nature:* „O hartă interstelară publicată la 22 septembrie pe baza datelor obţinute de sonda spaţială Planck pune sub semnul întrebării detectarea — anunţată în luna martie şi catalogată drept istorică — a undelor gravitaţionale", cele despre care se spunea că sunt o dovadă a faptului că a existat o expansiune a Universului după Big Bang! Iată că „dovada" a fost infirmată de datele culese de observatorul spaţial Planck al Agenţiei Spaţiale Europene (ESA).

O dispută ştiinţifică

Informaţiile transmise de Planck au fost cele care i-au determinat pe oamenii de ştiinţă să aprecieze că praful cosmic existent în Univers a influenţat depistarea undelor gravitaţionale de către astronomi americani în primăvara trecută.

Descoperirea din luna martie a fost făcută de echipa de cercetare BICEP2 (Background Imaging of Cosmic Extragalactic Polarization), condusă de John Kovac, profesor de astronomie şi fizică la Harvard-Smithsonian Center for Astrophysics.

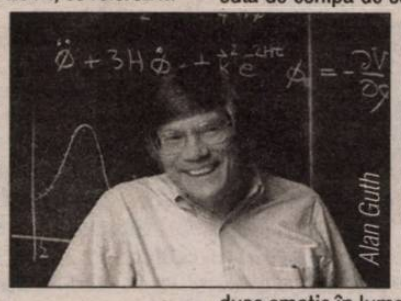

E firesc, o asemenea „descoperire" produce emoţie în lumea ştiinţifică, dar asta nu justifică graba anunţului. S-a spus la momentul respectiv că era pentru prima dată când se detectau unde gravitaţionale, acele mici deformări în „ţesutul" spaţiu-timp, şi acest lucru „putea adeveri ipoteza conform căreia, după Big Bang, a avut loc aşa-numita expansiune a Universului în chiar prima fracţiune de secundă a existenţei acestuia".

Oamenii de ştiinţă au declarat atunci că au exclus posibile surse de contaminare, adică alte surse care ar fi putut genera acelaşi semnal, şi, prin urmare, observaţia cu telescopul BICEP2 era considerată corectă. Numai că aşa cum se întâmplă de obicei, convingerile personale nu ţin de cald în faţa realităţii, chiar atunci când e vorba despre oameni de ştiinţă. Datele transmise de Planck contrazic concluziile pripite. Dar nici ele nu pot fi categorice. Cum e firesc, cele două părţi „implicate" în descoperire se aşază la masă şi îşi oferă răgazul de a mai studia problema. Acum specialiştii de la BICEP2 şi Planck analizează în comun datele de care dispun.

Rezultatul colaborării lor este aşteptat în luna noiembrie şi va fi extrem de important întrucât va clarifica dacă, într-adevăr, imaginile obţinute în primăvară sunt — la nivelul descoperirilor actuale — din momentul cel mai apropiat de Big Bang. Colectivul de specialişti ai observatorului Planck a început în urmă cu doi ani — înainte de echipa americană — să măsoare fluctuaţiile radiaţiei cosmice de fond (Cosmic Microwave Background, CMB) — ecoul Big Bang-ului de acum 13,8 miliarde de ani (sau a ceea ce se crede în teorie că s-a întâmplat în momentul presupusului Big Bang). Concluziile parţiale la care au ajuns, publicate recent, nu sunt încurajatoare pentru descoperirea colegilor din SUA, arătând că polarizarea produsă de praf este semnificativ mai mare în regiunea Polului Sud decât estimaseră specialiştii de la BICEP2 şi că efectele ei nu pot fi ignorate.

Conform hărţii de la Planck „cea mai mare parte din ceea ce a văzut BICEP2 a fost din cauza prafului", susţine David Spergel, specialist în astrofizică teoretică de la Universitatea Princeton din SUA, care nu face parte din echipa Planck şi a fost unul dintre cei mai mari critici ai analizei prezentate de colectivul BICEP2. „Din păcate, potrivit analizelor noastre, efectele contaminatoare, şi, în mod special, al gazelor prezente în galaxia noastră, nu pot fi ignorate", a explicat Carlo Baccigalupi, de la Şcoala Internaţională de Studii Avansate din Trieste, unul dintre autorii studiului Planck. «Este posibil să fie vorba despre o contaminare, dar s-ar putea ca ea să nu mai fie luată în calcul. În acest fel, Planck ar putea avea o contribuţie crucială la descoperirea dovezii undelor gravitaţionale ale Big Bang-ului. O asemenea descoperire ar putea deschide o fereastră către scenarii necunoscute în studierea Universului primordial şi a fizicii energiei foarte înalte", este de părere Baccigalupi. Deocamdată nu cunoaştem deznodământul acestei „dispute" legate de descoperirea undelor gravitaţionale», dar ne-a atras atenţia expresia emisă, totuşi, de un om de ştiinţă: „fereastră către *scenarii* necunoscute".

Aşadar, atunci când vom afla deznodământul „disputei" ştiinţifice, tot în domeniul literaturii vom fi, în vreme ce ştiinţa nu ar trebui să aibă legătură cu scenariile, ci cu o realitate dovedită, demonstrabilă. Doar fizica teoretică a fost cea care a deschis cercetarea către lumea ficţiunii literare, la concurenţă cu scriitorii.

TV
■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

42
5 948427 000102

SUDOKU
jocul săptămânii: 42

		4		6		9		
	9		3				5	
				1		8	4	
	8	9		4		7		
1								4
		5		2		3	6	
	3	1		8				
	4				6		2	
		2		3		6		

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

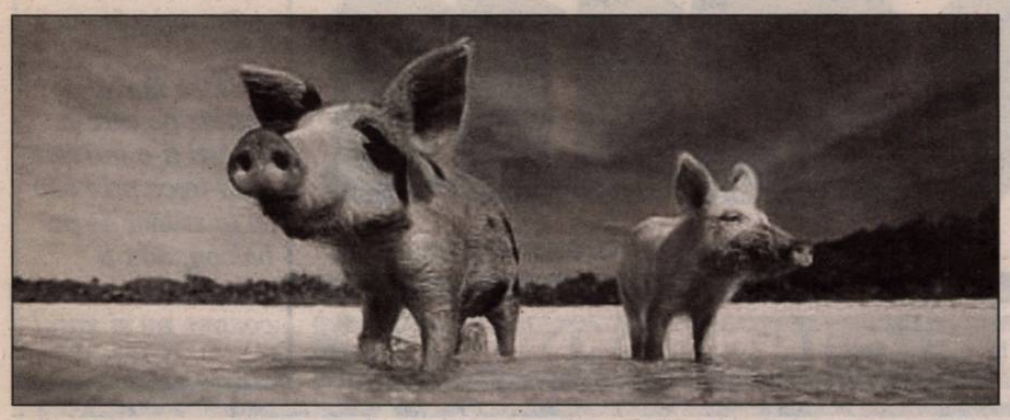

Insule cu populaţie „non-umană”

Mai există pe bătrâna noastră planetă locuri în care populaţia autohtonă majoritară, dacă ne putem exprima astfel, este constituită din alte fiinţe decât oamenii, aceştia din urmă fiind un fel de alogeni cotropitori ce-şi arogă dreptul de a stăpâni samavolnic şi asemenea reminiscenţe ale unor colţuri de Rai. Şi, chiar dacă respectivele creaturi se încadrează în categoria numită de noi „a necuvântătoarelor”, cu siguranţă foarte mulţi ar da orice să ducă un trai împlinit împreună cu ele, pe îndepărtatele tărâmuri înconjurate de ape.

■ *Assateague Island* este ca un fel de barieră lungă de vreo 60 de kilometri, între Atlantic şi coastele americane din zona Virginia – Maryland. Aici, din anul 1943 s-a perpetuat o activitate remarcabilă de conservare a biodiversităţii, principalele fiinţe ce populează insula fiind poneii sălbatici din rasa Chincoteague. Aceştia sunt, de fapt, descendenţii unor cai domestici de odinioară, care s-au refugiat în zonă, revenind la un comportament ancestral şi la stadiul de sălbăticie. Din nefericire, la noi, nepreţuitele herghelii de pe grindul Letea, asemănătoare celor insulare, au fost vânate cu barbarie ori exterminate în abatoare...

■ ***Dacă v-ar surâde o baie pe cinste*** împreună cu o duzină de porci, vă poftim în Bahamas, pe Big Major Cay, cunoscută şi ca „Pig Pig Island”, adică insula porcilor. Dar să nu vă gândiţi la bălăceala în nămol a rătanilor noştri. Cei de aici, oricât ar fi de surprinzător, sunt ei aproape sălbatici, însă dau dovadă de afecţiune şi de prietenie, iar curăţenia de invidiat şi-o menţin înotând ceasuri întregi în mare, alături de turiştii încântaţi. Legenda spune că primii porci aduşi pe insulă de marinari au fost lăsaţi pentru ca mai târziu aceştia să revină pentru un ospăţ pe cinste pe seama grăsunilor. Dar oamenii nu s-au întors şi bine au făcut!

■ ***La sud de Thailanda,*** în Golful Siam, se află o faimoasă insulă turistică – Pattaya – unde se spune că poţi întâlni aproape toate viciile lumii, de la plăcerile ticăloase oferite de bordeluri, până la vagabonzi vicleni şi poliţişti şarlatani. Totuşi, sarea şi piperul ce îi încântă (fatalmente!) pe vizitatori sunt hoardele de maimuţe hoaţe, care ies din jungla crescută până în marginea plajei pentru a şterpeli tot ce le cade în mână. Pardon: în labe! De aici, şi numele neoficial al bucăţii de uscat – Monkey Island („Insula Maimuţelor”).

■ ***Un adevărat mic Paradis pământesc*** al animalelor, dar ideal şi pentru picii înnebuniţi să mângâie o blăniţă moale de animal, putem spune că este insula japoneză Okunoshima, cunoscută şi sub numele de Rabbit Island („Insula Iepuraşilor”). Sute de exemplare de urecheaţi de cele mai diferite culori

şi mărimi îi întâmpină pe turişti în maniera cunoscută de noi legată de stolurile de porumbei veniţi să li se dea de mâncare. Istoria lor e însă mult mai alambicată. Într-o perioadă de apocalips terestru, între 1929 şi 1945, pe insulă a funcţionat o puternică industrie a armelor chimice, care a produs într-o uzină ultrasecretă peste 6.000 de tone de gaze toxice, motiv pentru care acest petic de pământ a fost chiar scos de pe hartă de autorităţile nipone ale vremii. Cercetătorii puşi în slujba uneltelor morţii au adus cu ei şi o colonie de iepuraşi, pentru testarea armelor chimice, dar ulterior supravieţuitorii şi-au aflat libertatea chiar pe insula supliciului părinţilor lor. Faptul că între timp au devenit mai multe sute se datorează şi absenţei de pe insulă a potenţialilor prădători, astfel că singura problemă a micilor invadatori pare să fie astăzi cea a hranei, pe care turiştii le-o completează cu generozitate.

Braconajul, în plină extindere

În revista *Science* a fost publicat recent un articol deosebit de virulent, unul dintre numeroase altele, prin care se încearcă mobilizarea autorităţilor pentru a tempera şi, în perspectivă, eradica fenomenul complex de braconaj.

„Focul” acestui articol care a acoperit o pagină întreagă, semnată de 10 ecologişti şi oameni politici americani, a fost aprins de un eveniment care a sensibilizat în mod special opinia publică. Uciderea prin otrăvire a cunoscutului elefant Khlao, un mascul în vârstă de 50 de ani, veteran al unei rezervaţii din Thailanda căruia braconierii i-au tăiat colţii de fildeş.

În textul bazat pe numeroase rapoarte s-a tras un nou semnal de alarmă în privinţa populaţiilor de animale sălbatice vizate şi ucise de braconieri, asupra faptului că acest tip de crimă organizată ia amploare, atrăgând noi grupuri active de braconieri, în special islamişti nigerieni şi somalezi care în urma câştigurilor substanţiale s-au dotat cu armament, vehicule şi elicoptere, detalii pe care le-am menţionat în repetate rânduri în această pagină.

În ultima vreme, recurg la ajutorul copiilor – a căror prezenţă în rezervaţie nu trezeşte întotdeauna suspiciuni – care furnizează braconierilor informaţii utile. Au fost făcute referiri şi la faptul că 15% din populaţia mondială depinde de pescuit şi vânătoare, în mare parte ilegale, în lupta pentru supravieţuire şi că pentru 1 miliard de persoane din zonele sărace ale lumii peştii şi animalele sălbatice reprezintă cea mai importantă sursă de proteine. La scară globală, comerţul cu aceste animale intră într-un circuit din care rezultă 400 de miliarde de dolari pe an.

DORIN MĂRAN

Despre şansă

„Nu avea nicio şansă de reuşită” sau „Avea toate şansele pentru a reuşi”.

Pleonasmul – acelaşi în ambele exemple – este cauzat de necunoaşterea corectă a substantivului „şansă”.

Să vorbim corect!

Acesta este definit de dicţionare drept: „Circumstanţă favorabilă; posibilitate de reuşită, de succes; noroc”.

Se înţelege că tot greşite sunt expresiile „şansă de succes”, „şansă favorabilă”, „şansă şi noroc” sau antonimele acestora „ghinion şi neşansă”, „nenoroc şi neşansă”, „ghinion şi nenoroc”. (I.S.)

Starea de veghe

O istorie de viaţă şi de moarte

Cei 100 de ani de olimpism românesc, la care ne-am referit în numărul trecut, îşi au originea în una dintre cele mai complexe, mai valoroase, mai reprezentative activităţi elaborate şi puse în practică de specia umană. Activităţi pozitive, născătoare de energie vitală, de speranţă, de viitor. Trebuie accentuat acest lucru, fiindcă şi războaiele, goana oarbă şi fără scrupule după bogăţii materiale şi alte asemenea apucături malefice caracterizează nenumăraţi semeni. Dar sportul ridicat la rang de sărbătoare regală nu a cunoscut, în cadrul jocurilor olimpice, numai aspecte legate strict de întrecerile de pe teren. Încercăm să intrăm cumva în culisele acestora, menţionând câteva momente mai degrabă insolite înregistrate pe parcursul istoriei lor.

Împăraţi, preotese, bucătari

Între regulile iniţiale ale Jocurilor Olimpice (JO) figurau şi unele cel puţin ciudate, iar pe altele, astăzi le-am considera absolut condamnabile. De pildă, niciun sclav sau barbar nu avea dreptul de a concura la JO, nicio persoană care comisese o crimă sau care furase dintr-un templu. Lucru corect, de altfel, ceea ce nu se poate spune despre faptul că femeile măritate nu puteau nici măcar să privească întrecerile, orice abatere fiind pedepsită cu moartea. Cu toate acestea, virginele şi preotesele zeiţei Demeter erau binevenite. Şi totuşi, istoria menţionează că mama unui competitor s-a deghizat în antrenor pentru a-şi pregăti fiul al cărui tată murise.

Descoperită, ea a fost totuşi iertată de organizatori, în semn de respect pentru familia ei, din care făceau parte şase campioni olimpici, inclusiv fiul pe care îl antrenase.

Primul câştigător al unei probe olimpice se pare că a fost Koroibos din Elis, un bucătar grec, cel mai rapid în proba de alergare (pe aproximativ 192 de metri) din anul 776 î.Chr. Olimpiada avea să numere în rândul câştigătorilor ei şi câteva personalităţi străine: împăraţii romani Tiberius şi Nero, câştigători ai curselor hipice, Varastades, rege al Armeniei, campion olimpic la box şi Filip al II-lea al Macedoniei, învingător la cursele de cai.

Femeia, eterna poveste

În 1896, după o întrerupere silnică de peste un mileniu şi jumătate, Jocurile Olimpice s-au reluat la Atena. Proba de maraton (40 km) s-a desfăşurat atunci pe acelaşi traseu pe care soldatul atenian Philipides îl străbătuse cu 2.386 de ani înainte pentru a anunţa atenienilor victoria în faţa perşilor. Însă, în spiritul tradiţiei antice femeile nu au luat parte la aceste prime întreceri olimpice moderne. În semn de protest faţă de discriminarea de gen, Stamata Revithi (poreclită Melpomene) a protestat alergând maratonul a doua zi după proba desfăşurată de sportivii bărbaţi.

Prima participare feminină la JO moderne datează de la ediţia din 1900 desfăşurată la Paris. Totuşi, între 1900 şi 1992, nu mai puţin de 35 de ţări continuau vechea tradiţie şi delegau la competiţiile olimpice doar bărbaţi. În anul 2010, doar Brunei, Arabia Saudită şi Qatar, continuau să fie ţări fără participare feminină la JO. Înainte de olimpiada de la Londra (2012), Directorul pentru Relaţii din Golf, a solicitat interzicerea delegaţiei Arabiei Saudite la JO dacă nu acceptă în lot şi femei. În cele din urmă, cu presiunea enormă exercitată de către CIO asupra celor trei ţări, ediţia de la Londra 2012 a fost prima în care fiecare ţară a avut în delegaţie şi sportive.

Nimic despre sport! ● La origine, salutul olimpic este o variantă a salutului roman: braţul drept ridicat oblic către cer; un salut similar celui hitlerist, doar că braţul este ridicat mai sus. După cel de-al Doilea Război Mondial s-a renunţat la acest simbol, pentru a nu fi confundat cu salutul nazist. ● Primul deces la JO din cauza dopajului a avut loc în 1960, la Roma. În timpul cursei, ciclistul danez Knut Enemark Jensen a căzut de pe bicicletă şi apoi a murit, autopsia arătând că sportivul se afla sub influenţa amfetaminelor. ● Olimpiada nu a adus pacea totală în lume. Trei ediţii au fost anulate din cauza războiului: cea de vară din timpul Primului Război Mondial şi cele de vară şi de iarnă din 1940 şi 1944 din cauza celui de-al Doilea Război Mondial...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Premiile Ig Nobel 2014

Care este coeficientul de frecare dintre o coajă de banană şi talpa unui pantof? Ce reacţie au renii când văd oameni deghizaţi în urşi polari? Care este capacitatea pastramei de porc de a opri sângerările nazale? La acest gen de întrebări bizare au încercat să răspundă, cu argumente ştiinţifice, concurenţii câştigători, ai celei de-a 24-a ediţii a concursului Ig Nobel, o alternativă amuzantă la adevăratele premii Nobel.

Ceremonia de decernare a celor 10 premii Ig Nobel a avut loc recent în sala teatrului Sanders a Universităţii Harvard, din apropiere de Boston, în care au fost prezente 1.100 de persoane. Au participat 10 echipe din cinci continente. Vă prezentăm cele mai bizare subiecte.

■ Premiul pentru fizică a fost decernat unei echipe japoneze care a studiat procesul de frecare dintre o coajă de banană şi diverse tipuri de pantofi

purtaţi de subiecţi în timpul experimentului dar şi frecarea cojii de sol.

■ Cel pentru neuroştiinţe l-a primit o echipă de cercetători canadieni şi chinezi care a studiat procesele cerebrale ale unor subiecţi ce priveau o

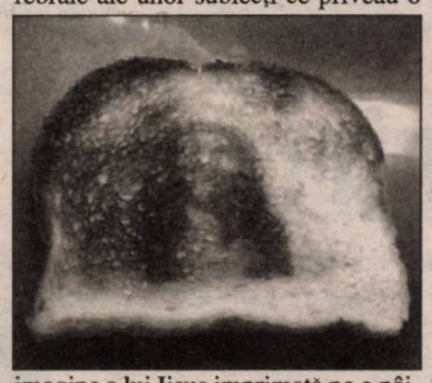

imagine a lui Iisus imprimată pe o pâine prăjită (o idee neortodoxă) în timp ce pe mâinile lor erau proiectate fascicule laser.

■ Un grup format din trei cercetători – un american, un britanic şi un australian –a fost recompensat pentru un studiu care a relevat faptul că cei care se culcă târziu sunt mai narcisişti, mai abili în manipularea semenilor şi mai predispuşi la psihopatii decât cei care se trezesc devreme.

■ Este sănătos pentru creier să ai în preajmă una sau mai multe pisici? O echipă de specialişti din Republica

Cehă, Japonia, SUA şi India care a încercat să răspundă la această întrebare (deloc bizară) s-a alăturat celor premiaţi.

■ Cea constituită din biologi din Germania, Zambia şi Republica Cehă a convins juriul că majoritatea câinilor îşi fac nevoile în aer liber, orientaţi pe axa nord-sud, a câmpului magnetic al Terrei.

■ Reprezentanţii Italiei s-au remarcat prin faptul că au reuşit să măsoare nivelul de durere resimţit de persoane care priveau o pictură dezagreabilă în raport cu cei care priveau o pictură încântătoare.

■ Doi cercetători germani au primit premiul acordat pentru studii ştiinţifice efectuate în zonele arctice. Aceştia au evaluat reacţiile renilor în faţa unor persoane deghizate în urşi polari. Să râzi şi să nu crezi...

Discursurile premianţilor au fost limitate la două minute. Dacă depăşeau timpul alocat, o fetiţă în vârstă de opt ani, care îndeplinea rolul de maestru de ceremonii, se apropia de invitat pentru a-i spune: „Opreşte-te, te rog, pentru că mă plictisesc.”.

Au fost apreciate studiile dar, în strânsă corelaţie cu gradul de bizarerie şi stupizenie a ideilor care au stat la baza lor. Studii care ar putea stimula interesul oamenilor de ştiinţă în aprofundarea unor cercetări.

La sfârşitul festivităţii a fost prezentată o mini operă în trei acte cu personaje care se hrănesc exclusiv cu pilule, spectacolul fiind inspirat din meniul bogat în astfel de concentrate alimentare al şefului inginerilor de la Google, Ray Kurzweil.

În ultimii ani, premiile Ig Nobel au recompensat studii referitoare la impactul muzicii country asupra suicidului, la utilizarea magneţilor pentru a face broaştele să leviteze, la efectele berii, usturoiului şi frişcăi asupra apetitului lipitorilor, la diferenţele dintre salturile puricilor care trăiesc pe câini şi ale celor care trăiesc pe pisici etc.

Mini-stea cu megaerupţii

Numeroase stele au o activitate asemănătoare Soarelui în timpul erupţiilor. Aceste evenimente sunt, în general, asociate unei luminozităţi intense, cu durată variabilă. Cele mai active sunt, din acest punct de vedere, piticele roşii.

Satelitul Swift al NASA a reperat recent în cazul uneia dintre acestea o serie de erupţii de 10.000 de ori mai puternice, cu cea mai lungă

durată şi cu cele mai ridicate temperaturi în raport cu cele înregistrate vreodată în activitatea stelelor, inclusiv a Soarelui.

O serie de erupţii nu durează mai mult de o zi, conform observaţiilor efectuate până acum. De astă dată au fost observate 7 erupţii apocaliptice care s-au produs de-a lungul a două zăptămâni. Acest gen de erupţii în lanţ reprezintă un fenomen extrem de complex pe care specialiştii nu l-au putut studia până acum.

De trei ori mai mare decât Tyranosaurus Rex

În deşertul Sahara au fost descoperite fosile ale celui mai mare dinozaur cunoscut — Spinosaurus — adaptat la viaţa semiacvatică. Specialiştii de la Universitatea din Chicago şi din Maryland care i-au studiat rămăşiţele au ajuns la concluzia că mastodontul avea o lungime de aproximativ 15 metri, alura unui crocodil, membre ale căror oase erau foarte dense,

labe asemănătoare cu cele ale păsărilor acvatice. Este singura specie de dinozaur cunoscută care s-a adaptat la viaţa semiacvatică.

Putea înota cu rapiditate, ceea ce-i permitea să captureze cu uşurinţă prăzi şi să înghită animale marine de mari dimensiuni, precum rechinii.

De-a lungul evoluţiei a abandonat habitatul terestru, devenind un prădător acvatic.

Chimia frunzelor căzătoare

În fiecare an, în aceeaşi perioadă autumnală, arborii îşi pierd frunzele, nu înainte ca acestea să-şi schimbe gradual culoarea, de la verde la portocaliu, roşu şi galben. Cum se explică acest fenomen? Arborii reacţionează la schimbările climatice şi la scurtarea zilelor, pregătindu-se pentru iarnă. În această perspectivă, pregătesc o strategie de supravieţuire.

Cel mai mare pericol îl reprezintă penuria de apă aşa încât încearcă să diminueze consumul, frunzele reprezentând o bună parte din consumatorii de apă ai arborelui. Aşa încât încearcă să se debaraseze cât mai repede de ele. Pe de altă parte, căderea frunzelor e facilitată de activitatea frunzelor, este dependentă de lumină; când aceasta devine insuficientă, încep să se veştejească.

Frunzele conţin compuşi capabili să capteze lumina solară necesară producţiei de zahăr. Principala substanţă, clorofila, care le conferă culoarea verde, este produsă din ce în ce mai puţin pe măsură ce zilele se scurtează. Verdele începe să se estompeze în timp ce apar alte substanţe disimulate precum flavonoidele care dau culoarea galbenă sau carotenoidele pentru oranj, culori ce devin vizibile toamna.

După ce îşi schimbă culoarea, frunzele cad dar acest lucru se întâmplă şi din cauza faptului că „venele” care le conectează de ramuri se obturează. Pe de altă parte, intervine acţiunea etilenei produsă de ramuri şi a unor enzime care fragilizează peţiolul facilitând desprinderea frunzelor la care contribuie şi vântul. Înainte de a rămâne fără frunze, arborii le golesc de nutrimentele importante, cum ar fi, de pildă, fosfatul.

Eliberându-se de frunze, copacii se eliberează şi de substanţele inutile şi toxice, precum şi de paraziţii care s-au acumulat pe frunze.

Cuiburi gigantice

În deşertul Kalahari din Africa de Sud trăieşte o specie de păsări, denumită *Philetairus socius,* care construieşte cele mai mari cuiburi din lume, găzduind aproximativ 500 de surate.

Cuiburile, care pot ajunge la o greutate de câteva sute de kilograme,

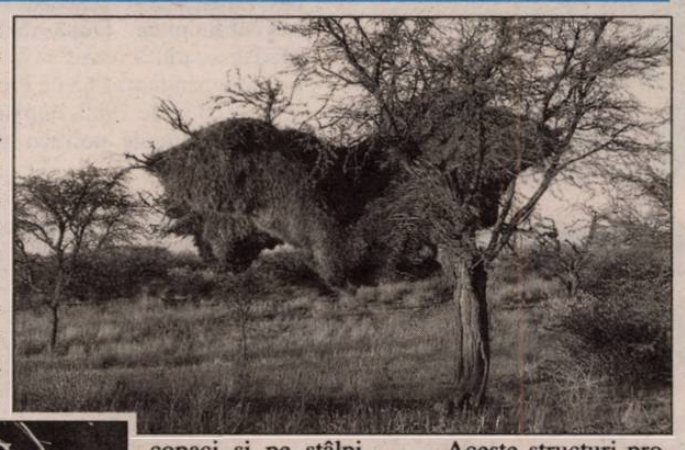

putând ocupa coronamentul unui întreg copac, sunt construite – din paie şi bălegar – în copaci şi pe stâlpi electrici, ceea ce le asigură o mai mare securitate faţă de prădători (şoimi în special) şi protecţie împotriva căldurilor extreme. Unele, cu o vechime de peste 100 de ani, sunt în continuare utilizate. În fiecare megacuib spaţiile sunt divizate în încăperi amenajate, căptuşite cu iarbă şi pene, pentru fiecare familie sau pentru păsările adulte.

În timp ce temperatura ambiantă din timpul nopţii coboară la 1 – -1ºC, cea din interior se menţine la 21-23ºC! În timpul arşiţei de peste zi temperatura din cuiburi nu depăşeşte 30-32ºC.

Aceste structuri protectoare sunt însă deosebit de atractive şi pentru alte păsări. Şoimii-pigmei, în special, au obiceiul de a se aşeza pe margini sau în cuiburile temporar goale pentru a se odihni şi a profita de temperaturile confortabile. Păsările nu încearcă să-i alunge, pe de-o parte deoarece atacurile lor sunt rare şi riposta comunităţii de păsări este dezlănţuită, iar pe de altă parte pentru că şoimii îi apără de şerpi, prădători de temut.

Deseori, cuiburile se deteriorează în urma ploilor, a vânturilor puternice sau crengile cedează, prăbuşindu-se sub greutatea lor. Păsările le reconstituie sau construiesc altele.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Madagascar, ţintă dificilă

Insula Madagascar, a patra ca mărime din lume, situată în sud-estul Africii, a reprezentat o locaţie strategică pentru forţele aliate în perioada celui de-al Doilea Război Mondial. Golful Antsiranana din nordul ţării, împreună cu importantul port Diego Suarez, erau poziţii navale excelente pentru bazele militare care ar fi vrut să controleze traseele strategice din Oceanul Indian. În consecinţă, forţele britanice au condus o campanie de ocupare a insulei de sub controlul forţelor franceze ale guvernului de la Vichy, subordonate lui Hitler.

Debarcare a trupelor britanice

Deciziile lui Churchill

Colonizarea franceză a Madagascarului a început oficial la 17 decembrie 1885, când regina Ranavalona a III-a a ţării a semnat Tratatul care oferea protectoratul Franţei. La începutul celui de-al Doilea Război Mondial, forţele japoneze obţinuseră victorii importante în sud-estul Asiei şi Imperiul Japonez privea acum cu interes către Oceanul Indian. Mai multe raiduri consistente (cu purtătoare de avioane) au silit flota britanică să se retragă la bazele din Kenia. Simultan, submarinele japoneze de distanţă lungă începuseră să afecteze rutele aliaţilor spre Orientul Mijlociu, Australia şi sudul Atlanticului. Mai mult, Germania nazistă şi Imperiul Japonez au pus la cale o acţiune de control a punctelor strategice Madagascar, Ceylon (Sri Lanka azi) şi Seychelles.

În aceste circumstanţe nefavorabile, aliaţii trebuiau să ia măsuri. Era finele anului 1941 şi generalul Charles de Gaulle îi trimite o scrisoare lui Churchill, propunându-i o intervenţie în Madagascar. Numai că Winston Churchill, în fruntea Statului Major Britanic, ia atunci mai multe decizii care se vor dovedi foarte eficiente. El organizează forţele de intervenţie în Madagascar sub conducerea generalului Robert Sturges, sub codul „Forţa 121". Operaţiunea de debarcare pe acea insulă se va numi „Ironclad", iar pentru cucerirea portului Diego Suarez şi a golfului strategic din nordul insulei urmau să se folosească amfibiile, purtătoarele de avioane, distrugătoarele, detectoarele de mine şi forţa infanteriei... Excelenta organizare britanică a fost susţinută de avioanele de recunoaştere trimise din Africa de Sud.

Primul asalt al amfibiilor britanice s-a produs la 5 mai 1942, iar după câteva zile infanteria şi-a început marşul spre capitala Tananarive (aflată în centrul ţării, astăzi „Antananarivo"). Forţele japoneze au reacţionat cu întârziere, iar submarinele şi torpiloarele nipone n-au putut opri invazia aliaţilor. După ocuparea capitalei, rezistenţa locală a slăbit foarte mult, iar la 6 noiembrie 1942 a fost semnat armistiţiul la Ambavalao. Guvernatorul din partea guvernului de la Vichy, Armand Annet, s-a predat celor doi comandanţi britanici, Sturges şi Syfret. După război, el nu a fost executat şi a trăit până în 1973.

Submarin japonez pregăteşte un atac

Urmări strategice

Ocuparea Madagascarului de către forţele aliate au permis o mai bună desfăşurare a rutelor de aprovizionare către Australia şi alte zone strategice din Pacific şi Atlantic. Guvernator al ţării a fost numit francezul Paul Legentilhomme. După război, Madagascarul a reuşit să-şi obţină independenţa faţă de Franţa abia la 26 iunie 1960, după mai multe turbulenţe politico-militare.

Fotodocument

Einstein şi Oppenheimer

Un instantaneu din 1947 îi surprinde pe marii savanţi Albert Einstein şi Robert Oppenheimer. Acesta din urmă a fost liderul „Proiectului Manhattan", programul de realizare a armelor nucleare desfăşurat în perioada celui de-al Doilea Război Mondial la laboratoarele secrete din Los Alamos, statul american New Mexico. Poreclit „Părintele bombei nucleare", Robert Oppenheimer (1904-1967) a fost chemat în 1942 să conducă acel proiect aprobat de preşedintele Franklin D. Roosevelt în 1941. El se remarcase până atunci la Universitatea Harvard.

Prinţul Negru şi fiul său

Edward de Woodstock, prinţ de Aquitania şi duce de Cornwall a fost una dintre figurile legendare ale istoriei militare a Angliei, unul dintre cei mai valoroşi strategi medievali. El a fost fiul lui Edward al III-lea al Angliei (excepţionala sa domnie a durat cincizeci de ani, între 1327 şi 1377), regele care a pornit faimosul „Război de O Sută de Ani". Mama sa a fost Philippa de Hainaut, care a născut paisprezece copii, primul fiind Edward de Woodstock.

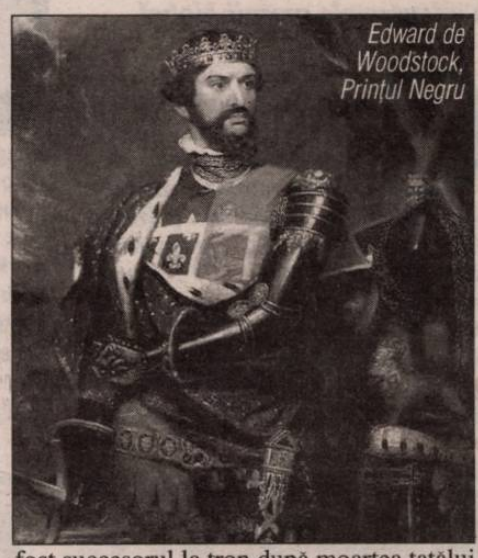

Edward de Woodstock, Prinţul Negru

Glorie militară

Nu se ştie cu precizie de unde provine porecla de „Prinţul Negru", care a intrat în istorie mult după moartea sa. Probabil că de la armura de culoare închisă sau de la modul cum distrugea localităţile cucerite şi care i-a adus o reputaţie de temut. Oricare ar fi adevărul, Prinţul Negru a fost spaima francezilor într-o perioadă în care conflictele anglo-franceze erau foarte dese. Prinţul Negru a fost membru al Casei dinastice a Plantageneţilor şi a trăit între 1330-1376. Soarta a vrut ca el să moară înaintea tatălui său şi să devină primul prinţ moştenitor care nu accede la tron.

Prinţul Negru este renumit în istoria Angliei şi datorită faptului că a fost primul cavaler al „Ordinului Jartierei", în anul 1348. Acest înalt ordin cavaleresc este dedicat Sfântului Gheorghe, patronul spiritual al Angliei. De altfel, ordinul a fost fondat de Edward al III-lea, iar printre fondatori s-a aflat şi fiul său, Prinţul Negru... Printre marile bătălii contra francezilor care i-au adus o glorie nemuritoare au fost cele de la Crecy şi Poitiers. Cronicile timpului arată cât de elegant s-a purtat învingătorul cu învinşii săi, regele Jean cel Bun al Franţei (luat prizonier la Poitiers) şi fiul său, ducele de Burgundia Philip cel Pleşuv.

Soţia Prinţului Negru a fost Joan, poreclită „Fermecătoarea fecioară de Kent". Ea era verişoara sa şi a fost nevoie de o aprobare a papei pentru căsătorie, având în vedere aventurile amoroase ale lui Joan (căsătorii clandestine). Cei doi avut doi fii, pe Edward de Angoulême şi pe Richard al II-lea sau Richard de Bordeaux (după locul de naştere). Acest al doilea fiu a fost succesorul la tron după moartea tatălui său şi a fratelui mai mare. Prinţul Negru a murit bolnav în 1376 înainte de a împlini 46 de ani şi a fost înmormântat în cripta catedralei Canterbury, lângă Thomas Becket.

Regele alungat

Ascensiunea la tron al lui Richard al II-lea s-a produs pe când acesta avea numai zece ani, în 1377. Parlamentul de la Londra nu a dorit să stabilească o regenţă, ci a decis ca regele minor să aibă consilieri. Printre aceştia, cel mai important a fost unchiul său, John de Gaunt. Richard al II-lea a fost confruntat cu o serie de tulburări populare care au culminat cu puternica „Revoltă a ţăranilor" din 1381. Luptele atroce dintre autorităţile regale şi rebeli (conduşi de Wat Tyler) au durat şase luni. Represiunea a avut succes şi liderii ţăranilor au fost executaţi... A urmat o rebeliune la nivel înalt, în care un grup de nobili parlamentari denumiţi „Lords Appelant" (fără o traducere directă în românește, poate „Lorzii care cer renunţarea la tron"). Criza politică a durat doi ani şi regele şi-a recuperat preceptele şi a început mai multe acţiuni de răzbunare contra „appelanţilor".

Richard al II-lea al Angliei

O lungă perioadă din domnia lui Richard al II-lea a fost etichetată drept tiranie. Pe de altă parte, unii istorici afirmă că, deşi acest rege nu era un războinic precum tatăl şi bunicul său, avea unele atitudini „ciudate". Se presupune că era sănătos mental, dar unii susţin că suferea de „dezordine a personalităţii"... Richard al II-lea a fost alungat de pe tron în 1399 şi a murit un an mai târziu.

Astăzi în istorie

16 octombrie 1946

Execuţiile de la Nürnberg

Procesele de la Nürnberg au reprezentat o serie de instanţe ale tribunalelor militare, desfăşurate de forţele aliate după cel de-al Doilea Război Mondial. Au fost judecaţi atunci cei mai importanţi membri politici, militari şi economici ai Germaniei naziste. Oraşul Nürnberg din Germania a găzduit, în primul rând, judecarea criminalilor de război de către un Tribunal Militar Internaţional (TMI).

Criminalii de război au fost judecaţi între 20 noiembrie 1945 şi 1 octombrie 1946, acuzarea având în vedere douăzeci şi trei de inculpaţi dintre marii lideri ai celui de-al „Treilea Reich". Nu au fost incluşi aici Hitler, Himmler şi Goebbels, care se sinuciseseră. Martin Bormann a fost judecat în absenţă, iar Robert Ley s-a sinucis înainte de proces.

După anunţarea sentinţelor de condamnare la moarte, la 1 octombrie 1946, execuţiile s-au desfăşurat la 16 octombrie 1946. Dintre cei doisprezece condamnaţi, Bormann (despre care nu se ştia, la acea dată, că murise în mai 1945, în timpul unei tentative de a fugi din Berlin) şi Goering lipseau (acesta s-a sinucis cu cianură cu o zi înainte). În consecinţă, zece condamnaţi au fost executaţi prin spânzurătoare. Cel însărcinat cu execuţiile a fost John C. Woods (sergent major în Armata SUA). Se spune că judecătorii francezi ar fi cerut împuşcarea cu pluton de execuţie a celor cu grade militare, dar judecătorii ruşi s-au opus, afirmând că abominabilii criminali, vinovaţi de moartea a milioane de oameni nevinovaţi, au dezonorat haina militară.

Printre cei zece executaţi la Nürnberg au fost Alfred Jodl („înalt comandant al Wehrmacht"-ului), Wilhelm Keitel („comandant suprem al armatei"), Hans Frank („guvernator-general al Poloniei ocupate"), Joachim von Ribbentrop (ministru de externe al lui Hitler) etc. Dintre cei care au vorbit la proces îi menţionăm pe Otto Ohlendorf (lider „SS" şi general de poliţie) care a recunoscut „doar" uciderea a 90.000 de evrei, în timp ce Rudolf Höss (comandant al lagărului Auschwitz) a recunoscut fără nici cel mai mic regret gazarea în masă a evreilor prizonieri. Eroina franceză Marie-Claude Vaillant Couturier (foto), fostă deţinută în lagăr, a descris Holocaustul ca martor ocular. (Vom reveni cu această temă).

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Dovezi care nu pot fi validate ştiinţific

Jacques Vallée, una dintre cele mai distinse personalităţi actuale ale ufologiei, a acordat în februarie 2014 un interviu mai multor specialişti, pe site-ului francez OZN Ovnis-Direct.com. Reproducem mai jos câteva dintre opiniile exprimate cu această ocazie.

Un set de întrebări ale interviului au fost formulate de Philippe Solal, doctor în filosofie, autor de cărţi şi profesor asociat la INSA (l'Institut National des Sciences Appliquées) din Toulouse, pentru discipline precum comunicarea prin expresie, psihologie socială, sau filosofia ştiinţei. Prima întrebare a pornit de la criza fizicii şi a cosmologiei, la acest început de secol 21, de la căutarea unor noi modele pentru a reprezenta Universul: multivers, multidimensional, plîat etc. Aduc oare aceste noi deschideri sugestii privind originea OZN-urilor?

Jacques Vallée a răspuns că a luat cunoştinţă de aceste deschideri încă la începutul anilor şaizeci, la cursurile de astrofizică de la Universitatea din Texas, apoi la Stanford. A sumarizat opiniile sale în cartea „Alte Dimensiuni" (1988, trad. rom. 1993), în care scria că OZN-urile ne invită (printre altele) să ne punem întrebări despre structura Universului. Recent a ţinut la Bruxelles o prelegere privind fizica informaţiilor, fiind convins că acest domeniu va ajunge în centrul activităţilor de cercetare în următorii 60 de ani.

Recent, în SUA s-a semnalat o creştere neobişnuită a rapoartelor privind cryptidele, creaturi sau plante misterioase care nu-şi au locul în biosfera pământeană. Vallée a recunoscut că el a ocolit mult timp subiectul, neavând competenţe în biologie sau zoologie şi deoarece i se părea că nu are legătură cu ceea ce studia. A fost obligat să revină la această direcţie de cercetare în urma unei serii de rapoarte privind fenomene cripto-zoologice, petrecute în preajma unor observaţii bine documentate de OZN-uri.

Vallée a călătorit de mai multe ori, în 2012 şi 2013, în statul Utah cu profesorul Frank Salisbury, un distins biolog care a lucrat şi cu NASA. Au străbătut tot lanţul muntos Uintah şi apoi un bazin semi-deşertic, pentru a sta de vorbă cu martorii unor astfel de evenimente: fermieri, muncitori industriali şi poliţişti (inclusiv poliţia tribală). În general, observaţiile despre criptide nu sunt publicate, ceea ce face esenţială munca de teren, cea prin care găseşti şi asculţi martorii. Aceste deplasări — spune Jacques Vallée — l-au învăţat că rapoartele privind creaturile misterioase este bine să fie luate în serios. De altfel, observaţii de acest fel au fost raportate şi în Franţa.

Influenţe asupra conştiinţei umane

Alte două întrebări au fost puse de ufologul Daniel Robin, preşedintele asociaţiei „OVNI Investigation" cu sediul în Lyon şi organizator al unor întâlniri privind ştiinţa şi fenomenele neexplicate. El este şi autorul unei clasificări a influenţei acestor fenomene asupra conştiinţei umane, bazată pe cazurile pe care le-a examinat.

Prima întrebare se referă la ipoteza, menţionată de Vallée în cărţile sale, conform căreia manifestările fenomenului OZN ar putea reprezenta un program de instruire pentru umanitate. Cel intervievat a fost de acord că din prelucrarea unor date în anii '60 şi '70, rezulta într-adevăr că manifestările fenomenului OZN urmează o curbă de frecvenţă care arăta ca un program de învăţare ireversibilă, un „program de consolidare" de tipul celor descrise de faimosul psiholog B.F. Skinner (1904-1990). Dar un astfel de proces este dificil de atestat dacă nu este bazat pe serii lungi de observaţii.

Studiile militare, cum ar fi proiectul Blue Book al US Air Force, sau cele academice, de genul celor realizate de profesorul Condon de la Universitatea din Colorado au tratat întotdeauna cazurile OZN individual, fără o perspectivă globală. În aceste condiţii, chiar dacă există un „program de învăţare", el va rămâne ascuns. De altfel, nici declaraţiile oficiale, frecvent repetate de agenţiile guvernamentale, conform cărora OZN-urile nu reprezintă o ameninţare, nu au luat niciodată în considerare structura evoluţiei globale a fenomenului. Pentru a dovedi sau infirma această ipoteză a „programului de învăţare" reprezentat de fenomenul OZN, ar trebui revizuite datele recente şi actualizate cele mai vechi, cu scopul de a extinde studiul asupra unei perioade mai lungi. Vallée a mai spus că a avut ocazia să discute subiectul şi cu oamenii de ştiinţă şi cu informaticienii de la Centrul Naţional de Studii Spaţiale din Franţa (CNES).

O altă întrebare a lui Daniel Robin s-a referit la faptul că în vechi lucrări de artă se regăsesc aparent reprezentări ale unor OZN-uri. Vallée vorbise despre mai multe exemple de acest fel la o conferinţă care a avut loc, nu cu mult timp înainte, în Montreal în Canada. Între

altele o astfel de lucrare îi aparţinuse chiar lui Michelangelo. Vallée a precizat acum că în cartea *Vulnera Diligentis* a cronicarului benedictin Benedetto Lushino, volumul doi, capitolul XXII, există o referinţă la faptul că Michelangelo a văzut pe cer, într-o noapte calmă, un „semn triunghiular" strălucitor, cu trei cozi, unul argintiu, al doilea roşu şi al treilea „în flăcări şi bifurcat". Observaţia a avut loc la Roma în 1513. Michelangelo a fost atât de impresionat încât a inclus imaginea văzută într-o pictură, care însă, din păcate, se pare că azi nu mai există.

Alte întrebări au venit de la Jean-Pierre Troadec, fost auditor la Institutul de înalte studii de apărare naţională şi autor al volumului despre OZN-uri publicată în 1985 la Paris în faimoasa colecţie Que Sais-Je? Prima întrebare s-a referit la cazul Cergy-Pontoise, din 1979, care la vremea respectivă a produs multă emoţie în mediile franceze.

Rezum pe scurt cazul, pentru a putea fi mai bine înţeles de cititorul român. Pe 26 noiembrie 1979, în primele ore ale nopţii, în Cergy-Pontoise (Val d'Oise, Franţa), trei tineri plecau cu o maşină să vândă la piaţă nişte blugi. Ei au povestit ulterior că au văzut o lumină pe şosea, unul dintre ei (Frank Fontaine) a mers cu maşina până acolo, iar ceilalţi doi l-au urmat pe jos. Lumina a învăluit maşina, apoi a dispărut, dar când ceilalţi doi au ajuns acolo, Frank Fontaine dispăruse din maşină fără urmă. A fost anunţată poliţia şi jandarmeria, care au făcut anchete. Ştirea răpirii s-a răspândit în presă.

Pe 3 decembrie, tot în zori, Fontaine a reapărut în locul în care dispăruse, aparent fără să-şi dea seama că trecuseră opt zile. Nevăzând maşina, a crezut că aceasta a fost furată; a mers acasă la prietenii săi pe care s-a mirat că-i găseşte în pijama. La 05: 30, un post de radio a primit un apel telefonic anonim care anunţa „reapariţia" lui Frank. A urmat din nou o anchetă poliţienească, în care s-a constatat că versiunile pe care le spun cei trei concordă, că Frank nu-şi aminteşte ce s-a întâmplat cât timp a fost „răpit", iar maşina şi blugii nu prezintă urme de radioactivitate. Dar s-a mai constatat şi că niciunul dintre cei trei nu avea permis de conducere, că facturile cu proveniena blugilor aveau preţuri suspecte şi cei trei nu stăteau bine nici cu fiscul. Totuşi după opt ore de anchetă au fost lăsaţi să plece, fără a fi acuzaţi de ceva. Ulterior, Fontaine a spus că şi-a reamintit unele detalii ale „răpirii"... Numai că, în 1983, când trecuseră cei trei ani prevăzuţi de lege vizând prescrierea pedepsei pentru declaraţii mincinoase în faţa autorităţilor, unul dintre cei trei tineri a declarat că totul a fost o farsă organizată de ei pentru a se amuza. Între altele, Franck Fontaine a petrecut cele 8 zile de dispariţie în apartamentul unui prieten.

Experienţă psiho-socială

Încă atunci, Jacques Vallée opinase că totul a fost o experienţă psiho-socială, pusă la cale de către o agenţie guvernamentală, purtând amprenta serviciilor secrete franceze, o manipulare a opiniei publice, pentru a studia modul în care vor reacţiona oamenii, mass-media, poliţia şi oamenii de ştiinţă. Astăzi el încă ezită între farsa pură şi manipularea psihologică. Jacques Vallée a stat de vorbă personal cu cei implicaţi în acest caz şi nu i se pare că ei ar fi mint. Pe de altă parte, el spune că „ştim că experienţele sociologice sunt comune în cadrul războiului psihologic. În Cergy-Pontoise, mai multe dovezi evidente, care puteau sugera o manipulare, nu au fost urmate de anchete detaliate; oare de ce?"

O altă întrebare s-a referit la contactaţii, precum americanul George Adamski sau italianul Eugenio Siraguza, care spun că au primit misiuni din partea unor mesageri extratereştri, după care au întemeiat secte religioase de tipul „New Age". Pot fi oare declaraţiile acestora acceptate ca rapoarte ufologice, sau intră într-o altă categorie? Unii cred că este vorba de farse pure...

Jacques Vallée s-a declarat de acord că, dacă ne referim la realitatea „ştiinţifică" a cazurilor, este clar că trebuie să vorbim de farse, de pildă, la Adamski, ori chiar de probleme psihice, la mulţi alţii. Dar relevanţa acestor rapoarte este mai profundă decât cea a unei simple farse. Carl Gustav Jung a sesizat impactul cultural şi psihologic, din anii '50, al rapoartelor „contactaţilor", atunci când a observat recursul acestora la arhetipuri puternice. De exemplu, contactaţii au fost printre primii care au vorbit de riscul de poluare periculoasă a planetei, cu douăzeci de ani înainte de ecologişti. Acesta este un punct asupra căruia se spune că presupuşii vizitatori cosmici insistă şi azi...

Mai recent, profesorul Jeffrey Kripal, care este preşedinte al Departamentului de Studii Religioase de la Universitatea Rice, a reluat această analiză în termenii evoluţiei conceptelor religioase în lumea modernă. Din acest punct de vedere, faptul că noile credinţe, tip „New Age", se bazează pe fapte neverificabile sau chiar false nu are nici o importanţă: Oare — se întreabă el — ce dovezi avem că Iisus Hristos a schimbat cu adevărat apa în vin?

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

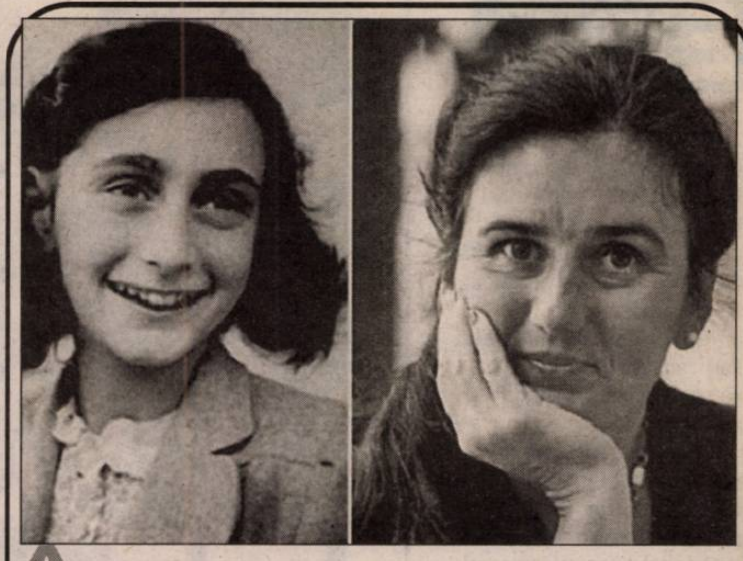

Întoarcerile în noi, cei din trecut

De milenii întregi, oamenii vorbesc (din păcate, prin forţa împrejurărilor, doar la nivel comun) despre reîncarnare. Ştiinţa nu a reuşit încă să ofere un răspuns cât de cât veridic acestei probleme extrem de importante pentru orice individ uman, cei mai mulţi mărginindu-se la negarea categorică şi fără argumente a subiectului.

Între cazurile celebre, cel al Annei Frank, evreică, reîntoarsă printre vii sub identitatea unei suedeze creştine, Barbro Karlen, frapează cumva tocmai prin non-coincidenţa celor două religii, element ce ar indica faptul că fenomenul reîncarnării se „rezumă" la replicarea persoanei în sine, nu şi a influenţelor sociale care imprimă nenumărate trăsături definitorii fiecăruia dintre noi.

Omenirea e o familie imensă

De fapt, dacă stăm să-i ascultăm pe cei implicaţi direct în studierea temeinică a fenomenului (nu i-aş numi chiar specialişti, fiind vorba, totuşi, despre un domeniu extrem de sensibil şi greu de controlat, fie şi numai teoretic), o parte consistentă din personalităţile care umplu istoria trecută şi actuală a omenirii au avut şi/ori au un dublu în zona crepusculară a reîncarnării. Absolut aleatoriu, îi menţionăm pe regina Cleopatra şi Leonardo da Vinci, Gauguin şi Chopin, Einstein şi Hitchcock, James Dean şi Michael Jackson sau — încă plini de vitalitate, contemporani ai noştri de... top mondial, atletul jamaican Usain Bolt (un „copy-paste" după altă celebritate din domeniu, americanul Jesse Owens) şi chiar atotputernicul preşedinte Barack Hussein Obama II (numele complet), care ar fi preluat ceva ce i-a aparţinut abolţionistului Lyman Trumbull.

Aici, merită din plin să descriem o parte din veritabilul păienjeniş de relaţii existente între oameni vii şi oameni morţi, indiferent de — vorba-ceea — naţionalitate, rasă, sex, religie sau apartenenţă politică. Trumbull a fost alb, în timp ce Obama provine din tată african şi mamă albă. Acesta din urmă a fost profesor de legislaţie şi editor la Harvard Law Review, în timp ce primul a lucrat în Comitetul Judiciar al Senatului SUA, fiind prieten cu fiul preşedintelui Abraham Lincoln, Robert Todd, fiu care — la rândul său — s-a reîncarnat în nu mai puţin faimosul Steven Spielberg. Iar Spielberg este cunoscut ca fiind un apropiat al preşedintelui Obama. Ca să vezi ce mică-i lumea! Oricum, observăm aici că — din câte se pare — cam aceleaşi spirite populează aceleaşi spaţii văzute şi nevăzute, se-apucă de activităţi similare şi stabilesc relaţii reciproce asemănătoare cu cele din vieţile anterioare. Poate şi de aceea ne este deseori destul de greu să precizăm cine sau ce suntem noi, de fapt...

Copilul care şi-a găsit mormântul

Revenind în prezent (să sperăm că nu ne înşelăm!), menţionăm un caz de reîncarnare mai mult decât tulburător, descris de terapeutul german Trutz Hardo, în urma unor investigaţii aprofundate. Un băiat de 3 ani din regiunea Golan Heights, lângă graniţa dintre Siria şi Israel, a afirmat că, într-o viaţă anterioară, a fost ucis cu un topor. El le-a arătat bătrânilor satului unde este îngropat, iar localnicii au găsit un schelet cu o urmă de lovitură pe craniu, săpând în locul respectiv. De asemenea, copilul a precizat şi identitatea criminalului şi a arătat unde fusese îngropată arma crimei. Când oamenii au săpat, au găsit un topor, iar dacă iniţial asasinul a negat totul, pus în faţa dovezilor concrete a recunoscut crima. Băiatul făcea parte din grupul etnic Druid, în a cărui cultură reîncarnarea este acceptată ca fiind perfect reală.

Comentatorii acestui straniu fenomen, remarcând asemănări şi „coincidenţe" nenumărate în cazurile analizate, lansează şi o idee care ar trebui să dea de gândit oricărui om, indiferent de credinţa şi convingerile lui. Foarte probabil — spun ei — o tragedie ca Holocaustul şi multe războaie nu ar fi avut loc niciodată, dacă oamenii ar fi ştiut că se poate să te naşti evreu într-o viaţă şi creştin în alta, că şiiţii se pot reîncarna în sunniţi şi invers, să fii evreu, dar să fi fost altcândva palestinian. şi, la urma-urmei, fiecare se poate întreba: — Eu, cel de-acum, cine sunt, de fapt?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Dorul mişcării

Corpul omenesc duce dorul mişcării, iar exerciţiul fizic este vital pentru a-l menţine în formă şi a-i asigura o sănătate perfectă. Concret, mişcarea reduce riscul afecţiunilor cardiovasculare, diabetului sau cancerului, reuşind să regleze şi tensiunea arterială.

Tot mişcarea ar fi secretul încetinirii procesului de îmbătrânire sau ar putea preveni osteoporoza, arterioscleroza şi infarctul miocardic.

Exerciţiul fizic contribuie şi la o oxigenare mai bună a creierului, condiţie esenţială pentru decizii corecte şi reacţii adecvate în condiţii de stres, de exemplu.

Prin mişcare se eliberează serotonină, unele endorfine şi alte particule responsabile de buna noastră dispoziţie. În acest fel se previne depresia.

Mişcarea vă ajută să vă cunoaşteţi mai bine corpul şi să respectaţi nevoile acestuia. Tonusul muscular devine mai bun, postura se îndreaptă, căpătaţi mai multă flexibilitate şi deveniţi mai sprintenă.

Mişcarea este esenţială şi în cazul dietelor, ştiind că nimic nu ajută mai bine la arderea rapidă a caloriilor decât efortul fizic.

Practicată consecvent, zilnic, mişcarea îmbunătăţeşte calitatea vieţii, reduce stresul şi elimină insomniile.

Dr. VALERIU MANTA

Încântătoarea pădure

Universul vegetal, misterios, al încântătoarelor păduri a devenit muză pentru creatorii de modă. În această iarnă capele, pelerinele, cardiganurile din lână nu numai că vor avea culori inspirate din cele ale pădurii (verde, ruginiu), dar şi imprimeurile sunt cu copaci, frunze, flori. (Un amănunt: chiar şi lenjeria intimă are imprimeuri ce amintesc de universul vegetal: frunze, crenguţe, floricele...)

Pentru dumneavoastră, doamnă

De la dieta bunei dispoziţii la „magia” fructelor de kiwi

Fără nicio rezervă se ştie că starea de spirit ne este influenţată de ceea ce mâncăm. Spre exemplu, o persoană înfometată de o dietă restrictivă nu va fi surâzătoare şi prietenoasă în relaţia cu colegii. Se pare că pentru dispoziţia proastă este de vină acidul arahidonic, un acid gras care joacă un rol important în inflamarea creierului.

Unde se găseşte acest acid? Şi cum putem scăpa de tulburările de dispoziţie, de depresie, de anxietate şi de stres în doar două săptămâni? Se pare că vegetarienii au scoruri mai bune decât consumatorii de carne pe scara DAS (depresie, anxietate, stres).

Conform unui studiu realizat de Beezhold BL, et al. şi publicat în Nutrition Journal, de vină este acidul arahidonic. Acesta produce compuşi inflamatorii, iar omnivorii îl ingerează prin dietă în cantităţi de 9 ori mai mari decât vegetarienii.

Deloc surprinzător, având în vedere că plantele nu conţin acest acid gras, ci doar

produsele de origine animală îl au. Deci este clar că o dietă vegetariană vă îmbunătăţeşte buna dispoziţie şi vă scapă de stres. Se naşte întrebarea cât timp trebuie urmată o astfel de dietă pentru a scădea nivelul de acid arahidonic?

Răspunsul îl dă un alt studiu important, prezentat la o conferinţă anuală a Asociaţiei Americane de Sănătate Publică.

Subiecţii studiului au fost împărţiţi în 3 grupuri: grupul de control a rămas omnivor, al doilea a consumat peste, dar niciun alt tip de carne, iar al treilea grup a ţinut o dietă vegetariană fără ouă. După doar două săptămâni între grupul de control şi consumatorii de peşte nu s-au înregistrat diferenţe statistice semnificative. Grupul de vegetarieni însă a înregistrat reduceri mari pe scară DAS (depresie, anxietate, stres) şi îmbunătăţiri semnificative de dispoziţie. Concluzia studiului? Cei cu tulburări de dispoziţie ar trebuie să mănânce carne mai puţină sau deloc.

Excesul de acid arahidonic concentrat în carne şi ouă inflamează creierul şi induce proastă dispoziţie. Pe termen lung, acest acid poate duce la anxietate şi depresie. Aşadar, cea mai bună dietă antidepresie, antianxietate şi antistres este o dietă vegetariană care să includă fasole sau ciuperci în loc de carne. Cu o salată mare lângă şi un măr la gustare. Dacă nu vă puteţi despărţi de carne, încercaţi doar o săptămână şi apoi decideţi dacă vă simţiţi mai bine.

Iată şi concluziile unor studii recente referitoare la un fruct savuros: kiwi.

Astăzi 15% din populaţie suferă de sindromul colonului iritabil. Pentru cei sătui de medicamente, care vin la pachet cu efecte secundare iritante, avem noutăţi incredibile, spune dr. Cristian Panaite. S-a descoperit un tratament natural mai eficient decât orice medicament! Cum este posibil? Prin magia delicioaselor fructe de kiwi!

Doar consumul a două fructe de kiwi pe zi îmbunătăţeşte funcţia intestinală la pacienţii cu sindromul colonului iritabil (SCI) cu constipaţie, conform unui studiu (CC Chand et al). Studiul realizat pe pacienţi cu SCI cu constipaţie a demonstrat că, după doar 4 săptămâni în care au consumat zilnic câte două fructe de kiwi, frecvenţa scaunelor a crescut considerabil, iar perioada de tranzit prin colon a scăzut semnificativ.

Toate aceste îmbunătăţiri s-au produs fără efecte secundare care atunci când apar nu sunt deloc neglijabile.

Tegaserodul, cel mai frecvent medicament prescris pentru SCI, a fost asociat cu afecţiuni serioase.

Conform unui studiu (Hammerle CW and Surawicz CM), publicat în World Journal of Gastroenterology, Tegaserodul a fost asociat cu atacul cerebral, cu afecţiuni cardiace grave şi chiar cu infarctul miocardic. Medicamentul suspect a fost retras de pe piaţa americană în 2007 însă pe la noi mai există încă...

Fructele de kiwi pot fi de mare ajutor şi persoanelor sănătoase pentru că optimizează tranzitul intestinal datorită fitonutrienţilor speciali pe care îi conţin. Conţinutul lor uimitor de antioxidanţi, în special de vitamina C, este un bonus zilnic care nu trebuie ratat!

Dacă vreţi să slăbiţi, mâncaţi două fructe de kiwi la gustarea de la ora 11 dimineaţa.

Dacă aveţi probleme cu insomnia mai mari decât cele cu greutatea, mâncaţi cele două kiwi ca desert după o masă lejeră de seara. Mâncate în fiecare seară timp de o săptămână, vă pot ajuta să dormiţi cu până la o oră în plus.

Dosarele frumuseţii

Arome relaxante

Apreciată încă din antichitate când diverse remedii cu uleiuri esenţiale erau bine cunoscute, aromaterapia îşi menţine actualitatea graţie în special cercetărilor moderne despre uleiurile esenţiale ale chimistului francez René-Maurice Gattefossé şi ale dr. Jean Valnet.

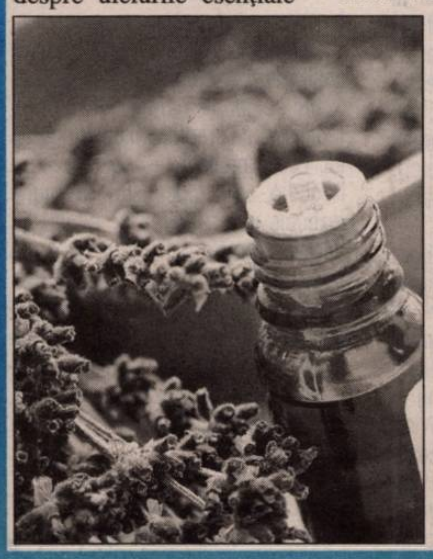

Lavanda este recunoscută pentru efectul ei relaxant. Vă puteţi convinge de acest lucru adăugând în apa de baie 20 de picături de ulei esenţial de lavandă. De asemenea, înainte de culcare masaţi faţa internă a încheieturilor braţelor şi tălpile cu o linguriţă de ulei de măsline în care aţi pus 3-4 picături de lavandă.

În cazul migrenelor, al unor dureri accidentale de cap dar şi când vă doriţi o relaxare rapidă testaţi efectul uleiului esenţial de ***mentă.***

Muşeţelul îşi arată capacităţile deosebite în îngrijirea tenului sau a părului, dar şi în insomnii sau depresii. Amestecaţi în 80 ml ulei vegetal de jojoba 20 de picături de ulei esenţial de muşeţel. Seara, înainte de culcare, masaţi plexul solar folosind câteva picături din această soluţie.

Dacă vă supără nişte dureri musculare sau vreţi să scăpaţi de o oboseală excesivă, apelaţi la un remediu extrem de eficient: esenţa de ***ghimbir.*** O picătură sau două combinate cu emulsia cu care vă masaţi îşi vor face rapid efectul.

Gastronomice

Salată cu cuşcuş

2-3 legături pătrunjel, 3 linguri mentă, 4 roşii, o ceapă, sucul de la o lămâie, 4 linguri ulei de măsline, sare, piper, o cană cuşcuş, 1 1/2 cană apă fierbinte.

Se fierbe apa şi se adaugă peste cuşcuş. Se lasă 5 minute după care se amestecă bine cu furculiţa. Se repetă procesul peste un minut şi tot aşa până cuşcuşul absoarbe apa. Pătrunjelul se toacă, se scurge şi se taie mărunt. Roşiile se taie cubuleţe şi se scurg. Ceapa se taie şi ea mărunt. Se amestecă toate ingredientele într-un bol şi se potriveşte de sare şi piper.

Dovlecei gratinaţi

2 dovlecei, 4 roşii, ulei de măsline, 150 g mozzarella, 50 g parmezan ras, cimbrişor, sare, piper.

Dovleceii se curăţă şi se taie felii groase de 0,5 cm. Roşiile se taie şi ele felii la fel de groase. Se unge un vas ceramic cu ulei de măsline. Se aranjează în ele un strat de dovlecei, se sărează şi se piperează, apoi se adaugă un strat de roşii, se sărează şi se presară cu cibrişor tocat, şi din nou un strat de dovlecei. Deasupra lor se pun felii de mozzarella şi se presară parmezan ras. Se dau la cuptor până când se rumenesc frumos deasupra.

Frigărui cu ciuperci la cuptor

500 g pulpă porc, 500 g ciuperci, sare, piper, rozmarin.

Se taie carnea de porc cubuleţe potrivite ca mărime. Se curăţă ciupercile. Pe beţe de frigărui, se alternează o bucată de carne, o ciupercă şi tot aşa până se completează frigăruia. Se condimentează cu sare, piper şi rozmarin, apoi se pun într-o tavă care se acoperă cu folie de aluminiu şi se dă la cuptor, la foc iute. După aproximativ 30 minute se îndepărtează folia de aluminiu şi se dă din nou la cuptor până se rumeneşte deasupra.

Tartă cu mere

*Aluat: **225 g făină, 100 g unt, 2 linguri zahăr vanilat cu scorţişoară, 1 ou, o lingură apă rece, sare.***

*Umplutură: **1 kg mere, 250 g zahăr, scorţişoară măcinată.***

Într-un bol se mixează untul cu zahărul, se adaugă oul, apa rece, sarea, iar la sfârşit făina cernută şi se amestacă până se obţine un aluat elastic care nu se lipeşte. Se înveleşte aluatul într-o folie şi se dă la frigider pentru 30 de minute. După aceea se scoate aluatul din frigider şi se întinde o foaie potrivită pe care o aşezăm peste forma de tartă unsă în prealabil cu unt. Se taie de pe marginile formei excesul de aluat cu un cuţit şi se înţeapă aluatul cu furculiţa, pentru a nu se umfla în cuptor.

Merele se spală, se curăţă de coajă, se taie cuburi, apoi se călesc împreună cu zahărul şi scorţişoara, până când scade aproape toată zeama. Se lasă să se răcească şi se pun peste aluatul de tartă. Deasupra se întind câteva fâşii de aluat şi se dă la cuptor timp de 30 de minute, până devine rumenă. Tarta se lasa la rece înainte de a fi tăiată.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

O lume de basm

În viziunea celților, cealaltă lume nu se afla în cer ci într-un univers subteran și subacvatic. Era populat de strămoși, de regi, de diverse creaturi, dar și de femei ispititoare. În foarte puține texte este evocat destinul celor care au intrat în acest univers.

Trei destinații sunt rezervate celor care au trecut granița vieții, în funcție de locul și modul în care au murit, destinul lor fiind hotărât de divinități. De pildă, războinicii care au sfârșit pe câmpul de luptă ajung în Valhöl (Valhalla), proprietatea zeului Odin, conduși de valkirii, creaturi înaripate înzestrate cu puteri magice.

Cei care au murit de bătrânețe sau de boli, ajung în regate submarine sau în cel subpământean, al lui Hel, fiica lui Loki, un zeu viclean și amoral. În povestiri și poezii mediul submarin este cel mai des reflectat, considerat a fi cea mai mare și mai importantă lume de dincolo. Cei care au murit prin înec călătoresc în regatul submarin al zeiței Ran, care făcea parte dintr-un clan divin aflat în opoziție cu Odin.

Regatul zeiței Hel

În Völuspa, un poem anonim din mitologia nordică, este prezentat regatul celor care au plecat în lumea de dincolo. Într-unul dintre versurile evocatoare este descrisă sumar o secvență din periplul unei femei: „A văzut zbătându-se, printre animale fioroase, în apele unui fluviu adânc, oameni care au păcătuit pe Pământ." (...)

Și în alte poeme ale autorilor celți în care este descris „regatul morților" apar referințe, scene înspăimântătoare dar niciodată populate de diavoli, în care păcătoșii sunt condamnați la suplicii, la văpăile focului veșnic în maniera în care iadul a fost prezentat în Evul Mediu.

Civilizația celtică, întinsă între Irlanda, Spania și Cehoslovacia între secolele al V-lea și al III-lea î.Hr. a transmis oral aceste mituri prin intermediul călugărilor, fiind preluate de poeți și prozatori și publicate în cărți începând cu secolul al VII-lea. Într-un număr restrâns de texte este însă descris destinul lor. În insulele fermecate scufundate sunt evocate, de unii autori, scene în care frumoasele fiice ale stăpânului apelor, Manannan Mac Lir, atrăgeau bărbații arătoși prin magie pentru a le deveni soți. Una dintre aceste dive, prințesa Niamh, pe umerii căreia se revărsau plete din aur, îl atrage în mrejele ei pe Oisin, fiul unui erou irlandez, pe care îl conduce în palatul ei de cleștar aflat pe fundul unei mări cu ape limpezi. În acest regat submarin se aflau numeroase palate de cleștar, peisaje de o frumusețe de neînchipuit, pești multicolori dar și animale existente pe pământ, păsări cântătoare... Pe ramurile copacilor creșteau flori nemuritoare iar pomii erau mereu încărcați de fructe.

Piatră gravată (secolul al VIII-lea sau al IX-lea) care îl reprezintă pe zeul Loki

Mască din bronz reprezentând un celt din lumea de dincolo (secolul al II-lea î.Hr)

Manannan Mac Lir

De fiecare dată când erau culese, altele apăreau într-o clipă. Viața pe care o duceau locuitorii regatului depășea cu mult culmile fericirii atinse pe pământ. Durerile, tristețile trecătoare, ura, mânia erau inexistente. *(Va urma)*

DORIN MĂRAN

100 de locuri de văzut în România

Muzeul Aurului — Brad

„Munții noștri aur poartă, noi cerșim din poarta-i poartă" spuneau, cu sute de ani în urmă, românii din Ardeal, obligați să le smulgă munților inima de aur, în vreme ce ei erau săraci lipiți pământului. Astăzi, munții nu prea mai poartă aur, în schimb, dacă vreți să vedeți cum arată pepitele și filoanele aurifere, uneltele cu care se trudeau minerii odinioară, precum și alte obiecte interesante din industria auriferă, o puteți face foarte simplu, trecând pragul Muzeului Aurului din Brad. Aici se poate ajunge pe A1, până la Deva, apoi urmând drumul european 79.

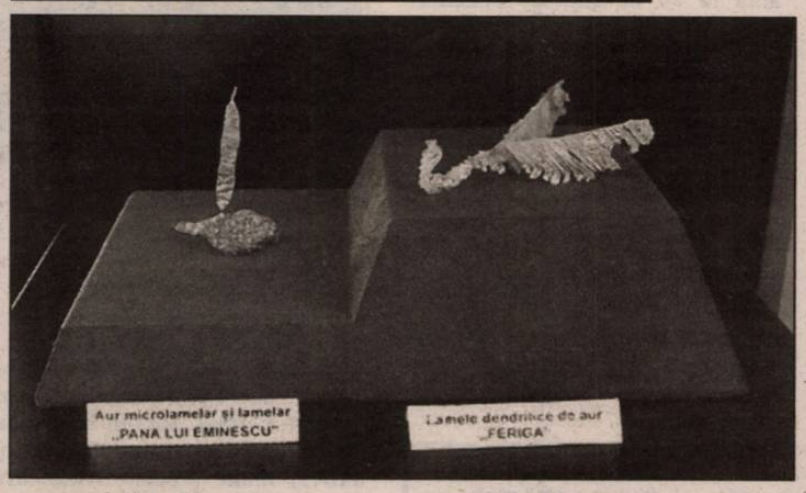

Muzeul, unic în Europa, a luat ființă în 1896, când un geolog german a avut ideea de a strânge laolaltă mai multe unelte de minerit, abandonate în minele din zonă. A fost începutul unei colecții impresionante, numărând atât instrumente de minerit, unele vechi de pe vremea romanilor, când aurul din Apuseni era exploatat masiv, cât și piese de aur nativ cu forme dintre cele mai spectaculoase, de la „șopârle", „șerpi", „steagul dacilor", la „harta României". Una dintre aceste „șopârle" de aur a fost expusă în pavilionul României la Expoziția Universală de la Paris, din 1937, fiind asigurată pentru suma record de 2 milioane de lire sterline.

O vizită aici echivalează cu un veritabil curs de geologie. Aurul e prezent sub toate formele sale – filamente, cristale, granule, lamele, pepite, iar în vitrine pot fi admirate combinații rare ale aurului cu alte metale – cum ar fi, de pildă, silvanitul și nagyagitul, puse în evidență pentru prima oară de specialiști în Munții Apuseni și întâlnite abia apoi în California și Australia. După o istorie zbuciumată în ultimii ani, Muzeul a fost renovat și și-a redeschis porțile pentru public în decembrie 2012. Dacă aveți drum prin „țara de Piatră" a Apusenilor, nu ezitați să faceți o scurtă vizită și pe la acest muzeu din Brad. Veți fi mult mai bogați decât dacă ați fi găsit un filon de aur curat!

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualității

Biserica din Deal

Închinată Sfântului Nicolae, Biserica Evanghelică din Deal a fost construită în Sighișoara între 1345-1525. Este cunoscută sub acest nume deoarece este înălțată pe „Dealul Școlii", după cât se pare pe locul unei vechi cetăți care, măcinată de vreme, a fost înlocuită la sfârșitul secolului al XIII-lea cu un turn de lemn. Ca mărime, actualul locaș este a patra biserică gotică din Transilvania. Are o lungime de 53 de metri iar turnul clopotniță are o înălțime de 42 de metri, guri de tragere și de aruncare. Turnul clopotniță este un corp străin față de restul clădirii și este ușor înclinat spre sud. Navele laterale, adăugate mai târziu, după construcția celei principale au una – cea din nord – 5,2 metri înălțime, iar cealaltă – din sud – 3 metri. Dedesubt există o criptă, adăpostind morminte din secolele XVI-XVIII. Pietrele tombale au fost executate de Elias Nicolai și printre ele se află cele ale fostului primar Stephanus și ale cronicarului austriac Georgias Krauss.

Prima atestare documentară a locașului datează din 1345 și constă într-un document în care Ludovic I al Ungariei nota că sighișorenii, fiind foarte credincioși își construiesc o biserică.

Construcția a fost realizată în mai multe etape, primele reamenajări fiind cele dintre 1429-1483, când biserica a devenit una de tip hală. Au urmat alte adăugiri care au dat monumentului aspectul pe care îl are astăzi. Astfel, în 1495 a fost realizat portalul de nord cu stema orașului iar în 1525 portalul de sud. Altarul, cu două aripi pe partea frontală a navei laterale datează din 1513, iar corul a fost terminat în 1520.

Biserica prezintă toate elementele specifice stilului gotic: corul prelung, circa o treime din lungimea bisericii, bolțile pe ogive în rețea, ferestre cu deschideri în arc frânt, ancadramentele portalurilor. Pe contraforturile masive se află patru statuete realizate din piatră, în jurul anului 1450.

Pictura în frescă a pereților a fost executată în 1488 de pictorul Valentin, dar în 1776 a fost acoperită cu prilejul unor reparații. Lucrarea a fost dezvelită însă cu prilejul restaurărilor masive din 1934. Mobilierul bisericii, în stil Renaștere este opera lui Johannes Reychmuth, artist celebru în secolul al XVI-lea.

În 1631, în această biserică Gheorghe Racoczi a fost ales principe al Transilvaniei și rege al Ungariei.

Se pare însă că necazurile nu au ocolit sfântul așezământ. În 1704 a fost incendiat în urma asediului kuruților iar în 1838 a fost grav avariat de un cutremur, necesitând reparații masive la bolțile corului.

În biserică se găsesc o serie de pietre funerare, cristelnițe, altare aduse din alte locașuri părăsite de credincioși, cum sunt cele din Cund, Șaeș și Bela sau Biserica Mănăstirii din Sighișoara. O importantă restaurare a fost făcută între 1991-1998 cu ajutorul Fundației Messerschmitt din München. Rezultatul lucrărilor a fost unul strălucit și a fost răsplătit cu Marele Premiu Europa Nostra acordat pentru restaurare și consolidare și premiul UE pentru patrimoniu.

IRINA STOICA

Un nume de legendă, Tiziano

Şi între marii maeştri ai picturii universale se manifestă ceea ce oamenii de rând numesc cu respect „fair-play". Corectitudinea şi onestitatea cu care recunoşti meritele altcuiva sunt însuşiri ale unor caractere distinse. Ei bine, între „concurenţii" nedeclaraţi ai picturii a circulat ideea că pentru coloşi precum Velázquez, Rubens, Caravaggio, Rembrandt, Tiziano Vecellio (1490-1576) a fost un fel mit, iar opera sa o lecţie inestimabilă. Mai târziu, maeştri precum Watteau, Goya şi Poussin îi dezvoltă cromatica excepţională. Iar în secolul al XIX-lea, veacul înnoirilor ireversibile ale artelor vizuale, idoli precum Manet şi Delacroix îi vor aduce omagii lui Tiziano pentru stilul nemuritor pe care l-a creat.

Danae

Nume de vârf a Şcolii veneţiene, Tiziano şi-a petrecut o parte din adolescenţă urmând îndemnurile tatălui său de a se dedica artei mozaicului. Dar, atras mai mult de pictură, ajunge în atelierul lui Gentile Bellini. Însă talentul nativ al ucenicului îl determină să fugă de stilul şi tehnicile lui Gentile şi să se „refugieze" în atelierul fratelui, Giovanni Bellini. Acesta este copleşit de măiestria tânărului elev, îl laudă pretutindeni şi la 21 de ani Tiziano primeşte comenzi importante pentru fresce bisericeşti. Iar în cele din urmă, cardinalul Pietro Bembo vrea să-l „aclimatizeze" cu mediul cultural al Cetăţii Eterne. Dar, oricât de tânăr ar fi fost viitorul mare maestru, gândirea sa a fost suficient de matură pentru a-şi lega definitiv numele de Veneţia. Şi aşa a ajuns, la numai 25 de ani, „Pictor al Republicii Serenissime Veneţia", în locul maestrului care l-a remarcat, Giovanni Bellini. Era anul 1526.

Salome şi capul lui Ioan Botezătorul

Peste doar patru ani, un alt eveniment important din viaţa acestui pictor de legendă îl va propulsa pe culmile gloriei şi prosperităţii. Venirea la putere a lui Carol Quintul va fi o binefacere pentru geniul veneţian, căci timp de aproape un sfert de secol va fi protejatul regelui, care era fascinat de talentul italianului născut în munţii Dolomiţi, la Pieve di Cadore. O povestire preluată de cronicari demonstrează respectul suveranului pentru cel care i-a pictat portretul, pozându-i timp de mai multe şedinte. La un moment dat, lui Tiziano îi scapă pensula, iar monarhul se apleacă înaintea lui şi o ridică. Se cunosc şi cuvintele cu care Carol Quintul şi-a însoţit gestul: „Maestrul Tiziano servit de un rege, nu este deloc o exagerare, căci noi avem mai multe principate, dar un singur Tiziano..." Aceleaşi cuvinte măgulitoare ar fi trebuit să le spună şi Napoleon Bonaparte pictorului său de casă, Louis David, dar împăratul cu tricorn nu le-a spus.

Răpirea Europei

Tiziano şi-a dedicat o bună parte din operă frumuseţii şi senzualităţii femeii. O capodoperă universală în acest sens este faimoasa „Venus din Urbino", inspirată după pânza prietenului său, Giorgione, „Venus dormind". Maestrul avea 48 de ani când a realizat această pânză comandată de ducele de Urbino (Guidobaldo della Rovere). Liniile trupului diafan al zeiţei este întins pe un pat, în interior (la Giorgione este în exterior), cu mâna stângă acoperindu-şi zona intimă. Capodopera a fost catalogată drept „cea mai obscenă scenă a lumii" de către Mark Twain, însă pânza avea să facă istorie prin lucrarea „Olympia" a lui Édouard Manet (1863). Astăzi, „Venus din Urbino" poate fi admirată la Galleria degli Uffizi, Florenţa.

Un arhitect ciudat

Bryan Berg (născut în 1974), absolvent al facultăţii de arhitectură de la Iowa State University (SUA), s-a specializat în confecţionarea de clădiri din cărţi de joc. El a construit, din 1992 şi până în prezent numai edificii de peste cinci metri înălţime.

Recordul mondial este o clădire de 8,4 metri, la care a folosit 1.700 pachete de cărţi de joc, fără a utiliza vreun liant. Bea cafea în timp ce „zideşte" şi ascultă muzică în surdină. Celebritatea sa l-a ajutat să dea reprezentaţii prin marile cazinouri americane şi din Europa.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

● Vârsta geniilor

Una din direcţiile pe care merg unele studii sociologice caută să răspundă la întrebarea: care este vârsta la care se manifestă genialitatea unui creator? Din acest punct de vedere, motto-ul cel mai potrivit este reprezentat de spusa lui poetului dramatic francez Pierre Corneille, şi anume: „valoarea nu aşteaptă numărul anilor".

Într-adevăr, la numai 19 ani, Blaise Pascal inventează un dispozitiv mecanic de socotit pentru tatăl său, care era contabil. La 24 de ani, Henri Coandă punea la punct avionul cu reacţie (1910). La 28 de ani, Petrache Poenaru inventa „tocul cu rezervor" sau „condeiul portăreţ fără sfârşit, alimentându-se el însuşi cu cerneală" (1827) – precursorul stiloului de astăzi. La 31 de ani, Traian Vuia (foto) obţinea brevetul pentru un aparat de zbor mai greu decât aerul (1903). La 33 de ani, Anastase Dragomir realiza cabina catapultată de avion (1929). La 44 de ani, Gogu Constantinescu inventa locomotiva acţionată de un convertizor sonic (1925)... Dar abia la 74 de ani, la senectute, A.W. von Hoffmann inventa cauciucul sintetic (1892) pe bază de izopren, atât de folosit astăzi. Putem trage o concluzie fermă?

Deşi mulţi se gândesc la tinereţe că vârsta optimă pentru afirmarea genialităţii, aceasta nu este o regulă. Maturitatea şi vârsta optimă se pot manifesta oricând. Din acest punct de vedere, mulţi gânditori au încercat să creioneze profilul unui om de geniu. Numai că genialitatea se manifestă atât de divers (însuşi acest termen fiind discutabil), încât foarte puţine aspecte se pot generaliza. Vom selecta trei opinii ale unor personalităţi mai cunoscute. Arthur Schopenhauer (marele pesimist german adorat de Eminescu) spunea că „geniul are două treimi inteligenţă şi o treime voinţă", iar omul de rând are două treimi voinţă şi o treime inteligenţă. La rândul său, Goethe spunea că „geniul este un veşnic adolescent, căci gândirea lui clocoteşte continuu". Putem spune şi altfel: geniile au o pasiune clocotitoare pentru vocaţia lor nativă.

Thomas Alva Edison spunea că astfel de oameni au nevoie de foarte multă „transpiraţie" şi o clipă de inspiraţie pentru a se impune. Contrazicându-l pe Schopenhauer, şi geniile tehnice au nevoie, totuşi, de o mare voinţă.

● Nume de botez

Vechiul Testament este o sursă foarte importantă de inspiraţie pentru spaţiul iudeo-creştin. O caracteristică esenţială a acestor nume este faptul că ele conţin, într-un mod sau altul, o particulă care înseamnă Dumnezeu, sub forma „El": Daniel, Mihail (Mihaela) etc. Altele preiau personaje importante: Adam, David, Elisabeta etc. De asemenea, unele nume româneşti provin din cele germanice care au particule semnificative, precum „bert", adică „strălucire": Albert, Robert, Gilbert. Tot din Biblie, dar pe traseul lingvistic al grecilor, provin nume precum Alexandru, Andrei, Gheorghe, Nicolae, Grigore, Zoe etc. Pe traseul limbii latine au apărut: Paul, Victoria, Iuliu, Marcu, Felix etc. O particularitate aparte au, pentru lumea anglo-saxonă, numele unisex (pot fi purtate de ambele sexe), precum Jordan, Megan, Robin, Hilary, Alex etc. Unele nume au fost folosite şi răspândite de scriitori: Jessica (Shakespeare, „Neguţătorul din Veneţia"), Vanessa (Jonathan Swift), Larissa (Boris Pasternak, „Doctor Zhivago").

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Execuţie rapidă

Unul dintre cei mai faimoşi criminali în serie din Anglia a fost John Reginald Christie (1899-1953), care într-o perioadă de unsprezece ani (1943-1953) a ucis opt femei — dintre care ancheta a avut certitudini doar asupra unui număr de şapte victime. Acest criminal (fără probleme psihice) s-a individualizat prin două aspecte: majoritatea trupurilor neînsufleţite au fost ascunse într-o nişă în propria bucătărie sau în podeaua acesteia. Pe de altă parte, ticăloşia ucigaşului a mers până acolo, încât a fost martorul acuzării împotriva unui anume Timothy Evans, care a fost condamnat pentru două crime comise în realitate de el.

În copilărie, John Christie a avut probleme în relaţiile cu tatăl său şi a fost obligat să suporte dominaţia din partea celor cinci surori. La şcoală s-a descurcat foarte bine, obţinând burse de merit. Coeficientul său de inteligenţă era 128. Dar în adolescenţă, el a descoperit că are probleme sexuale, care l-au urmărit toată viaţa. Apoi, după ce s-a înrolat pentru Primul Război Mondial, un atac cu gaze toxice i-a produs dereglări ale laringelui şi nu mai vorbea decât în şoaptă. El s-a căsătorit cu Ethel, iar mariajul a fost o catastrofă din cauza impotenţei lui. Nevasta a declarat că soţul ei se folosea de prostituate şi de aceea s-au despărţit. De fapt, Christie fusese arestat de mai multe ori pentru delicte minore, unele cu violenţă moderată. Printre meseriile sale o fost şi cea de poliţist, din care a fost dat afară.

Prima crimă a comis-o în 1943, când a chemat o prostituată acasă, a drogat-o apoi a ucis-o prin strangulare şi a zidit-o într-o nişă din bucătărie. Printre celelalte şapte victime s-a aflat şi o colegă de serviciu (funcţionară), prefăcându-se îndrăgostit de ea. Practic, John Christie nu a putut aduce nicio motivaţie pentru acţiunile sale criminale, dar probabil că dominaţia surorilor sale, în copilărie, l-a determinat să urască subconştient femeile. La un moment dat, el a devenit suspect pentru poliţie. O anchetă de rutină l-a obligat să sape în grădina casei, dar nu s-a găsit nimic. Nimeni nu se gândea să caute în casă. Dar în 1953, Christie închiriază casa, iar chiriaşul face nişte găuri în pereţi pentru cabluri electrice.

Aşa a fost descoperită „colecţia macabră" a lui Christie. Acesta a recunoscut o parte din fapte. A fost condamnat la spânzurătoare şi executat de celebrul călău Albert Pierrepoint. Se spune că în ultimul moment s-a plâns că-l mănâncă nasul, dar călăul i-a răspuns că n-o să dureze mult...

Ştiaţi că...

◆ ...păsările au evoluat dintr-un anumit ordin de dinozauri? Respectivele animale se numeau terapode.

◆ ...la reciclarea unei tone de plastic se economiseşte o mare cantitate de petrol brut. Aceasta este estimată la circa 800 de tone.

◆ ...veveriţele contribuie la creşterea suprafeţelor împădurite? Unele îşi ascund nucile şi alunele întregi în scorburi, de unde acestea alunecă afară şi fac să răsară noi copaci.

◆ ...în mitologia romană Lucina este zeiţa ocrotitoare a naşterii copiilor? Ea proteja deopotrivă mamele şi nou-născuţii.

◆ ...broasca de baltă este un devorator de ţânţari? Poate mânca 100 într-o singură noapte.

◆ ...durata medie a unui vis este de 2-3 secunde? Oamenii au cel puţin şapte vise pe noapte cele mai multe fiind ale celor cu un IQ mai ridicat.

◆ ...cărţile de joc din India nu sunt întotdeauna dreptunghiulare? Uneori ele sunt rotunde.

◆ ...în Egiptul antic instituţiile medicale aveau un nume sugestiv? Se numeau „Case ale vieţii".

Ştiaţi că...

Piaţa Libertăţii

Porto, oraşul vinurilor dulci

Situat pe malurile fluviului Duoro, în apropiere de vărsarea acestuia în Oceanul Atlantic, Porto este al doilea oraş ca mărime al Portugaliei. Este o aşezare străveche, stăpânită succesiv de romani, care au numit-o Portus Cale, de suevi în secolul al V-lea, de vizigoţi între 540-716 şi arabi între 716-997. Eliberat în timpul Reconquistei, a devenit din 1095 centrul unui comitat – Portucale, întins între două ape Minho şi Duoro.

Integrat Portugaliei actuale, ţară căreia i-a dat şi numele, Porto a ajuns faimos prin vinurile sale, prin multitudinea meşteşugarilor şi prin patrimoniul său cultural.

Construcţia oraşului a fost realizată în cele din urmă din comerţul cu vinurile din bazinul superior al fluviului Duoro. Aceste vinuri roşii, îndrăgite încă din epoca romană, au fost apreciate mai târziu în Marea Britanie. În 1860, un comerciant englez a avut ideea de a amesteca vinul pentru a rezista la transport, cu o cantitate mică de alcool distilat. S-a obţinut un aperitiv foarte solicitat, a cărui reţetă a fost neîncetat îmbunătăţită. De aceea, în cartierul sudic, Vila Nova de Gaia, s-au construit antrepozite imense.

Vechiul cartier este dominat de Catedrala oraşului, un edificiu cu aspect de fortăreaţă, cu un rozariu-vitraliu din secolul al XII-lea, împodobit cu faimoasele „azulehos" – faianţe în alb şi albastru – şi o serie de capele baroc înconjurând cele trei nave.

Pot fi admirate în oraş, pe lângă Palatul Episcopal, bisericile Santa Clara din secolele XV-XVI şi biserica Sfântul Francisc din secolul al XIV-lea, ambele prezentând decoraţii specifice stilului manuelin.

Nu departe, Palatul Bursei este înălţat în stil neoclasic, de un bun gust desăvârşit. Printre numeroasele sale saloane pot fi semnalate: Salonul Aurit şi Salonul Arab. În apropiere Piaţa Libertăţii este centrul de suflet al oraşului. Piaţa este dominată de statuia lui Pedro al IV-lea, iar pe una dintre laturi se află Gara Saint Benoît, cu o splendidă sală de primire având pereţii decoraţi cu aceleaşi frecvent întâlnite azulehos. Acestea reproduc acum, cu deosebită sugestivitate, scene din istoria oraşului. De cealaltă parte a pieţii se înalţă Turnul Clerigos, cel mai reprezentativ monument din oraş. A fost construit între 1748-1763 are o înălţime de 75 metri şi 225 de trepte care te duc la terasa din vârf, de unde poţi admira splendida panoramă a oraşului. Turnul este una dintre realizările arhitectului italian Nasoui, după ale cărui planuri au fost construite numeroase biserci din oraş.

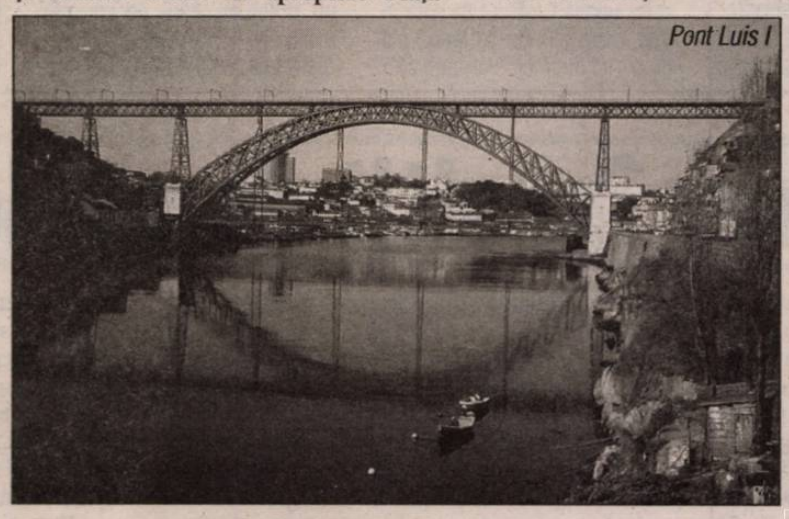

Pont Luis I

Un alt turn celebru este cel cu ceas al Primăriei, edificiu construit în 1920. Oraşul îşi leagă însă imaginea de mulţimea podurilor. Cel mai popular este Pont Luis I, un viaduct metalic, construit în 1886 de Teofilo Seying, un discipol al lui Eiffel. Viaductul, pe două niveluri, este destinat circulaţiei vehiculelor. Nivelul superior are o lungime de 392 metri în vreme ce arcul de dedesubt, mai aproape de apă, măsoară 174 metri.

Există în Porto şi o mulţime de muzee, printre care trebuie amintit Museum Nacional *Soares dos Reis,* care prezintă opere ale sculptorului al cărui nume îl poartă şi o mulţime de creaţii ale unor artişti străini. Muzeul este găzduit în Palatul Carranca, în care, conform tradiţiei, a dormit o noapte generalul englez Wellington, cu câţiva ani înainte de strălucita sa victorie de la Waterloo, împotriva lui Napoleon Bonaparte.

Turnul cu ceas al Primăriei

O remarcabilă colecţie de artă contemporană este expusă de Fondation Serravles iar „Casa Muzicii", realizată în 2005, după planurile arhitectului Rem Koolhaas, este sediul Orchestrei Naţionale.

Catedrala

Locuitorii oraşului au faima unor oameni fermi şi iubitori de libertate. La sfârşitul Evului Mediu, nemulţumiţi de aristocraţie, au căpătat privilegiul de a interzice stabilirea nobililor în oraş şi au declanşat numeroase revolte. În 1808 au respins trupele napoleoniene şi, mai aproape de zilele noastre, s-au opus dictaturii lui Salazar (1930-1970).

In memoriam

În judeţul Gorj, pe platoul Polovragi, la o altitudine de 1000 metri, se înalţă o cruce de piatră cu inscripţii slavone. Este cunoscută sub numele de „Crucea Căpitanului Ursache".

A fost ridicată în 1808, în memoria şefului plăieşilor care păzeau plaiurile Novacilor, conducător de oşti de la sfârşitul secolului al XVIII-lea şi începutul celui de al XIX-lea. Îndrăgit şi apreciat de cei din jur, a asigurat în timpul vieţii sale liniştea şi pacea în zonă.

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Simboluri ale umanităţii

Manasa

În mitologia vedică Manasa este zeiţa ocrotitoare a şerpilor dar şi cea care vindecă muşcăturile de şarpe. De aceea uneori este numită şi „Cea care înlătură veninul".

După un mit este fiica lui Shiva, zeul de prim rang de la care a moştenit puterea de biruinţă împotriva otrăvurilor. Ea s-a născut din gândul marelui zeu, care, în momentul cosmogonic al agitării oceanului primordial, a sorbit tot veninul – kahakuta – aruncat afară de valuri. În felul acesta universul a fost scăpat de otrăvire dar pielea zeului s-a învineţit.

Zeiţa este venerată cu deosebire în Himalaya unde a fost descoperit şi un lac miraculos care îi poartă numele. Acesta a devenit un important loc de pelerinaj.

Copilul şi delfinul

Oricâţi indivizi ignoranţi şi cu unele carenţe ar lua în derâdere următorul fapt, el este susţinut şi argumentat unanim de oamenii de ştiinţă: delfinii (chiar dacă nu sunt absolut umani, cum ar vrea să susţină un imberb politician) beneficiază de un anume tip de inteligenţă cu care unii semeni ai noştri nu se pot lăuda.

O dovedesc nu doar numeroasele cazuri în care simpaticul mamifer marin acţionează, individual ori în grup, în mod raţional, ci şi implicarea delfinilor în terapii extrem de eficiente, ba chiar şi în acţiuni... de binefacere. Iată, mai jos, un exemplu elocvent!

Vorbim despre un băieţel de 8 ani pe nume Cieran Kelso, din Marea Britanie, care şi-a pierdut ambele picioare din cauza unei meningite şi care se antrenează să devină înotător paralimpic, împreună cu Winter, un delfin cu o situaţie oarecum similară, el având o proteză de coadă.

Micuţul a rămas fără labele ambelor picioare, dar nu a renunţat la visul de a deveni înotător de performanţă. Tatăl lui Cieran, Gary Kelso, a găsit o metodă prin care să poată ataşa labe de scafandru la protezele fiului său şi astfel băiatul a putut să înoate din nou. Copilul este decis să facă tot ce-i stă în puteri ca să devină campion paralimpic la înot şi a dezvoltat o obsesie pentru un documentar despre un delfin rămas fără coadă, dar care a învăţat să înoate cu ajutorul unei proteze. O agenţie de turism s-a oferit să îl ajute pe băieţelul fără picioare să-şi întâlnească idolul şi astfel cei doi au făcut cunoştinţă şi chiar au înotat împreună într-un parc acvatic din Statele Unite. *(A.N.P.)*

Dragoste furată şi restituită

În urmă cu 46 de ani, un bărbat din New York a reuşit să-şi vadă visul cu ochii: un Jaguar tip E fabricat în 1967. Îl conducea în fiecare zi, fie cu treburi, fie pentru agrement. Cât despre prieteni, aceştia stăteau la rând ca să-l însoţească. Prioritate aveau, evident, tinerele.

Când ajungea acasă, spăla minunea de maşină, o ştergea cu un maldăr de cârpe „centimetru cu centimetru" până când devenea strălucitoare. După un an, într-o dimineaţă când ieşea din casă şi se îndrepta spre locul de parcare din faţa casei a văzut negru în faţa ochilor. Sau, mai exact, n-a mai văzut maşina care fusese furată.

A simţit cum inima îi ticăie accelerat şi cum o gheară i se pune în ceafă. Nu putea accepta realitatea. A închis ochii. A încercat să-şi închipuie că visează, că totul este un coşmar. Trebuia să accepte adevărul. Maşina a fost furată în timpul nopţii. A alergat la poliţie pentru a face plângere şi a aşteptat. Timpul se scurgea lent, nemilos. Dar moralul său supravieţuia, animat de o vagă speranţă. După o vreme îndelungată nu s-a mai bazat pe aceasta. A încercat să uite. S-a implicat în afaceri, i-au mers bine şi, încetul cu încetul a reuşit să cumpere câteva maşini de epocă, dar inima sa era mereu legată de prima mare dragoste.

Destinul i-a restituit-o recent. În urma unui control de rutină al unui lot de maşini de „epocă" care tranzita California, un agent al vămii a pus ochii pe un Jaguar fabricat în 1967. Nu părea nimic în neregulă dar instinctul l-a îndemnat să acceseze pe calculator informaţiile legate de automobil.

Surpriza a fost de neînchipuit în momentul în care a citit un raport al poliţiei din 1968. Maşina a fost confiscată şi redată proprietarului. Şoferul a fost arestat preventiv, dar în urma anchetei nu s-a putut încă identifica hoţul. S-a întocmit o listă de suspecţi pe baza declaraţiilor şoferului, urmând să fie identificaţi cei care au intrat în posesia maşinii pentru a se ajunge la cel care a furat-o. Dacă mai este în viaţă... *(D.M.)*

Înşelătorie ingenioasă

Un bijutier grec din Paris se grăbea să-şi vândă marfa în valoare de 6 milioane de euro. Era vorba de un colier şi patru inele deosebit de valoroase. Îşi găsise clientul pe Internet şi au hotărât să se întâlnească la un hotel, feriţi de privirile indiscrete şi, evident, de ochii fiscului. Clientul s-a declarat mulţumit şi i-a înmânat o valiză plină de bancnote de 500 de euro. Bijutierul a fost încântat şi amândoi s-au despărţit în cele mai cordiale condiţii. Apoi s-a grăbit să ajungă cu banii acasă, fără să verifice însă dacă bancnotele sunt autentice. Spre marea lui surpriză, cât se poate de neplăcută, a descoperit că ingeniozitatea escrocilor nu are limite. Cele mai multe dintre bancnotele primite nu erau altceva decât bilete pentru cunoscutul joc Monopoly.

A făcut imediat o plângere la poliţie dar nu are prea mulţi sorţi de izbândă. Legile ţării nu interzic vânzările directe, cu plata pe loc, dar trebuie respectate anumite reguli fiscale. Bijutierul a vrut să nu plătească taxele la fisc şi a pierdut absolut totul, ignorând faptul că ar putea fi înşelat cu ingeniozitate. (I.S.)

Bărbatul cu jumătate de cap

În luna octombrie a anului 2013, un chinez în vârstă de 46 de ani pe nume Hu, care locuieşte în apropiere de Xi'an, lucra pe un şantier de construcţii, când a căzut de la etajul 3 pe o grămadă de lemne, spărgându-şi capul. Mai grav decât atât, o parte semnificativă a craniului a fost zdrobită, i-a fost afectat creierul, aceasta cauzând şi deteriorarea vederii, mai ales la ochiul stâng, şi lipsindu-l considerabil de capacitatea de a scrie şi a vorbi. În faţa unui asemenea caz, probabil marea majoritate a medicilor ar fi urmărit strict asigurarea supravieţuirii victimei, care rămăsese, practic, fără o parte din cap!

Totuşi, medicii de la Spitalul Xijing din Xi'an au adus experţi din întreaga lume pentru a încerca să reconstruiască, efectiv, capul lui Hu, aceasta ajutând inclusiv la recăpătarea capacităţii de a vorbi.

Soluţia aleasă a fost una de domeniul science-fiction, însă perfect realizabilă. Specialiştii au decis să scaneze capul lui Hu şi să realizeze la o imprimantă 3D o plasă de titan, ca înlocuitor pentru o parte din craniul bărbatului, modelat după partea dreapta a capului, în scopul de a-i da un aspect simetric.

Mai mult decât atât, medicii cred că după ce creierul pacientului are timp să se repare şi să se dezvolte în noua structură de titan, Hu ar trebui să-şi recâştige o parte din capacitatea sa pierdută de a comunica.

De remarcat că acesta nu este singurul caz în care se foloseşte revoluţionara metodă de reconstrucţie a unei părţi din corpul unui om, distrusă iremediabil, prin „tipărirea" ţesutului sau a organului pe o imprimantă 3D. Numai în acest an, medicii au imprimat tuburi care au stabilizat traheea distrusă la un copil şi s-a instalat prima vertebră tipărită 3D pe coloana unui băiat în vârstă de 12 ani. *(A.N.P.)*

Te culci lângă logodnică, te trezeşti lângă soacră...

Dacă am comenta la modul anecdotic titlul de mai sus, am zice că un asemenea context ar fi mai degrabă sinistru, ca o trezire bruscă, nu DIN, ci ÎN plin coşmar. Totuşi, situaţia s-a petrecut în realitate şi vă vom explica şi în ce context. Ar fi de menţionat că la mijloc s-a aflat şi ceva regie bine coordonată, dar şocul real nu a fost mai puţin spectaculos, totul petrecându-se într-un hotel unde, în camere învecinate, se cazaseră mai mulţi membri ai aceleiaşi familii.

Filmul a decurs cam aşa: tânărul, proaspăt logodit, s-a vârât seara în pat, urmat de aleasa inimii. La un moment dat, după o porţie de somn adevărat, a deschis ochii şi s-a întors către căpşorul blond de alături. Ceva parcă nu era însă în regulă, aşa că a întins mâna şi a întors către el umărul femeii. În clipa următoare, surpriza uriaşă l-a făcut să sară în sus, rostogolindu-se lângă pat cu perna după el: cea care credea că e logodnica lui, de fapt, era mama acesteia! Mă rog, o asemănare destul de mare, din spate, exista, soacra păstrându-se şi ea destul de bine...

Ca să nu vă ţinem în suspans, trebuie să precizăm că episodul respectiv a fost filmat cu o cameră ascunsă, dintre toţi actorii de ocazie doar tânărul fiind în necunoştinţă de cauză. Dar scopul farsei nu a fost doar un prilej oarecare de amuzament, ci — nu, n-aţi ghicit! — realizarea unui clip publicitar. Pentru ce? Ei bine, pentru... o cremă de protecţie solară. Ideea ar fi că, dacă nu foloseşti un asemenea produs, rişti ca peste noapte să te transformi, dintr-o tânără abia nuntită, în imaginea fidelă a mamei tale. Nu pare prea încântător pentru anumite persoane, însă mult mai interesant ar fi de aflat câţi dintre tinerii căsătoriţi (ba chiar — de ce nu? — şi soacra) ar fi totuşi „interesaţi" de o asemenea experienţă insolită! *(A.N.P.)*

Primar încolţit de ecologişti

„Vinovaţii fără vină" (...) sunt câteva cuvinte dintr-o poezie a lui Dorin Liviu Zaharia (cu acelaşi titlu), o personalitate artistică complexă a anilor 1980, plecat în floarea vârstei pe meleagurile veşniciei. O poezie preluată de Florian Pittiş, care l-a urmat mult prea devreme, transpusă de formaţia *Pasărea Colibri* într-o piesă memorabilă, (Vă aminţiţi, desigur, primul vers: „Vinovaţii fără vină, cer să se facă lumină".)

Am făcut acest preambul, pe de-o parte ca să ne amintim de cele două personaje memorabile, iar pe de altă parte, cea esenţială, ca să-l punem în scenă, într-o lumină favorabilă, pe Bill de Blasio, primarul oraşului New York, care a fost victima unui incident. În timpul unei festivităţi a ţinut în braţe o marmotă care, probabil, într-un moment de neatenţie a oficialului, a căzut pe pardoseala din marmură. A ridicat-o imediat, întrerupându-şi timp de câteva clipe discursul pentru a se convinge că animalul nu păţise nimic, lucru care, aparent, s-a adeverit. Numai că peste o săptămână marmota care fusese înapoiată grădinii zoologice a... murit. În urma autopsiei s-a constatat că avea afecţiuni interne grave, ale căror efecte nu au fost observate (sau poate nu li s-a dat importanţă) în comportamentul acesteia.

De aici a pornit un scandal în care primarul a fost supus unor tiruri cu „gloanţe oarbe", care s-a extins în mass-media şi pe internet. Cei mai vehemenţi au fost ecologiştii „extremişti" care au solicitat demararea unei anchete. S-au mai potolit după ce au vizionat imaginile filmate din diverse unghiuri. Primarul o ţinea corect în braţe, în aşa fel încât să se asigure că nu-i va scăpa, asigurându-i însă confortul...

La un moment dat, marmota, probabil stresată de blitz-uri, a făcut o mişcare bruscă şi a ajuns la picioarele primarului. Vinovatul s-a dovedit a fi... fără vină. *(D.M.)*